

خدايه چيرته پي؟!!

په صحرا کي د
خؤاک او هډاف
موندل

جان بيور

ګرانو ملګرو،

کله چې موږ له ازموینو او ننګونو سره مخ کېږو، نو په آسانی سره ممکنه ده چې د خدای د ژمنو څخه سترګې واپوو. ما دا کتاب د دې لپاره لیکلی چې تاسو دې ته وهڅوئ چې پوه شئ ستاسو د ژوند هره دوره، حتی صحرا، یو هدف لري.

پدې صحرا دوره کې، خدای زموږ زړونه نرموي او زموږ شخصیت ته شکل ورکوي ترڅو موږ د هغه پلان لپاره چمتو شو چې هغه زموږ لپاره په فکر کې لري. ښایي خدای غلی وي او د هغه شتون د هر وخت په پرتله ډیر کمزوری ښکاري، مګر پوه شئ چې هغه تاسو نه یې پرېښي - هغه په تاسو کې کار کوي! په دې پاڼو کې به تاسو وګورئ چې څنګه په سمه توګه صحرا کی مخکی لاړ شئ.

زه تاسو ته دا کتاب درکوم. مهرباني وکړئ دا کتاب له نورو ایماندارانو سره چې د هغوی د ته مراجعه وکړئ او هڅولو باعث کېږی شریک کړئ او زموږ ویب پاڼې په پښتو ژبه کې د مطالعې ډیری سرچینې وکاروئ ترڅو خپل ژوند بدل کړئ.

زه دعا کوم چې د خدای په قوت او اختیار کې تاسو د صحرا دورې څخه تیر شئ او د پخوا په پرتله د شفقت او د خدای اطاعت څخه ډک راشئ. زه دعا کوم لکه څنګه چې سره زر په اور کې پاکېږی، دا د پاکولو موده به تاسو هم د خالص سره زرو پشان کړي.

د هغه ژمنی وګورئ او دا دوره په ښه توګه پای ته ورسوئ

خدای دی تاسو ته برکت درکړی!

John

جان بیور
JohnBevere@ymail.com

خدايه
چيرته يي؟!!

خدايه چيرته پي؟!!

په صحرا کي د
خُواک او هدف
موندل

جان بيور

God Where Are You?! by John Bevere, Pashto

© 2023 Messenger International

MessengerInternational.org

Originally published in English as God Where Are You?!

Additional resources in Pashto by John and Lisa Bevere are available for free download and video streaming at: **MessengerX.com** and on the **MessengerX App**.

To contact the author: JohnBevere@ymail.com

This book is a gift from Messenger International and is
NOT FOR SALE

خدايه چيرته يی؟! د جان بيور لخوا ، ليکنه پښتو نسخه

© 2023 Messenger International

MessengerInternational.org

په انگلیسی ژبه عنوان: God Where Are You?!:

تاسو کولی شئ د جان او لیزا بیور نورې سرچینې په پښتو ژبه وریا د ددی
اپلیکشن له لارې ومومئ **MessengerX** او هم لاندې ادرس داوښود یا

وگورئ: **MessengerX.com**

د لیکوال سره د اړیکې لاره لاندنی برېښنالیک دی: JohnBevere@ymail.com

دا کتاب د مسنجر نړیوال انسټیټیوټ لخوا دالی ده او پلورل یی منع دی.

App Store is a trademark of Apple Inc., registered in the U.S. and other countries.

Google Play and the Google Play logo are trademarks of Google LLC.

منہ پانگی

- مخکتہ..... ۷
۱. "چیرتہ یی؟"..... ۱۳
۲. د لاری بنہ ملگری..... ۲۵
۳. ضروری صحرا..... ۳۵
۴. اپیکہ..... ۴۵
۵. تازہ شراب..... ۵۷
۶. آسمانی اجر ونہ..... ۷۳
۷. د خدای لویہ لارہ..... ۸۳
۸. بنہ ودانی جو رہ کپی..... ۹۹
۹. استقامتی تمرین ونہ..... ۱۱۵
۱۰. پہ صحرا کی او بہ..... ۱۲۹
۱۱. د خدای لارہ چمتو کپی..... ۱۴۱
۱۲. پہ صحرا کی کامیابی..... ۱۵۷
- پای: عمل و کپی..... ۱۸۱

مخکنه

"خککه چې خدای به واقعا صهیون ته تسلی ورکړي، او هغه به د هغه ټولو بربادیو ته دلداری ورکړي؛ هغه به خپله صحرا د عدن د باغ په شان کړي، او د هغه وچه ځمکه لکه د خدای باغ پشان. خوښي، شکرگذاری او سرودونه به په هغه کې وموندل شي."

- (اشعیا ۵۱: ۳)

په عهد عتیق کې زما د خوښی کتاب اشعیا کتاب دی او اشعیا نبی سره مینه لرم. په پورتنی آیتونو کې، اشعیا موږ ته د بیلابیلو مثالونو په کارولو سره باور راکوي چې خدای لیواله دی چې زموږ د ژوند دښتی په باغ بدل کړي. د هغه خبرې موږ ته رانښيي چې د صحرا وچه خاوره په حقیقت کې زموږ د وجود د بیا راژوندي کولو لپاره د کتلست په څیر ده. دا پېښه ټول خنډونه لرې کوي او څرگندوي چې موږ څه شی یو. زموږ پلار موږ د دې چمتووالي دورې له لارې تیروي ترڅو هغه موږ د ژمنې ځای ته ورسوي.

زه پخپله ویاړم چې له خپل میره سره د نا امیدۍ له صحرا څخه تیره شوم. له هغې صحرا څخه چیرې چې د نا امیدۍ تیږې کولی شي موږ هر وخت مات کړي. ما ولیدل چې هغه په دعا کې پوښتنه کوله او چیغې یې وهلې: "خدایه ته چیرته یی؟!"

موږ اکثراً د شپې تر ناوخته ویخ وواو فکر مو کوو چې چیرته غلط شوي یو. ایا موږ غلط گام اخیستی دی یا کومه تېروتنه شتون لري چې موږ یې اصلاح کولی شو؟

هر سهار، جان له کوره بهر ته تللو او د ځواب لپاره به یې غوږ نیولو... او هیله یې درلوده چې نن به د اوسنیو حالاتو د روښانه کېدو او بدلون ورځ وي. زه هم په بې صبری د هغه د راستنیدو په انتظار وم. او کله چې هغه بیرته راستنیدو هلکان به له خوبه راویښیدل.

او له هغه می آرامه پوښتل: "خدای څه وویل؟"

جان هم سر خوراو او ویل یی: "نه!"، د هغه د ځواب په اوریدو، زما زړه له غمه پکیدو

او زما په امید سیوری اچولو.

لیونی وو؟ آیا تر اوسه مو د خدای غږ اوریدلی و؟ دا څنگه ممکنه وه؟ که خدای موږ ته د هغه حالت لارښوونه کړې وه، نو ولې یې د دې مصیبت په شور کې خبرې نه کولې؟ هو، زه په صحرا کې سرگردانه وم.

کاش چې دا درک چې اوس لرم هغه وخت می درلودی، نو ما دا وخت په روښانه زړه او د ایمان په گامونو تېر کړی وای. که زه د خپل اوسني پوهه سره د صحرا دورې څخه تیر شوم، زه به پوه شم چې زه پاک شوی او چمتو شوی یم.

زه احساس کوم چې دا کتاب په ډیرو لارو کې یو ښه لارښود او ډالی ده. په دې دوره کې پټ درسونو ته غاړه کیږدئ، دا درسونه به په راتلونکې دوره کې ستاسو سره مرسته وکړي.

تاسو قوي زړه لرئ، ځکه چې تاسو یوازې نه یاست.

- لیزار بیور

د نیویارک ټایمز غوره پلورونکی لیکوال

او د Messenger International له بنسټ اېښودونکو څخه.

مخکی وینا

دا کتاب به له تاسو سره په صحرا کې زما د سفر او همدارنگه د نورو خلکو ورته کیسې شریکې کړي. ما تر اوسه ټول هغه څه نه دي ترلاسه کړي چې خدای زما لپاره په فکر کې لري، مگر زما د زړه هیله دا ده چې تاسو هغه ځواک او زپورتیا ومومئ چې تاسو ورته اړتیا لرئ په دې پاڼو کې هغه څه ته چې خدای ستاسو لپاره په فکر کې لري دوام ورکړئ. زه دا ادعا نه کوم چې دا کتاب یو هر اړخیزه څیړنه ده یا د بحث لاندې موضوع ټول اړخونه پوښي. د ویلو لپاره لاهم ډیر شیان پاتې دي چې د دې کتاب له ساحې بهر دي. مگر دا داستان زما له زړه څخه سرچینه اخلي او د صحرا د دور اصلي اړخونه پوښي. د دې کتاب موخه دا ده چې تاسو موضوع ته معرفي کړئ او د روح القدس لاس خلاص کړئ ترڅو دا پیغام ستاسو په شخصي ژوند کې تطبیق او پلي کړي.

دا کتاب څیړي چې "صحرا" څه شی دی او څه ندي، او ښکاره کړی چې د هغې موخې او گټې څه دی. زما دعا دا ده چې د دې مثالونو او لارښوونو سره، تاسو به زده کړئ چې څنگه په صحرا کې په هوښیاری سره حرکت وکړئ.

کله چې تاسو دا کتاب ولولئ، نو تاسو به پوه شئ چې زما د شخصي ژوند ډیری داستانونه هغه وخت وو چې زه د کلیسا په خدمت کې بوخت وم او په دوو مختلفو پوستونو کې خدمت کوم. زما لومړی دنده زما د شپون سره او د هغه میلمنو ته په دالاس، ټیکساس کې د څلور نیم کلونو لپاره خدمت کول وو. زما د صحرا دوره په دې وخت کې زما د خدمت په وروستیو اتلسو میاشتو کې پیل شوه. د صحرا دوهمه دوره زما د دوه نیم کلن خدمت په جریان کې د فلوریډا په یوه کلیسا کې د ځوانانو د شپون په توگه وه. د دښتې دویمه لاره دومره سخته وه چې لومړی لاره ماته اسانه ښکاري. عجیبه ده چې د صحرا دوهمه دوره هم په فلوریډا کې د دې سیمې په تیرو اتلسو میاشتو کې قبضه کړې وه.

ایا ما په خپل ژوند کې بله صحرا دوره درلوده؟ هو. مگر کله چې داسې یو دور راغی، ما ښه پوهه درلوده چې دا دوره څه راوړي. نو، د دې پوهیدو په پایله کې، ما نور فریاد نه کولو: "خدایه، دا څه حالت دی؟" یا "خدایه، ته چیرته یې؟!" ما په پخواني صحرا دوری

کې دومره زده کړي وو چې پوه شوم چې په دې نوي وخت کې څه روان دي او مناسب غبرگون څه دی.

ما د بې شميره نارينه وو او ميرمنو سره خبرې کړې دي چې د داسې دورې څخه تيرېږي. له ما سره په خپلو خبرو کې دا خلک زياتره د گډوډۍ او بې وسۍ خبرې کوي. ډيرى يې نه پوهېږي چې څه تيرېږي. په حقيقت کې، زما ميرمن او ما پدې وروستيو کې پدې موضوع کې دوه پوډکاستونه په گډه ترسره کړل، او زموږ خبرو ته د ليدونکو ځواب د هر وخت څخه ډير و. دى ډول موضوع زه د هغه لومړى کتاب بيا څيړنى ته اړ کړم چې ما ليکلى او په لومړۍ گڼه کې د صحرا کې د بريا په نوم خپور شوى و.

دا کتاب مې کابو دېرش کاله مخکې ليکلى و. کله چې ما دا په دقت سره ولوست نو پوه شوم چې دا پيغام د ۱۹۸۰ لسيزې په وروستيو او د ۱۹۹۰ لسيزو په لومړيو کې ډير مناسب و. نو زما مدير او ما د کتاب څخه تاسيس شوي حقايق را وويستل او ډيرى مفکورې چې ما په تيرو دېرشو کلونو کې ترلاسه کړې وې گلچين او په بشپړ ډول مې دا کتاب بيا وليکلو. نو دا کتاب د زاړه کتاب نوې نسخه نه ده، بلکې يو نوى پيغام دى. زه باور لرم دغه کتاب چې تاسو يې لوستل پيل کوئ يو پيغام دى چې تاسو سره به د هر مهم وخت کې مرسته وکړي، توپير نکوى که تاسو د اوسني نسل يا راتلونکي نسل څخه ياست.

موږ ته په جامعې ۱: ۳ کې ويل شوي: "د هر څه لپاره يو وخت دى او د آسمان لاندې د هر امر لپاره وخت دى." موږ په خپل ژوند کې له مختلفو دورو سره مخ کېږو او هر يو يې خپل موخه لري. د هرې دورې په هدف پوهيدلو چې موږ يې تيرو د درکولو لپاره مهم دى. ولې يو سړى په جاکټ کې د سکي ريسارټ په حرکتونو څوکیو کې ناست وي او د سکی تجهيزاتو سره د غره سر ته لاړ شي ترڅو يوازې په راوغورزېږي؟ ولې؟ ځکه اوږى دى او تر اوسه په ځمکه او وره نشته! هغه څه چې د ژمي لپاره مناسب دي او په اوسني فصل کې د هغه د ټيپي کيدو لامل کېږي.

په دې کتاب کې زما هڅه دا ده چې تاسو سره يو نوى پوهه شريکه کړم چې تاسو سره به د ژوند د ونې د شاخه کولو او پياوړتيا په برخه کې مرسته وکړي. د دې دورې موخه چمتو کول دي. لکه څنگه چې تاسو دا کتاب ولولئ، تاسو به سمداسه وگورئ چې زه دا موضوع د کليسا د خدمت په رڼا کې څيړم. زموږ هر يو مختلفى شيان ححه زده کړى لرو. ځينې مو ازاد بازار زده کړى، ځينې مو اکاډميکو برخى زده کړى، ځينې مو روغتيايي

زده کړې او ځینې مو سیاست او نورو ډېرو برخو زده کړې. زما زده کړې د کلیسا خدمت پنځه اصلي برخو کې دي، نو پدې کتاب کې کیسې دا منعکس کوي. په دې کتاب کې ذکر شوي اصول د هر هغه څه سره مطابقت لري چې خدای تاسو ته په ژوند کې د ترسره کولو لپاره بللي یاستی. هغه څوک چې آزاد بازار ته بلل شوی باید د دوی بلنې لپاره چمتو شي، نو همدارنگه د انجیل خدمت ورته چمتووالی ته اړتیا لري. دا د ژوند په ټولو برخو کې تطبیق کیږی.

نور د پام وړ توضیحات: ما په دې کتاب کې نور معلومات شامل کړي دي چې عنوان یې دی "د صحرا سفر د بقا لپاره مهمې لارښوونې." د کتاب دا برخه د مختلف لیدونو او هڅونې کلمو لنډیز دی چې کولی شي ستاسو وخت په صحرا کې د امکان تر حده ستاسو مرسته وکړي. زه هیله لرم چې دا پیغام به ستاسو ذهن روښانه کړي، ترڅو تاسو په دې موده کې زما پشان غفلت له امله د درد سره مخ نه شئ. زه امید لرم چې دا کتاب تاسو وهڅوی چې د هغه چا په لټه کې شئ چې زموږ یوازینی ریښتیني خوښي ده.

په درناوي،

جان بیور

جنوری ۲۰۱۹

"چیرته یی؟"

"کله چې موږ په صبر سره د وچکالی او تباہی غم پر ځان اخلو، موږ د خدای لپاره زموږ د مینې شاهدي ورکوو، او کله چې خدای موږ د خپل خوږ شتون سره مخ کوي، هغه هم زموږ لپاره د هغه د مینې شاهدي ورکوي..
- مادام گویون/ ژان-ماری بوویر د لا موته- گویون

"اوس د ختیځ لوری ته ځو او هغه هلته نه دی؛ لویدیځ ته ځو، خو هغه نه وینو؛ ځکه په شمال کی په کار مشغول دی، هغه نه وینو؛ مونږ هغه نه وینو ځکه چې هغه جنوب ته مخامخ دی."

- (ایوب ۲۳: ۸-۹)

زه د ټولو سره غوسه وم او ددی په دلیل نه پوهیدم. داسی ښکاریده چی هیڅ څه سم نه وو.

زمونږ لومړنی زوی، اديسون، اتلس میاشتنی وو او د هغه سره می حوصله نشو کولی. پخپل میرمن لیزا، می هر وخت چغی وهلی. د خپل شپونه ناامیده وم.

زما همکاران زما د نارحتی سبب و.

صادقانه ووايم د خدای او د هغه د عملکرده هم ناامیده وم. په چیغو می ویل: ته څه کوی؟"

"ولی زما په ژوند کی څه نه کوی؟"

"ولی ستا ژمنی زما په ژوند کی نه پوره کیږی؟"

"ولی هرڅه بد مخ ته روان دی؟"

"ولی له ما سره خبری نه کوی؟"

هره ورځ می ځان سره ویل: "چیرته بی؟" او دابی فایده شکایت به می بار بار تکرار و. آیا تر اوسه داسی شوی چی د خدای سره ځان نږدی احساس کړی او فکر کوی چی یوازې د هغه د نوم د اوریدو سره ټوله توجو تاسو را جلب کړی او هماغه وخت ځواب درکوی؟

خو بیا وروسته دوامداره هغه ته پیغام ورکوی خو هیڅ ځواب نه مومی. او داسی ښکاری چی هغه کاملاً ستاسو د ژونده تللی وی. شاید تاسو اوس په داسی حالت کی یاستی او غواړی چی په سکون سره فریاد وکړی او زما پشان داسی سوال وکړی: "خدایه، چیرته بی؟!"

زه په یوی صحرا کی وم خو پخپله نه پوهیدم. ما په دالاس ښار کی ژوند کاوه او ځان سره می ویل زه د عیسی هغه نیک لاروی یم چی خدای هغه د یاده ویستلی دی. هغه وخت زه یو ځوان ایماندره وم او د صحرا لومړنی دوره کی وم.

د دې نه وړاندې، ما ټول وخت فریاد کارلو او خدای به ژر ځواب راکوو. زه په یاد لرم چې هغه زما کوچنیو غوښتنو ته ځواب ویلو. د هغه شتون نږدې، د پام وړ او پیاوړی و، مگر هغه وخت زه نه پوهیدم چې ولې. هره ورځ به مې په سجده کې ژپل او ویل می، "خدایه، څه خبره ده، داسې ښکاري چې ته له ما څخه څو میله لرې یې!"
ما په دوامداره توگه خپل ژوند څارلو او له ځانه مې پوښتل: "ما داسی کومه لویه گناه کړې ده؟"

خو، حقیقت دا و چې د نورو پشان زه هم په دی ځمکه کې، وخت ناوخته خوییدم او گناه می کوله. مگر ما به سمدلاسه توبه وکړه او هغه بڅښنه می غوښتله چې عیسی ویلی و. تر هغه ځایه چې زه پوهیږم، زما په ژوند کې هیڅ ریښه داره او قصدي گناه نه وه. هره ورځ بې فایده تیریدله او ما به دا پېښتنه کوله: "خدایه، ولی نور له ما سره خبری نه کوی؟!"

زه یقینا د مقدس کتاب لوی شخصیتونو په درجه کی نه یم، خو ما د داسې حالت په وړاندې ورته غبرگون درلود. د ایوب کلام، چې پخوا عجیبې ښکاریده، اوس ماته معنا پیدا کړه. د دې آیتونو څخه ځینی د صحرا د یوازیتوب له امله رامینځته شوي احساسات ښه بیانوي:

"اوس د ختیځ لوری ته ځو او هغه هلته نه دی؛ لویدیځ ته ځو، خو هغه نه وینو؛ ځکه په شمال کی په کار مشغول دی، هغه نه وینو؛ مونږ هغه نه وینو ځکه چې هغه جنوب ته مخامخ دی." (ایوب ۳۲: ۸-۹)

ما په پرله پسې توگه دعا کوله، مگر داسې ښکاریده لکه زما پورته اسمان په ما بند شوی و. بیا خدای ماته را څرگنده کړه چې د مسیحی ژوند د ماشوم د لویدلو په څیر دی. زه تر اوسه پورې په روحاني توگه ماشوم وم، خو اوس زه نوي پړاو ته د ننوتلو لپاره وده

کوم. په دې وخت کې زما د سترگو په وړاندې یو کنکریټ مثال وده کوله. زموږ لومړی زوی، ایپسن، د ۱۸ میاشتو عمر درلود. لیزا، د یوې عادي مور په څی، سمداسه ایپسن ته حاضره کیدله کله چې به د هغه غږ پورته کیدو. هغی به سمداسه ایپسن په غږ کې ونيولو او هغه به د مور د شیدو له څښلو څخه آرامیدلو.

مگر د دې مرحلې وروسته، ایپسن باید د نورو ماشومانو په څیر لوی شواى وای. زموږ څلور واړه زامن هغه مرحلې ته ورسیدل چې دوی پخپله خواږه خوړلی شو. عجیبه ماحول و؛ حتماً تسو به هم لیدلی وی! زموږ څلور واړه زامن به د ماشومانو په چوکيو ناست و او ږوې یې خوړله او نیمه ږوې به یې په فرش تویوله.

مونږه نور ماشومانو ته خواږه په لاس نه ورکول او داددوی د خپه کیدو باعث کیدلو، خو په داسې حالاتو کې مور او پلار باید یوازې خپل مسؤلیت ترسره کړي. کله چې به موږ لیدلو چې ماشومان مو شاوخوا خواږه غورځوي، موږ غوښتل مداخله وکړو او کنټرول یې کړو، مگر موږ پوهیدو چې دا کار به د دوی د پرمختګ مخه ونیسي. مونږه باید هغوی ته د لویدلو اجازه ورکړو. مونږ داسی نه غواړو چې هغوی ته تر اتلس کلنۍ پوری خواږه په لاس ورکړو. ګکله چې ماشومانو لوی شی، هغه مرسته چې ترلاسه کوی، تغیر مومی ترڅو هغوی وده وکړی. خدای هم همداسی کار له مونږ سره کوی تر څو وکولای شو د روحانی لحاظه وده وکړو او بالغان شو. کله چې بیا ځلی زیږیدلی یو اد روح څخه پک یو، د څه وخت لپاره خدای زموږ هر غږ اوری ترڅو خپل ځان مونږ ته رابښکاره کړی. خو څه وخت وروسته (عبرانیان ۵: ۱۲) خدای ځکه چې غواړی مونږ وده وکړو او زموږ د بالغیت لپاره مرسته وکړی اجازه ورکوی چې د څه مودی لپاره فوراً زموږ غږ ته ځواب نه وایي.

کله چې زه د خدای د مرستی له برکته پوه شوم چې روحانی بلغویت هم د یو ماشوم د لوییدلو پشان دی، نور هم په فکرونو کې ږوب شوم چې آیا ما تر اوسه غلط فکر کاوه آیا هر هغه څه چې تیروم دا کوم جزاد خدای له طرفه نه ده ممکن زه د صحرا په طرف راوړل شوی یم چې څه زده کړم تر څو د صحرا د دوری زده کړي شیان زما د ودی لامل شی او ما د ښه پیروی او خدمت لپاره تیار کړی؟

د دې افکارو په فکر کولو وروسته، زه پوه شوم چې عیسی هم د ورته دورې څخه تیر شوی و. دقیق هغه وخت چې یحیی هغه ته تعمیم ورکړو او هغه د خدای د خوښی لامل شو، روح القدس هغه صحرا ته بوتلو. د خدای اراده دا نه وه چې هغه ته سزا ورکړي، او

عیسی یقینا گناه نه وه کړې.

نو کله چې زه د ځان لپاره غمجن وم، دا فکر زما ذهن ته راغی: "شاید د صحرا دوره هغومره بده نه وي لکه څنگه چې زه فکر کوم؟"

د صحرا درک کول

که موږ غواړو د عیسی په څیر واوسو، زموږ شخصیت باید وده ومومي. ویلای شو چې صحرا هغه ځای دی چې خدای د داسې کار لپاره غوره کړی. ډیری وختونه، کله چې موږ په صحرا کې یو، د خدای ژمنې دروغ ښکاري او هغه د هر وخت څخه ډیر لرې ښکاري. مگر دا یوازې یو احساس دی حقیقت نه لری. په حقیقت کې، هغه زموږ د لاس نه هم موږ ته نږدې دی او هغه ژمنه کړې چې هغه به هیڅکله موږ پرینږدي (عبرانیان ۱۳:۵).

د صحرا دوره هغه وخت دی کله چې تاسو د خپلو خوبونو او ژمنو چی خدای تاسو ته درکړی فکر کوی په خلاف یی حرکت کوئ. په حقیقت کې، تاسو ممکن داسې احساس وکړئ چې تاسو شاته روان یاست. د هغه شتون هره ورځ کم او کم ښکاري. تاسو شاید احساس وکړئ چې هغه نور تاسو سره مینه نه لري او تاسو ته یې شا اړولې ده، مگر دا حقیقت نلری.

په حقیقت کې، صحرا یو ګډ منزل دی چې د مسیح ریښتیني پیروان ټول ورته رسي، په هرصورت، کله چې راشي، دوی د یوازیتوب احساس کوي. صحرا د خدای د ټولو اولادونو لپاره لازمي منزل دی. په حقیقت کې، د عیسی د ریښتیني پیروانو په صفت په مکمل ډول بالغ کیدو ته وده ورکولو لپاره، تاسو به شاید په صحرا کې یو څو زړه راښکونکي سفرونه ولرئ.

کاش ما کولای شوای چې ووايم چې په ګوګل نقشه کې تاسو کولی شئ یو شارټ کټ واخلي یا په یو ډول د دې صحرا څخه مخکې لاړ شئ.، مگر زه باید ووايم چې هیڅ شارټ کټ شتون نلري. زما گرانه ملګریه، پرته له دې چې د صحرا له سفر څخه ډډه وکړئ او دې دوری ته غاړه کیدئ، دا نه یوازې ستاسو لپاره ښه دی، بلکې د وعده شوی ځمکې ته د رسیدلو لاره ده!

صحرا په حقیقت کی څه شی دی؟

خوشبختانه، زموږ څخه پیری هیڅکله د یو ریښتیني صحرا په څیر د اوبو، وانیو یا سرپناه پرته د ځای څخه ځان د ژغورلو لپاره مجبور شوی نه یو. صحرا گرمې ورځې او سرې شپې لري او موږ باید وږی او تږی سفر وکړو. د دې ټولو ناخوالو سربیره، موږ هم ورک شوي یو او خپله لاره نه شو موندلی. شاید موږ هیڅکله داسې تجربه نه وی کړی، خو په صحرا کې د شتون احساس موږ ته رسیدلی دی. په دې کتاب کې زه له تاسو سره د خپل وخت د صحرا مهمې پېښې شریکوم. په دې موده کې زما سره ډیر شیان پېښ شوي دي او هیڅ یو د اوبو څښلو په څیر ندي.

ښه خبر دا دی چې که موږ د خدای اطاعت ته لیواله یو، بیابان اړین نه دی چې منفي وخت وي. زه پوهیږم چې دا منطقي نه ښکاري، مگر صحرا ته ستاسو د ایستلو هدف بالکل مثبت دی. د صحرا هدف ستاسو تعلیم، پاکول او پیاوړي کول دي او موږ د خدای د روح نوي حرکت لپاره هم چمتو کوی. دا ټول شیان موږ ته گټور دي.

پیری ایمانداران، پرته له مخکې پوهه، ویره لري او کله چې دوی صحرا ته ننوځي بې حکمته چلند کوي. دوی د پوهیدو پرته غلطي کوي. د مثال په توگه، دوی ناڅاپه خپله دنده یا کلیسا بدلوي. شاید په ژوند کې د داسې ناڅاپي پریکړو موخه د خوښی ترلاسه کول یا د عادي حالت بیرته راگرځول وي. د مجردانو لپاره، دا ممکن دردناک وي چې له جلا کیدو وروسته له چا سره اړیکه ونیسي.

که تاسو مخکې له دې چې پوه شئ چې خدای ولې صحرا ته راوستی یاستی، د تېښتې لاره لټوئ، تاسو په بې پروای سره خپل وخت په صحرا کې اوږد کړی دی. دا ډول فعالیت ستونزې، ستړیا او حتی ناکامي راولی؛ ځکه چې تاسو هغه وخت او ځای نه دی درک کړی چې خدای تاسو ته لارښوونه کړې وه.

بنی اسرائیل په څلورېشتو کالو کښې په صحرا کښې په همدې حال کښې وو. د اوسني وضعیت نه درک هغه ټول نسل د ژمنې شوې ځمکې میراث کولو وړ نه دی. څه یو ناورین! صحرا ته د دوی په راوستلو کې د خدای موخه د دوی ازموینه، ښوونه او چمتو کول وو ترڅو زوړور جنگیالي شي او وکولای شي چې آسمانی ژمنی پوره کړی او نوی کور ترلاسه کړی. مگر د دې پرځای، بنی اسرائیل په غلطي سره فکر کاوه چې صحرا یو عذاب دی؛ نو دوی د خپل شنډو لاندې شکایت وکړ او په دوامداره توگه یې د خپلی غوښتنی تعقیب کړی.

کله چې د دوی وخت راغی چې صحرا پرېږدي او ژمنه شوي ځمکه قبضه کړي، دوی هغه ځمکې ته جاسوسان ليرلي ترڅو دوی ته ستراتيژيک معلومات راوړي او قوم یی د نورو بدو راپورونو ته پام وکړي، هغه کسانو چې د شنډو لاندې شکایت کاوه. دوی حق درلود چې د خدای د وعدې او په هغه کې پټ قدرت او د انسان د پوهیدو او د هغه د ضعف ترمنځ انتخاب وکړي. خو دوی د خدای پر ځای انسان غوره کړ. دوی په دې دروغ باور درلود چې دوی به زیانمن او ناکام شي او هغه ځمکې ته به ونه رسيږي چېرې چې شیدې او شات بهیږي. د خدای د طبیعت او شخصیت په اړه د دوی غفلت د دې لامل شو چې دوی ناوړه چلند وکړي.

نو خدای په لنډ ډول وویل: "خپل کار وکړی!" هغه څه چې د صحرا په دوره کې یو کال بشکاري، ټول عمر یی واخیست.

مونږه او تاسی پخپل کارنامو کی داسی تجربو ته ضرورت نه لرو! خو کولای شو د هغوی د اشتباه څخه عبرت واخلو، لکه څنگه چې رسول پولس ورته اشاره کوی: "دا شیان د دوی لپاره د مثال په توگه پيښ شوي او ليکل شوي چې زموږ لپاره یو درس وي څوک چې په داسې وخت کې ژوند کوي چې د ټول عمر پای احساس کوی." (اول قرنټیان ۱۰: ۱۱).

که موږ کله چې د صحرا دور ته ننوځو تشخیص کړو، د حرص او شکایت پر ځای شکر وباسو او پوه شو چې د صحرا له تېرېدو وروسته د وعده شوی ځمکه چې له ودې، قوت، برکت، فرصت او د ژمنو له پوره کېدو ډکه ده، زموږ په تمه ده. ایا دا ډول ځواک ستونزمن وختونه نه اسانه کوي؟ بیا موږ ممکن د یعقوب سره موافقه وکړو چې لیکلي یې وو:

"ای زما وروڼوهرکله چې تاسو د مختلفو ازموینو سره مخ شئ، دا د خوښی ډک وگڼئ! مگر اجازه ورکړئ چې خپل استقامت خپل کار بشپړ کړي ترڅو تاسو بالغ او بشپړ شئ او هیڅ شی کم نه وي." (یعقوب ۱: ۲، ۴)

ایا د صحرا تجربه پدې معنی ده چې زه واقعیاً خراب شوی یم؟

دا یوه ښه پوښتنه ده!

زموږ څخه ډیری ممکن د خپل ځان څخه پوښتنه وکړي کله چې موږ د صحرا په اوږدو کې ځو: "ما داسی کومه گناه کړی چې خدای ناراضه شوی دی؟"، البته، دا پوښتنه

د صحرا سفر څخه د ژوندي پاتې کیدو لپاره لارښوونې

۱: خپل وخت وپیژنئ

زموږ څخه ډیری د صحرا دورې په اړه حیرانتیا لري. خدای دومره ښه دی چې موږ د هغه له نعمتونو، شتون او ژمنو سره عادت شو. موږ تمه نه لرو چې زموږ ښه وختونه پای ته ورسېږي. مگر یوه ورځ موږ پوهیږو چې یو څه بدل شوی. نو د ویرې کولو پرځای، دا مهمه ده چې یو گام بیرته واخلئ او نتیجه ترلاسه کړئ. تاسو باید پوه شئ چې تاسو چیرته یاست ځکه که تاسو په اوسني عصر او ځای نه پوهیږئ نو تاسو به غلط غبرگون وښایئ..

دا د سویلي کالیفورنیا اقلیم څخه شمالي کاناډا ته د حرکت په څیر دی. وقت ژمی راروان دی او د تودوخې درجه به د صفر څخه څو درجو ته راښکته شي، نو دا به ښه وي چې پوه شئ چې تاسو چیرته یاست او څه باید واغوندي! په صحرا کې هم همداسې ده. که تاسو هغو نښو ته پام ونه کړئ چې دا په گوته کوي چې تاسو په وچ او واښه ځای کې اوسئ، تاسو به په ستونزه کې یاست او درانه قیمت به ادا کړئ په عهد عتیق کې موږ لوستلي چې یساکار سړي "هغه څوک دي چې وختونه پیژنی (اول تواریخ ۱۲: ۳۲).

کله چې تاسو په صحرا کې خپل وخت پیژنئ، تاسو پوهیږئ چې څه وکړئ.

د صحرا په اړه زموږ د ناسم پوهوای پایله ده.

په مقدس کتاب او د تاریخ په اوږدو کې، نارینه او ښځینه پوه شوی چې صحرا د هغه تقدیر لپاره چمتو کولو وخت دی چې خدای یې په نظر کې لري. نو صحرا د خدای څخه رد نه دی، بلکه، دا هغه ځای دی چې هغه زموږ لپاره د چمتو کولو لپاره غوره کړی.

زه باور لرم چې زما کار ممکن د بد انتخابونو په پایله کې بې فایدې ځایونو کې پای ته ورسېږي. حقیقت دا دی، مهمه نده چې موږ څومره د مسیح په څیر شو، موږ لاهم د گناه سره مبارزه کوو او د خرابیو احتمال لرو. نو تاسو ممکن د خرابو پریکړو او نامناسب انتخابونو سره د کندی څخه کندی ته وغورزیږئ.

خو حقیقت دا دی چې: موږ یو مهربان خدای او لوړ کاهن لرو چې زموږ په ضعف پوهیږي. نو د کندی څخه د راوتلو یا د صحرا څخه چې موږ پخپله جوړ کړی دی د وتلو

لومړی گام د خپل گران پلار حضور ته تللو او دا ووايو: "پلاره ما په دې کولو سره گناه کړې ده... (خالې خای پک کړئ). ما و بڅښه. زه له دې گناه توبه کوم او اوس ستا په فضل سره په بل ډول ژوند کوم."

نو زما خبره دا ده چې حتی که دا فرض شي چې تاسو د خپلې غلطۍ له امله په دې صحرا کې بند پاتې یاست، دا د خدای سره حل کړئ او هغه ته اجازه ورکړئ چې تاسو ته هغه څه درکړي چې هغه غواړي او د دې امید سره چې تاسو به د صحرا موده ژر تیره کړئ، دا خپله لار ونیسي. البته، وخت د هغه په لاس کې دی، ولی د زمورنویس په قول: "زما وخت ستا په لاس کې دی، ما د خپلو دښمنانو او ځورونکو له منگولو وژغوره!" (زمور ۲۱: ۱۵). دا ټول خبری یو طرف ته، شاید همدا اوس په صحرا کې ستاسو شتون هغه څه دي چې خدای یې غواړي. تا کومه تېروتنه نه ده کړې چې له امله یی د دې مصیبت ځای ته راوړسېږي او زه هم پوهېږم چې په دې حقیقت پوهېدل به د صحرا لاره نوره هم سخته کړي. دا د دې کتاب د لیکلو یو دلیل دی. زما اراده دا ده چې تاسو سره د صحرا په اړه د خدای لید په پوهیدو کې مرسته وکړئ او پوهیږو چې هغه څومره لیاواله دی چې دا تجربه وکاروي ترڅو زموږ وده کې مرسته وکړي او موږ د عیسی مسیح په څیر نورهم ورته کړئ!

یو بل ټکی ته هم پاملرنه وکړئ، دا چې خدای تاسو دی صحرا ته نه یی راوستی چې شیطان ته مو وسپارئ او هېر مو کړئ. مخکې له دې چې د خروج په کتاب کې دوهم نسل ته اجازه ورکړل شوې وه چې ژمنه شوې ځمکې ته ننوځي، خدای دوی ته یادونه وکړه چې:

"په یاد ولرئ چې څنگه ستاسو څښتن خدای تاسو په صحرا کې څلویښت کاله رهبري کړې ترڅو تاسو و ازمویئ او پوه شئ چې ستاسو په زړه کې څه دي، او پوه شئ چې ایا تاسو به د هغه حکمونه پلي کوئ که نه." (تثنیه ۸: ۲)

نو که څه هم بني اسرائیلو خطا وکړه او د خپل حماقت، ناشکري او سرکشی له امله په صحرا کې ډېر وخت پاتې شول، مگر خدای په پای کې هرڅه په نیکی بدل کړل. هو! دا زموږ د خدای کار دی او زه خوشحاله یم چې داسې خدای لرم! تاسو څنگه؟ اشتباه برداشت ونکړئ! خدای له دی خاطره چی مونږ په صحرا کی یو زمونږ په ژوند د کار کولو څخه لاس نه اخلی. هغه موږ په صحرا کې رهبري کوي؛ د هغه پرته موږ به

هيڅکله د صحرا څخه تير نشو او په صحرا کی وسيدل دا معنی نلری چی هغه مونږ په يوه گوښه کی اچولی یو، او له مونږه گټه اخلی. زموږ مهربانه خدای دا کار نه کوي. برعکس، صحرا هغه ځای او وخت دی چې هغه خورا پياوړی عمل کوی.

تاسو شايد دا اوريدلي وي: " نه بايد ستونزو ته نږدې وگورو! "، صحرا هم همداسې ده - د دې ټولو پيښو په منځ کې د خدای حرکت ليدل ستونزمن کار دی.

زه غواړم دا مهم حقيقت اعلان کړم: صحرا د ناکامی ځای نه دی، د هغو کسانو لپاره چې د خدای اطاعت ته ليواله دي. عیسی د لوږې څخه ډير ضعيف و او هيڅ ملگری يې نه درلود چې پر هغه تکیه وکړي يا وی هڅوي. د فزيکي آرامی يا فوق العاده لارښوونې پرته، هغه د څلويښتو ورځو لپاره په صحرا کې د شيطان لخوا وسوسه شوی و. عیسی د خدای په کلام سره شيطان ته ماتې ورکړه! د صحرا دوره د خدای د اولادونو د ناکامی دوره نه ده: " مگر د خدای څخه مننه کوم چې تل موږ په مسيح کې د هغه د برياً په بهير کې نيسي. " (دوم قرن تيان ۲: ۱۴).

د اسراييلو قوم په صحرا کې د موقتي استوگنې په وخت کې، د د هغو قبيلو لخوا ځورول کيده چې په دې سيمو کې اوسيدل. خدای اسراييلو ته وويل چې مقاومت وکړي. د اسراييل اولادونو، اموريان (اعداد ۲۱: ۲۱-۲۵)، ماديان (اعداد ۳۱: ۱-۱۱) او اهل باشان (اعداد ۳۳-۳۵) ته ماتې ورکړه. که خدای د دوی د ناکامی اراده درلوده، نو د هغه لپاره هيڅ دليل نه و چې دوی ته د خپل موقف د دفاع امر وکړي. که څه هم دا د خدای اراده نه وه چې دوی د ناکامی صحرا ته ورسوي، ډيري يې د وعدې ځمکې ته د ننوتلو دمخه مړه شول. خدای داسې اراده نه درلوده، خو دا ډول حالت د دوی د نافرمانی پایله وه.

هيله لرم چې دا خبری به ستاسو په زړه کې ځای پيدا کړی: د صحرا لامل د خدای ناراضی يا د هغه عذاب نه دی او نه صحرا هغه ځای دی چې خدای تاسو پريږدي او تاسو هير کړي؛ هغه د ماتې خوړلو ځای نه دی.

خدای غواړي زموږ په ژوند کې نيکي وکړي!

صحرا، هغه وخت نه دی چې د نښو، نعمتونو، کثرت يا معجزو په لټه کې شي، بلکه دا هغه وخت دی چې د خدای زړه وغواړي، کوم چې تاسو کې شخصیت او ځواک پیدا کوي. اوس هغه وخت دی چې تاسو رويا ووينی. که نه، پرته له دې چې زموږ په زړونو کې ژمنې ته وگورو، دا درس به مایوسه ښکاري او ممکن د ډيرو شکایتونو لامل شي.

د اوسني وضعیت په اړه د سم پوهیدو سره، ستاسو د ژوند په اړه ستاسو لید جوړیږي. بیا تاسو د خدای لاس لیدلی شئ؛ حتی کله چې تاسو د هغه لمس نه احساسوی. دا هغه وخت دی کله چې ستا مینه د "زما لپاره څه شی دی؟" دا بدلېږي او داسې کیږي: "خدای زما څخه څه غواړي؟"

مخکې ما د ایوب نا امیدي او د هغه د نه پوهیدو په اړه خبرې وکړې چې خدای څه کوي. هغه چې به هر طرف لیدلی، خو خدای نشو لیدلی! د خپګان ځای به وی که دا د ایوب تحلیل وی. مگر یاس په ایوب غالب نه شو او هغه دا خبرې د ایمان او امید له مخې وکړې:

"مگر هغه پوهیږي چې زه په کومه لار ځم، او کله چې هغه ما آزموی، زه به د سرو زرو په څیر بهر راشم." (ایوب ۲۲: ۰۱)

څومره په زړه پوری لید! موږ د دې لپاره مبارزه کوو چې پوه شو چې خدای موږ چیرته بیایي، مگر هغه لاره پیژني. موږ کولی شو په هغه بشپړ باور وکړو، ځکه چې پولس رسول په فیلیپیانو ۱: ۶ کې لیکي: "زه ډاډه یم چې هغه څوک چې تاسو کې یو ښه کار پیل کړی هغه به د عیسی مسیح تر ورځې پورې بشپړ کړي." موږ پوهیږو چې دا حتی په صحرا کې هم ریښتیا ده.

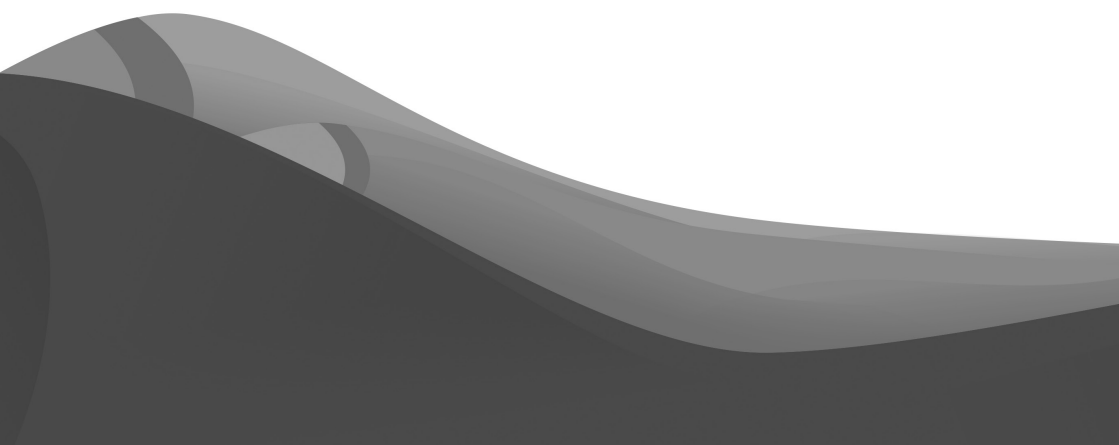
د لاری بڼه ملگری

"کله چی مسیحیان د یو طوفان سره مخ کیږی د لاریاتو بشکلاو سره را جگړی. هغه داسی ونی دی چی د غرونو په څکو کی، وده کوی باد پر هغوی وزیږی، خو پدی حال کی هم، دا ونی د نورو ونو څخه قوی او تنومندی دی."

- بیلی گراهام

"عیسی د روح القدس څخه پک، د اردن د رود څخه راغی او روح، هغه په صحرا کی رهنمایی کړو."

- (لوقا ۴: ۱)

صحرا ته ښه راغلاست! له داسی ښه راغلاست څخه حیران شوی؟ معمولاً انتظار نه لرو چی زمونې وخت په روحانی صحرا کی، ښه کار وی، خو باید پوه شو چی زموږ د مینه ناک پلار داسی مکان ارزښتمند گڼی او موږ یو ښه همراه له ځانه سره لرو. که فکر کوی چی د خپل ایمان په سفر کی باید هیڅ صحرا ته لار نشی، زه تاسو هڅوم چی بیا ددی په اړه فکر وکړی! حقیقت دا دی چی موږ په دښته کې د بې شمیره پیغمبرانو د پښو ښې وینو — حتی د خدای زوی هم تیر شوی دی او ډیر وخت یې په صحرا کې تیر کړي. په بل عبارت سره، د بیابان به دوره کی، ښه همراه زموږ په حنگ کی دی... او موږ یوازې نه یو.

لطفاً ما مه تورنوی چی د ډیرو نومونه اخلم. د صحرا اوسیدونکو لیست چشمگیره دی. البته، ما دمخه د ایوب په اړه خبرې کړې دي؛ هغه سرې چی په کلام کې داسې توصیف شوی: " هغه د ختیځ د ټولو خلکو څخه لوی و " (ایوب ۱: ۳). هغه خپل ټول ملکیت، ماشومان، روغتیا او د خپلې میرمنې ملاتړ له لاسه ورکړ. ایوب یو ځیرک او عادل سرې و چی د هغه نږدې ملگرو هغه په پټه گناه تورن کړ. ایوب په صحرا کې دومره مایوسه شو چی ځان ته یې وویل: " کاش چی زه هیڅکله پیدا شوی نه وای!" تاسو په هغه صحرا کی یاستی چیری چی خدای د ابراهیم چی د اور و او مالداره و، وغوښتل چی هرچه پرېږدی او هغه ځای یی چی ورته ویلی په سفر شی. سارا هم د هغه سره وه او هغوی دواړه اکثراً په صحرا کی په سفر و.

موسی د صحرا له چاپېریال سره ډېر آشنا و. هغه د فرعون په ماڼی کې د یو شهزاده په څیر ژوند کړی و، خو د یو مصري له وژلو وروسته یې په صحرا کې ځان بې وسه وموند او څلوېښت کاله یې پسونه څر کړل. دا په دې صحرا کې و چی خدای هغه ته ځان په سوځیدونکي بوټي کې ښکاره کړ:

"موسی د خپل خسر یترو، د مدیان کاهن د رمې شپون و. یوه ورځ یې رمې د صحرا بلې غاړې ته یوړې او حورب ته چې د خدای غر دی، ورسېدو. هلته، د خدای یوه فرښته هغه ته د بوش دننه د اور په شعلی کې ښکاره شوه. موسی ولیدل چې بوټی اور لگیدلی دی، خو سوځیدلی نه دی. نو د خپل ځان سره یې فکر وکړ: «زه دې ته وگرځم چې دا په زړه پورې شی وگورم او وگورم چې بوټی ولې نه سوځي.» کله چې خدای ولید چې موسی د لیدو لپاره راځي، خدای د بوش له دننه څخه غږ وکړ: «ای موسی! ای موسی!» موسی وویل: لیبک. (خروج ۳: ۱-۴)

بیا، لکه څنگه چې موږ پوهیږو، موسی بیرته مصر ته راستون شو او د هغه ځای څخه د قوم سره د صحرا په لور روان شو.

تاسو په صحرا کې د یوسف سره آشنا کیږئ څوک چې د خپل پلار گران زوی دی. وروڼه یې په یوه څاه کې اچوي او بیا یې په غلامی پلوري او مصر ته یې قاچاق کوي. وروسته، دوی د هغه لپاره خښتې گنډلې او هغه یې بندي کړ. په سیاه چالی کې، خدای خپل ځان یوسف ته ښکاره کړ او هغه د پاچا د نانوا او ساقی خوب تعبیر کړ. دې کار هغه د فرعون خوب تعبیر ته چمتو کړ.

بیا پاچا داوود صحنې ته راځي. سموئیل نبوت وکړ چې داوود، داسرائیلو پادشاه دی او دا ډیر وخت ونشو چې داؤد په غارونو کې د ژوند کولو او په صحرا کې د گرځیدو له لارې ځان د دې مقام لپاره چمتو کړي. خدای په داسې حالت کې و چې ځان یې د شپون، ځواک، او قلعي او پناه په رول کې ښکاره کړ.

یحیای تعمید ورکونکی یو لوی نبی وټاکل شو — د هغه پلار هغه ته یو خوب تعریف کړو چې ورته خبره یې په ډاگه کړه. خو بیا هم خدای په صحرا کې، هغه ته د مقدس کتاب مکتب وروښود، او ځان یې ورته ښکاره کړ او هغه د یهودیه په صحرا گانو کې ژوند کړ او د حیداناتو د پوی تکی یې ځانته کالی جوړ کړل او حشرات د هغه خوراک و. لوقا ۳: ۲-۳ وایي: "... د خدای کلام په صحرا کې د زکریا زوی یحیی ته نازل شو. نو یحیی په ټول اردن کې لار او خلکو ته یې تبلیغ وکړ چې د خپلو گناهونو بخښنه وغواړي او تعمید شی." (لوقا ۳: ۲-۳) خدای پولس رسول ته د نوي عهد د ډیری محتویاتو رازونه د عربستان په صحرا کې ښکاره کړل. په غلاطیانو ۱: ۱۶-۱۷ کې، رسول پاول د خدای هدف لیکلی: "چې خپل زوی په ما کې څرگند کړي ترڅو زه د غیر یهودیانو په مینځ کې د ښه زبیری بشارت وکړم په هغه وخت کې ما د جسم او وینې سره مشوره نه وه کړې، او اورشلیم ته هم، هغوی ته

ورنه غلم چی له ما مخکی هغوی رسولان و، بلکی عربستان ته ولاړم او بیا دمشق ته ستون شوم. " (غلاطیان ۱: ۱۶-۱۷)

یوحنا رسول چیرته و کله چې هغه د عیسی مسیح مکاشفه ترلاسه کړه؟

" زه، یوحنا، ستاسو ورور، چې تاسو سره په مصیبتونو، پادشاهی او صبر په عیسی کې له تاسو سره شریک یمد خدای د کلام او د عیسی د شهادت له پاره زه د پاتموس په ټاپو کې وم. " (مکاشفه ۱: ۹)

پاتموس یو پریښودل شوی ټاپو و چې بشپړه صحرا گڼل کیده. ترټولو مهمه خبره دا ده چې عیسی ستاسو سره پدې لاره کې دی. هغه عیسی، چې د نعمت او روح القدس ترلاسه کولو وروسته، د خدای لخوا په عامه توگه صحرا ته لیږل شوی و ترڅو د شیطان د وسوسې سره مخ شي.

ما دا ډول الگو لیدلی ده: خدای موږ ته لوی شیان نبیې چې هغه د دوی له لارې په راتلونکي کې د ترسره کولو اراده لري او بیا هغه موږ د چمتو کولو لپاره مستقیم صحرا ته بیایي. که صحرا د پیغمبرانو، نبیانو او زموږ خدای لپاره لازمي وه، نو زه هم په صحرا کې د پاتې کیدو په گټو پوهیږم، که څه هم، ستاسو په څیر، زه هم غواړم یوه اسانه لار پیدا کړم. صحرا هغه ځای دی چیرې چې خدای موږ ازموینه کوي، برکت راکوی او مونږه پاکوی. خدای موږ ته په صحرا کې یو الهی شخصیت جوړوي. صحرا هغه ځمکه ده چیرې چې خدای موږ ته په خپل سلطنت کې د ثمر ورکولو لپاره چمتو کوي. د صحرا ترټولو په زړه پورې برخه دا ده چې خدای موږ ته په نویو لارو ځان څرگندوي. اشعیا نبی لیکي:

" ځکه چې خدای به واقعا صهیون ته راحت ورکړي، او هغه به د هغه ټول بربادی آرام کړي؛ هغه به خپله صحرا د عدن د باغ په شان جوړه کړي، او د هغه وچه ځمکه لکه د خدای باغ. خوښي به په هغه کې وموندل شي، او هم شکرگزاری اود سرودونو نغمی. " (اشعیا ۱۵: ۲)

د عدن باغ وه چیرې چې خدای خپل ځان آدم ته ښکاره کړ او د هغه سره یی مشارکت وکړ. تاسو په صحرا کېد خدای تږی د خدای په هیله کیږی. نو کله چې خدای وغواړي ځان ښکاره کړي، تاسو پداسی حالت کی چی د ډیرو شیانو څخه محروم یاست، کولی شی د دې ژوند له دنیاوي چارو څخه مخ واړوی او د هغه په لور حرکت وکړی. که موږ غواړو

د خدای غوښتنې ته ځواب ووايو، موږ به د داسې تجربې سره مخ شو. دا په صحرا کې دی چې خدای موږ ته په نويو لارو کې ځان څرګندوي. اشعيا نبي وايي: "ای خدایه او د اسراییلو ژغورونکيه، ته په حقيقت کې یو خدای یې چې ځان پټوي" (اشعيا ۴۵: ۱۵). خدای په هغه څه چې د ځان سره د نږدې اړیکو لپاره دومره شدید تنده رامینځته کوي څوک چې هغه غواړي. خدای هم د هغه څه چې ځان پټوي څوک چې د هغه تږي نه وی. د هغه باید ستاینه وشي او د هغه شتون باید په پام کې ونیول شي.

د صحرا سفر څخه د ژوندي پاتې کیدو لپاره لارښوونې

۲: مهمه نده چې تاسو څومره یوازیتوب احساس کوئ،
خدای هلته شتون لري

پیری وختونه، د صحرا تجربه د خدای نشتوالی په ګوته کوي! او دقیق هغه وخت چې باید د هغه شتون احساس کړی، خو هغه د ځان څخه لری احساسوی دا خورا مهمه ده چې موږ په دوه لارو پوه شو چې د خدای شتون په صحرا کې څرګند شی. لومړی یی د کلام پر بنسټ دی: زه به هیڅکله تاسو یوازی پرنیږدم. "عبرانیان ۱۳: ۵) دا آیت د خدای مطلق شتون ته اشاره کوي. داود پادشاه اشاره کوي چې: "که زه آسمان ته وګورم، ته هلته یی، او که پخپل ګټ کی پروت یم، ته هلته هم یی" (مزمور ۱۳۹: ۸). که تاسو په خدای او هغه څه چې د هغه کلام دی پری باور لري، نو حقیقت دا دی چې فرق نه کوي تاسو څنګه احساس کوئ یا څه پېښ شوي، خدای په هر حالت کې ستاسو سره دی.

د خدای د شتون بل سمبول چې موږ ټول یې خوښوو او د مسیحی ژوند یوه برخه ده د هغه ښکاره شتون دی. د کلمه «ښکاره» یا «ظاهر دا پدې معنی ده چې د نه لید څرګندول، د نه اوریدل شوي اوریدل او د نامعلوم پېژندل. داسی وخت وی چې خدای په فزیکي توګه ځان ښکاره کوي. دا ډول مبارک ملاقات ممکن د عبادت، په ځنګلونو کې د تګ، ورځني فعالیتونو یا نورو مختلفو لارو کې واقع شي

نو کله چې تاسو په اوسني صحرا کې په روحاني ډول تږی او لیوالتیالری، خدای به د خپل ښکلي او زړه راښکونکي شتون سره برکت ونه کړي، یوازې آرام اوسئ او د هغه په ژمنو تکیه وکړئ، اصلي یې دا دی «زه به هیڅکله تاسو پرنیږدم او زه به هیڅکله تاسو له یاده ونه باسم». کله چې موږ د هغه د څرګند شتون په نشتوالي کې د هغه ستاینه کوو، موږ دا په ډاګه کوو چې موږ د هغه لپاره تلپاتې مینه لرو.

د خدای لپاره تنده

خدای خپل ځان هغو کسانو ته ښکاره کوي څوک چې هغه په ټول وجود او د زړه له تله يی لټوي.

په ياد ولرئ چې خدای پاک بنی اسرائیل صحرا ته راوستل ترڅو دوی عاجز کړي او دوی تړی کړي. که څه هم دا قوم ددی پر ځای چې د يوشع پشان نور هم د خدای تړی شي، خو دوی د هغه شیانو لپاره لیواله وو چې خدای له دوی څخه اخیستي و. نو کله چې خدای د موسی په څیر دوی ته د ځان څرگندولو لپاره راغی، دوی د هغه لپاره هیڅ لیوالتیا نه درلوده. په حقیقت کې، دوی هغه رد کړ. په تثنيه کی لولو:

«که څه هم تاسو هغه غږ په تیاره کی واوریدپداسی حال کی چې هغه غږ په اور کی سوځیدو، تاسو ماته راغلی هو ستاسو ټول شیخان او ملایان راغلل، او ومو ویل: مالک خدای زمونږ خدای پاک مونږ ته خپل جلال او عظمت راښکاره کړو او مونږ د هغه آواز د اور په ذریعه واورېدو. نن ورځ مونږ ولیدل چې د خدای لپاره دا ممکنه ده چې د انسان سره خبرې وکړي او انسان ژوندی پاتی شي. نو اوس ولی مږ شم، ځکه چې دا اور به مونږ وسوځوی. که مونږ د دې څخه ډیر د څښتن خدای غږ واورو، مونږ به مړه شو. ځکه چې په ټولو انسانانو کې چا د ژوندي خدای غږ اوریدلی چې د اور له لارې خبرې کوي او زموږ په څیر ژوندی پاتې شوی؟ ته نږدی ورشه او هر هغه څه واوره چې زموږ څښتن خدای وايي. بیا مونږ ته هر هغه څه ووايه چې زموږ څښتن خدای تاسو ته ووايي، او مونږ به یی واورو، او هماغسی به وکړو.» (تثنيه ۵: ۲۲-۲۷)

خو خدای پاک غوښتل چې هغوئ ته ځان داسې ښکاره کړي لکه چې موسی ته یی په صحرا کښې ښکاره کړو، خو قوم ځان شاته کړو او موسی ته یی وویل: «ته نږدی ورشه او هر هغه څه چې خدای وویل مونږ ته یی ووايه او مونږ به یی واورو او هماغسی به وکړو.» له بده مرغه، دی قوم هیڅکله خدای نه دی پیژندلی او یوازې د هغه په اړه معلومات درلودل. نو هغوئ هیڅکله نه شی کولای هغه څه چې ورته امر شوی وی وی کړی. نو له دی امله چې هغه یی ونه پیژندو، هغوی هیڅکله ژمنه شوی ځمکه ونه لیده او په هماغه صحرا کی مړه شول.

کله چې خدای مونږ د یوحنا، موسا، داوود، یوسف، پولس او داسی نورو پشان صحرا

ته بیای، هغه غواړي وگوري چې ایا موږ د هغه لپاره تېري یو یا که موږ د آرامۍ او خوښیو په لټه کې یو چې موږ له هغه څخه لیرې کوی. یعقوب لیکلی:

«کله چې څه غواړی، نه یی ترلاسه کوی ځکه چې په بد نیت ی ترڅو خپل خواهشات پوره کړی. ای زناکارانویا نه پوهیږی ددی دنیا سره ملگریا د خدای سره دښمنی ده هرڅوک چې ددی دنیا سره په ملگریا په لټه کی وی، خپل ځان د خدای دښمن کوی. آیا فکر کوی دا دی کتاب بی فایدی ویلی دی: «هغه روح چې خدای مونږ کی ساتلی دید حسادت تر حده زموږ لپواله دی؟» مگر هغه فضل چې هغه ورکوي خورا ډیر دپله همدی کبله کتاب وایی: «خدای د متکبرانو برابر کی درېږی، خو هغه فروتنانو ته فضل ورکوي.» نو د خدای تسلیم شي. د ابلیس مقابل کی ودرېږی، ځکه چې هغه به له تاسو وتختي. خدای ته نږدی شي، ځکه چې هغه هم تاسو ته نږدی کیږی. ای گناهکارانو خپل لاسونه پاک کړی، او ای دودلانو، خپل زړونه پاک کړی.» (یعقوب ۴: ۳-۸)

کله چې مونږ هغه د زړپنی ولټوو، او هغه ته نږدی کیږو، هغه هم مونږ ته نږدی کیږی. بني اسرائیل د خپلو خواهشاتو پسې روان وو نه د هغه څه پسې چې خدای غوښتل. دا هغه خلک وو چې زناکاران وو چې په دنیاوي لارو کې یې د خپل آرام او امنیت په لټه کې وو، خو ډېر ژر دوی پوه شول چې ټول عیش او عشرت د مصریانو او د هغوی پوځ نه شي ژغورلی.

خدای وایی چې موږ باید هغه ته نږدی کیدو لپاره دوه شیان وکړو. لومړی موږ باید خپل لاسونه پاک کړو. دوم قرنټیان ۷: ۱ وایی: "نو گرانو، اوس چې دا ژمنې زموږ دي، راځی چې د خدای په ویره سره د بدن او روح له هر ډول ناپاکۍ څخه ځان خلاص کړو او کامل تقدس ته ورسېږو. "گناه موږ له خدای څخه جلا کوي: "بلکه، ستاسو گناه تاسو او ستاسو خدای د یو بله جلا کړی دی او ستاسو گناهونو هغه له تاسو څخه پټ کړی ترڅو د هغه غږ ونه اورې." (اشعیا ۵۹: ۲)

دوهم گام زموږ د زړونو پاکول دي. مهم ټکی هغه څه دی چې یعقوب وایی: "ای ددولانو، زړونه پاک کړی." (یعقوب ۴: ۸). هغه څوک چې دوه ډله وي، په دوامداره توگه د روح او جسم ترمنځ بدلون راولي. دوی خپل ذهن او احساسات په الهی مسلو کې نه دي

اچولي. کولسيان ۳: ۱-۲ وايی: هغه څه چی پورته دی د هغوی په اړه فکر وکړی نه هغه څه چی پر ځمکه دی."

هغه څه چی تاسو په ډیره هڅه سره لټوئ، دا هغه څه دي چې زموږ گټې ورته متوجه دي. مهمه کلمه «گرایش» ده. کله چی یو ښځه خپل ویشتان تونی کوی، نو د هغوی د ویشتانو جوړښت تونی کیږی. اوس هغه ښځه تونی ویشتان لری، ځکه چی د هغی ویشتانو په هره برخه کار شوی دی. تاسو کولای شی د هغی ویشتان په لاس بیرته صاف کړی، خو کله چی یی بریږدی هغه بیرته خپل حالت ته ورځی.

خلک کولای شی کلیسا ته لاړ شی، په پرستشی دلو کی سرودونه وواپی او په مسیحي فعالیتونو کی برخه واخلي، خو چی کله پدی مجلسونو کی مشارکت ونه لری، د هغوی ذهن چیری څی؟ د هغوی ذهن هغه ځای ته څی چیری چی د هغوی فکر وی. هرڅومره ژر چی ایمانداران د کلیسا ودانی پرېږدي یا د مسیحي فضا څخه لرې څی، د دوی ذهنونه هغه ځای ته څی چیری چی دوی ته لارښوونه کیږی؛ سم د هغه تونی ویشتانو په څیر چی کله یی پرېږدی خپل حالت ته څی.

زه د هیواد په گوټ گوټ کې د ډیری کلیساگانو لپاره کار کوم څوک چی سرودونه وایي، له موعظو څخه یادښتونه اخلي، او د کلیسا مختلف خدماتو لپاره وخت نیسي، ته می موعظه کړی. البته، دا ډول شیان بد نه دي، مگر کله چی دوی په کلیسا کې رضاکار وي، دوی یوازې د پیسو، سپورتونو، جامو، ټولنیزو رسنیو خبرونو، شوقونو، مخالف جنس، خواړو، د دوی د خوښې نندارې، د گرځنده تلیفون په اړه خبرې کوي؛ پداسې حال کې چی د دې مسلو په اړه د خبرو کولو پرمهال د دوی سترگې روښانه کیږی. مگر د انجیل لوستل، دعا کول، نورو ته تبلیغ کول او حتی کلیسا ته تلل اجباری وی.

کله چی یو سړی له یوې میرمنې سره مینه وکړي او د هغې سره ښکیل شي، تاسو اړتیا نلری هغه ته ووايست چی د هغې په اړه فکر وکړي او د هغی په اړه خبری وکړی. هغه سړی تل د هغې ښځې په اړه فکر کوي او د هغې نوم تل د هغه سړي په غږ کې اوریدل کیږی. دا ځکه چی د سړي احساسات یا زړه د هغې ښځې په لور روان وي. د هغه ذهن دوه اړخیز نه دی. هغه د نورو ښځو په اړه فکر نه کوي. هغه له دې ښځې سره مینه لري!

داوود په مزمور کی ۱۶: ۸ وايی: "زه تل زما په مخ کې خدای لرم"، دا پدې مانا ده چی

د هغه ذهن دوه اړخیز نه دی. زړه یې پاک دی. د هغه په زړه کې، هغه د نورو شیانو په اړه فکر نه کوي چې هغه د خدای په څیر خوبوي. محبت او نسبت به خدا بر هر چیز نیکووي که این دنیا به او پیشکش می کند، سایه می اندازد. عیسی هر هغه څه چی زموږ د علاقې وړ وی د بت په نامه یادوی. داوود لیکي:

" څوک به د خدای غره ته پورته شي؟ او څوک شته چې په خپل مقدس ځای کې ودریږي؟ هغه څوک چې پاک لاسونه او پاک زړه ولري، خپل ژوند د باطل لپاره نه قربانوي او په دروغو قسم نه کوي.." (مزمور ۴۲: ۳-۴)

هرڅوک چې د عیسی په پرتله په هیڅ شی یا بل چا باور نه کوي پاک زړه لري. عیسی په متی ۱۰: ۲۷ کی وایی: " څوک چې له خپل مور او پلار سره له ما څخه زیاته مینه لري هغه زما لایق نه دی او څوک چې له خپلې لور یا زوی سره له ما څخه زیاته مینه لري هغه زما لایق نه دی."

راځئ چې د صحرا په وخت کې د اسراییلو په څیر چلند ونه کړو. دوی د خپل فزیکي او ځمکنی ژوند سره دومره مینه درلوده چې دوی د خدای پیژندلو فرصت له لاسه ورکړ. اشعیا ۲۵: ۱-۲ وایی:

« کویر خوشحاله دی، او په شنه صحرا کې گلونه غوړیږي.
صحرا به د خوښی سرودونه په چیغو ووايي؛
ځکه چې دا د لبنان د غرونو په شان ښکلی دی
او دا به د کرمل او شارون د ځمکو په څیر میوه ولري.
هرڅوک به د خدای جلال او د هغه عظمت او قدرت وویني.»

دا صحرا ده چی د خدای جلال ښکاره کوی!
راځئ د هغه مقدسینو سره یو ځای شو چی له مونې مخکی ددی صحرا څخه تیر شوی دی! راځئ چې خدای ته په پاکو لاسونو او زړونو لکه داؤد، موسی، پولس، یوسف او نورو لویو ښځو او سړیو سره نږدې شو!

ضروری صحرا

"خپلو ټولو تجربو ته پام وکړئ، فکر وکړئ چې خدای څنگه تاسو ته په صحرا کې لارښوونه کړې او هره ورځ یی تاسو ته خواږه او جامې درکړې. خدای څنگه ستاسو د ناوړه چلند، ستاسو ژړا او ستاسو د جسمی خوښیو لپاره ستاسو ټول لیوالتیاو سره معامله کړې. فکر وکړئ چې څنگه د خدای فضل ستاسو لپاره په ټولو سختیو کې کافي دی."

- چارلز اسپرجن

"مالک خدای ستاسو خدای تاسو په صحرا کېښې راولبلی چې تاسو عاجز کړئ او تاسو و ازموئ او پوه شئ چې ستاسو په زړه کېښې څه دي...."

- (تثنیه ۸: ۲)

لومړی ځل چی زه صحرا ته ویوړل شوم حیران شوم. که ریښتیا ووايم، په مسیح باندې د ایمان راوړلو وروسته لومړني څو کلونه زما لپاره د چکر په څیر وو. لیزا او زه په پالاس، ټیکساس کې میشت شوي وو، او ما په یوه انجینری شرکت کې کار کاوه کله چې ما ته په کلیسا کې د خدمت مقام راکړل شو. په کلیسا کې زما دنده دا وه چې زما شپون او د هغه میرمن ته خدمت وکړم چې زموږ په لوی کلیسا کې د میلنو ویناوالو کوربه توب وکړي. دا څومره ښه و! فکر می کاوه چی په آسمان کی یم! ما د ځمکی پر سر د انجیل لویو خادمانو خدمتونه کول؛ ځکه چې زموږ کلیسا په امریکا کې ترټولو مشهوره کلیسا وه.

نو کله چی به ټول شپانه او خدمتکاران راتلل زه به یی د میلمه پالنې لپاره هوایی ډگر ته تلم او هغوی می کلیسا یا د هغوی د اوسیدلو ځای ته وړل. د هغوی د پاتی کیدو تر وخت ما هر هغه ځای ته چی دوی غوښتل لاړ شی بوتلل او ددوی سره می ډوډی خوړله. ما د خپل نسل ترټولو لوی خدمت شخصیتونو سره ساعتونه تیر کړل. د دې دندی لومړني کلونه خورا ښه او ژوندي وو.

خو بیا د هرې ورځې په تیریدو سره وضعیت لا پسې کړکېچن شو. زه هغه وخت نه پوهیدم ځکه چې خدای لا تراوسه ما ته نه و ویلی چې زه د صحرا ته د تللو په حالت کی یم. بیابان هغه ځای دی چیرې چې خدای موږ ته درس راکوي. دا هغه ځای دی چې زموږ شخصیت وده کوي او زموږ باور پیاوړی کیږي. صحرا لازمی ده.

تصور وکړی: ته یو اسرایلی یې چې له ډېرې مودې وروسته په دې وروستیو کې له غلامی خلاص شوی یې او وچې ځمکې ته د اوبو د دوو دیوالونو تر منځ له وېرې او په زړه پورې سفر څخه تېر شوی یې. کله چې تاسو خپل ماوا ته ورسیرئ، تاسو شاته

وگرځئ او وگورئ چې د اوبو دیوالونه ستاسو په دښمنانو غورځیدلي. هغه چا چې تاسو یی ځورولی یی هغه تباہ او د تل لپاره لار! تاسو د خدای د خلاصون او بریا له امله په جوش سره نڅا او خوبښي کړې. ستاسو په خوا کې د خدای سره، تاسو داسې احساس کوئ چې هیڅوک نشي کولی تاسو مات کړي. تاسو به هیڅکله د هغه په ځواک یا وفاداری شک ونه کړئ!

اوس د راتلونکو څو ورځو تصور وکړئ: تږی او سترې شوی، تاسو د سخت تودوخي لاندې گرځئ. تاسو حتی ژمنه شوې ځمکې ته نږدې نه یاست؛ او د دې پر ځای چې خپل وروستي منزل ته ورسېږي، له مارانو او لږمانو ډکې دښتې کې گرځئ. تاسو نور د خدای ستاینه نه کوئ او د آس او سوار په سمندر کې د ښکته کیدو څخه خوبښ نه یاست، بلکه، تاسو شکایت کوئ: "ولې مو له مصر څخه راوویستلو؟ تر څو موږ، زموږ ماشومان او زموږ د پسونو رمې له تندې ووژني؟"

اوس خپل ځان ته وگورئ... ایا ته واقعا فکر کوې چې خدای به په خپل قدرت سره تاد دښمن له منگولو خلاص کړي تر څو د گډوډۍ او خاموشۍ په دښته کې بې هدفه وگرځي؟ ایا دا د هغه هدف و؟ البته نه - صحرا هغه ځای دی چې تاسو باید ژمنه شوې ځمکې ته د رسیدو دمخه په لاره کې لیدنه وکړئ.

هغه ستاسو سره هم همداسې وکړل لکه څنگه چې هغه خپل اولادونه د مصر څخه راوویستل او دښتې ته یې بوتلل. خدای تاسو په صحرا کې رهبري کړي، نه شیطان. له دې وچکالی څخه هغه یو آسماني هدف او پلان تعقیبوي. هغه لومړی موږ عاجز کوي، بیا هغه موږ ازموي. هغه دا کار د دې لپاره کوي چې موږ د خپل زړه اصلي ماهیت وپیژنو. خدای موږ څنگه عاجزوي؟ "هغه تاسو ضعیف کړی او تاسو یی وږی پریښودلی، او تاسو ته یی د منا خوراک درکړل" (تثنیه ۸: ۳). هغه بنی اسرائیلیان وږی کړل چې هغوی عاجز کړی. مگر بیا یې اعلان وکړ چې هغه به دوی ته د مینې خوراک ورکړي. دا ډول عمل متضاد ښکاري. هغه څنگه کولی شي دوی ته مینه ورکړي که څه هم هغه دوی وږی کړي؟ مینه تر ټولو غوره خواږه وه چې پرښتې یې په مینیو کې درلوده! ایلیا د خپل څلویښت ورځو سفر کې، دوه ټوټی خوراک یی درلود، ولی اسرائیلیانو په فراوانی سره منا درلوده. له آسمانه سپر ورځی هغوی ته منا راوړل او د معجزی په شکل د شپږمی ورځی خوراک

هم وهمی ورخی ته پاتی کیدل. د هغی ورخی څخه چی دوی په غه ځای کی خیمی ووهلی تر هغه وخته چی د هغه ځای څخه تلل خدای دوی ته منا ورکړه او دوی هیڅکله وږی پاتی نشو.

نو ولې خدای وویل: "زه به تاسو وږی کړم؟" هغه د څه په اړه خبرې کولې؟ د داسې یوې مسلې د ښه پوهیدو لپاره، د دوی موقف په پام کې ونیسئ. فرض وکړئ شهر هم یوه ډوډی خوری او شپې هم یوه ډوډی او د مسکې، پینت بټر، مربا، کلبسه، تْن ماهی هیڅ خبر نشته؛ یوازی یوه ډوډی ده. موږ د څو ورځو یا هفتو خبره نه کوو، مگر ستاسو د څلویښتو کلونو خواړه چې یوه ټوټه ډوډی وی!

کله چې زه د ځوانانو شپون وم، موږ پینځه شپيته ځوانان د تړینډیا په خدمت په سفر کې یورل. دغه سفر ۸ ورځې وخت و. په تړینډیا کې کلیسا زموږ خواړه چمتو کول او زموږ کوربه خورا سخاوتمند و، مگر موږ هره ورځ چرګ خوړلو. چرګ یی په مختلفو لارو پخاو. د مثال په توګه، دوی دا د وریجو او مختلف سبزیجاتو سره مخلوط کولو، مگر دا لاهم چرګ و.

د چرګانو له خوړلو اته ورځې وروسته د بل څه لپاره وږی شو. کله چې موږ کور ته راستون شو، په ډله کې یو هلک له خپلې مور څخه وپوښتل چې تاسو د ډوډی لپاره څه لرئ، مور ځواب ورکړ:

"چرګ!"، هغه ځوان خپله مور دې ته اړ کړه چې هغه ته یو هامبرګر واخلي. په تړینډیا کې، اته ورځې مخکې، موږ وویل چې "موږ د چرګانو له خوړلو سترې شوي یو!" فکر وکړئ که دا حالت څلویښت کاله دوام وکړي، موږ به څنګه احساس وکړو! څلویښت کاله، نه څلویښت ورځې؛ حتی د یو رقم پاخه خواړو سره! اوس موږ پوهیږو چې خدای څنګه دوی لوږی کړي دی. هغه دوی ته هغه څه نه دي ورکړي چې دوی یې تمه درلوده، بلکه، هغه دوی ته خواړه ورکړل چې ژوندي او صحتمند پاتې شي.

کوم نور شرایط د دې لامل شوي چې دوی وږي او د هغه څه لپاره لیوالتیا ولري چې دوی یې نه درلودل؟ کله چې موږ کیسه لولو، حقیقت دا دی چې د دوی جامې او بوتان نه خرابیږی او د کورنۍ بې پایه بودیجه زموږ پام ځانته رااړوي. ښه نو د څلویښت کالو لپاره د ورته جامو اغوستل څه احساس لری؟ دا واقعیا خلک سترې کوي! د نویو جامو

پیرودلو لپاره د پیرودلو مرکز یا انټرنیټ شتون نلري. دوی د څلویښتو کلونو لپاره هره ورځ یوه جوړه چپلونه اغوندي.

هو، د دوی اساسي اړتیاوې پوره کیدی، دوی د تودوخې او یخنی څخه خوندي وو، خو هغه څه چې یی غوښتل یی نه درلود.

د شاوخوا منظرې یووالی په پام کې ونیسئ، د څو ورځو یا هفتو لپاره نه، مگر څلویښت کاله د دوی د سترگو په وړاندې یو لید و. تصور وکړئ چې هره ورځ په دښته کې د کاکټس، یو اغزي بوټي، او ټوټه ټوټه ځمکه وگورئ. په دې کې د روان سیند، غټو ونو، د انگورو ښکلی باغونه او یو ښکلی جهیل نه شته.

د دوی اړتیاوې پوره شوې، مگر دوی هغه څه نه درلودل چې دوی غوښتل. نو د دې خبرې په پام کې نیولو سره، راځئ چې دا آیت بیا وڅیړو:

"هغه تاسو خوار او زلیل کړی او تاسو یې وږي پرېښودی، او تاسو ته یې خوراک درکړو چې نه تاسو او نه ستاسو پلرونه تری خیر وو، ترڅو تاسو ته دا درس درکړي چې انسان یوازې په دوی ژوند نه کوي، مگر د هرې خبرې په واسطه چې د خدای له خولې څخه راځي. که دا خپور شي، یو سړی به ژوند وکړي." (تثنیه ۸: ۳)

خدای دوی د هغه څه په اخیستلو سره وږی ساتلی چې د دوی غوښتنې او هیلې یې پوره کړې او لاهم د دوی لومړني اړتیاوې پوره کوي. لوږه دوی داسې امتحان ته واچول: خدای غوښتل چې پوه شي چې ایا دوی د هغه په لټه کې دي یا که دوی لاهم د هغه څه په لټه کې دي چې دوی یې پرېښي دي. ایا دوی د هغه د عدالت تږي دي یا دوی آرام او خوښي غواړي؟ له بده مرغه د اسراییلو د خلکو زږونه د خدای په لټه کې نه وو چې یوازې د دوی رضا او قناعت و. دوی په دې ازموینه کې پاس نمرې ترلاسه نه کړې:

"خو د دوی په منځ کې هغه مخلوط او نا امله ډله چې د دوی په منځ کې وه د خوږو په حرص کې وه، بني اسرانیلو بیا وژړل او ویې ویل: څوک به زموږ غم وخورې؟ خټکي، جوس، پیاز او هوږه ښه دي، خو اوس زموږ روحونه وچ دي، او زموږ د سترگو په وړاندې یوازې دا خوراک دی او بس." (اعداد ۱۱: ۴-۶)

د صحرا سفر څخه د ژوندي پاتې کيدو لپاره لارښوونې

: کارونه په خپل لاس کې نيول

د موږ امريکايانو لپاره چې پير فعاله يو، يوه وسوسه په بيايان کې دا ده چې داسې کار وکړو چې څه تغييرات راشي. کله چې خدای داسې ښکاري چې تللی او په مليونونو کيلومتره لرې دی، کله چې زموږ سپيڅلې هڅې د سلطنت لپاره بې گټې وي، کله چې د ساعتونو دعاگانو پايله يوازې د زنگون درد وي، شايد کله چې موږ له دې وضعيت سره مخ شو، موږ به د بدلون لپاره يو څه وکړو. دا په ټوله کې ښه نظر نه دی. په صحرا کې کوم ځانگړی نه پيښېږي؛ موږ خپل ژوند ته د لږو اوبو او رژيم رژيم سره دوام ورکوو. په صحرا کې موږ زده کوو چې ژوند د هغه څه څخه پير دی چې موږ يې کوو يا لرو. موږ خدای په صحرا کې په کلکه پيژنو او هره ورځ د هغه هيلې پوره کوو.

زما په يوه صحرا دوره کې، هره ورځ د اونی په څير تيره شوه او هره اونی د مياشتې په څير؛ ځکه چې ما کوم ځانگړی رويا يا انگيزه او جذبه نه درلوده. په هرصورت، زه بايد لار شم. زه بايد لار شم، د خدای کلام زما له زړه څخه واخلم، د امکان تر ټولو غوره خدمت وکړم او د بې صبری څخه هيڅ کار ونه کړم. زه بايد خپل ځان ته په ياد وساتم چې زه واقعي هغه ځای وم چې خدای غوښتل زه وم. هغه وخت ضايع نه کړمو به وعده‌های خود عمل کرد.

و قطعاً بيايان جايی نيست که خود را به نوعی ترقی دهید! يادتان باشد که در حال پاک و آماده شدن هستيد، پس بايد سعی کنيد که پايدار باشيد و در مقابل وسوسه گناه مقاومت کنيد.

در شاهراهی که خدا در بيايان ساخته است، هميشه بايد در کنار او بدويد. هرگز سعی نکنيد از او جلو بزويد، چون به نظر آرام می‌دود!

هغوئ ته هغه څه په ياد شول چې په مصر کې يې پريښودل. چيرته چې د غلامی او ظلم ژوند د صحرا له ژوند څخه غوره ښکاري چې خدای ورته لارښوونه کړې وه. خلکو ژړل او د غوښې د يوې ټوټې لپاره يې شکايت وکړ، او خدای د دوی غږ واوريد:

"نو هغه دوی ته هغه څه ورکړل چې دوی یې غوښتل، مگر هغه د دوی په روحونو کې لوږه واستوله... ترڅو دوی وخوري او راضي شي، ځکه چې هغه دوی ته هغه څه ورکړل چې دوی یې غوښتل. خو مخکې له دې چې د هغوی هوډ پوره شي، او په داسې حال کې چې خواره لا هم په خوله کې وو، د خدای قهر په دوی باندې نازل شو" (مزامیر ۶۰۱: ۵۱؛ ۸۷: ۹۲-۰۳)

دوی هغه څه ترلاسه کړل چې دوی غوښتل خو په ډیر گران بیه. غوښې دوی ته کمزوری راوړې. ضعف او تنگوالی د دوی قوت کم کړ او له دې ازمېښت څخه په غرور سره نه شو راوتلی او ژمنه شوې ځمکې ته ونه رسېدل! دا د دوی گناه نه وه چې دوی غوښه غوښتل، بلکې له دې غوښتنې سره د دوی نیت غلط و. دا ډول غوښتنې د خدای او د هغه د لارښوونې او اړتیاو د پوره کولو له لارې د دوی ناخوښې ښکاره کړه، او همدارنگه د هغه ژوند لپاره د دوی هیله څرگنده کړه چې دوی په مصر کې پریښودل. دوی اوس خپل پخوانی ژوند خوندور گڼي او په دې خاوره کې یې خپله غلامی هېره کړې ده.

دا درس موږ ټول پوهوي: که موږ یوازې د ژمنې اړخونو گټو ته وگورو او د وعدې په لټه کې نه شو، موږ به په ژوند کې د صحرا دورې لپاره اړین ځواک ونه لرو. دا ناگزیر ده چې د تیرو وختونو ښه یادونه وشي، مگر صحیح نظر دا دی چې هغه ورځې ښه وخت نه و؛ ځکه چې موږ په اسارت کې وو.

د هغه څه لپاره د خدای لټون کول چې هغه موږ ته راکوي یا هغه څه چې هغه زموږ لپاره کوي د ځان لپاره د هغه په لټولو کې توپیر لري. لومړی انتخاب زموږ د گټو لپاره دی او زموږ خود غرضه انگیزې په غوره توگه د خدای سره د اولادونو اړیکې رامینځته کوي. مگر د خدای په لټه کې د چا لپاره چې هغه دی هغه نږدې او قوي اړیکه رامینځته کوي چې موږ یې واقعا غواړو.

د تقدس قحط

لکه څنگه چې تمه کیده، په صحرا کې ژوند کول د سرچینو کمښت سره راځي. دا هغه وخت دی چې یوازې ستاسو اړتیا په احساساتي، فزیکي یا مادي توگه پوره کېږي او تاسو هغه څه نه ترلاسه کوئ چې تاسو یې غواړئ. خدای زموږ لومړني اړتیاوې پوره کوي او

موږ ته په صحرا کې ورځنی ډوډی راکوي، مگر کثرت نشته.

نو د خبرو کولو لپاره، کله چې شيان ښه روان وي، موږ وايو چې موږ په زين باندې سپاره يو؛ خو په دښته کې داسې آس نشته چې زينه ولري. د صحرا څخه تيريدل د مختلفو محرومیتونو څخه تيريدلو سره شامل دي. دا هغه وخت دی چې تاسو بايد د ټولني اړتياوو ته د خپلو غوښتنو په پرتله لومړيتوب ورکړئ. خدای په صحرا کې ستاسو د روحاني اړتيا څخه خبر دی، او تاسو شايد فکر ونه کړئ چې تاسو ورته اړتيا لرئ! هغه زموږ اړتياوې په وخت پوره کوي او د هغه وخت زموږ د خوښې سره سم نه دی. د صحرا هدف زموږ پاکول او پياوړي کول دي. موږ بايد د خدای زړه ولټوو، نه هغه څه چې هغه زموږ لپاره چمتو کوي. بيا، کله چې موږ د کثرت وخت ته ورسېږو، موږ به دا هير نکړو چې زموږ خدای موږ ته د کثرت راکړي ترڅو زموږ سره يو تړون وکړي. (تثنيه ٨: ٢-١٨).

زموږ اساسي ستونزه زموږ د اړتياوو او غوښتنو تعريف دی، دا د واقعيت څخه توپير لري. موږ خپلې غوښتنې "اړتياوې" گڼو، که څه هم دوی له يو بل سره هيڅ تړاو نلري. شايد زموږ څخه ډيری لا تر اوسه هغه څه زده کړي چې پولس وويل:

"زه دا د اړتيا له مخې نه وایم، ځکه چې ما زده کړل چې په هرصورت قناعت ولرم. زه د اړتيا په معنی پوهېږم، او په کثرت کې د ژوند کولو پر معنی هم. په هر حالت کې، ما د بشپړتيا او لوږې، او د اړتيا او اړتيا د نشتوالي راز زده کړی دی. زه په هغه کې د ټولو شیانو لپاره ځواک لرم څوک چې ما پياوړی کوي" (فيليبیان ٤: ١١-٣١)

د مسيح د ځواک له لارې، پولس زده کړل چې هغه د کموالي په وخت کې هم دومره قناعت کولی شي څومره چې بی د کثرت په وخت کې کوی. له بده مرغه، داسې ښکاري چې موږ لا تر اوسه په لویدیځ کی کلیسا کی قناعت نه دی زده کړی؛ ځکه چې زموږ څخه ډيری هغه چې په کثرت کې ژوند کوي هومره راضي او راضي ندي لکه هغه څوک چې له دې څخه محروم دي. اکه موږ هغه څه ونه لرو چې موږ احساس کوو هغه زموږ حق دی، موږ د محرومیت احساس کوو. موږ د خلکو عقیده او روحیه د دوی د شتمنی، بريالیتوب او ټولنیز موقف په واسطه اندازه کوو، او د دوی شخصي او ایمانی ارزښتونه له پامه غورځوو.

بنی اسرائیلو د پیرو مالونو سره د مصر نه ووتل. د هغوئ سره سپین زر، سره زر او قیمتي جامې وې. خو هغوئ په صحرا کښې د بتانو په جوړولو کښې قیمتي فلزات استعمالول او د ښائسته جامو په اغوستلو سره به یې د بتانو په مخکښې نڅا کوله. ښکاره خبره ده چې دا مالونه د خدای پاک د رضایت نښه نه وه. یوازې دوه هغه کسان چې د اسرائیلو سره په لومړني اخراج کې ورسره وو ژمنه شوې ځمکې ته ننوتل؛ یوازې یوشع او کالب هغه ځمکې ته ننوتل، ځکه چې دوی د خدای له اطاعت څخه پک روح درلود(اعداد ۱۴: ۲۴).

که موږ یو بل د هغه څه له مخې اندازه کړو چې موږ یې لرو د هغه څه پر ځای چې موږ یو، زموږ ارزښتونه خراب دی.

له بلې خوا کله کله ایمانداران مالي کفایت یا حتی د رهبري او نفوذ مقام ته رسېږي، نو داسې پېښې ته د خدای له لوري اجازه گڼي لکه څنگه چې یې زړه غواړي! دوی هر هغه څه اخلي چې دوی یې غواړي او خپلې پیسې چې دوی یې وغواړي مصرفوي، یا د دوی د گټو د اغیزمن کولو لپاره خپل موقف کاروي. هغه څوک چې دا ډول چلند کوي اکثرا هغه څوک دي چې د صحرا په خراب وخت کې تیريږي. خو په اصل کې مالي برکتونه او سیاسي نفوذ باید په خدای باندې د انسان توکل زیات کړي تر څو خپل اهداف او لارښونه ولټوي.

په خپل خدمت کې د عیسی چلند ته پام وکړئ. هغه هیڅ خود غرضه انگیزه نه درلوده. هغه زموږ گناهونه، زموږ ناروغی، او زموږ د مرگ سزا په خپله غاړه واخیسته. هغه زموږ هوساښنه تر خپل ځان غوره کړه، که څه هم هغه بې گناه و. د عیسی د خدمت او ژوند موخه د ځان خدمت کول نه وو، خو هغه غوښتل چې د خپل ځان تېر شي! هغه، د ځان څخه انکار کولو سره، تر ټولو لویه پالی؛ چې ابدې ژوند دی راکړه.

دا ډول شخصیت په موږ کې د خدای لخوا رامینځته کیږي کله چې موږ په صحرا کې یو. صحرا هغه ځای دی چیرې چې د روح میوه وده کوي. د هغه د پیژندلو لیوالتیا تخم اوبه کوي، او په ورته وخت کې موږ زده کوو چې څنگه د هغه په څیر حرکت وکړو.

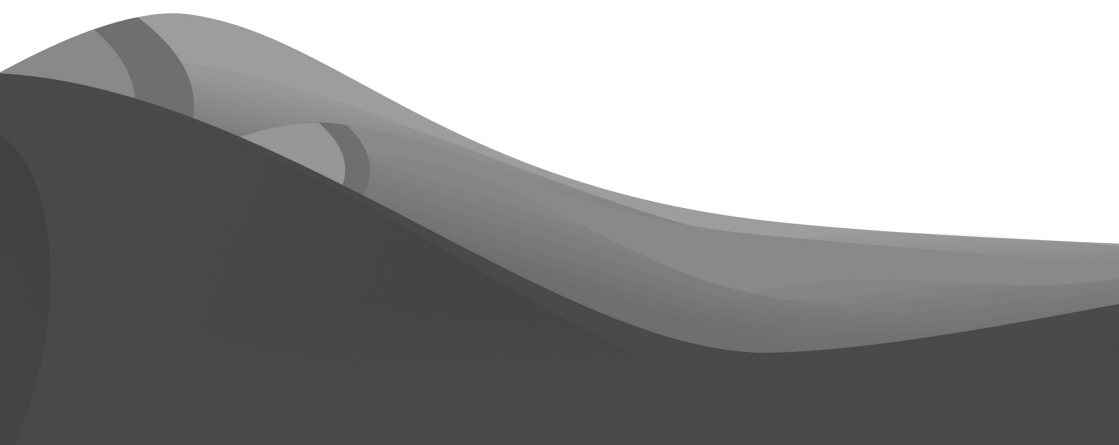
اړیکه

"دا خورا حیرانتیا ده کله چې زموږ ژوند سمیږی او ډیری ستونزې پرته له کومې هڅې حل کیږي.."

- ای. دابلیو توزر

"که تاسو زما سره مینه لرئ، تاسو به زما حکمونه وساتئ."

- یوحنا ۱۴: ۱۵

د خدای موخه څه ده چې موږ ورو ورو صحرا ته بيايي؟ د صحرا ځينې گټې مو په نظر کې نيولي دي او نور به يې ذکر کړو، خو دلته پوښتنه دا ده چې آيا خدای ته په صحرا کې د خپل وخت گټه څه ده؟ هو. هغه د نږدېوالي او له هغه سره زموږ د اړيکو د کچې پراختيا ته ليواله دی. له بده مرغه، داسې ښکاري چې زموږ څخه ډيری د خپل خدای په پرتله د خپلو گټو په اړه ډير انديښنه ده، او په دې کار کولو سره، موږ خپل ليوالتيا ته اجازه ورکوو.

زه د ليزا سره د کوژدن په وخت ډير عاشق وم. ما د هغې په اړه فکر کاوه او د پنځو دقيقو لپاره به د هغې د ليدو لپاره هرڅه کول. که هغې يو څه ته اړتيا درلوده، زه به په موټر کې کښيناستم او هغه کار به می تر سره کولو.

زما په ياد دي چې يو وخت موږ د هغې د مور او پلار په کور کې نږدې پنځه ساعته يوځای وو. خو له بده مرغه چې هلته د پنځو ساعتونو لپاره پاتې شوم، بالاخره بايد تللی وای. نږدې وروسته له هغه چې زه د دوی کور څخه لارم، ليزا ما ته زنگ ووايه او په خپل خوب، زړه پورې غږ يې وويل: "گزانه، تاسو خپل کوټ پرېښودئ!"

ددی نه بل کوم ښه خبر نه و. بې له کوم زنده می ځواب ورکړ: "ښه، نو بايد راشم او خپل کوټ راواخلم!"

زه لارم او موږ د نورو دريو يا څلورو ساعتونو لپاره يوځای وو. دا يوه ښه ورځ وه. که هغو ورځو کې هغې ماته زنگ وهلی وای او ويل يې چې: "ما آيس کريم ته زړه شوی"، ما به ځواب ورکړی وای: "زه به په لسو دقيقو کې هلته يم، خو کوم څه خوند آيسکريم راوړم؟". ټوله ورځ زه د هغې سره د وخت تيرولو لپاره د فرصت او دليل په لټه کې وم. دا زما خوښي وه چې هغه څه چې هغې غوښتل ترسره کړم؛ ځکه چې ما د هغې

سره دیره مینه درلوده. ما دا کارونه د دې لپاره نه دي کړي چې هغی ته ثابت کړم چې زه له هغی سره مینه لرم، مگر ځکه چې زه ورسره مینه لرم..

زه مجبور نه وم چې د هغی په اړه له نورو سره خبرې وکړم... هر هغه چی چی غوږونه درلودل نو د هغی غه ستاینه اوریدله. که زما خبرې له چا سره لرې سپرې شوې، نو ما به په طبیعي ډول د لیزا خبرې منح ته راوستلی او د دې حقیقت په اړه به می خبرې کولی چې موږ واده کوو. په لنډه توگه، زه یو مینین سپری وم!

زموږ د واده څو کاله وروسته، زما پام نورو شیانو ته راغی. شیان لکه سپورت، د ملگرو سره مختلف فعالیتونه او د کلیسا کار. دا زما لپاره سخته وه چې د لیزا سره وخت تیر کړم او ما د هغې په اړه ډیر فکر نه کاوه. د هغی لپاره بالی ترلاسه کول یوازې د کرسمس، د واده کلزې او کلزې لپاره وو او ځینې وختونه دا حتی له پامه غورځول شوي و. حتی یو ځل د ویلینتاین په ورځ، ما هغی ته د بالی اخیستل هیر کړل. زړه یې مات شو. ما د بښنې پرته بل څه نشو کولی. غمجن حقیقت دا و چې زه د واده د مختلف فصلونو نښې لیدو لپاره خورا نابالغ وم. زموږ یووالی خراب شوی وه؛ زموږ لومړی مینه مړه شوه!

زه ډیر شکرگزار یم چې خدای په پای کې زما پام ځانته را اړولی او زما د زړه لار یې بدله کړه. خدای ماته اجازه راکړه چې وگورم چې زه څومره خودغرض شوی یم. د هغه په رحمت سره، هغه زموږ د مینې شعله روښانه کړه او زموږ واده یې روغ کړ.

دا د خدای سره زموږ په اړیکه کې پینښ کیدی شي. ډیری د مسیح پیروان یوی همواری ځمکی ته رسپړی او د پرمختگ پر ځای تر ډېره د روان وضعیت د ثبات هڅه کوي. دوی نور د خدای په لټه کې نه دي. دوی خپل معنوي معیارونه د نورو سره د ځان پرتله کولو یا د هغه څه له مخې چې دوی احساس کوي سم دي ټاکي. نو، پدې مرحله کې، دوی د یو شخص په توگه د خدای لپاره ژور لټون پرېږدي. د دوی تمرکز په ورځني کارونو، بریالیتوب ترلاسه کولو، او د ژوند مسلو باندې دی. په داسې حالت کې، دوی د هغه د پیژندلو پرځای د خدای نعمتونه لټوي. د دوی زړونه انحراف کوي او له خدای څخه ځان ته لار بدلوي. دوی ممکن خپلې "مسیحی" اړیکې پراخې کړي او په کلیسا کې نومونه او رسمیات رامینځته کړي، مگر دوی نور د هغه چا لپاره تمه نه لري چې دوی ته ژوند ورکوي.

کله چې موږ خپل وخت د خدای سره د نږدې اړیکې په لټه کې د خدای د نعمتونو

په لټه کې تير کړو، موږ په اسانۍ سره له سمې لارې څخه ورک کيږو. راځئ چې صادق واوسو، مونږ ددی لپاره چې خپل ډير وخت دعا ته ورکو، په ځان وياړو. مگر که موږ خپل ځان د هغه له نظره وگورو، نو موږ به پوه شو چې موږ د هغه د کارولو اراده لرو. د داسې فعاليت سره، موږ هغه د راحت سرچينې ته راکموو. مگر خدای موږ سره دومره مينه لري چې هغه نه غواړي چې موږ دوکه پاتې شو. هغه زموږ لپاره هغه څه کوي چې د هغه جماعت لپاره يې کړي چې د عيسی پيروي کوي:

«بله ورځ، هغه ډله چې د سمندر بلې غاړې ته پاتې وه وی ليدل چې هلته له يوې پرته بله کښتۍ نشته، او دوی پوهيدل چې عيسی د خپلو شاگردانو سره په هغې کې نه و سپوربلکه، شاگردان يوازې تللي وو. بيا د تيرياس څخه نورې کښتۍ راغلې او هغه ځای ته نږدې شوې چيرې چې دوی د خدای شکر کولو وروسته ډوډۍ خوړلې وه. کله چې خلک پوه شو چې هلته نه عيسی او نه د هغه شاگردان شتون لري، نو دوی په کښتيو کې سپاره شول او د عيسی په لټه کې کفرنحوم ته لاړل. کله چې دوی هغه د سمندر بلې غاړې ته وليد نو ورته يې وويل: «استاده، ته دلته کله راغلی يې؟» عيسی ځواب ورکړ: «آمين، آمين، پر تاسو وایم تاسو زه د هغه آيتونو له امله نه يم لټولئ چې تاسو ليدلي وو، مگر د هغه ډوډۍ له امله چې تاسو وخورله او ماږه شوی.» (يوحنا ٦: ٢٢-٢٣)

عيسی زموږ د عملونو اصلي انگيزه پيژني. کله چې دا ډله د هغه په لټه کې راغله، هغه پوه شو چې دوی د هغه د ليدلو او د نښو د پوهيدو په پرتله د بل نعمت (وړيا خواږه) په لټه کې دي. يوه نښه لاره په گوته کوي يا معلومات چمتو کوي، مگر ځان ته اشاره نه کوي. عيسی پوه شو چې خلک د هغه تعقيب نه کوي ځکه چې هغه دوی ته د خپل ځان نښې ښکاره کړې وې، مگر يوازې دوی د ځان د گيډو ډکولو په لټه کې وو.

ايا تاسو يو څوک پيژنئ چې تاسو ته يوازې هغه وخت تلفون کوي کله چې دوی يو څه ته اړتيا لري يا کله چې دوی يو څه غواړي؟ يا بدتر، ايا تاسو کله هم په خپل ژوند کې داسې څوک لرئ چې يوازې د خپلې گټې لپاره ستاسو ملگري وي - گټې لکه نفوذ، پيسې، او نور مادي شيان؟ دا خلک ستاسو په اړه صادقانه انديښنه نلري يا ستاسو سره مينه نلري، دوی يوازې د يو څه وخت لپاره ستاسو په واسطه خپل هدف ته رسېږي. دا درد کوي کله چې تاسو داسې ځورول کيږي!

يو خود غرضه چلند په ټولنه او د مسيح په بدن کې ځای جوړ کړی دی. په کلیسا کې دیری خلک ناخوښه دي او د مسیح لپاره د دوی مینه سره شوې ده. هغوی د هغو گټو لپاره د خدای خدمت کوی نه د ددی لپاره چی هغه څوک دی. نو تر هغه چې خدای دوی ته هغه څه چمتو کوي چې دوی یې غواړي، دوی د دوی په خدمت کې خوشحاله او لیواله دي. مگر کله چې دوی له ستونزو سره مخ شي او ژوند یې ستونزمن شي، د دوی د زړونو اصلي انگیزې څرگندیږي.

ځان متمرکز کول د شکایتونو لامل کیږي. ولې؟ ځکه چې ستونزې او کړاوونه حتمي دي او خودغرضي دوی پیاوړي کوي. کله چې ستونزې دوام لري، نو شکایت هم دوام کوی. بني اسرائیلو هم په خپل چلند کې دا ډول نمونه ښودلې وه. کله چې خدای دوی د مصر د ظالم فرعون څخه آزاد کړل، خلک خوشحاله شول:

"بیا مریم، د هارون خور په لاس کې چمبه واخسته او ټولو ښځو په لاسونو کې چمبې راوخیستی او نڅاگانې یې پسې راواخستې. مریم ورته سرودونه وايي: مالک خدای ته ستاینې وکړی، ځکه چې هغه په شانداره توگه بریالی شوی دی. هغه آس او سپاره سمندر ته وغورځول." (خروج ۵۱: ۲-۱۲)

د خلکو حالت تر دې ښه نه شي کېدای. دوی د خدای له عظمت، معجزې ځواک او نیکمرغی څخه متاثره شول ځکه چې هغه دوی د دښمن د اسارته څخه وژغورل. خو یوازې درې ورځې وروسته کله چې د صحرا له ترخو اوبو سره مخ شول، شکایت یې وکړ او پوښتنه یې ترې وکړه: "څه وڅښو؟" (خروج ۱۵: ۲۴). دا ډول خبرې منطقي نه دي. ایا هغه خدای چې سور سمندر یې خلاص کړی و نه شي کولی دوی ته د څښاک اوبه چمتو کړي؟ آیا موسی درې ورځې مخکې د اتلانو په څیر نه و؟

خدای پاک اوبه خوږې کړې. مگر د دې معجزې یادونه په چټکۍ سره ورکه شوه. څو ورځې وروسته خلکو بیا د خوراک غوښتنه وکړه. هغوی ویل: "کاش موږ د خدای په لاس په همدې مصر کې مړه شوي وای!" واقعاً؟! ایا دا به غوره وه چې خټې جوړې کړي پداسې حال کې چې ساتونکو دوی شاته وهل؟!

"په هغه دښته کې د بني اسرائیلو ټول قوم د موسی او هارون په خلاف شکایتونه پیل کړل. اسرائیلیانو ورته وویل: کاش چې په همدې مصر کې د خدای په لاس مړه شوي وای!"

هلته مور د غوښې د لوبنو په شاوخوا کې ناست وو او پوږی مو خوړله؛ خو تا مور دې صحرا ته راوړې یو چې د دې ټولني ټول لوږه وکارې. " (خروج ۱۶: ۲-۳)

د صحرا په سختو وختونو کې، کله چې شکایتونه لوړ شي، اکثره اشاره د مشرانو، د کورنی غړو، ملگرو، دښمنانو او حتی حکومت ته وي. زموږ څخه ډیری (د ویره له امله) خدای د ستونزو سرچینه نه گڼو. نو په همدې ډول د اسرائیلو خلکو موسی او هارون ته شکایت وکړ، مگر بې له شکه هغه څه چې دوی یې په ذهن کې درلودل هغه دا و چې خدای مور تباہ کړو! کله چې موسی د دوی د خبرو په اصل پوه شو، نو هغوی یې راوغوښتل:

"تاسو له مور نه، بلکې خدای ته شکایت کړی دی. " (خروج ۱۶: ۸)

صحرا د زړه هر انگیزه څرگندوي؛ هغه که خود غرضه وي او که بې غرضه.

د صحرا سفر څخه د ژوندي پاتې کیدو لپاره لارښوونې

۴: خپل مهال ویش مشخص کړئ

زما د دښتې په لومړۍ تجربه کې، ما د خپل مثبتیت ساتلو لپاره سخت وخت درلود ځکه چې هیڅ شی بدل نه ښکاريږي. په حقیقت کې، دا هغه انتظار نه و چې ما ځوروي، مگر هغه درد چې ما د انتظار په وخت کې لیدلی و. زه له هغه ځورونکي حالت څخه ستړی شوی وم چې داسې ښکاريده چې د هغه خوب په حقیقت کې خنډ و چې خدای ماته راکړی و، کوم چې د دوامداره سفر او تبلیغ پرته بل څه نه و. خدای ماته ويلي وو چې هغه به زما د پاکولو لپاره صحرا وکاروي. خو بیا په هغه ورځ چې زه له خدای سره په دې بحث کې ولې "دښتې دومره وخت نیولی" خدای را په یاد کړ: "زه غواړم وگورم چې ته زما خدمت کوئ یا ستا د رویا!"

واي! د هغه خبرو زما پام ځانته راواړوه! زه باید په دقت سره فکر وکړم او په دې اړه دعا وکړم چې ایا زما پلان نړۍ ته د انجیل خپریده دی یا یو ډیر ښه هدف دی چې په اطاعت سره په هغه باور وکړم او د هغه د کلام سره حرکت ته انتظار وکړم. یوازې بیا به زه د هغه د هیلو سره سمون وموم.

نو زما مطلب دا دی چې هغه خوب ته اجازه مه ورکوی چې تاسو د خدای په حضور کې ژوند کولو ته لومړیتوب ورکړي او یوازې هغه څه وکړئ چې خدای یې غواړي.

د روح القدس څخه وغواړئ چې تاسو ته ښکاره کړي چې ستاسو په زړه کې څه تیريږي او هغه څه چې تاسو پرمخ وړي. کوم ذهنیتونه یا چلندونه تاسو په خپل "مصر" کې اسیر ساتي یا ستاسو د صحرا په وخت کې د شکایت کولو لامل کیږي؟ دا ستاسو د راتلونکي روغتیا لپاره حیاتي ده چې تاسو د هغه مینه وال نظم ته صادق او منونکي اوسئ.

ښه خبر دا دی چې هیڅ شی مور ته د توبې کولو او زموږ د زړونو شرایطو بدلولو مخه نه نیسي! په یوه شیبه کې، مور کولی شو شکایت پرېږدو او د خدای سره اړیکه تعقیب کړو او هغه د یوې وسیلې په توګه وګڼو.

دا هغه وخت دی چې خدای موږ د خپلې مینې څخه صحرا ته لیږي.

خدای د حل لاری څخه ډیر دی

بنی اسرائیلو پخپله د خدای پاک په لټه کې نۀ وو، نو هغوی د هغه په لاره نۀ پوهیده. د خدای لوی کارونه دوی هڅوي، مګر کله چې د هغه د فوق العاده کارونو خبر نه و، د اسرائیلو خلک ګمراه شول. یوازې د نجات ګټې به دوی راضي کړي. دوی لیواله نه وو چې خدای په کلکه وپېژني.

یوه ورځ خدای موسی ته په صحرا کې وویل چې خلکو ته ووايه چې ځانونه پاک کړي ځکه چې هغه غوښتل د سینا غره ته راشي او له دوی سره خبرې وکړي. لکه څنګه چې هغه مخکې له موسی سره خبرې کړې وې. په هرصورت، کله چې هغه ورځ راغله او خدای خپل جلال څرګند کړ، خلکو د هغه د عظمت څرګندونه ونه شوه زغملی:

"کله چې خلکو تندر ولید او د بېړۍ غږ یې واورېده او غږ یې له لوګي ډک ولید، نو ټول ولږژېدل. هغوی لیرې ودرېدل او موسی ته یې وویل: ته له خدای سره خپله خبرې وکړه موږ به یې واورو که موږ خدای ته نږدی شو مونږ به مړه شو." (خروج ۰۲: ۸۱-۹۱)

په بل عبارت، دوی موسی ته اعتراض وکړ او ویې ویل: "ته پخپله له خدای سره خبرې وکړه او بیا موږ ته هغه څه تشریح کړه چې هغه وویل او موږ به یې وکړو" (آزاد تفسیر)،

دوی د خدای سره اړیکه نه درلوده، دوی د گټې په لټه کې وو. بیا د خپلو نفسی غوښتنو د پوره کولو لپاره. ښایي د دوی نیتونه ښه وي او یوازې د خدای د کلام د ساتلو اراده یې درلوده، خو له هغه سره له نږدې او نیکې اړیکې پرته په دې لاره کې دوام نه شي کولای. د خدای سره د اړیکو په لټه کې، اسرائیل د خپلو ستونزو د ځواب په لټه کې وو، او لکه څنگه چې تاسو پوهیږئ، خدای دوی ته لس حکمونه ورکړل! خو دې هم ستونزه حل نه کړه. د دې خلکو نسل نسل دا ثابته کړه چې دوی د دې حکمونو ساتلو توان نلري.

زموږ د نن ورځې نسل څنگه؟ موږ څومره په صادقانه توګه د خدای د لارو ساتلو هڅه کوو؟ موږ قسمونه خړو او ژمنې کوو چې موږ یې کوو، او دا ژمنې زموږ په اوږو دومره وزن لري چې موږ په سختی سره د دعا لپاره لاسونه پورته کوو. موږ په پای کې له خپلو شپڼو، میرمنو یا خاوندانو، ملګرو، یا غوره بلاګرانو څخه د مرستې غوښتنه کوو په دې هیله چې دوی، زموږ په څیر، د خدای په لټه کې دي او د هغه سره زموږ اړیکې ښه کوي. د اسرائیلو د اولادونو په څیر، موږ هڅه کوو چې د خدای کلام وساتو، کوم چې د هغه حکمونه دي خو پرته له هغه سره د ژوند او شخصي اړیکو ساتلو. عیسی په یوحنا ۱۴:۲۱ کې وویل: "هغه څوک چې زما حکمونه لري او د دوی اطاعت کوي، دا داسی دی چې ما سره مینه لري، او څوک چې ما سره مینه کوي هغه به زما د پلار سره مینه ولري، او زه به هغه سره مینه وکړم." هغه به څرګند شي.

ما دا ایت ولوست او فکر مې وکړ چې خدای فرمایلي دي: "یوحنا، که زما حکمونه ومنئ، نو ته به زما سره خپله مینه ثابته کړي." بیا یوه ورځ خدای راته وویل چې دا ایت بیا ولوله. کله چې ما د دې ایت لوستل پای ته ورساوه، خدای راته وویل: "ته لا هم نه پوهیږي چې زه یې تاته وایم - بیا یې ولوله!" ښه خدایه! دغه حالت نهه یا لس ځله دوام وکړ. په پای کې مې فریاد وکړ، "خدایه، زما غفلت وېخښه، ما ته وښایه چې ته څه ویل غواړي!"

خدای وفرمایل: جانه، زه دا نه وایم چې که ته زما په حکمونو عمل کوي نو زما سره دې خپله مینه ثابته کړه، مګر زه اوس پوهیږم چې ته زما سره مینه لري که نه! زما خبره دا ده چې که څوک زما سره په جذبی سره مینه ولري، هغه کولی شي زما مینه وساتي. او هغه زما احکام لري!"

- زه پوه شوم! دا د اړیکو په اړه ده، نه د شریعت! ما دا آیت یو حکم یا قانون گڼلی. خدای غوښتل ما ته د اړیکو اهمیت څرگند کړي.
- خدای د قواعدو او مقرراتو له لارې نشي پیژندل کیدی.
- خدای په طریقو کې نه موندل کیږي.
- خدای تعالی په یوه لارښونه کې نه شي پیدا کولی!

مگر بیا هم زموږ څخه پیری د خدای په اړه دا ډول باور لري. موږ د خدای سره د "قوانینو او احکامو" لپاره زموږ اړیکې تجارت کوو؛ لارښوونې یا قواعد لکه د خوشحاله ژوند لپاره او هر مرحله، د نجات څلور مرحلې پلان، د بريالي اړیکو پنځه اړخونه، د ځواب شوي دعا ترلاسه کولو ثابت طریقه، او داسې نور. که موږ د دې په څیر خدای ته نږدې شو، هیڅ پوښتنه نشته چې د گناه سره معامله کول به خورا ستونزمن وي.

خدای، د ځان سره د مرستې لپاره نوې لاره نه ده! هغه ژوندی خدای دی چې په خپلو اولادونو، تاسو او ما کې اوسېږي. هغه غواړي موږ وپیژني او په هغه څه کې ښکېل وي چې موږ یو او څه کوو! دا ډول کار ژورې او احساساتي اړیکې ته اړتیا لري، مگر د انسان تمایل د هغه لومړنۍ مینه کمه ده. د دې په پام کې نیولو سره، موږ پوهیږو چې ولې عیسی وویل:

"خو زه له تا سره دا ستونزه لرم چې تا خپله لومړی مینه له لاسه ورکړې ده. په یاد ولرئ چې تاسو له کوم ځای څخه سقوط کړی. نو توبه وباسئ او هغه څه وکړئ چې تاسو په پیل کې وکړل. که ته توبه ونه باسي، زه به راشم او ستاسو څراغ به له هغه ځایه واخلم." (مکاشفه ۲: ۴-۵)

د اسراییلو د خلکو په څیر، موسی د لرې څخه د خدای عبادت کولو څخه راضي نه و. کله چې یې د خدای مخ ولید، نو شا نه شو بلکې مخکې لاړ. د خروج ۲۱: ۲۰ په کتاب کې، دا لیکل شوي: "نو خلک لرې ودرېدل، او موسی هغه تیاره ته نږدې شو چې خدای پکې و." که څه هم موسی د درې ملیونو خلکو د یوې قبیلې ځواکمن او با نفوذه مشر و؛ خو هغه سپری و چې د عهد عتیق په خورا حیرانتیاو او معجزو کې ښکېل و، مگر هغه پوهیده چې یوازې دا شیان به هغه ته اطمینان نه ورکوي. د دې نښو او معجزو تجربه کولو وروسته د هغه عبادت وگورئ:

" که ستا په سترگو کې مې احسان موندلی وي، هيله ده چې ما ته خپلې لارې وښيې، چې زه تا وپېژنم او بيا هم ستا په سترگو کې احسان پيدا کړم، که ستا څېره له مور سره نه وي، نو مور له دې ځايه وباسه... کاش چې ستا جلال په ما راشي." (خروج ۳۳: ۳۱-۸۱)

خدای موسی ته یو لوی وړاندیز ورکړ. خدای پاک هغه ته د صحرا په مینځ کې وویل چې لار شه او خلک وعده شوې ځمکې ته بیوځه. هغه حتی وړاندیز وکړ چې خپله غوره شوې فرښته واستوي ترڅو په لاره کې د دوی ساتنه وکړي. هغه موسی ته د هغه ځمکې د نیکمرغی یادونه وکړه - ویالې او شات، له ښکلي مالونو، باغونو څخه پک دی. کله چې موسی دا واورېدل، هغه د خدای سخاوت وړاندیز رد کړ. په بل عبارت، موسی اعلان کوي "زه د دې ژمنو په پرتله ستاسو شتون غوره گڼم، زه نه غواړم چې دا ژمنې ستاسو له شتون پرته زما سره وي." زه پدې ایم چې خدای د موسی له جذبه راضي و.

موسی د خدای حضور ته پیر لیواله و او په زړورتیا یې غوښتنه وکړه: "کاش ته ما ته خپلې لارې وښيې ترڅو زه تا وپېژنم" (خروج ۳۳: ۱۳). که مور غواړو خدای وپېژنو، مور باید د هغه لارې زده کړو! هغه خپلې لارې هغو کسانو ته څرگندوي چې د خدای زړه غواړي او یوازې د هغه ځواک نه غواړي: "مگر هغه څوک چې خپل خدای پېژني قوي دي او د هغه پر احکامو عمل کوی." (دانیال ۱۱: ۳۲).

کله چې زه خدمت ته ننوتم، ما نږدې هر سهار یو یا دوه ساعته د عبادت لپاره وقف کړل، دعا به می کوله، "خدایه، ما د ژوند ژغورلو، د ناروغانو د شفا ورکولو او د بدکارانو د پوهولو لپاره وکاروه!" ما ورته دعا په مختلفو الفاظو تکرار کړه. د داسې بې پایه خدمت لپاره ژپل ما ته د ځان قربانۍ احساس راکوي.

څه موده وروسته خدای پاک راته وویل: زویه ستا دعا خود غرضه ده او هدف ته نه رسیږي! بیرته می د خدای کلام ولوست

خدای له ما څخه وپوښتل: "د دې کارونو په کولو کې ستا انگیزه څه ده؟ ته یوازې په دعا کې وایې چې ته ما د دې او دې کار لپاره وکاروه. د دعا موضوع پخپله ده. زما په پیدایښت کې هدف د ژوند ژغورل نه و، یا د بدکارانو پوهول نه دی، یا ناروغان شفا، ما

تاسو له ما سره د نږدې اړیکو لپاره پیدا کړی یی. "

د هغه خبرو زه ولرلواولم. بیا هغه ماته یو څه وښودل چې زه به یې هیڅکله هیر نه کړم: "یهودا هم د عیسی په نوم خلکو ته شفا ورکوله او آزادول یی!" هو، عیسی دولس شاگردان واستول، په شمول د یهودا، چې وروسته یې د هغه سره خیانت وکړ. نو زه پوه شوم چې زما تمرکز غلط و. زموږ لپاره د خدای هدف - د هغه آسماني انعام - د عیسی مسیح پیژندل دي. (فیلیپیان ۳: ۱۰).

څو کاله وروسته، لیزا هم د غونډې لپاره د چمتو کولو دعا وکړه. هغه او خدای د یو بل سره خبرې کولې. خدای لیزا ته وویل: "لیزا، زه خلک نه کاروم، زه دوی مسح کوم او دوی ته شفا ورکوم، دوی بدلوم او زما په څیر یی جوړوم، مگر زه یې نه کاروم!" خدای بیا له لیزا څخه وپوښتل: "لیزا، ایا کله هم یو ملگري له تا څخه گټه پورته کړې؟"

لیزا هم ځواب ورکړ: "هو"

خدای بیا وپوښتل: "تا څنگه احساس وکړې؟"

لیزا وویل: "ما احساس کاوه چې زما ملگري ما سره خیانت کړی دی."

خدای پاک وفرمایل: ډېر شفاعتي خادمان له ما څخه د کار اخیستلو غوښتنه کوي، هغوی راته وایي: ما د نفوذ او د خلکو د ژغورلو لپاره وکاروه! دوی هغه ډالی چې ما دوی ته ورکړې وې د دوی د پاچاهۍ لپاره یې کاروی، کله چې دوی ته ستونزې راورسېدې، دوی ما ته فریاد وکړ، مگر ځکه چې ما د دوی د وخت او د دوی د غوښتنې سره سم د دوی دعا ته ځواب ونه وایه، دوی په ما خفه شول. احساس مې کاوه چې ما ترې کار اخیستی دی او په غوسه شوم، دوی سقوط وکړ ځکه چې ما نه پیژني."

تاسو د هغه ښځی په باره کی چی یوازی غواړی د خپل خاوند څخه ماشومان ولری او نور نه غواړی چی خپل خاوند وپیژنی، څه فکر کوی؟ هغه ښځه د خپل خاوند خپو ته ښکته کیږی او وایی: "ای زما خاوند، ما ماشوم د راوړلو لپاره وکاروه! مهرباني وکړه ما ته ماشومان راکړه، که نه زه به مړه شم!" ښایي دا مسخره ښکاره شی، مگر کله چې د هغه سره دا ښه اړیکه نلری او بیا هم هغه ته درخواست کوی: "له مانه د خلکو د ژغورلو لپاره گټه واخله!" مونږ د خاوند او د میرمن پشان یو. کله چې موږ د خدای سره نږدې اړیکه ټینگه کړو، ماشومان هم پیدا کیږي؛ لکه څنگه چې ښځه د خپل میړه سره نږدې اړیکه لري.

نو اسراییلیان د سم شی په لټه کې نه وو. دوی د خالق پر ځای د مخلوق په لټه کې دي او موږ پوهیږو چې دوی ته څه پیښ شوي. د دې پرځای چې د ننگونو لپاره د عقل او ځواک په ترلاسه کولو سره دوی چمتو کولو ځای وگرځي، صحرا یوه ناپاکه ځمکه شوه چې یو نسل یې تیر کړ. یو نسل تباہ شو! پداسې حال کې چې ژمنه شوې ځمکه په لاس کې وه.

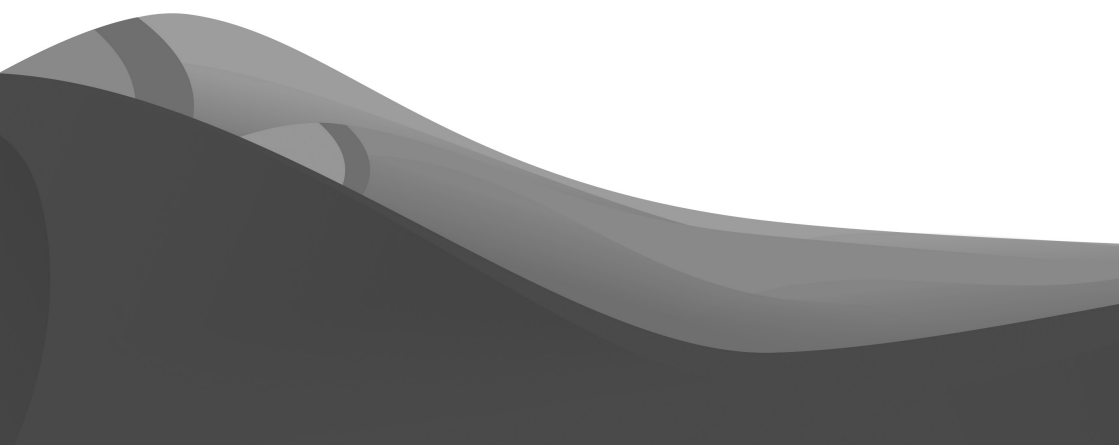
دا زموږ ټولو لپاره لوی درس دی! موږ باید د دې عالي نزاکت په سفر کې د صحرا لپاره لیوالتیا ولرو.

تازه شراب

"ستاسو د تازه شرابو لپاره یو لوبښی و اوسم چې هرڅوک یی تازه کړي."
- افراییم سوری

"پخواني شیان په یاد مه راولی، او د پخوانیو شیانو په اړه فکر مکوئ. هان،
اوس زه یو نوی کار کوم: دا اوس را پیدا کیږي؛ ته یې نه پیژنې؟ زه به په
صحرا کې لاره جوړه کړم، او په صحرا کې به روان سیندونه."

- اشعیا ۴۳: ۱۸ - ۱۹

که موږ غواړو چې خدای ډیر نږدې او نږدې وپیژنو، موږ باید د بدلون لپاره خلاص شو او د بدلون لپاره د صحرا څخه بل ښه ځای نشته. په صحرا کې، چیرې چې د بل هر ځای په پرتله ډیر ویجاړ او وران ښکاري، خو موږ د خدای د روح نوی حرکت وینو. هغه پوښتنه چې ډیری یې ورسره لاس او گریوان دي دا دي: ولې صحرا یا سخت وختونه بدلون راوړي؟ د کتاب په دې څپرکي کې زموږ موضوعات به تاسو ته یو مناسب لید وړاندې کړي.

ډېر وخت مخکې، یا بلکل ډېر پخوا، اتلس میاشتې په صحرا کې بې ځایه شوې وم او له یوه سخت وخت څخه تېرېدم، په همدې وخت کې د ځوانانو شپون په توگه وټاکل شوم. په هغه وخت کې، هغه کلیسا چې زه د ځوانانو شپون په توگه گمارل شوی وم په فلوریډا ایالت کې وه او په متحده ایالاتو کې ترټولو گړندی وده کونکي کلیسا وه. له همدې امله، زه د دې حقیقت په اړه حیران وم چې زه د دې خدمت لپاره غوره شوی یم. ځکه چې ما مخکې د ځوانانو د خړم تجربه نه درلوده. مگر زه پوهیدم چې خدای زه رالیرلی یم او که زه هغه په زیات کوشن سره ولټوم، هرڅه به سم وي.

د ځوانانو خدمت د دودیز مايل پر بنسټ و. د خدمت په دې نمونه کې، ځوانانو ته تفریحي دندې سپارل شوي، مگر له بده مرغه، ډیری ځوانان په روحاني توگه وده نه کوي. نو کله چې ما دا خدمت ومنله، ما احساس وکړ چې روح القدس ما ته وايي: "ستاسو پیغام باید په توبه، تقدس، اطاعت او خدای باندې متمرکز وي!" نو، ما په دې اړه فکر او موعظه وکړه، او د وخت په تیریدو سره د ځوانانو د پلې د غړو مزاج بدل شو.

موږ عالي پایلې ترلاسه کړې. د ځوانانو ډله یوازې په څو میاشتو کې درې چنده شوه. خلافکاران، د عجیب کلتور غړي، او د زاړه عمر ځوانان د عیسی پیژندلو لپاره په ډله کې

راغلل. په پخوانۍ بله کې د ډېرو ځوانانو لېوالتيا کمه شوې وه، خو د نوې کرڼلارې سره د هغوی د لېوالتيا شعله بيا راژوندي شوه. موږ ټول د خدای قیمتي شتون څخه خوند اخلو او د هغه سره زموږ مینه مخ په ډیریدو وه. خدای دې زموږ او زموږ په هڅو کې برکت واچوي.

زه فکر نه کوم چې زه نور د صحرا په حالت کې وم، ځکه چې زه یوازې په دالاس کې د صحرا دورې څخه تیر شوی وم. زه د انجیل په لوستلو کې وم او ما له ځانه سره استدلال وکړ چې له هغه وخته چې عیسی یو ځل صحرا ته لاړ، نو احتمالا زما د صحرا دوره به هم یو ځل وي. ما څومره غلط فکر کاوه. خدای لاهم زما لپاره ډیر شیان درلودل چې د پاکولو او پیاوړتیا په اړه یی زده کړم او د صحرا په اړه ډیری نور شیان. په هغه صحرا کې چې زه په راتلونکو اتلسو میاشتو کې گرځیدم تر پخوانۍ صحرا موده ساده ښکاري.

روح القدس زموږ د مشرتابه ټیم ته ډیری تخلیقي نظرونه ورکول. کله چې آسماني شراب په صحرا کې د چمتووالي مودې وروسته ورکول کېږي، خدای موږ ته هغه څه رالیږي چې هغه په ذهن کې لري. هغه موږ ته ښایې چې څنگه اغیزمن ووسو لکه موسی، داود، یوسف او نور.

زموږ د کلیسا ځوانانو ډلې وده واقعا غیر معمولي وه. مگر بیا هم د دې لاسته راوړنو سره ما زموږ د سیمه ایز گروپ څخه ډیر تمه درلوده. ما احساس وکړ چې موږ اړتیا لرو خپل پیغام په مرکزي فلوریډا کې د ځوانانو کلیسا ټولو ډلو ته ورسوو. نو په دعا کې زما ذهن ته یو نظر راغی: "که چیرې د ځوانانو غونډه په تلویزیون کې خپره شوې وای؟" چې د ۸۰م لسیزې په مینځ کې، دا د پیغام رسولو ترټولو غوره لاره وه. لکه څنگه چې تاسو پوهیږئ، په هغه وخت کې انټرنیټ، ټولنیز شبکې، یوټیوب، گرځنده تلیفونونه او نور شتون نه درلود. د یو څه څیړنې وروسته ما وموندله چې یو لوی محلي تلویزیون سټیشنونه له ۴ ملیون څخه ډیر لیدونکي لري او زما د حیرانتیا لپاره د شنبې په ورځ د ۱۰ بجو سلاټ خالي و. زه پوهیدم چې دا مناسب وخت و چې زموږ پیغام له ځوان لیدونکو سره شریک کړو.

ما دا فکر د کلیسا له مشر شپون سره شریک کړ او هغه ځواب راکړ چې موږ د دې لپاره کافي بودیجه نه لرو. نو ما له هغه څخه وپوښتل چې موږ کولی شو ځوانانو ته ننګونه وکړو چې پخپله د تلویزیون برنامې لپاره پیسې ورکړي. هغه موږ ته اجازه راکړه او ما دا

خوب له ځوانانو سره شريک کړ او ويې ويل چې موږ غواړو خپل پيغام د مرکزي فلوريډا ځوانانو ته ورسوو چې د مخدره توکو، الکول او نورو ستونزو سره مبارزه کوي. د ځوانانو د پلې غړو هم دا خوب ومانه او د هغو پيسو سره چې دوی د بيلابيلو نيمگړتياوو لکه د ورځپاڼو ویش، په رستورانونو کې کار کولو او پلورلو څخه ترلاسه کړ، دوی د شنبې په شپه د ځوانانو د خپرونو لپاره پيسې ورکړې.

د کليسا مشر شپون حيران شو او پوه شو چې خدای په دې کار کې ښکيل دی. دا ډول پيښه د تازه شرابو پايله ده - ايا تاسو کله هم اوريدلي چې د کليسا ځوانانو غونډه د شنبې په شپه لس بجې په تلویزیون کې خپرېږي؟ مگر دا کار وشو. د دغو فعاليتونو په پايله کې د ډيرو خلکو ژوند وژغورل شو. دا به هيڅکله نه وی شوی که موږ دا نوی شراب نه وای منلی. د کلونو کلونو د ځوانانو د شپونۍ وروسته، ما د دې تلویزیون برنامې لیدو اغيزې شاهدان اوريدلي. موږ ورته "جذبہ ځوانان" وایو.

بدلون، ښه دی

زه به وروسته بیا د دې کليسا د ځوانانو په اړه وغږېږم. مگر لومړی، راځئ چې د تازه شراب ځانگړتياوې وڅېړو او ولې دا مهم دی.

هغه بدلون چې خدای موږ ته لارښوونه کوي ډیری وختونه اسانه ندي. مگر دا تل ښه او گټور وي. ډیری وختونه موږ د بدلون سره مقاومت کوو ځکه چې دا زموږ د آرامۍ کچه اغيزمنه کوي. زه باور لرم چې موږ د عادتونو تر کنټرول لاندې مخلوق يو. کله چې دا ډول نمونې په موږ کې ځای په ځای شي، نو دا به زموږ لپاره ناامنه وي چې دوی توازن کړو. مگر بدلون د هغه د سلطنت په جوړولو کې خورا لوی تاثیر لري، موږ باید د بدلون لپاره خلاص يو.

که موږ په يوه خدای ډارونکې کورنۍ کې لوی شو، د باور لارې، طريقي او دودونه به ډير ژر جوړ او ژور شي. ټول روايات غلط نه دي، مگر کله چې خلک يوازې د روايتونو سره سم عمل وکړي نه د زړه له ايمان څخه، نو د دوی ايمان د تکرار او بې روح عمل په څير بدليږي..

په حقيقت کې، دا ډول تگلارې کيدای شي مذهبي قلعه شي. هغه څوک چې په مذهب

کې پناه اخلي د خدای سره مینه لري او په دوامداره توګه ټینګار کوي چې خدای د هغوی لپاره څه کړي دي مګر د هغه څه سره مقاومت کوي چې اوس یې خدای غواړي. د عیسی د زمانې فریسیانو او نورو مذهبي مشرانو هم دا ډول چلند څرګند کړ. دوی په فخر سره وویل چې دوی د ابراهیم اولاد، د عهد زامن او د موسی اولاد دي. دوی په هغه څه ټینګار کاوه چې خدای کړی و او له همدې امله د خدای زوی چې د دوی په مینځ کې و، ورسره یې مقاومت وکړ. دوی د خپلو دودونو او د عبادت طریقي په اړه لیواله وو، نو کله چې عیسی د دوی په ژوند کې د آرامۍ او ثبات هر ګوټ ته ننگونه وکړه، دوی د ستونزې سره مخ شول. عیسی په واضح ډول وویل چې خدای باید د دوی په چوکاټ کې مناسب نه وي ... مګر دوی باید د خدای په چوکاټ کې مناسب شي. دوی د دې بدلون سره مقاومت وکړ او دودونو ته یې دوام ورکړ.

هغه څوک چې په خپل ځان کې یوازې مذهبي اړخ ته وده ورکوي، په خپل ځان کې د اشرافي چلند رامینځته کوي او ځان ته وايي: "خدای یوازې زموږ له لارې او زموږ د اصولو سره سم کار کوي"، که چیرې دا ډول فکر ونه کړي، نو وروستی پایله به یې نفرت وي. دا به خیانت وي. دا هغه څه دي چې د عیسی په وخت کې او د مسیحیت په ټول تاریخ کې پېښ شوي.

د باور او ویاړ بلې کچې ته د بدلون او پرمختګ لپاره، موږ باید چمتو یو چې خپل آرامه کونج پرېږدو او هغه لاره ونیسو چې خدای یې موږ ته لارښوونه کوي. دا لاره اکثراً موږ صحرا ته رسوي؛ چیرې چې خدای په موږ کې نوی ژوند رامینځته کوي. دا ډول نمونه د یحیی تعمیدورکونکی په ژوند کې ښه لیدل کېده. د هغه پلار یو وخت لوی کاهن و. د هغه راتلونکی دنده دا وه چې د خپل پلار په څیر کاهن شي. د داسې دندې د ترلاسه کولو لپاره، هغه باید بیت المقدس ته لاړ شي او د ګمالیل په نوم د یو مشهور ښوونکي لخوا تدریس شي. خو یوه ورځ د خدای روح یحیی صحرا ته راوغوښت. څومره چې به یې دعا کوله، هغومره به یې صحرا ته د تلو لپاره هڅوو. زه ډاډه یم چې هغه له ځان سره شخړه درلوده او ځینې فکرونه یې په ذهن کې تیریدل:

"ټول هغه ملګري چې موږ ورسره لوی شوي یو د مقدس کتاب ښوونځي ته ځي. دوی ټول خپل ډیپلومونه ترلاسه کوي او د عبادت خانې مشران کیږي.

دوی لاسونه تړلي دي او په هر عبادت ځای کې چې دوی وغواړي تبلیغ کوي. دوی زما په اړه څه فکر کوي؟ که زه "مقدس کتاب مکتب" ته لاړ نه شم نو زما برخليک به څه وي؟ زه پوهیږم چې زما په ژوند کې لوستل شتون لري. پلار مې وویل چې یو لوړ پوړی ملائکې زما د زیږون اعلان وکړ او ویې ویل چې زه به خادم شم. مگر که زه صحرا ته لاړ شم، هیڅوک به زما نوم هم وانه اوري. زه هیڅکله تبلیغ ته نه رابلل کیږم."

په هرصورت، د صحرا د بلنې په ځواب کې، یحیی خپل ذهن ته مخه کړه او پریکړه یې وکړه چې د روح تر لارښوونې لاندې صحرا ته ننوځي. مور د لوقا په ۱:۸۰ کې د هغه

د صحرا سفر څخه د ژوندي پاتې کیدو لپاره لارښوونې

۵: په خیمه کې ژوند کوه، کور مه جوړوه!

هیڅکله مه هیروئ چې صحرا لنډمهاله دوره ده او تاسو یوازې تری تیرېږي. نو، پدې موده کې، هڅه وکړئ چې په خیمه کې ژوند وکړئ. په هیڅ صورت کې کور مه جوړوئ!

که څه هم د اسرائیلو خلکو د لسیزو راهیسې په صحرا کې ژوند کاوه، دا هیڅکله د خدای اراده نه وه. هغه هیڅکله دوی ته نه دي ویلي چې د ځان لپاره غوره ممکنه حالت رامینځته کړي او آباد شي او په دې توګه داسې حالت ته تسلیم شي چې واقعا ښکاري. خلک په خیمو کې میشت وو او تل د سفر لپاره چمتو وو، پدې پوهیدل چې د دوی اوسنی موقعیت لنډمهاله دی او دوی لا تر اوسه خپل اصلي منزل ته ندي رسیدلي. د صحرا اراده تل یو لنډمهاله منزل و او خدای هیڅکله نه وو ویلي: "دا صحرا دومره بده نه ده." څوک ژمنه شوې ځمکې ته اړتیا لري؟ راځئ چې خپل لاسونه پورته کړو او کور جوړ کړو - ستاسو او زما لپاره!" هو، حتی پخپله خدای ټول وخت په صحرا کې په خیمه کې تیر کړي.

خیمه وهل ممکن د یو څه وخت لپاره ساتیږي وي، مگر زموږ څخه ډیری د ریښتیني کور داخلي چاپیریال ته ترجیح ورکوي. د خپل کور بنسټ په دښته کې مه کېږدئ، دا تېروتنه مه کوئ. تل خپل کڅوړه بسته کولو ته چمتو اوسئ او خپل سفر ته دوام ورکړئ او په پای کې خیمه وغورځوی او د ګودام په کونج کې یې واچوئ.

په اړه لوستل: " ماشوم لوی شو او په روح کې پیاوړی شو، او هغه د اسراییلو خلکو ته د هغه د ښکاره کیدو ورځې پورې په صحرا کې و. " په زړه پورې خبره دا ده چې یحیی له ماشومتوبه صحرايي روزنه پیل کړه او کلونه یې په صحرا کې د شپږو میاشتو د تېرولو په چمتووالي تېر کړل. مگر عیسی وایي چې هغه تر ټولو لوی پیغمبر دی چې د یوې ښځې څخه زیږیدلی.

د خدای کلام د وخت د اوږدوالي، د صحرا د شمیر او د یحیی د سختو شرایطو په اړه څه نه وایي. لوقا ۳: ۲ وایي: "او حنا او کائفا لوی کاهنان وو، او د خدای کلام په صحرا کې د زکریا زوی یحیی ته راغی. " په زړه پورې خبره دا ده چې په هماغه وخت کې چې حنا او کایفه د یوه مذهبي نظام تر چتر لاندې فعالیت کاوه، په یوه وچه او سخت ځای کې یوه نوې لوحه جوړه شوه..

دا هغه ځای دی چې نوی شراب ښکاره شوی.

خدای یحیی په صحرا کې چمتو کړی و، نه د هغه وخت د مقدس کتاب په ښوونځي کې! ډیری جماعتونه د ټول یهودا او بیت المقدس څخه راغلل ترڅو د خدای کلام د یحیی د صحرا د اوسیدونکي له خولې واورې. روح نوې ساه واخیسته، نوی شراب توی شول، خو په مذهبي ځای کې نه، بلکې په صحرا کې. هغه کسان چې نور یې د مذهبي منافقینو زغم نه شو زغملی، یحیی ته په لیواله زړونو سره لار چې بدلون ومومي او د خدای زوی ظهور ته چمتو شي.

د دې پیښو څخه لږ وروسته، عیسی د اردن په سیند کې د یحیی لخوا تعمیم ته راغی. که څه هم یحیی خپل ځان نا وړ گڼلی و او له همدې امله یې نه غوښتل چې عیسی ته تعمیم ورکړي، عیسی په زور ټینگار وکړ. د عیسی د خدمت لپاره دا مهمه وه چې خپل خدمت له هغه ځای څخه پیل کړي چې خدای په ځمکه کې خپل کار پیل کړی و. بیا عیسی د روح څخه ډک شو او سمدستي دښتې ته بوتلل شو.

مقدس کتاب په واضح ډول وایي چې عیسی د روح څخه ډک شوی و کله چې هغه صحرا ته واستول شو، مگر د څلویښتو ورځو آزموینې او آزموینې وروسته، هغه د روح په ځواک سمبال شوی د صحرا څخه بیرته راستون شو. هغه اوس د هغه خدمت لپاره چمتو و چې هغه ورته بلل شوی و. د یحیی تعمیم د خدمت له پیل څخه څو میاشتې وروسته، صحرا نړۍ ته د عیسی مسیح خدمت ورکړ.

تازه مشک

د عیسی د خدمت له پیل څخه ډیر وروسته ، موږ په لوقا ۵: ۳۳ کې لولو: "هغوی ورته وویل: د یحیی پيروان اکثرا روژه نیسي او دعا کوي؛ نو د فریسیانو پیروان هم کوي، مگر ستاسو پیروان تل خوري او څښي." پوښتنه موږ باید وپوښتو چې دا پوښتنه چا ترې وکړه؟ موږ د دې پوښتنې ځواب په متی کې موندلی شو: "بیا د یحیی شاگردان عیسی ته راغلل... " (۹: ۱۴) د کلونو لپاره، ما فکر کاوه چې دوی فریسیان دي، مگر هغه ورځ چې ما ته معلومه شوه چې د دې پوښتنې ځواب یحیی دی، د خدای د کلام نوې دروازه زما لپاره پرانستل شوه! دا سړي د اوږدې روژې او اوږده لمونځونو له امله په سختی کې وو، مگر د عیسی د پیروانو حالت داسې نه و. د یحیی شاگردانو قرباني ورکوله، مگر دا د عیسی پیروان و چې د ټولو پام یې ځانته راجلب کړ.

یو له هغو لارو څخه چې د خدای روح د یحیی په وخت کې کار کاوه د اوږدې روژې له لارې وه. په هرصورت، د یحیی پیروانو لا تر اوسه د یحیی د خدمت څخه هغه څه ته بدلون نه دی ورکړی چې د خدای روح رامینځته کوي. دوی باور درلود چې د دوی د خدمت او عبادت طریقه ګټوره وه. د یحیی شاگردانو د یحیی د پیروي کولو لپاره د خپلو کورنیو په پرېښودو، صحرا ته د راتګ او د خوړو پر ځای د حشراتو د خوړلو له امله سخته قیمت ادا کړی و، مگر د دوی مشر لاهم په زندان کې و. خو دغه نوی کس ورسره شاگردان هم وو چې د معمول مطابق اصول یې نه مراعتول. د یحیی ملګري د سپکاوې احساس کوي. خو حقیقت دا وو چې دوی په روح کې د رانښکته کیدو له خطر سره مخامخ وو.

په یاد ولرئ چې د مذهب روح تل په هغه څه ټینګار کوي چې خدای کړي او د هغه څه په وړاندې مقاومت کوي چې خدای یې غواړي. دا هم ممکنه ده چې د یحیی پیروان د خپل مشر سره د وفادارۍ په اړه ډیر اندیښمن و او څنګه یې چلند کاوه او د خدای په اړه یې څه ویل او کول یې. د دوی تمرکز نور د خدای زړه نه و. دوی نور د هغه لارې پروا نه کوله چې د خدای زړه وغواړی.

غرور او ذلت په دوی واکمن شو. هغه کسان چې د یحیی سره وو، خپل وخت او ممکن خپل مال دې خدمت ته وقف کړی و. مگر لکه څنګه چې شیان ولاړ دي، هر څه چې دوی کړي او هر څه چې دوی ترلاسه کړي دي په خطر کې دي. نو دوی په خپل خول کې ډوب شول او د بدلون سره یې مقاومت وکړ، که څه هم د دوی مشر د عیسی په اړه ویلي و، "هغه

بايد لوړ شي، او زه بايد کم شم." (يوحنا ۳: ۳۰).

وگورئ چې عيسی دوی ته څنگه ځواب ورکړ: "عيسی ځواب ورکړ: ايا په واده کې ميلمانه کولی شي روژه ونيسي پداسې حال کې چې ناوې ورسره وي؟ [يقينا نه]" (لوقا ۵: ۳۴). عيسی د مذهبي مشرانو اراده په ډاگه کړه: "ولې دوی بايد روژه ونيسي کله چې د خدای زوی د دوی په مينځ کې وي؟ که دوی د خدای څخه څه غواړي، دوی بايد ما ته راشي" (ورپا اقتباس)! ديني فکر دوی ته دا باور ورکړ چې د روژې او نورو مذهبي عملونو له لارې دوی د خدای فضل ترلاسه کولی شي. دوی روژه خدای ته د لاسرسي لپاره د يوې لارې په توگه وليده، کوم چې دوی احساس کاوه چې دوی د هغو کسانو په پرتله چې روژه نه نيسي (يا نورې طريقې کاروي) په پرتله ډير پرمختللی دی. نو دوی مغرور شول. عملکردونه د پايلو په پرتله د دوی لپاره خورا مهم شوي.

که څه هم روژه او له خوراک څخه ډډه کول خپلې گټې لري، مگر دا د خدای د دوکه کولو لپاره نشي کارول کیدی، بلکې دا بايد تاسو ته داسې موقف درکړي چې د خدای خبرې په ښه توگه واورئ. نو ولې شاگردان د خدای د غږ اوریدو لپاره روژه ونيسي، کله چې خدای د دوی سره و؟ راځئ چې د لوقا ۵: ۳۴-۳۵ بيا کتنه وکړو: "عيسی ځواب ورکړ: ايا د واده ميلمانه کولی شي روژه ونيسي پداسې حال کې چې ناوې ورسره وي؟ مگر هغه وخت به راشي چې ناوې به له دوی څخه واخيستل شي او په دې ورځو کې به دوی روژه ونيسي."

عيسی نه وايي چې دوی بايد په دې ورځو کې روژه ونيسي. هغه وايي دوی به روژه ونيسي. دا خلک د خوراک څخه د ځان ساتلو په اړه خبرې کوي، مگر عيسی د بل ډول روژې په اړه خبرې کولې. پام وکړئ چې دا روژه به په هغه وخت کې وي چې ناوې ليرې شي. عيسی د هغه د نشتوالي په اړه خبرې کوي، نه د خوړو څخه ډډه کول. موږ د داسې مسلې څخه خبر يو ځکه چې عيسی د کيسې معنی ته دوام ورکوي چې هغه غواړي دوی ته ووايي. په ياد ولرئ چې د صحرا يو تعريف د خدای د څرگند شتون نشتوالی دی. هغه افسانې ته پام وکړئ چې معنی يې تشریح کوي:

"او هيڅوک نوی شراب په زړو شرابو کې نه اچوي، ځکه چې که هغه داسې وکړي، نو نوی شراب به د زړو شرابو مشکونه مات کړي، او شراب به خوړي، او د شرابو مشکونه به هم له منځه يوسي." (لوقا ۵: ۷۳)

په کلام کې شراب د خدای د شتون نښه ده. پولس د افسیانو په ٥: ١٨ کې وایي، "په شرابو کې مه مسته کیږئ، کوم چې تاسو د بدکاری لامل کیږي، مگر د روح څخه ډک شئ." موږ باید د شرابو څخه ډک شو، یعنی د خدای حضور. تازه شراب د هغه د روح تازه حرکت دی.

زه غواړم تاسو یو ځل بیا د یوې مهمې پوښتنې په اړه فکر وکړئ. ایا تاسو د لومړي ځل لپاره د خدای له روح څخه ډک کیږئ او حیرانتیا په یاد لرئ؟ د هغه شتون خوږ او پیاوړی و. هرکله چې تاسو دعا کوله، د هغه شتون به سمدلاسه ښکاره کیږي او تاسو به د ورځې په اوږدو کې د هغه نږدېوالي احساس کولو. ځینې وختونه تاسو یوازې په کلیسا کې ناست یاست او هغ به غږ کاوه ځکه چې هغه تاسو ته ډیر نږدې و.

مگر یو څه وروسته، تاسو نور د هغه شتون په اسانۍ سره احساس نه کوئ. تاسو اوس هم د پخوا په څیر دعا کوئ، مگر تاسو له ځانه پوښتنئ: "خدایه، چیرته یی؟!" تاسو په دې وخت کې صحرا ته رسېدلې یاست!

د خدای د شتون صحرا یا تیاره بې دلیل نه ده. خدای تاسو د نوي کیډو لپاره چمتو کوي. تاسو نشئ کولی نوی شراب واچوئ، کوم چې د خدای د روح نوی حرکت دی، په زړو شرابو کې.

د هغه وخت په جریان کې چې عیسی ژوند کاوه، د پسونو د پوستکي څخه د شرابو کارکونه جوړیدل. کله چې شراب په لومړي ځل په مسک کې اچول کیدل، پوټکی انعطاف منونکی او لچکدار و، او په اسانۍ سره غزیدلی، شراب ته اجازه ورکوي پرته له کوم مقاومت څخه ځای په ځای شي. که څه هم، د ډیرو کلونو وروسته، د منځني ختیځ هوا مشک وچ، زیانمنونکي او سختوی. په دې حالت کې که په زاړه مشک کې نوی شراب واچول شي، نو پوستکی به یې د وزن توان ونه لري، ځکه چې دا به وچ او انعطاف وي او په اسانۍ سره ټوټه ټوټه شي. په هغه وخت کې به یی د ستونزې د حل لپاره زوړ مشک د څو ورځو لپاره په اوبو کې واچاوه او بیا یې پر پوستکي د زیتون غوړي اچول، چې په دې توګه د مشک انعطاف خلاص شی.

دا د هغه څه سمبول دی چې زموږ سره پېښیږي، ځکه چې موږ د شرابو مشکونه یو چې زموږ د عمر نوی روحاني شراب پکې اچول کیږي. موږ ته ویل کیږي چې د خدای موجودیت ساتونکي وي. هغه فضا چې موږ پکې ژوند کوو د خدای لارو ته زموږ

حساسیت زیاتوي. موږ په جنت کې نه یو، خو په فاسده ځمکه کې. نو زموږ ذهنونه باید نوي شي. د دې لپاره چې زموږ د مشک نرموالی (تل د تازه شرابو لپاره چمتو وي)، موږ باید دا د خدای په کلام کې ویده کړو. پولس د افسیانو په ٥:٢٥ کې لیکي: "د کلام په اوبو سره مینځل او پدې توگه کلیسا پاک او مقدس کړي." په مشک باندې د زیتون د تیلو مسح کول داسې دی لکه په دعا کې چې د خدای حضور غوښتل وی. کله چې موږ د خدای سره په کلام او دعا کې وخت تیروو، زموږ ذهنونه تازه کیږي او موږ نور په خپلو لارو ټینگار نه کوو.

مگر د زوړ مشک د ژوندي کولو لپاره، تاسو باید لومړی زوړ شراب وغورځوئ! دا پدې مانا ده چې شراب یا د خدای پاک شتون نور په هغه لوبښي کې نشته! دا پدې مانا ده چې د خدای د موجودیت نشتوالی، یا لکه څنگه چې زه تل وایم، د صحرا دوره! موږ په دې عصر کې د بدلون لپاره چمتووالی لرو!

ولې خدای خپل ښکاره شتون لرې کوي؟ ایا د هغه نیت دا دی چې موږ له دې کار څخه سترې کړي؟ نه، که څه هم دا به پېښ شي! ایا دا ځکه چې هغه غواړي موږ په یو څنگ کې پرېږدي او کله چې اړتیا وي موږ ته راشي؟ نه! هغه دلیل چې هغه خپل شتون کموي دا دی چې هغه غواړي تاسو د لا زیاتو هڅو سره هغه ولټوئ. د هغه په لټه کې ستاسو انعطاف خلاصوی. هغه څوک چې سخت او انعطاف منونکي شوي هغه دي چې د خدای په لټه کې دي. دوی په خپلو لارو کې بند پاتې دي، هغه لارې چې دوی د تیرو تجربو څخه ترلاسه کړي دي.

دا د یحیی د پیروانو سره هم قضیه وه. دوی ځانونه د یحیی سره وصل کړل، ځکه چې دوی د هغه له لارې د خدای لوی کار شاهدان وو. خو د دې پر ځای چې د آسمانی ثواب د لاسته راوړلو لپاره، چې د خدای د ارادې علم دی، د کار کولو پر ځای په خپلو عقایدو او طریقو کې پوب شول.

خدای د هر حرکت سره یو نوی درس څرگندوي. ښوونه او منطقي نظرونه هغه لارې دي چې موږ د خدای زړه ته رسوي، مگر که موږ یوازې په درس یا نظرونو تمرکز وکړو، نو موږ به بالاخره د مذهبي اسیر یا قانونیت یا غلطی سره مخ شو او ممکن دا ټول یوځای شي. تاسو نشئ کولی د یوازې عبادت له لارې خدای وپېژنئ، مگر ډیری مسیحیان په غیر شعوري ډول دې طرز ژوند ته متوجه دي. دوی خپل نمونې، مرحلې او د عبادت وختونه

تنظیموی. بیا، کله چې دوی په پای کې هغه مرحلې ته ورسیدې چې دوی د نورو لپاره الگو وی، دوی لټون بندوي او په هغه نمونو یا دودونو ټینګار کوي چې دوی یې پاللې دي. که څه هم دوی د مقدس کتاب په بشپړتیا کې ژوند کوي، دوی دننه خالي احساس کوي.

ارمیا ٢٩: ١٢-١٣ وایی:

"کله چې تاسو ما غواړئ او راشئ او ما ته دعا وکړئ، زه به ځواب درکړم. کله چې تاسو ما لټوئ، تاسو به ما ومومئ. که تاسو ما په خپل ټول زړه سره ولټوئ."

د هغه د موندلو لپاره یوازې دعا کول کافي ندي. ډیری مسیحیان د مذهبي قوانینو لخوا نیول شوي، حتی هغه څوک چې په وفاداری سره دعا کوي. خدای پخپله وایی چې تاسو باید په دعا کې د لا زیاتو هڅو سره هغه ولټوئ. هغه دا روښانه کوي چې تاسو به لټون ولرئ او دا یوازې یوه هڅه نه ده. دا کار د هغه ارمان او زړه غواړي. له همدې امله خدای په عبرانیانو ١١: ٦ کې وایی: "او پرته له ایمان څخه د خدای خوښول ناممکن دي، ځکه چې څوک چې هغه ته راځي باید باور ولري چې هغه دی او هغه د هغه چا اجر دی چې په لیوالتیا سره یې لټوي."

راځئ بیا وګورو چې عیسی څه ویلی و:

"همدارنگه، هیڅوک په زړو شرابو کې نوی شراب نه اچوي، ځکه چې که هغه داسې وکړي، نو نوی شراب به د شرابو مشکونه مات کړي او شراب به توی شي، او د شرابو مشکونه به هم خراب شي، نوی شراب باید په نویو شرابو کې واچول شي. د زوړ شرابو له څښلو وروسته نوي شراب نه غواړي، ځکه وایی: زوړ شراب غوره دي." (لوقا ٥: ٧٣-٩٣)

هغه څوک چې په زړو شرابو عادت شوی وي سمدلاسه نوي شراب نه مني. کلیدي کلمه "سمدستي" ده، ځکه چې موږ انسانان یو چې زموږ د عادتونو او نمونو سره څو. د زړو شرابو په ایستلو او د چمتووالي وچ موسم ته په راوړلو سره، خدای باید موږ د شرابو

پرته عادت کړې ترڅو موږ د نوي شراب لپاره ځان چمتو کړو. کله چې تاسو تېرى ياست او د څښلو لپاره هيڅ شی نه لرئ، تاسو نور شکايت نه کوئ، "زه نوی شراب نه غواړم، زړه شراب غوره دی." که تاسو د خدای شتون او ځواک ته لیواله یاست، نو تاسو به په خپل ژوند کې د خدای تازه حرکت ته د منلو وړ یاست. تاسو به د داؤد په څیر شی چې په صحرا کې یې وویل:

"خدايه ته زما خدای یی

زما د زړه سره، زه ستا په لټه کې یم؛

زما روح ستا لپاره تېرى دی، او زما بدن ستا په تمه دی.

په وچه، تازه او بې اوبو ځمکه کې!

ما ته په بیت المقدس کې ولیدی

او ما ستا قدرت او عظمت مو لیدلی دی. " (مزمور ۳۶: ۱-۲)

داود د خدای د قدرت او شتون لپاره تېرى و. د پایلې په توگه، کله چې هغه هغه څه پیل کړل چې ورته ویل شوي و، هغه د هغه څه لپاره انعطاف وښود چې خدای غوښتل، د دې برعکس پاچا شاول دی چې کارونه یې د هغه خدای کارونه د هغه په طریقه ترسره نه کړل.

په صحرا کې بل استوګنځی

لکه څنګه چې ما تاسو ته د دې څپرکي په پیل کې وویل، زما لومړی مقدس کتاب خدمت په فلوریډا کې د کلیسا ځوانانو شپون کول و. ډیری غونډې وې چې په تلویزیون کې خپرې شوې. موږ په سیمه کې یو له خورا مشهور راډیو چینلونو څخه د راډیو پروګرام هم درلود. هر څه ښه وو.

مګر یوه ورځ د دعا په وخت کې، د خدای روح ماته وویل چې بدلون راځي او دوام یې ورکړ: "تاسو نور د ځوانانو شپون نه یی، زه به تا په ټوله امریکا کې، له ختیځ څخه تر لویدیځه پورې مختلف کلیساګانو او کنفرانسونو ته بوځم. د کاناڼا له پولې څخه تر سرحد پورې، مکسیکو، الاسکا او هاوایی ته لیږدم."

ما ليزا ته وويل چې روح ماته څه ويلي وو او موږ دواړو په زړونو کې ژور فکر وکړ او د يو ملگري او شپون پرته چې په بل ايالت کې اوسيدې له هيچا سره يې شريک نه کړ. خدای وويل چې هغه به داسې يو کار وکړي، او موږ پوهيدو چې که هغه واقعي خبرې کړې وي، نو هغه به د دې کولو لپاره زموږ مرستې ته اړتيا نه درلوده.

مگر د يو کال څخه ډير څه تير نه شول. کله چې ما تمه درلوده، دا زما لپاره سخت او تقريبا ناممکن ښکاري چې د خدای حضور ته لار شم. موږ به د پخوا په پرتله ډير وخت په دعا کې تير کړو، خو داسې ښکاريده چې دا لاره هيڅ ځای ته نه ځي. د دې تر څنگ مې د ځوانی لپاره خپل لومړني خوبونه هم له لاسه ورکړي وو (زور شراب توی شوي وو). هرڅومره چې ما دعا وکړه، هومره زما خوب ورک شو. په بهر کې هيڅ بدلون نه دی راغلی، مگر په داخلي توگه زما هيله کمه شوې وه.

ما د ځوانانو په غونډه کې د ساعتونو لپاره دعا وکړه او څو ځله ما حتی د خدای څخه غوښتنه وکړه چې بل څوک پيدا کړي چې موعظه وکړي. کله چې غونډې ته لارم نو خالي وم، مگر د خدای فضل زه وپوښلم کله چې ما خدمت کاوه. کله چې زه بشپړ شوم او کور ته په لاره وم، د هغه شتون د يوی اونۍ لپاره پورته شو!

د دې ټولو سربيره، موږ د داخلي او بهرنيو ازموينو څخه تير يو چې مخکې مو هيڅکله تجربه نه وه کړې. له ځانه سره مې وويل چې ښايي دا زما گناه وه، نو ما په کومه گناه اعتراف وکړ چې فکر مې کاوه چې ښايي ما کړې وي، خو څه مې لا وچه وه.

يوه ورځ وروسته له دې چې ما فکر وکړ چې ما په سمه توگه معلومه کړې چې ما کومه گناه کړې وه، خدای به ما ته ووايي: "ته د خپلې گناه له امله په صحرا کې نه يې! زه تاسو د راتلونکي بدلون لپاره چمتو کوم!"

خدای په ما کې داسې شخصيت جوړ کړی و چې زه د خپل خدمت هغه مرحله پوره کړم. اشيعيا ۴۳: ۱۸-۱۹ ته نږدې وگورئ:

"تاسو زاړه شيان په ياد لرئ، او تاسو د پخوانيو شيانو په اړه فکر کوئ. هان، اوس زه يو نوی کار کوم: دا اوس راپورته کيدې؛ ته يې نه پيژنې؟ زه په صحرا کې لاره جوړوم، او په صحرا کې به سيندونه وبهيري."

وروسته په دې کتاب کې زه به تاسو ته ووايم چې څنگه د خدای وخت په معجزه توگه ما ته د "راتلونکي بدلون" توضيحات راښکاره کړل. مگر د صحرا د سختو ورځو په مينځ کې، خدای زه چمتو کړم چې په امريکا او بالاخره نورو هيوادونو کې خدمت وکړم. گرانه ملگريه، خدای دې زاپه شراب وچوي، د زړو شرابو شوق مه کوه تر څو چې نوی شراب توی نه شي، دا ازماينبت دی.

آسمانی اجر و نونه

"خینی به تیر د یاد اوباسی او دوی هره ستونزه چې دوی یې درلوده له مینځه وړي او بیا راتلونکي ته گوري او د نورو ستونزو تمه کوي او خپل ټول ژوند په مختلفو ناخوالو کې تیروي."

- دی. ال مودی

"رونو، زه فکر نه کوم چې ما تر اوسه هغه ترلاسه کړی وی. خو زه به یو کار وکړم، او هغه دا چې زه به هغه څه هیر کړم چې شاته دي او د هغه څه په لور فشار راوړم چې مخکې دي، زه به هغه وکړم چې پای ته ورسېم، ترڅو هغه انعام وگټم چې خدای ماته په عیسی مسیح کې رابللی دی."

- فیلیپیان ۳: ۱۳-۱۴

رسول پولس د عهد جدید د دوه پر دریمې برخې لیکونکی او د هیوادونو په مینځ کې د پیری کلیساگانو بنسټ ایښودونکی و. د هغه خدمت په ټوله نړۍ کې خپور شو، مگر د خپل ژوند په پای کې یې وویل: "ما لا تر اوسه نه دی ترلاسه کړی." هغه مطمین نه و او هغه مطمین نه و تر هغه چې هغه خپله دوره پای ته ورسوله او هغه آسماني جایزه یې وگټله. د دې لپاره چې خپل دور بشپړ کړو او خپل جایزه ترلاسه کړو، لومړی شی چې موږ باید په زړونو کې اعتراف وکړو هغه دا دی چې موږ لا تر اوسه نه دی ترلاسه کړی...

موږ بشپړ نه یو او موږ باید وده ی او بدلون ته دوام ورکړو. موسی هم لوی سواد درلود، د درې میلیونو قوم مشري یې کوله، او د عهد عتیق په لویو نښو، معجزو کې یې مهم رول لوبولی. که څه هم خدای وویل چې موسی د ځمکې پر مخ تر ټولو نرم (ښوونکی) سپری دی. هغه فکر نه کاوه چې خپل هدف ته رسیدلی وي، بلکې هڅه یې وکړه چې خپل پړاو پای ته ورسوي او د آسمانی اجر وگټي. د ودې او بدلون لپاره، موږ باید د زده کړی وړ ووو.

د خدای لپاره د خپل دورې بشپړولو دوهم گام د تیرو پېښو (بریالیتوبونو او ماتيو) هیرول دي یو ځل بیا خدای په آشیعیا ۴۳: ۱۸-۱۹ کی وایی:

"تاسو د تیرو شیانو یادونه کوئ.
 او تاسو د زړو شیانو په اړه فکر کوئ.
 هان، اوس زه یو څه نوی کوم:
 دا اوس راپورته کیږم؛
 تر اوسه مو هغه تشخیص نه کړو؟
 زه په صحرا کې لاره جوړوم
 او زه په بارهوت کې سیندونه جوړوم."

پخوانی ماتى، استثمار يا گناهونه، که دوى ته په دوامداره توگه پاملرنه وشي، دوى به موږ د مسيح په لور د حرکت مخه ونيسي. که څه هم پخوانی برياوې هم زموږ مخه نيولی شي. که موږ ډير باوري او په ځان ډاډمن يو او په تيرو لاسته راوړنو تکيه وکړو چې موږ ته اعتبار راکړي او زموږ لپاره لاره هواره کړي، موږ هغه څه له لاسه ورکوو چې خدای همدا اوس زموږ لپاره غواړي. دا په حقيقت کې هغه څه دي چې خدای په اشعيا ۴۳ کې ويلي. مخکيني شيان هم د هغه څخه وو، مگر د دې لپاره چې مخکې لاړ شي او هغه څه وکړي چې هغه زموږ لپاره په ذهن کې لري، موږ بايد په هغه لارو کې د هغه سره يوځای کولو ته چمتو شو چې هغه غواړي موږ له تيرو څخه راوباسي. که موږ دا کار ونه کړو، موږ د زړه تور کيدو خطر لرو.

پولس پدې حقيقت کې تاکيد کوی:

"کله چې زه يو ماشوم وم، ما د ماشوم په څير خبرې کولې، د ماشوم په څير فکر کاوه، مگر کله چې زه سرى شوم، ما د ماشومتوب چلند پريښود. هغه څه چې موږ يې په تصور کې اوس گورو دی يو انځور په څير دی. هېنداره، هغه وخت به راشي چې موږ ورسره مخ شو، موږ به وگورو، اوس زما پوهه نيمگړې ده، مگر هغه وخت به راشي چې زه به په بشپړ ډول پوه شم، لکه څنگه چې زه بشپړ پيژندل شوی يم..."

(اول قرنتيان ۳۱: ۱۱-۲۱)

په دې ماشوم کې هيڅ څه غلط نشته، هغه يوازې يو ماشوم دی. کله چې زه پنځه کلن وم، زما ټوله نړۍ د لوبو لارې او ليگوس ښکاري. زما شاهکار د الفبا د حروفو خبره وه. زه د تياره شيشې له لارې ژوند ته گورم ځکه چې زه دومره بالغ نه وم چې ډير پيچلي اړخونه وگورم.

په هغه وخت کې چې هغه اتلس کلن شوم، د لوبو ترکونه او ليگوس د تيرو شيانو بدل شوي و، اشعيا وويل. په دې حالت کې، ما د کلونو کلونو بلوغ وروسته، ما د هيندارۍ له لارې ژوند ليدلى و چې ډير تياره نه و. زما د پوهيدو کچه او ظرفيت لوړ شو. دا په حقيقت کې د يو ۱۸ کلن ځوان لپاره غير معمولي ده چې د پنځه کلن ماشوم په څير عمل وکړي. کله چې موږ لويږو، موږ د ماشومانو پخوانۍ لارې هېرې يا يو طرف ته ږدو، هغه لارې چې اوس گټورې ندي يا عملي يا گټورې نه دي چې اړتياوې پوره کړي يا په ژوند کې خوند ترلاسه کړي.

د صحرا سفر څخه د ژوندي پاتې کيدو لپاره لارښوونې

۶: د هغه شيانو ليست چې بايد ترسره نشي

په صحرا کې داسې کړنې شتون لري چې موږ بايد په دې باران کې د لنډمهاله پاتې کيدو پرمهال ونه کړو. د بنی اسرائیلو خلق په دې کار پښېمانه شول. دا حتی ويل کيدی شي چې دا د شيانو گټور ليست دی چې مسيحيان بايد په خپل ژوند کې ونه کړي، مگر شايد په صحرا کې د دې شيانو کولو لالچ د هر وخت څخه ډير وي. ما لاندې د دې ليست څخه اصلي توکي شامل کړي دي:

۱. په بدو کارونو کې ليوالتيا. کله چې موږ محروم يو، ځينې وختونه موږ فکر کوو چې د غلطو کارونو ترسره کول به موږ ته ښه يا حتی خوشحاله احساس را کړي.
۲. د بتانو لټون. دا د غوښتنو تعقيب ته اشاره کوي، پداسې حال کې چې پوهيدل چې د عيسی په پرتله د هر څه يا بل چا سره مينه کول د خدای د کلام خلاف دي.
۳. جنسي لالچ يا بد اخلاقی ته تسليميدل.
۴. د خدای ازمول.
۵. شکايت، شکايت، شکايت.

د قرنټيانو ايماندارانو ته د پولس د لومړي ليک څخه، موږ کولی شو د دې په اړه ډير څه زده کړو چې په صحرا کې بايد څه ونه کړو:

” ځکه چې زه نه غواړم چې تاسو ناپوه اوسئ، چې زموږ پلرونه ... په صحرا کې خپاره شوي وو. اوس دا پېښې زموږ لپاره بېلگې دي، تر څو موږ د هغو په څېر بد عمل ونه کړو.“ (اول قرنټيان ۱: ۱، ۵-۶)

د اسراييلو خلکو ډير دروند قيمت ادا کړي، نو موږ بايد د دوی له درسونو څخه څومره چې کولی شو زده کړو.

گرانه ملگريه، تاسو کولی شئ د خدای لارې او حتی د هغه زړه په صحرا کې ومومئ، مگر تاسو بايد په خپل زړه کې په استقامت سره ووايست: "خدايه، زه باور لرم چې ته ښه يې او ته زما سره مينه لري، حتی کله چې زه ستا د نيکی او مينی احساس نه کوم."

په عين حال کې، کله چې موږ د خدای لخوا په شيانو کې وده کوو او د ژوند په مختلفو مرحلو کې پرمختګ کوو، موږ باید پخوانی او د ماشومانو شيان يو طرف ته واچوو. پولس وايي چې اوس موږ د هغه لارې او د هغه جلال په تياره توګه ګورو، مګر لکه څنګه چې موږ د آسماني انعام تعقيب کوو، موږ هره ورځ د خدای مخ په روښانه ډول ګورو. په بل عبارت، موږ به هغه پیژنو لکه څنګه چې هغه موږ پیژني.

هغه آسماني اجر څه دی چې پولس یې یادونه کوي؟ هغه د دې پوښتنې ځواب په تیرو آیتونو کې ورکوي. د فیلیپیانو ۳:۱۰ وايي: "زه غواړم د مسیح او د هغه د قیامت ځواک وپیژنم، او د هغه په تکلیفونو کې شریک شم، ترڅو د هغه د مرګ سره سم وي." د خدای آسماني اجر دا دی چې موږ د هغه د زوی عیسی مسیح په څیر شو، ترڅو موږ هغه وپیژنو لکه څنګه چې هغه موږ پیژني. له همدې امله، موږ باید د خدای د زړه په لټه کې نه پریږدو تر څو چې موږ خپل هدف او د زړه اطمینان ترلاسه نه کړو.

دریم شی چې موږ باید د آسماني اجر تعقیبولو لپاره ترسره کړو "د پای لیکې ته فشار ورکړئ." غځول د مقاومت یا فشار معنی لري. د خدای د پیژندلو هڅه کول د مقاومت سره مخ کېږي.

د شیطان لپاره ترټولو لوی ګواښ هغه څوک دی چې خپل مخ د مسیح په طرف وګرځوي. د تیارو ټول قوتونه په سختۍ سره د دې سړي سره معامله کولی شي. کله چې مومنان د مسیح په شان سره مطابقت لري، دوی نور د ځان لپاره ژوند نه کوي، مګر د هغه لپاره چې په دوی کې اوسېږي. دوی بیا د مسیح د ژوند خورا لوی او پیاوړي څرګندونه ته ننوځي. له همدې امله پولس وايي چې د خدای پیژندلو لپاره، موږ باید د هغه په تکلیف کې شریک شو او د هغه مثل شو. هغه ځانګړي فزیکي رنځ چې پولس یې په اړه خبرې کوي د روح له مړینې سره سمون لري، یو داسې مرګ چې پایله یې د ژوند بیا راژوندي کیدل دی! پطرس لیکي:

"لکه عیسی چې جسمانی رنځونه ولیدلتاسو هم په همدې امر مسلح شې ځکه چې هغه چا چې داسې رنځ لیدلی وی په هغه کې د ګناه ځای نشته. په نتیجه کې خپل ژوند په جسم کې نه بلکه د خدای په اراده کې تیروي." (اول پطرس ۴: ۱-۲)

که مو په جسم کې رنځ لیدلی وی، نور د خدای په لاره تمرکز کوو، نور د هغوی د

منترل لاندی يا د گناه په لور نه يو. موږ د مسيح شخصيت لرو چي په مونږ کي کار کوي!
دا بايد زموږ اصلي موخه وي او بس.

د مسيح سره رنځ کاپل

د مسيح رنځونه څه؟ ډيري مسيحيان ددی څخه غلز درک لري، ځکه چي مذهبي درسونو ددی څخه مونږ ته غلط تعبير راښودلی دی. د رنځ معنی د مريضی څخه مړه کيدل او يا د وږي په وخت کي ډوډي په لټه کي په معنی نه ده چي تر څو خدای ددی کارونو د تاثير لاندی راشي. رنځ کاپل فداکاری نه دی - رنځ کاپل اطاعت دی! د عبرانيانو ليکوال د مسيح د رنځونو په باره کي ليکي:

"هغه د خپل ځمکنی ژوند کي، د هغه په درگاه کي د فریادونو او د ژپلو د مرگ څخه د خلاصون لپاره و، هغه دعا وکړو او د خدای امر ته تسليم شوکه څه هم د هغه زوی و خو بيایي هم د هغه اطاعت وکړو." (عبرانيان ۵: ۷-۸)

عیسی کله چي ځمکي ته راغي، د اطاعت قابلیت يي له ځان سره نه درلود، بلکه هغه يي بايد زده کړی وای. هغه په داسی وخت کي د خپل پلار اطاعت وکړو چي اسانه کار نه و. عیسی د انسانانو د خوشحاليو په قصد کي نه و هغه د خپل پلار د خوښيو لپاره کار کاوه. هغه پوهیدو چي څه وخت وروسته د هغه د اطاعت څخه انسانان هم گټه اخلي. پطرس رنځ د خدای اطاعت کول د انسانی نفسونو په مقابل کي گڼل (اول پطرس ۴: ۲).
"د مسيح رنځ" یعنی خپل ذهن، عواطف، او زړه د انسانی د خواهشات څخه د خدای په طرف راوستل دی. دا هغه وخت پېښیږي چي خدای موږ پر همدی لاره راولي، خو دوستان، کورني، همکاران مو په بل مسير کي روان يي. متاسفانه داسی ښکاری هغه څوک چي مونږ ته نږدی دی زموږ په مقابل کي مقاومت کوي. کلاسيک مثال يي، هغه وخت چي پطرس د عیسی د تفيين په سر مخالفت ښايي:

"د هغه نه وروسته عیسی خپلو شاگردانو ته دا په ډاگه کړه چي ضروری ده چي هغه بايد اورشليم ته لاړ شي او هلته د شيخ او ملايانو څخه آزار وويني او ووژل شي او په

دریمه ورځ راژوندی شیخو پطرس هغه یو خوا ته کړ او په کلکه یی ورته وویلله تا څخه لریو، زما سرورخدای دی نه کړی چی داسی پینښه پر تا راشیعسی خپل مخ هغه ته واړو او ویی ویل: لری شه له مانه، ای شیطانته زما د لاری مانع یی، ځکه چی ستا افکار انسانی دی نه الاهی. " (متا ۶۱: ۱۲-۳۲)

عیسی خپلو شاگردانو ته وښودله چی باید د خدای د اطاعت لپاره اورشلیم ته لاړ شی، رنځ وکاپی، مړ شی او په دریمه ورځ د مړو څخه سر راپورته کړی. مسلماً پطرس وانوریدل چی عیسی د هغه قیام خبری کوی، که یی اوریدلی وای، د عیسی خبرو هغه نه خفه کولو.

آیا کولای شی د هغه افکار ولولی؟

"یوه شیبه صبر وکړه، ته وعده شوی مسیح یی [دا یوازې هغه ته نازل شوی و] او ته به یو او ما پردی لاره کې خپل ملگري له لاسه ورکړل. ما په دې اړه ډیر وخت تیر کړی دی او زما نوم د خلکو په ژبه دی. د کنیسی مشران فکر کوي چې ته لیونی یی؛ ورځپاڼې او مجلې ستاسو د کار د اختلافي ماهیت په اړه لیکي. اوس په ټولنیزو رسنیو کې، تاسو ترټولو گرمه موضوع یی او ډیری خبری ناخوښه دي. ډیری فقه پوهان او مشران تاسو بدعت گذر گڼیو او اوس د مرگ خبری کوی. له هغې وروسته، زما سره څه کیږي؟ ما ډیر وخت ستا په تعقیب تیر کړی، او دا ما ته د بدنایمې پرته بل څه نه راوړي!"

پطرس په عصبانیت وویل: "نه خداوند داسی باید ونه کړی!" (آزاد تفسیر).

عیسی په چټکی سره اشاره وکړه چې د پطرس فکرونه خود غرضه او دنیوی وو. پطرس د خدای په څیر دې پینښو ته نه کتل. شیطان دې نړی ته تعلیم ورکړی دی ("د دې عصر خدای" دوم قرنیتیان ۴: ۴) تر څو د خپلو منافعیو ساتنه وکړی. آسمانی پادشاهی د هغې مخالف دی. نو ځکه، د خدای د ارادې د درک کولو لپاره، موږ باید د فرهنگي جریان په وړاندې حرکت وکړو، حتی که موږ په خدای کې د وروڼو او خویندو سره مخامخ شو چې فکرونه یی د نړی تر اغیز لاندې دي. پطرس یو بد سپړی نه و، مگر د هغه فکر کولو طریقہ د نړی تر اغیز لاندې وه. نه د مسیح.

بله بېلگه د بني اسرائیلو ده چې د کنعان په خاوره کې یې جاسوسي کوله. د قوم د صحرا دورې څخه یو کال ډیر تیر شوی و کله چې خدای موسی ته وویل چې خلک د هغه

ژمنې ځمکې په اړه معلومات راټول کړي چې د دوی منزل و. موسی د اسراییلو د هرې قبیلې څخه دولس مشران غوره کړل. دوه یې یوشع او کالب وو. کله چې هغه جاسوسان بیرته راغلل، دوی د هغه څه په اړه متضاد معلومات ورکړل چې دوی لیدلي و. د هغوی څخه لسو کسانو وویل:

"مگر هغه خلک چې په هغه ځمکه کې اوسېږي قوي دي او ښارونه یې حصار شوی او ډیر لوی دي. پر دې سربېره مو هلته بني عناق هم ولید. عماليقیان د ننگ په خاوره کې اوسېږي. هیتیان، یبوسیان او اموریان په غرونو کې اوسېږي. او کنعانیان د سمندر سره نژدې او د اردن په څنډه کې اوسېدل، خو هغه سړي چې د هغوی سره تللي وو وی ویل: موږ د هغو خلکو سره د جگړې توان نه لرو، ځکه چې هغوی زموږ څخه ډېر ځواکمن دي. او د هغه ځمکې په اړه چې دوی یې سپړلي وو، دوی د اسراییلو په منځ کې بد خبرونه خپاره کړل او ویې ویل: هغه ځمکه چې موږ یې د سپړنې لپاره تللی و هغه ځمکه ده چې اوسیدونکي یې قوي دی، او هغه ټولې قبیلې چې موږ ولیدلي ټول قوي وو." (اعداد ۳۱: ۸۲-۹۲، ۱۳-۲۳)

مگر کالیب او یوشع بل راپور ورکړ:

"بیا کالب د موسی په حضور کې خلک خاموش کړل او ویې ویل: راځئ چې سمدلاسه لار شو او وی نیسو، ځکه چې موږ یقینا دا فتح کولی شو ... که خدای زموږ څخه راضي وي، هغه به موږ دې خاورې ته راولي او موږ ته به یې راکړي، هغه ځمکه چې د شیدو او شاتو څخه ډکه ده. یوازې دعصبانو خدای په وړاندې بغاوت مکی او د دې ځمکې له خلکو څخه مه ویرېږئ ځکه چې دوی زموږ خواړه دي! د دوی ساتنه لیرې شوې، او خدای زموږ سره دی. نو له هغو څخه مه وپرېږئ." (اعداد ۳۱: ۰۳؛ ۴۱: ۸-۹)

هغه دولس کسان یوځای د جاسوسی لپاره هغه ځمکې ته لاړل. دوی یوه ځمکه، ښار او خلک ولیدل. ولې له دوی څخه لسو تنو یو راپور ورکړ او پاتې دوو یې متضاد راپور ورکړ؟ د پوښتنې ځواب د دوی د نظر ټکی دی!

خدای د کالب او یوشع په اړه وویل چې دوی یو بل روح لري او زه یی په بشپړ ډول تعقیب کړی يم (اعداد ۱۴: ۲۴). په بل عبارت، دوی د انساني غوښتنو څخه د خدای اراده ته

تلی دي. دوی وضعیت ته د خدای له نظره کتل او یوازې د دوی د خوندیتوب او هوساینې په اړه یې فکر نه کاوه. دا څرگنده ده چې د کالیب او یوشع په وړاندې د لسو جاسوسانو د بیلابیلو راپورونو غلطی معلومه شوه. هغه لس تنه د خپل هوساینې، خوندیتوب او کورنۍ په اړه د هغه څه په پرتله چې خدای یې غواړي ډیر اندیښمن وو. د دوی ژوند د هغه څه لخوا پرمخ وړل شوی چې اغیزمن شوی و، نه د خدای سلطنت. دوی نه پوهیدل چې خدای به هیڅکله دوی پرینږدي او دوی نه پوهیدل چې خدای به دوی په هره لاره کې بریالي کړي چې خلک یې رهبري کړي. دا غلط فهم د نورو خلکو په اړه هم ریښتیا وه، نو دوی وویل:

"ټولو بني اسرائيلو په موسى او هارون باندې چغې وهلې، ټول جماعت ورته وويل: کاش چې موږ په مصر کې مړه شوي وای او یا په دې صحرا کې مړه شوي وای! ولې خدای موږ دې خاورې ته راوستلو؟ تر څو موږ په توره ووهل شو او زموږ ښځې او ماشومان یرغل شي؟ ایا دا غوره نه ده چې مصر ته راستانه شو؟" (اعداد ۴۱: ۲-۳)

بنی اسرائیلو په مصر کښې د هغو خوشحالو ورځو په اړه فکر وکړ کله چې د هغوی گېډې ډکې وې او ژوند یې آرام و. که څه هم دوی په مصر کې غلامان وو، هغه څه چې دوی ورسره مخامخ وو د بندیانو په پرتله خورا ستونزمن ښکاري. ټولو ملتونو د لازمي بدلون سره مقاومت وکړ. دوی د صحرا چاپیریال سره اشنا وو او له همدې امله یې د خوندیتوب احساس کاوه، که څه هم کوچیان او خواږه دوی ته مناسب نه و. د پایلې په توګه، د دوی سترګې هیڅکله ژمنه شوې ځمکې ته نه وې او دوی په خپل ژوند کې د خدای رضا پوره نه کړه.

په هرصورت، یوشع او کالیب باید خپلې لارې ته دوام ورکړي. هغه مخالفت چې دا دواړه ورسره مخامخ وو د "ورونو" څخه وو چې غوښتل یې دوی په بشپړه توګه خاموش کړي: "خو ټول جماعت وویل چې دوی باید سنگسار شي، بیا د خدای په خیمه کې ټولو اسرائیلیانو ته ښکاره شو." (اعداد ۱۴: ۱۰). هغه کسان چې د یوشع او کالب پر ضد وو، نوي ذهنونه یې نه درلودل او د نړۍ د فکر او تحلیل لارې ته تسلیم شوي وو. دوی په خپلو لارو او صحرايي فکرونو کې بند پاتې وو.

پاول، د یوشع او کالب په څیر، وویل چې هغه باید هغه څه پرېږدي چې د هغه شاته

دي او ځان د آسماني اجر ترلاسه کولو لپاره مخ په وړاندې بوځي. (فيليبیان ۳: ۱۴).
بيا اشعيا ۴۳: ۱۸-۱۹ بررسی کوو او هغه سپارښتنو ته پام وکړئ چې موږ هڅوي:

"تاسو د تیرو شیانو یادونه مکوئ،
او زړو شیانو په اړه فکر مکوی.
هان، اوس زه یو نوی کار کوم:
او همدا اوس د را پیدا کیدو په حال کی دی؛
آیا هغه نه تشخیصوی؟
زه په صحرا کې لاره جوړوم ،
او زه په بارهوت کې سیندونه جوړوم."

له بده مرغه، حتی نن ورځ پیری شتون لري چې د آزادی ترلاسه کولو او د خدای ژمنې پوره کولو هڅه کولو لپاره د "امن" ځای غوره کوي. دوی د اوسني پیژندل شوي او دښمن چاپیریال څخه بیر د هغه بدلون څخه ویره لري چې په راتلونکي کې دوی ته انتظار باسي. داسې نور هم شته چې په تیرو وختونو کې د خدای له کرڼو راضي وی او نور نه غواړي چې دې لارې ته دوام ورکړي او له نویو ننگونو سره مخ شي. خدای یقینا د دوی په وسیله لوی کارونه کړي دي، مگر دوی د تیرو بریالیتوبونو په خوندي کونج کې پاتې دي. د خدای د ارادې اطاعت د آزادی او ژوند لامل دی او د حقیقت د درک کولو یوازینی لار ده. که څه هم په اوسني حالت کې آسمانی اجر ته رسېدل ناشوني ښکاري. خدای وویل چې هغه به د اشعیا له لارې یو څه نوی وکړي، مگر دا ډول عمل په صحرا کې ترسره شو. په بل عبارت، کله چې موږ د خدای روح تعقیب کوو هغه څه چې د هغه اراده ده، موږ خپل ځان په داسې حالت کې پیدا کوو چې ناشونی، وچ او بنجر ښکاري. مگر لکه څنگه چې موږ پوهیږو، هغه څه چې د انسان لپاره ناممکن دي د خدای لپاره ممکن دي (لوقا ۱۸: ۲۷). ځکه چې ستا د اوسنی صحرا بلې خوا ته د ژوند، بریا او د وعدې د پوره کېدو زېری دی.

د هغو لسو جاسوسانو او نورو په څیر مه کیږئ چې د خدای رضا منلو ته زړه نه ښه کوي او د هغه بدلون په وړاندې مقاومت کوي چې دوی یې د صحرا له محرومیت څخه خلاصوي. پرځای یې، په ډاډه توګه د خدای د ژمنه شوې ځمکې د آسماني اجر لپاره هڅه وکړئ!

د خدای لویه لاره

"سختي يوازې يوه وسيله نه ده، بلکې د روحاني ژوند د پرمختگ لپاره د خدای اغيزمن وسيله ده. شرايط او پيښې چې موږ يې د خنډونو په توگه گورو اکثرا هغه شيان دي چې زموږ روحاني وده گړندی کوي. کله چې موږ په دې مسله پوهیږو، موږ د شديد روحاني ودې دورې ته ننوځو. له همدې امله، د ژوند د روحاني واقعیت په پوهیدو او منلو سره، رنځ د زغملو لپاره اسانه او اسانه کیږي."

- چارلز استنلی

«يو غږ پورته کیږي: په صحرا کې د خدای لاره چمتو کړه او په صحرا کې زموږ د خدای لپاره لاره جوړه کړه.»

- اشعيا ۴۰: ۳

د حيرانتيا خبره ده چې خدای په دښته کې لويه لاره جوړه کړې ده! صحرا هغه ځای دی چېرې چې د هغه لارې چمتو کيږي. د عالي ژوند لپاره لاره چې د خدای له افکارو او ارادې سره سم وي.

د تاريخ په اوږدو کې، لږو خلکو هڅه کړې چې له دې لويې لارې تير شي. په هر صورت، خدای د دې سفر لپاره ډيری چمتو کوي. اشيعيا ۳۵: ۶، ۸ داسې يو شی بيانوي:

« اوبه به په صحرا کې بهيږي، او په صحرا کې به ويالې بهيږي ... هلته به يوه لويه لاره وي چې د «مقدس لاره» نومېږي... »

په صحرا کې د خدای لويه لاره د نورو سپکونو او لويو لارو په څير نوم يا عادي شميره نلري. بلکه، د هغې نوم «مقدس لاره» ده.

د مقدس يو له تعريفونو څخه "پاک کيدل" دی. عيسی وايی: « بختور دي پاک زړونه، ځکه چې دوی به خدای وگوري. » (متا ۵: ۸). عيسی به ناپاک کليسا ته راستون نشي؛ هغه يوې کليسا ته راستنېږي چې په هغې کې هيڅ عيب نه وی.

څو لسيزې وړاندې، کله چې زه ځوان وم او خپل خدمت می پيل کړی و، خدای ماته يوه ورځ د دعا په وخت کې وښوده چې هغه غواړي زما ژوند پاک کړي. زه ډير خوشحاله وم او ليزا ته می وويل: « خدای غواړي زما ناپاکي پاکه کړي! » او بيا، ما هغه ته ټول هغه ناغوبتل شيان وويل چې خدای غوښتل له منځه يوسي. (هغه په ليست کې يو څو شيان هم اضافه کړل چې شايد ما له ياده ويستلی وي!)

خو په دريو مياشتو کې څه نوي ونه شول. په حقيقت کې، زما په ژوند کې يو څو

شیان وو چې خراب شول او ما د ځان پاکولو اړتیا احساس کړه. زه خدای ته ورغلم او ترې ومې پوښتل: زه ولې بد عادتونه لرم، د دې پر ځای چې ښه کېږم، خرابېږي؟» هغه ځواب راکړ: زویه، ما وویل چې زه غواړم چې تا پاک کړم، تر اوسه دې دا هڅه په خپله وکړه، خو اوس به یې په خپله وکړم. زه لږ پوهیدم چې زه خپل لومړی صحرا سفر پیلوم او دی ۱۸ میاشتې دوام وکړ.

د هغه لارې زموږ لارې نه دي

زه د خپل ایماني ژوند په پیل کې د تی ال اوسبورن مینسټری ته معرفي شوی وم. ډاکټر اوزبورن یو لوی خادم او په زړه پورې لیکوال و چې د خپلې میرمنې ډیزي سره یې د لسيزو راهیسې په ټوله نړۍ کې د انجیل او شفا ورکولو خدمت چلاوه. د دوی خدمت د لسگونو ملیونونو ژوند وژغوره.

نو تاسو یقینا زما د لیوالتیا تصور کولی شئ چې په دالاس کې زموږ په کلیسا کې د ډاکټر اوسبورن موعظی کولو لپاره، او په ښار کې د هغه د وخت په جریان کې د هغه سره وخت تیرولو. د دې ټولو سربریره، ځکه چې زه په هغه وخت کې د میلنمو د اخیستلو په مسولیت وم، ما د هغه د نږدې پیژندلو فرصت درلود. تی ال په زړه پوری وه. کله چې زه د هغه سره وم، ما داسې احساس کاوه چې زه د مسیح تر څنگ ناست یم.

تی ال څو ځله زموږ کلیسا ته راغی او موږ هر ځل نږدې شو. هغه ماته ټول هغه کتابونه راکړل چې په ځوانۍ کې یې لوستلي وو ترڅو خپل خدمت ته چمتو شی او په دوه سفرونو کې یې ماته خپلې ټولې جامې راوړې ځکه چې موږ بالکل یو شان وو. لیزا او ما په هغه وخت کې د رسمي جامو لپاره هیڅ بودیجه نه درلوده، نو ما دوه ځله د هغې سخاوت څخه گټه پورته کړه. د دې لیدنو وروسته، هغه او ډیزي د لیزا او ما لپاره د مور او پلار په څیر شول.

څو کاله وړاندې، کله چې زه لا په انجنیري شرکت کې کار کوم، یوه ورځ کله چې تی ال په یوه غونډه کې موعظه کوله، روح القدس ما ته وویل: «یوه ورځ به د هغه خدمت وکړي، یوه ورځ به د هغه لپاره کار وکړي.» نو ما له ځانه سره فکر وکړ، دا تاییدوي چې زه به په راتلونکي کې د هغه په ټیم کې یم او ورته د انجیل خدمت پیل کړم.

خو هیڅ ونه شول، زه لا هم صحرايي وم. د اوسبورن د کورنۍ د خدمت مرکزي دفتر په توسلا کې و، خو دوی پخپله په اورلاندو کې اوسېدل. لکه څنګه چې وخت تیر شو، ما

د خپل خدمت په اړه یو داخلي مجبوریت احساس کړ چې ما دې ته اړ کړی چې اورلاندو ته لاړ شم ترڅو اوسبورن ته نږدې شم. زه له دې کار څخه دوه موخې تعقیبوم. لومړۍ، دا به تی ال ته دا روښانه کړي چې زه نور په دالاس کې په کلیسا کې خدمت نه کوم. هغه یو معزز سړی و او زه پوهیدم چې هغه به هیڅکله زما په گمارلو سره زموږ کلیسا نه پرېږدي. دوهم: که لیزا او زه په اورلاندو کې اوسیدلی وای، نو دا به ډیره اسانه وه چې د هغې په خدمت کې شامل شي. ما په فلوریډا کې د هغه لپاره هغه ځان چمتو کړ.

زه پوهیږم چې داسې ښکاري چې زه مبالغه کوم، مگر زه د خدای لپاره دومره لیواله وم چې زما په ریښتیني لارو کې ما رهبري کړي.

نو ما په دالاس کې له خپل شپون سره ملاقات وکړ چې هغه ته ووايم چې زه به استعفا وکړم او اورلاندو ته لاړ شم. له غونډې یوه شپه مخکې درې نورو شپنو ما ته له بیلابیلو ښارونو څخه تلیفون وکړ. هر یو له ما څخه دقیقاً یوه پوښتنه وکړه کله چې دوی پوهیدل چې زه به بله ورځ څه وکړم: "ایا لیزا ددی سره خوشحاله ده؟"

لیزا موافقه نه وه. څو واورې یې راته ويلي وو: "جاننه، چې کومه لاره غوره کوی، زه به هم درسره راشم، خو نه غواړم چې دا کار وکړم!" ما د هغی نظر ته سترگې پټې کړې. ما له ځان سره فکر وکړ، لیزا نه پوهیږي او له هغه ځایه چې زه په کور کې يم، هغه باید هغه څه ومني چې زه یې وایم. زما فکرونه څومره ناپاک او احمق وو.

کله چې شپون په هغه شپه ما ته زنگ وواوه او د تیرو دوو په څیر ورته پوښتنه یې وکړه، یو څه په ما کې مات شو. زما سترگې خلاصې شوې او زه وتوانیدم چې د دې پرځای چې خدای زما د ژوند لپاره د هغه پلان کار کولو ته اجازه ورکړي زه هڅه کوم چې د هغه سره مرسته وکړم.

بله ورځ، لیزا او ما د خپل شپون او د هغه میرمن سره ولیدل. ما مخکې له دې چې دوی ته د لیدنې دلیل تشریح کړی و، مگر تیره شپه د دريو تلیفونونو وروسته ما په دې اړه خپل فکر بدل کړ. دواړو په ډیره مهربانۍ سره لیزا او ما ته وویل چې دوی لاهم غواړي چې موږ له دوی سره پاتې شو. زما پخوانی دریځ اوس هم پر ځای و.

ما احساس وکړ چې زما له اوږو څخه یو بار پورته شوی او زه چمتو يم چې خدای زموږ په استازیتوب عمل وکړي. لږ پوهیدم چې زما د پاکولو پروسه لا پای ته نه ده رسیدلې. یوه بله څپه روانه وه، چې په هماغه ورځ یې کار پیل کړ.

یوازې شپږ ساعته وروسته له دې چې موږ له خپل شپون او د هغه میرمن سره ولیدل، زه په کور کې وم او جامې می واغوستلې ترڅو د کلیسا د ځینو همکارانو سره د باسکیتبال لوبې ته لاړ شم. تلیفون زنگ شو. دا تی ال اوسبورن و! زه مبالغه نه کوم، زه د هغه په زنگ حیران شوم.

موږ یو نیم ساعت خبرې وکړې او هغه لیزا او ما ته د کار وړاندیز وکړ. موږ باید د هغه او دایزی سره په ټوله نړۍ کې سفر کې مرسته وکړو. موږ د تسلا په ښار کې یوه کلیسا هم جوړه کړه، چې په پای کې به د نورو کلیسا ودی لپاره نمونه شي. بل هدف دا و چې د نړۍ په گوټ گوټ کې ورته کلیساګانې په هغو هیوادونو کې رامینځته کړي چېرې چې د انجیل تبلیغ پراخه و.

ما د دې اوږد تلیفون په جریان کې له ځان سره فکر کاوه، "پلاره، ته واقعا دا کار کوئ او زه حیران یم چې دا څومره ژر ترسره شو!" د حیرانتیا او لیوالتیا تشریح کول گران دي کله چې ما تی ال ته زنگ وواکه. زه ډاډه وم چې دا د صحرا څخه وتل دي؛ هغه محصول چې زه یې په تمه وم. زه ډیر خوشحاله وم چې ما داسې احساس کاوه چې زه کولی شم ټوپ وکړم او د اپارتمان چت ته لاس ویسم چې زه په هغه وخت کې ژوند کوم. د څړولو وروسته، زه د شکر ادا کولو لپاره بهر لاړم، مگر ما په خپل روح کې د لټون یا شک احساس وکړ. دا یو ناخوښ، ستړی او ژور احساس و.

ما له ځانه سره فکر کاوه، "نه خدای، نه، نه! ته باید دا کار ونه کړي! تاله ما سره ډیر وخت مخکې ژمنه کړی وه. تا وویل چې زه به یوه ورځ د تی ال لپاره کار وکړم!" دا تحقیق ما نه دی خلاص کړی. درې ورځې مې هڅه وکړه چې په دعا او عبادت سره له دغه احساس څخه ځان خلاص کړم، خو ونه توانیدم. ما غږ کړ، "خدایه، ما په دې خوشحاله کړه!" لیزا هم په ځان کې دا ډول لټون احساس کړ؛ که څه هم هغه په رښتیا هم غوښتل چې د اوسبورن سره کار وکړي.

په نهایت کې، ما غوره کړه چې ددی شک پرېږدم (زما په برخه کې یو بل کوچنی او شاید خطرناک اقدام) و. نو لیزا او زه د مرکې لپاره د اوکلاهوما ښار ته لاړو او هرڅه سم ښکاریده. تی ال او دیزی په رسمي ډول موږ ته د دوی په خدمت کې موقوف وړاندیز وکړ او موږ یې د کرسمس په جشن کې د دوی ټول ټیم ته معرفي کړل.

له هغې وروسته موږ بیرته دالاس ته لاړو او موږ د کلیسا دندو څخه استعفا وکړه. خو

تفتيش لاهم پر خای و. ماد ساعتونو لپاره دعا وکړه او لاهم د دې په اړه ښه احساس نه کوم. ماد دعا په کولو سره د دې بد احساس څخه د خلاصون هڅه کوله. مگر هيڅ بدلون نه و. "زه نه پوهیږم چې څه تیريږي، مگر يو څه شتون لري،" ما په پای کې ليزا ته وويل. هغی سر و خوځاوه او وپې ويل: "زه هم همداسې احساس کوم!"

ما تی ال ته زنگ وواوه او خپله انديښنه می شریکه کړه، او هغه ځواب راکړ، "موږ باید په دې اړه وگورو او خبرې وکړو." نو موږ تلسا ته سفر وکړ او دوه ساعته مو خبرې وکړې. تی ال وويل: "موږ تاسو ته د دې دندې وړاندیز کړی ځکه چې موږ واقعا له تاسو سره مينه لرو او موږ پوهیږو چې تاسو هم له موږ سره مينه لرئ. مگر اوس موږ فکر کوو چې دا واقعا د خدای لخوا نه ده."

ما دا هم وويل: "زه پخپله نه پوهیږم، مگر زه فکر کوم چې تاسو سم یاست!" زه باور نشم کولی چې زه به داسې يو څه ووايم ځکه چې زما ټوله انرژي د دې ويلو لپاره واخيستله. زما د ژوند خوب د تی ال اوسبورن لپاره کار کول وو.

په دې ورځو کې زه معمولا سهار وختي د يو نيم ساعت يا دوه ساعتونو لپاره د دعا لپاره وتلم. مگر زما د ژوند اتل ډاکټر اوسبورن کې د دې نا امیدی تجربه کولو وروسته، ما د دوو اونيو لپاره په ندرت سره کله چې سهار وختي بهر ته لاړم. ما يوازې د ژړا سره مقابله کوله. زه يوازې کولی شم د تیرو څو میاشتو پيښو ته بیاکتنه وکړم. دا يو نه جبرانیدونکی غم و. داسې ښکاریده لکه د يوه عزیز په مړينه غمجن يم. دوه اونۍ وروسته زه له کوره بهر وم چې هیچا مې غږ نه شو اورېدلی او په لوړ غږ می وويل: ولې؟ ولې دی وويل چې ته به د تی ال سره کار وکړي؟!"

زه به هیڅکله هیر نکړم چې خدای ماته څه وويل: "ځکه چې ما غوښتل وگورم چې ته زما خدمت کوي يا د خپلی رویا!"
زه ډیر حیران شوی وم.

بیا یې وويل: همدا وجه وه چې ما ابراهيم دې ته اړ کړ چې اسحاق په قربانگه کې واچوي ترڅو وگورم چې ایا د هغه مينه زما لپاره زیاته ده يا د هغه وعدی چې ما ورسره کړې وه، دا به ثابت کړي چې هغه زما خدمت کوي. "هغه د خپل خوب د ریښتیني کولو لپاره خدمت کوي يا هغه زما خدمت کوي او هغه ډاډه دی چې زه به خپله ژمنه پوره کړم چې دا خوب به ریښتیا کړم!"

د صحرا سفر څخه د ژوندي پاتې کیدو لپاره لارښوونې

۷: د ملگرو په ټاکلو کې پام وکړئ.

د حده زیاد منتقدین او زموږ د زیان خلک هغه دی چې موږ فکر کو هغوی زموږ د بلی څخه دی! ددی په اړه باید حیران نه شو. جفا د هغه چا څخه راځی چې فکر کو زموږ ملگری دی.

صحرا ممکن د واقعی جفا سره راشی او که غواړو د مسیح پیرو ووسو د جفا تمه هم باید ولرو. پولس رسول وایی: ”په رښتیا، هغه ټول کسان چی غواړی په مسیح کی ژوند وکړی، آزار به ووینی.“ جفا یا آزار د پاکیدو یو روند دی. څوک به تاسو اذیت کړی؟ یو د دغی بلی څخه ریاکاران دی — هغه کسان چی د خدای په قوم کی ځای پیدا کړی او ایمانداران ښکاری، خو د هغوی په زړونو کی د خدای هیڅ نښه نه ښکاری. پولس له همدی خاطر د یمیس او نینیس په اړه چی د موسی په خلاف شول خبری کوی. دا هغه کسان دی چی د خدای په قوم کی یی ځای پیدا کړی و او ډیر نږدی ښکاره کیدل.

پولس بعضی هغه آزارونه او جفا گانی یی چی لیدلی وی توصیف کړی دی او موږ ته وایی چی یو څه برخه ددی آزارونو « دروغین وروڼو» څخه مونږ ته راځی. (دوم قرن تیان ۱۱: ۲۶).

دا به ښه وی چی د صحرا په وخت څوک درسره وی چی ستاسو مراقبت وکړی او تاسو ته اهمیت درکوی؛ هغه کسان چی د خدای اراده ستاسو په ژوند کی اعلانوی تاسو په دی دوره کی منتقدینو ته هیڅ ضرورت نه لری. د ایوب میرمن او ملگرو همداسی چلند کاوه. تاسو دروغجنو انبیانو ته ضرورت نلری چی ستاسو تعریف وکړی، پداسی حال کی چی تاسو الاهی تادیب ته ضرورت لری. تاسو هغو کسانو ته چی تاسو سره مینه لری او غواړی د خدای اراده ستاسو په ژوند کی اعلان کړی ضرورت لری.

خو مراقب اوسی: که داسی څوک چی ستاسو د انتقاد او سرزنش باندی شروع کوی نو د صحرا ته تللو سبب تاسو پخپله یاستی، هغه ستاسو ملگری نه دی. روح القدوس مونږ ته ښکاره کوی چی موږ گناهکار یو نو د بل چا څخه استفاده کوی چی موږ خپلی غلطی ته متوجه کړی. خو هغه احساس چی موږ همیسه د نارحتی په طرف بیایی د دښمن لخوا دی. نو ډیر پام وکړئ!

د خدای دغه خبری له ماسره د ټولو هغه دوه اونيو د فکرونه ته ځواب و او د لومړی ځل لپاره په دی اتلس میاشتو کی مل د راحت احساس وکړ. لکه ژوند چی بیا پر ما کی راغلی وی او په هماغه وخت کی پوه شوم چی څومره برکت شوی یم. زه متوجه شوم چی زما میرمن هماغه ښکلی ښځه ده. متوجه شوم چی د یو ښکلی اولاد خاوند یم. بیا ځلی د خپل میرمن او زوی میین شوم. متوجه شوم چی زه په یو نوی ښکلی کور کی ژوند کوم او د شین لمر څخه ښکی ورځی لرو. دا ټول شیان می نادیده گیل، ځکه چی د خدمت لپاره می ډیر فشار پر ځان راوستی و؛ هغه کار چی ما فکر کاوه زه یی د خدای د خوبني لپاره کوم. اوس چی شا ته گورم، متوجه شوم چی خدای ویلی و د تی ال لپاره کار کوم، مخکی له مخکی نه می د هغه سره د کار لپاره افتخار کاوه هغه څو ځلی زمور کلیسا ته په دالاس کی راغلی و او زه د همیشه لپاره د هغه همراه وم.

نو اوس ما هیڅ کار هم نه درلود. نو بیا خپلی پخوانی کلیسا ته لارم او غوښتل می چی وگورم ایا هلته ما لپاره کار شته او که نه. زما په یاد دی چی ما یو د خپلو همکارانو ته چی د شپنو سره ښه اړیکه لری ومی کتل او ورته می وویل: "د حقارت احساس کوم!" - دقیقاً هغه جملی چی می وویلی دا وی، ټولو ته می ویلی و چی زه نور د تی ال او ډیزی سره کار کوم. حتی شپنو هم د سٹیج پر سر دا اعلان کړی و خو داسی ونه شو.

کلیسا په سخاوتمندانی سره ماته بیرته د نیمی ورځی کار راکړ. ۸ میاستی می هلته خدمت وکړ. بیا هر هغه څه چی خدای زه ورته تیار کړی وم د بیل کیدو په حال کی و. له ما و غوښتل شو چی د کلیسا هغه برخی کی کار وکړم چی لوړه سطح یی درلوده. زه د هغه کلیسا د ځوانانو شپون شوم. دا معجزه وه. زه او لیزا داوړه پوهیدو چی دا دروازه خدای مونږ ته پرانستی ده. اوس می نوی رویا درلوده او نوی سرابو په څیر تازه وم.

د پاکیدو مسیر

د پېړیو راهیسی، په حقیقت کې له هغه وخت راهیسی چی عیسی ځمکه پرېښوده، د هغه پېروانو هڅه کړې چی د خپل وړتیا له لاری تقدس ترلاسه کړی. په حقیقت کې، د کلیسا ټولې فرقې د پاکوالي او تقدس د ترلاسه کولو لپاره د نا امیدې هڅې په پایله کې رامینځته شوی. مگر ټول هغه څه چی موږ کړی دی دا دي چی خپل ځان په شریعت کې

ونیسو، ځکه چې تقدس د خدای فضل عمل دی، نه د جسم بیروني محدودیت.

خدای پاک عاجزانو ته فضل ورکوي، نه متکبر ته. مغرور انسان دا فکر کوي چې د خدای د لیکلو لارښوونو، قوانینو او احکامو له مرستې پرته پاکوالی ترلاسه کولی شي، مگر عاجز پوهیږي چې دا کار به گټې دی او دوی باید د خدای په فضل (قوت) تکیه وکړي. له خدای سره نږدې اړیکه پاکه ده، ځکه چې یوازې په دې اړیکه کې انسان کولی شي شریعت په خپل زړه کې وساتي.

موږ د عهد جدید د لیکلو ټکو یا غیر د مقدس کتاب عقایدو په اطاعت کولو سره د تقدس ترلاسه کولو لپاره خورا ډیر هڅه کړې او په بده توګه ناکام شوي یو. د هغو یهودانو په څیر چې د شریعت د قوانینو په ساتلو سره یې د نجات د ترلاسه کولو هڅه کړې، موږ هم د دې قوانینو سره سم په تقدس کې د تګ توان نه لرو. ډیری یې ځانونه په شریعت یا نورو کارونو پورې محدود کړي دي. دا ټول بهرني بندیزونه د داخلي پاکوالي د ترلاسه کولو هڅه ده.

خو خدای پاک ظاهري بڼه نه لټوي. هغه د زړه بدلون غواړي؛ ځکه چې پاک زړه پاک سلوک راولي. عیسی په متی ۲۳: ۲۶ کې وویل: "اې روند فریسیه، لومړی د پیالی دننه پاک کړه، بیا به بهر هم پاک شي."

که ستاسو زړه پاک وي، نو تاسو نور د عیسی د شرمولو عمل کولو ته لیواله نه یاست. تاسو په اتوماتیک ډول په انټرنیټ کې د فحش سایټونو لیدلو یا د تحریکي جامو اغوستلو څخه ډډه وکړئ. یو سړی یا ښځه کولی شي په ویاړ سره ووايي چې دوی هیڅکله طلاق نه دی ورکړی، مگر بیا هم په کار کې د یو چا په وړاندې بدی سترګی لری یا د فحش سایټونو څخه لیدنه کوي. آیا دې ته تقدس وايي؟

که ستاسو زړه پاک وي، ستاسو کمپیوټر یا ګرځنده تلیفون هم پاک دی او دا به تاسو د غیر اخلاقي موادو لټون ته اړ نه کړي. ټیکنالوژي پخپله تاسو نه ناپاکه کوي. ستاسو د زړه محتوا داسې موضوع ټاکي. که ستاسو زړه پاک وي، تاسو به یوازې هغه څه وغواړئ چې خدای یې غواړي.

صحرا یو له صلیبونو څخه دی چې خدای زموږ د انگیزو او ارادو پاکولو لپاره کاروي. خدای زموږ د زړونو چمتو کولو په پروسه کې دی مخکې لدې چې هغه کلیسا ته راستون شي. هغه به یو نسل رامینځته کړي چې د هغه جلال منعکس کړي - یو داسی خلک چې د

هغه په څير رامینځته شوي او د هغه د شخصیت سره سم عمل کوي:

"په لوی کور کې يوازې د سرو زرو او سپينو زرو لوبښي نه وي، بلکې د لرگيو او خټو هم وي، مهم لوبښی د مهمو موخو لپاره کارول کيږي، او عادی لوبښی د کوچنيو موخو لپاره کارول کيږي، نو څوک چې د هغه څه څخه ځان پاک وساتي چې زه يې وایم، دا به د هغه څه څخه پاک وي. هغه لوبښی چې د مهمو موخو لپاره کارول کيږي، د کور د مالک لپاره يو مقدس او گټور لوبښی او د هر ښه کار لپاره چمتووالی." (دوم تیموتائوس ۲: ۲-۱۲)

لکه څنگه چې یادونه وشوه، په کور کې دوه ډوله لوبښي شتون لري: مهم لوبښي او عادی لوبښی. په يوناني کې د "عادی" کلمه Atimia ده، چې د "شرمناک او بې عزتي" په توگه ژباړل شوې. د تکريم لپاره يوناني کلمه "تيمه" (time) دی. خدای وايي، "که تاسو بيرته راشئ، زه به تاسو ژوندي کړم، او تاسو به زما په وړاندې د خدمت کولو لپاره ودریږئ... او تاسو به زما خوله ووسئ." (ارميا ۱۵: ۱۹). هغه څه چې ارزښت لري د بشپړ پاکوالي له لارې له ناپاکۍ څخه خلاصیږي.

ملاکی د عهد عتيق يو نبی دی چې د عهد جديد دورې په اړه يې سختې وړاندوينې کړې. هغه ستونزه چې هغه ورسره مخ وه د عهد جديد د لغتونو نشتوالی و. نو هغه بايد د «لاويانو» او «کاهنانو» په څير کلمې وکاروي ترڅو هغه څه تشریح کړي چې هغه د روح القدس له لارې د عهد جديد مسيحيانو په اړه ليدلي..

ملاکی نبوت وکړ چې خدای به هغه معبد ته راشي مخکې لدې چې هغه د هغه معبد (يعنې کلیسا) ته "ورځي". د هغه هدف د بدن پاکول دي. هغه ليکي:

«هغه به د سپينو زرو د پاکونکي په څير ناست وي او د لاويانو اولادونه به پاکوي، هغه به د سرو زرو او سپينو زرو په څير پاک کړي، او دوی به په صداقت سره خدای ته بالی راوړي.» (ملاکی ۳: ۳)

په پورتنیو آيتونو کې «لاويان» د «کاهنانو سلطنت» انځور دی چې په ۱ پطرس ۲: ۹ کې د کلیسا د مسیح پیروانو ته اشاره کوي. ځکه چې خدای د دې پادشاهی د پاکولو

پروسه د سرو زرو او سپینو زرو د پاکولو پروسې سره پرتله کوي، نو اړینه ده چې د سرو زرو او سپینو زرو ځانګړتیاوو او د دې موضوع د ښه پوهیدو لپاره د دوی د پاکولو څرنګوالی پوه شي.

سره زر د خپل ښکلي ژیر رنگ سره یو نرم، ځلیدونکی او فلزي سطحه لري. دا ماده اکثرا په طبیعت کې موندل کیږي او په لږ مقدار کې ایستل کیږي او په ندرت سره خالصه وي. کله چې د پاکولو پروسې څخه تیريږي، دا یو نرم، انعطاف منونکی، له زنگ څخه پاک او د نورو موادو څخه پاک کیږي. که سره زر د نورو فلزاتو لکه مسو، اوسپنې یا نکل سره یوځای شي، دا سخت کیږي او د هغې انعطاف کمیږي. دا ترکیب د آلیاژ په نوم یادېږي. څومره چې د نورو فلزاتو سلنه لوړه وي، نو سره زر سخت کیږي. برعکس، څومره چې د الماس یا نورو فلزاتو سلنه ټیټه وي، د سرو زرو نرم او انعطاف منونکی وي. په دې مشابهت کې زموږ ورته والی څرګند دی: پاک زړه د خدای په حضور کې د سرو زرو په څیر دی. خالص طلا، نرم او انعطاف منونکی. نو لکه څنګه چې روح القدس وایي:

«نن، که تاسو د هغه غږ واورئ،

خپل زړه مه سختوی

لکه څنګه چې تاسو ترمرد وګر

په صحرا کې د ازموینې پرمهال.

.... هره ورځ، تر هغه چې دا لاهم 'نن' بلل کیږي،

یو بل ته نصیحت وکړئ تر څو ستاسو څخه هیڅوک د ګناه د فریب له امله سخت زړه

ونه شی.» (عبرانیان ۳: ۷-۸، ۳۱)

ګناه هغه اضافه عنصر دی چې زموږ د وجود خالص طلا په سخت فلز بدلوي. دا نیمګړتیا زموږ نرمښت او حساسیت له مینځه وړي او پدې توګه زموږ د خدای غږ اوریدو وړتیا له مینځه وړي..

له بده مرغه، دا نن د ډیری خلکو حالت دی چې مقدس بڼه لري، مګر نرم زړه نلري چې د عیسی لپاره مشتعل وی. د خدای لپاره هغه سره ګرمه مینه بې وزله خود غرضی څخه لاره جلا کړې چې ترڅو د خپلو غوښتنو، راحت او ګټې په لټه کې وی. که فرض کړو

چې مذهب د شخصي گټې وسیله ده (۱ تیموتیس ۶: ۵)، نو د ایماندارانو دا ډله یوازې د ژمنو گټو په لټه کې دي، او دوی په اسانۍ سره پخپله «ژمنه کوونکی» له مینځه وړی دی. په داسې فریب کې، دوی د هغه څه څخه راضي دي چې نړۍ یې وړاندیز کوي او د آسمان څخه د ترلاسه کولو تمه لري! مگر خدای داسې هیڅ هیله نلري:

«زموږ د پلار خدای په نزد کې پاک او دینداری د مصیبت په وخت کې د یتیمانو او کونډو نیول او د دنیا له ناپاکو څخه ځان ساتل دي.» (يعقوب ۱: ۷۲)

عیسی به بیرته هغه کلیسا ته راستون شي چې پاکه او سپیڅلې وي او هیڅ داغ یا عیب پکې ونه موندل شي (افسیان ۲۷: ۵): هغه جسم چې زړونه یې د دې نړۍ له لارې ناپاک شوي ندي.

د سرو زرو بله ځانگړتیا د زنگ په وړاندې مقاومت دی. که څه هم نور فلزات د چاپیریال شرایطو له امله زیانمن کیږي، خو سره زر د هغې په شاوخوا کې اغیزه نلري. پیتل (د مسو او زنک ژیر الیاژ) د سرو زرو په څیر ښکاري، مگر د سرو زرو په څیر غبرگون نه کوي. د پیتل فلز په اسانۍ سره زیانمن کیږي. دا فلز د سرو زرو په څیر ښکاري، مگر خپل ځانگړتیاوې نلري. موږ په کلیسا کې د پیتل لوبښي لرو چې یوازې د سرو زرو په څیر ښکاري، او یوازې سوځیدلی اور د دواړو ترمنځ توپیر څرگندوي. ملاکی وايي له پاکېدو وروسته:

«نو بیا به تاسو یو ځل بیا د صادقانو او بدکارانو ترمنځ توپیر وکړئ، او د هغو کسانو ترمنځ چې د خدای خدمت کوي او هغه څوک چې د هغه خدمت نه کوي.» (ملاکی ۳: ۸۱)

راځئ چې د سرو زرو د تصفیې یا د پاکولو پروسې په اړه خپل بحث ته بیرته لاړ شو. په سرو زرو کې د نورو عناصرو لوږه سلنه نه یوازې دا چې جوړښت یې سختوي، بلکې سره زر د ککړتیا سره مخ کوي. دا مواد په اسانۍ سره د نړۍ د چاپیریال شرایطو لخوا اغیزمن کیږي چې موږ ژوند کوو.

اوس، د نړۍ لارې کلیسا ته خپرې شوې. د نړۍ کلتور په کلیسا اغیزه کړې او داغ

پریخی دی. په امریکا کې، نړۍ والو چارو د کلیسا ارزښتونه ککړ کړي دي. ډیری خپل حساسیت له لاسه ورکړی او د پاکولو په اړتیا نه پوهیږي.

ملاکی ۳: ۳: ۳ ښکاره کوی څنگه عیسی خپله کلیسا د نړۍ له اغیزو څخه پاکوي؛ لکه څنگه چې دا سره زر پاکوي. په دې پروسه کې، سرو زرو پوپر کیږي او د فلکس په نوم د موادو سره مخلوط کیږي. بیا دواړه په یوه فرنس کې د لوړې تودوخې سره مینځل کیږي. فلز یا نجاست د فلکس لخوا جذب کیږي او سطح ته راځي. سره زر، چې دروند وي، تصفیه کیږي. بیا نجاست یا نور فلزات لکه مسو، اوسپنه او زنک لرې کیږي. په غور سره وگورئ چې خدای څنگه مونږ پاکوي:

«زه به خپل لاس ستا په مقابل کې وگرځوم او ستا زنگ به لکه د قلیاب په شان لرې کړم او ستا ټولې ناپاکی، به لرې کړم. زه به ستا قاضیان د لومړي په څیر بیرته راولم او ستا مشاورین به د لومړي په څیر بیرته راشی او له دې وروسته به ته د «عدالت ښار» او «د امانت ښار» په نوم یادېږي.» (اشعیا ۱: ۵۲-۶۲)

هغه اور څه دی چې خدای زموږ د پاکولو لپاره کاروي؟ د دې پوښتنې ځواب په لاندې آیتونو کې دی:

"او په دې کې ډیر خوشحاله اوسئ، که څه هم د لږ وخت لپاره تاسو د اړتیا له امله په مختلفو آزمائشونو خفه شوي یاست، ترڅو ستاسو د ایمان صداقت د آزمویني په ډنډو کې ثابت شي او د ستاینې سبب شي. کله چې عیسی مسیح راڅرگند شي، هماغه باور چې د سرو زرو څخه ډیر قیمتي دی، که څه هم دا مړینه ده، دا د اور لخوا ازمول کیږي." (اول پطرس ۱: ۶-۷)

د خدای پاکولو اور هغه آزمویني او عذابونه دي چې موږ په منظم ډول په صحرا کې ورسره مخ کیږو. د دې اور تودوخه هغه نجاستونه لرې کوي چې زموږ په الهی شخصیت سیوري اچوي. دا لاره په احتمالي بڼه کې تقدس ته لار هواروي (زه به تشریح کړم چې ولې زه لاندې د "احتمالي" کلمه کاروم).

د سرو زرو بله ځانگړتیا د هغې شفافیت دی. شفافیت د شیشې له لارې د لیدلو وړتیا

معنی لري. "د ښار چوک د خالص سرو زرو څخه جوړ شوی او د شیشې په څیر شفاف دی." (مکاشفه ۲۱:۲۱) کله چې تاسو د اور په واسطه پاک شئ، تاسو شفاف کیږئ! یو روښانه لوبښی خپل ځان ته جلال نه ورکوي، مگر د هغې مینځپانگې ستاینه کوي. دا ډول کار فرعي او تقریبا د پام وړ نه دی.

کله چې موږ تصفیه شو، نړی به عیسی بیا وگوري. نړی زموږ شفافیت ته پام کوي. شفاف په دې معنی ده چې ریښتیا ویل، فخر نه کول، د خپلې خبرې ساتل، په عزت سره ژوند کول او هیڅ شی نه پټول.

د اشعیا په کتاب کې، دا ډول ټینګار څو ځله څرګند شوی:

"اوس ما ته پاک کړئ، د سپینو زرو په څیر او د مصیبت په بټی کې تا آزموینه ورکړه، زه دا د خپل ځان لپاره کوم، هو، یوازې د خپل ځان لپاره، ولې زما نوم بدنام شي؟" (اشعیا ۸۴: ۰۱-۱۱)

اور یا کوره د حقیقي اور په معنی نه ده چې په هغه کې سپین زر (یا طلا) تصفیه کیږي، کوم چې د لیکوال "د سپینو زرو په څیر نه" کارول تشریح کوي. هغه ازموینې چې موږ ترې تیرېږو شدید تودوخه ده چې ارزښتناکه له بې ارزښته څخه جلا کوي. خدای زموږ د ارادې خلاف ناپاکوالی نه لرې کوي. له همدې امله پولس په ۲ تیموتیس ۲:۲۱ کې وایي چې یو څوک چې غواړي پاک شي "ځان پاک ساتي". که تاسو غواړئ توجیه وکړئ یا عذر جوړ کړئ او پرېږدئ چې تیرې تیروتنې تاسو بیرته وساتئ، خدای تاسو نه مجبور کوي چې دوی پرېږدئ. د رنځ پروسه به د ارزښت وړ نه وي. د تقدس په لویه لاره کې پاکول دوامداره او پیری وختونه دردناک دي. په هرصورت، د پایلو په پوهیدو سره، زه به ووايم چې زه لاهم ورته سترګې په لار یم.

د عبرانیانو د کتاب لیکوال وایي: "د ټولو خلکو سره په سوله کې او مقدس اوسئ، ځکه چې د پاکوالي پرته هیڅوک خدای نه ویني." عیسی وایي: "برکت دی په هغه چا وی چې په زړه کې پاک دي، ځکه چې دوی به خدای وگوري." (متی ۵: ۸). داود، چې د خدای لپاره زړه درلود، په لوړ غږ یی ویل: "څوک خپلې تېروتنې پیژني؟ ما له پټو کناهونو څخه وژغوره." (مزمور ۱۲: ۱۹).

دا باید زموږ غږ وي. که موږ له خدای څخه وغواړو چې زموږ زړونه پاک کړي، هغه به هغه ناپکوالی لري چې زموږ له سترگو پټ شوي دي. خدای زموږ په داخلي فکرونو او ارادو پوهیږي، که څه هم موږ له دوی څخه ناخبره یو.

زه تاسو هڅوم چې زده کړئ چې څنگه د روحاني تفتیش او صحرا وختونه وپیژنئ او وی منی. کله چې تاسو د اور په لمبو کې اخته شئ، په غوسه کېږئ مه او نورو ملامت کوئ مه، بلکې د هغوی هدف وپلټئ. خپل زړه ازموئ او خدای پرېږدئ چې اساس عناصر له قیمتي عناصرو څخه جلا کړئ. هغه امر کوي، "پاک شه، ځکه چې زه مقدس یم!" (اول پطرس ۱: ۱۶).

په یاد ولرئ چې د پاکوالي عمل هغه څه پیاوړي کوي چې دمخه ښه وو او هغه څه له مینځه وړي چې موږ کمزوری کوي. د پاکوالي پروسه ومنئ ترڅو تاسو د جلال برتن شئ او د خدای جلال په ښکلي او شفاف ډول منعکس کړئ..

ښه ودانۍ جوړه کړئ

"هيڅ ستوری د قطب ستوری په څیر روښانه نه دی، او هيڅ اوبه د دښتې د چينې له اوبو څخه خوږې ندي، او هيڅ ايمان د هغه ايمان څخه ډیر قيمتي ندی چې په مصيبتونو کې ژوند کوي او په دوی باندې غالب وي. ازمول شوی ايمان تجربه راوړي. که موږ د ازمايښتونو څخه تيريدلی نه وای، موږ به هيڅکله په خپل ضعف نه پوهيدو، او که موږ د دې لارې د تيريدو لپاره د خدای ځواک ته اړتيا نه درلوده، موږ به هيڅکله نه پوهيدو."

- چارلز اسپرجن

"هغه څوک چې نفسی دي د هغه څه په اړه فکر کوي چې له نفس څخه دي، مگر هغه څوک چې روحاني دي د هغه څه په اړه فکر کوي چې له روح څخه دي."

- (روميان ۸: ۵)

دا "شخصیت" دی، نه "مسح" چې د خدای خلک جوړوي. د صحرا په فشارونو کې، کله چې نا امیدي ډکې شي او خوبونه د لاسرسي څخه بهر ښکاري، ایمانداران باید پاک شي. د پاکولو پروسه شخصیت جوړوي.

زما په یاد دي، لکه څنگه چې ما په لومړي فصل کې وویل، ما پخپله د صحرا په دوره کې د خپل لوی غصې مخه نیولې وه. نو ما د خدای څخه وپوښتل، "ولې زه د هرچا ناراضه یم؟ زه څه ته اړتیا لرم چې بند یی کړم یا له خپل ژوند څخه ووځم؟" هغه ځواب راکړ: زویه، ته نشې کولی له دې څخه څه واخلي او نه یې بند کړې تر څو چې ته خپل نفس په صلیب ونه وژني!"

اوس د پخوا په پرتله ډیر ستړي شوي، ما وپوښتل: "ښه نو، دا غوسه له کوم ځای څخه راځي؟ ما مخکې هیڅکله داسې غوسه نه وه تجربه کړې، حتی مخکې چې زما د نجات څخه!"

خدای ځواب راکړ: دا غصه کلونه کلونه په تا کې وه، مگر تا ونه لیدله، لکه څنگه چې د سرو زرو په حلقه کې ناپاکی چې له مینځلو دمخه د لیدلو وړ نه وي، مگر کله چې تاسو په بټی کې واچوئ، نو د هغې ناپاکی سطح ته راځي. اوس ته د ستونزو په بټی کې اچولو سره، ما ستا غوسه په تا ښکاره کړه!"

زه نه پوهیدم چې زه باید د خدای له خبرو څخه کومه پایله واخلم. نو خدای نور جزیات ور زیات کړل: "تاسو کولی شئ خپل خاوند یا میرمن، همکاران، ملګري، ستاسو د ماشوم د زیږون فشار، یا ستاسو حالتونه ملامت کړئ، که تاسو داسې وکړئ، غوسه به په تاسو کې پاتې شي او کله چې د اور تودوخه کمه شي، دا به آرام شي. په تا کې دا دوره به دوام کوي، دا به بیا تکرار شي، یا تاسو کولی شئ دعا وکړئ او توبه وکړئ او وویاست:

خدایه، دا غصه لیرې کړه او ما ته بښنه وکړه، که تاسو داسې وکړئ، نو زه به له تاسو څخه
ډیره برخه واخلم. د یوې لوی کڅوړې سره.

نو ما هم همداسې وکړل. ما په خپلو گناهونو اعتراف وکړ او له هغو څخه مې توبه
وکړه په داسې حال کې چې د غضب د صحرا سوځیدونکي تودوخې زه د شعاعو لاندې
نیولې وم.

دا یو له هغو دلیلونو څخه دی چې صحرا یې د خپلو ټولو سختیو سره د ارزښت وړ او
د خوښۍ سرچینه ګرځوي:

"او په دې کې ډیر خوشحاله اوسئ، که څه هم د لږ وخت لپاره تاسو د اړتیا له امله په
مختلفو آزمائشونو خفه شوي یاست، ترڅو ستاسو د ایمان صداقت د آزمویني په بڼه
کې ثابت شي او د ستاینې، تسبیح سبب شي. کله چې عیسی مسیح راڅرګند شي،
هماغه باور چې د سرو زرو څخه ډیر قیمتي دی، که څه هم دا مړینه ده، دا د اور لخوا
ازمول کېږي." (اول پطرس ۱: ۶-۷)

صحرا هغه ځای دی چېرې چې موږ پاکېږو او زموږ داخلي شخصیت جوړېږي. د
آفتونو او کړاوونو بټی په موږ ته کې یو الهی شخصیت رامینځته کوي. د رومیانو ۵: ۳-۴
وايي، "نه یوازې دا، بلکې په مصیبتونو کې هم ځکه چې موږ پوهیږو چې سختی صبر
راولي، صبر شخصیت جوړوي، او شخصیت امید جوړوي."

خدای د داود ژوند منظور کړ؛ ځکه چې هغه د خدای زړه غواړي، نه د تخت په لټه کې!
پادشاه ساؤل هیڅکله په صحرا کې د پاکولو لپاره وخت نه دی تیر کړی، هغه د ټول عمر
لپاره ناپاک او ګډوډ پاتې شو. مګر داود په صحرا کې پاک شو او خدای د ساؤل څخه کار
واخیست ترڅو هغه هلته ولېږدوي!

د خدای لارې ممکن پراسرار وي، مګر د هغه پلانونه تل ښه وي!

یو خوب ځنډول شوی؟

پاکول ممکن دردناک وي. زه تاسو نه ګمراه کوم - صحرا د تفریحی پارک سفر نه دی.
درد او رنځ دی او ځینې وختونه دا موږ ته سخت زیان رسوي.

ښايي خدای درته په خوبونو کې رويانگانی ښودلې وي. شايد هغه تاسو سره د هغه پلانونو په اړه خبرې کړې وي چې هغه ستاسو لپاره په ذهن کې لري. که څه هم داسې ښکاري چې هرڅومره چې تاسو د خدای په لټه کې ياست او په صحرا کې د هغه د کلمې اطاعت کوئ، هومره به تاسو د هغه خوب څخه ليرې شئ چې هغه ستاسو په زړه کې ځای په ځای کړی.

يوسف ته پام وکړئ: خدای هغه ته د مشرتابه ليد او حتی په خپلو وروڼو او کورنۍ باندې واک ورکړ. بيا څه وشول هغه کسان چې بايد د هغه ساتنه وکړي - هماغه زارې وروڼه - هغه لږ وروسته په بهرنۍ خاوره کې په غلامۍ وپلورل. ايا تاسو د هغه شاک، نا اميدۍ او درد تصور کولی شئ؟

هغه تقريبا ډاډه و چې خدای به په معجزۍ توگه مداخله وکړي او هغه به آزاد کړي. خو دا هيله بالاخره په نا اميدۍ بدله شوه. ځکه چې د هغه غلامي د څو مياشتو يا څو کلونو لپاره نه وه، بلکې د لسو کلونو څخه زيات دوام وکړ. دا ډير وخت دی! په دې ټولو وختونو کې يوسف پوه شو چې دا ناورين هغه کسان دي چې وروڼه يې د خپل پلار له مال څخه په ازادۍ کې خوند اخلي.

يوسف څه وکړل؟ د صحرا په دوره کې د هغه غبرگون څه و؟ هغه خپل ايمان ساتلی، خدمت يې وکړ او د خدای وعده يې ياد کړه. هغه وفادار، هوشيار و او د دې ټولو ځانگړتياو په پايله کې يې د برياً مبارکي وخوړه.

په هرصورت، دا ضعيت ناڅاپه بدلېږي او ډير بدتر کيږي ځکه چې د هغه د بادار ميرمن هغه ته بدۍ سترگې لري. هغی هڅه وکړه چې يوسف زنا ته واړوي. خو يوسف هر ځل د خدای په اطاعت کولو سره د بدکاری څخه وتښتيد. بالاخره ښځه دومره بې وسه شوه چې په ظلم يې لاس پورې کړ او يوسف مجبور شو چې د هغې له منگولو وتښتي. د يوسف د بادار ښځه چې په دې پيښه کې ټپي شوې وه، په هغه باندې دروغ وتړل. يوسف په غير عادلانه ډول "تورن" شوی و او په زندان کې اچول شوی و (معمولا يو بهرنی غلام چې د خپل بادار د ميرمنې سره يې د جنسي تيري هڅه کوله نور له بند څخه خوشې نه شو).

بنديان د فکر کولو لپاره ډير وخت لري. تاسو کولی شئ هغه فکرونه تصور کړئ چې يوسف به يې په غيږ کې نيولی وي: "ما ټول عمر په وفادارۍ سره خدمت کړی دی، څه گټه يې درلوده؟ دا معلومه شوه چې زه بايد په زندان کې بې گناه واچول شوم. زما ژوند پای ته رسيدلی! زما بدمرغه وروڼه آزاد دي او احتمال لری له ډېر نعمتونو څخه خوند اخلی."

زما څه گناه وه؟ یوازینی کار مې دا و چې له خپلو وروڼو سره یې د مثال په توگه "د خدای راکړل شوی" خوب شریک کړ او اوس دا هم زما له نتیجی څخه! د خدای خدمت؟! داسې ښکاري چې څومره چې زه د هغه اطاعت کوم، زما ژوند خرابیږي. زموږ په منځ کې څوک کولی شي یوسف د داسې فکرونو لپاره ملامت کړي؟ د هغه فکر منطقي ښکاري.

خو یوه ورځ یوسف په زندان کې د صحرا په دوره کې له خپل لوی امتحان سره مخامخ شو. خدای پاک هغه ته دوه سړي راوغوښتل چې د پاچا نانکی او ویونکی وو او دواړو یو خوب لیدلی و. د دوی خوب یوسف حیران کړ او هغه یې د تعبیر په لټه کې شو. که چیرې یوسف په خدای او د هغه په وعده باور له لاسه ورکړي، نو دا به اسانه وي چې خپل ځان ته توجه وکړي او دوی یې مات کړي. هغه وویل: هو، د تیرې شپې د خوب په اړه باید ووايم چې ما هم تیره شپه یو خوب لیدلی و او ستا په څیر ما هم فکر کاوه چې دا خوب د خدای له لوري دی، خو حقیقت دا و چې دا خوب پوره نه شو. خوبونه بې گټې، بې ځایه او گمراه کوونکي دي، نو مهرباني وکړئ ما مه گډوډئ!"

که یوسف داسې کار کړی وای نو کلونه به په صحرا کې پاتې شوی وای، ښایي پاتې ژوند به یې په صحرا کې تېر کړی وای. د دې کار په کولو سره، هغه د آزادۍ ټکټ لغوه کولو (وروسته، هغه انتظار کوونکي فرعون ته د یوسف د خوبونو د تعبیر په اړه خبر ورکړ، او دا د دې لامل شو چې یوسف له بند څخه خوشې او وده وکړی). که چیرې یوسف د "ځان خواشینی" چلند درلود، نو هغه به په خدا کې په سخته، نا امیدۍ او نا امیدۍ سره مړ شوی وای - ویلی به یې و: "خدای وفادار نه دی؛ هغه په خپلو ژمنو عمل نه کوي!"

خو یوسف داسې ونه کړل. هغه د فکر او منطق سره مبارزه وکړه چې د خدای د وعده خلاف وو او د پیشخدمت او نوکرانو خدمت یې غوره کړ. هغه د خدای فرمانبردار پاتې شو. د اطاعت پایله څه وه؟ بالاخره خوشې شو او دومره لوړ شو چې له فرعون وروسته په مصر کې دوهم کس شو!

نهه کاله وروسته یوسف د رهبرۍ مقام ته لوړ شو او د قحطۍ شرایط د دې لامل شول چې وروڼه یې مصر ته راشي چې خواړه پیدا کړي او د هغه په حضور کې ودریږي. یوسف، د نورو په څیر، نه غوښتل چې له دوی څخه غچ واخلي. هغه د رهبرۍ لپاره سم شخصیت درلود؛ یو شخصیت چې د دې سلطنت لپاره مناسب و. هغه د هغه چا سره ښه وکړل چا

چې ورسره بد کړي وو. هغه يو تريخ سړی نه و، مگر هغه د بڅبنې، ايمان او مينې څخه ډک وو د هغه چا سره چې خيانت يې کړی و. مزموړ ليکونکی د يوسف په اړه ليکي:

"او هغه د دوی په وړاندې يو سړی واستاوه، يوسف چې په غلامۍ کې پلورل شوی و، د هغه پښې په زځيرونو تړل شوي او غاړه يې د اوسپنې په حلقه کې تړل شوې وه، تر هغه چې د هغه خبره پوره شوه، او د خدای کلام هغه ثابت کړ چې هغه سم و." (مزموړ ۵۰۱: ۷۱-۹۱)

يوازې خدای د هغه وعدي د پوره کيدو په وخت پوهيده چې هغه په خوب کې يوسف ته ورکړی وه (له دې خوب څخه شل کاله وروسته). صحرا په هغه کې داسې شخصيت پيدا کړ چې د هغه ژوند، کورنی او د مشرتابه موقف يې ښه جوړ کړ، او د دې ټولو برياليتوبونو کليدي د خدای ويره وه. له دې حالاتو سره سره يوسف د خدای کلام اعلان کړ، عمل يې وکړ او اطاعت يې وکړ.

تاسو څنگه؟ لکه څنگه چې ما مخکې يادونه وکړه، خدای ممکن تاسو ته څه په خوب کې ښودلي وي يا ممکن تاسو ته خپل پلانونه ويلي وي. مگر لکه د يوسف په څير، تاسو په دښته کې گرځئ، او داسې بريښي چې هرڅومره چې تاسو د خدای په لټه کې ياست او د هغه خبرې اطاعت کوئ، هومره به تاسو د هغه خوب څخه لرې شئ چې هغه ستاسو په زړه کې ځای لري.

شاید تاسو نور ليدلي وي، حتی هغه څوک چې ستاسو د ارزښتونو خلاف تللي وي، په خدمت کې (يا د ژوند په نورو برخو کې) وده کوي پداسې حال کې چې تاسو داسې ښکاري چې ستاسو د خدای لخوا ورکړل شوي خوب مخالف لوري ته حرکت کوی. تاسو هر څه وکړل چې تاسو پوهيږئ چې څنگه يې کول غواړئ، مگر ستاسو خوب نه دی پوره شوی.

شاید ستاسو په شاوخوا کې داسې خلک وي چې جسمی چلند کوي او د خدای په لټه کې نه دي، بيا هم دوی پرمختگ کوي او بريالي ښکاري. دوی د مالي او ټولنيز "برکت" ترلاسه کونکي دي. شاید ستاسو شاوخوا ځينې خلک د خوشالی يا فريب له امله خوشحاله وي، يا دوی د بې ايمانی، دروغ او فريب له لارې خپل مسلک ته وده ورکړي، مگر دوی بيا هم برکت ښکاري، پداسې حال کې چې تاسو لکه د يوسف په څير د فرعون په زندان کې بنديان ياست.

تاسو باید پدې اړه څه وکړئ؟ آیا تاسو شکایت کوئ؟ خدای په دې اړه وایي:

"تاسو زما په خلاف سختې خبرې وکړې، ته وایې: "موږ ستا په خلاف څه ويلي؟" تاسو وويل: "د خدای عبادت بې گټې دی، د هغه د حکم ساتلو او د خدای په وړاندې ماتم کول څه گټه لري؟ له غمه ډک مخ؟ نو بختور دي متکبران، او ظالمان نه یوازې بې گټې نه دي، بلکې د خدای ازمايښت کوي او مړه کیږي." (ملاکی ۳: ۲۱-۵۱)

په دې آیتونو کې شکایت کونکی څه وایي؟ دوی وایي: "د خدای اطاعت کول څه گټه لري کله چې دا موږ هېڅ ځای ته نه رسوي. زموږ پرځای بدکاران وده کوي او برکت لري، هغه څوک چې فاسق او فریب کاران دي." (زما خپل آزاد نظر!). خدای دا سخت یا بد کلمې مستقیم د هغه په وړاندې گوري. دا آسانه ده چې ووايست چې دا شکایت کوي. شکایت کول بنی اسرائیل د وعدې شوې ځمکې څخه لرې ساتل. شکایت کول ولې خدای ته سپکاوی دی او ولې د سخت قضاوت سره مخ کیږي؟ دا ډول کار په غیر مستقیم ډول خدای ته وایي: "زه هغه څه نه خوښوم چې تاسو زما په ژوند کې کوئ، او که زه تاسو پر ځای وم، زه به بل څه وکړم." په دې کولو سره، ایمانداران دا په ډاگه کوي چې دوی د هغه درناوی نه کوي.

خدای پوهیږي چې څوک د هغه پیروي کوي او څوک د گټې په لټه کې دي. لومړی ډله په خپله لاره ټینگار کوي او دویمه ډله شکایت کوي کله چې شیان په خپله لاره نه ځي. هغه څه چې ځینې یې برکت گڼي او څه چې واقعي نعمت دی دوه جلا مسلې دي. که مو اخلاق (زړه) سم نه وي، ځینې نعمتونه به پاتې نشي. لاندې آیت کې هغو کسانو ته اشاره شوې چې د ځان غوښتنې او شکایت لري. خدای دوی ته وایي چې هغه به د دوی سره څه وکړي:

"او اوس، ای کاهنانو، دا حکم ستاسو لپاره دی! خدای فرمایي، که تاسو غوږ ونه نیسئ او زما د نوم درناوی په خپل زړه کې ونه کړئ، زه به په تاسو لعنت ووايم او ستاسو نعمتونه به لعنت کړم، په هغوئ یې لعنت ووايه، ځکه چې ته دا په زړه کې نه ساتي." (ملاکی ۲: ۱-۲)

زموږ جایزه یا میراث زموږ ملکیت یا موقف نه دی. زموږ میراث خدای دی!

حزقیال ۴۴:۲۸ وایي: "او دا د دوی میراث دی: زه د دوی میراث یم ... زه د دوی ملکیت یم."

نن ورځ ډیری مسیحیان د ریښتیني میراث لید له لاسه ورکړی او پرځای یې په ملکیتونو یا صفاتو تمرکز کړی. شاید دوی حتی په ښه شیانو تمرکز وکړي چې خدای ورکړي. مگر دا ډول چلند د زوی په څیر دی چې د هغه څه په اړه فکر کوي چې پلار ورته د هغه څه په پرتله چې دوی یې یوځای لري. زه څلور زامن لرم او زه به په خوښۍ سره دوی ته هرڅه ورکړم چې زه یې لرم. مگر دا به زما زړه مات کړي که زه پوه شم چې دوی یوازې د هغه څه له امله ما ته پاملرنه کوي چې دوی له ما څخه غواړي. وگوره چې ملاکی بیا څه وایي:

"بیا هغو کسانو چې د خدای څخه ویره درلوده یو بل سره خبرې وکړې، او خدای پاملرنه وکړه او دوی یې واوریدل، او د هغه په حضور کې د هغه چا لپاره چې د خدای څخه ویره درلوده او د هغه د نوم عزت کولو لپاره د یادولو کتاب لیکل شوی و." (ملاکی ۳: ۶۱)

دا هغه خلک دي چې غواړي د هماغو صحرايي شرایطو څخه تیر شي چې "شکایت کونکی" ترې تیر یږي، مگر د دوی لومړیتوب مقام، پیژندل یا مال نه دی. دوی د خدای زړه غواړي! د هغه د پیژندلو هیله په دوی کې سوځي. تاسو کولی شئ له دوی سره د ټولنیزو یا مالي مسلو په اړه خبرې وکړئ، مگر کله چې تاسو د خدای یا هغه څه په اړه خبرې کوئ، د دوی زړونه ډیر لیواله وی.

لوقا د دوی په اړه وایي: "هغوی یو بل ته وویل: ایا تاسو ولیدل چې څنگه زمونږ په سینو کې زړونه درځا کوله پداسې حال کې چې هغه موږ سره په لاره کې خبرې کولې او د مقدس کتاب تفسیر یې کاوه!" (لوقا ۲۲: ۲۴). د دوی هیلې په روحاني مسلو متمرکزې دي. دوی وایي: "زه یوازې خدای پیژنم؛ زه غواړم هغه خوښ کړم؛ زه د خدای کلام ته تړی او په تمه یم؛ زه په ما کې د هغه خوښي غواړم، ځکه چې هغه زما د خوښۍ سرچینه ده." دا خورا مهم دی. د دوی لومړی مینه د عیسی لپاره ده، نه د دوی موقعیت، شرایطو یا ملکیت.

د دوی چلند کله چې دوی په صحرا کې وي د هغه وخت څخه توپیر نلري کله چې دوی ملیونونو کسانو ته موعظی کوي.

"ځکه چې د خدای په خدمت کې، موږ د هغه ملگري یو، او تاسو د هغه میدان او د هغه مانې یاست، ما د یو ماهر جوړونکي په څیر، د خدای د فضل څخه په استفادې سره، بنسټ کېښود او اوس بل څوک جوړیږي. هرڅوک باید پام وکړي چې دا څنگه جوړیږي." (اول قرنټیان ۳: ۹-۱۰)

موږ باید دې ته پام وکړو چې زموږ ژوند څنگه جوړیږي! په مقدس کتاب کې، د کور جوړول په سلطنت کې د ژوند او خدمت جوړولو سمبول دی. موږ د خدای سره تړاو لرو، ځکه چې موږ د هغه ودانۍ یو:

"له دې امله، زما وروڼو، تاسو مقدسانو چې په آسماني بلنه کې شریک یاست، عیسی ته وگورئ، څوک چې زموږ د ایمان رسول او لوی کاهن دی، ترڅو تاسو پوه شئ چې هغه خدای ته څومره وفادار و چې هغه یې د دې کار لپاره غوره کړی و. موسی هم په هر څه کې د خدای وفادار و، څوک چې کور جوړوي هغه د کور په پرتله ډیر درناوي وړ دی، په ورته ډول عیسی د موسی څخه ډیر درناوي لري، د هر کور یو جوړونکی دی، مگر خدای د ټولو شیانو جوړونکی دی." (عبرانیان ۳: ۱-۴)

پام وکړئ چې د کور جوړونکی خدای دی. موږ دا د خپل فزیکي ځواک سره نشو کولی. هر څه چې خدای پیدا کوي هغه به پاتې وي، مگر هغه څه چې موږ یې جوړوو پای ته رسیږي. "که خدای کور جوړ نه کړي، د جوړونکو کار بې گټې دی." (مزموږ ۱۲۷: ۱). هغه څه چې انسان د خدای څخه په خپلواکه توګه جوړوي هغه به دايمي نه وي، که دا د کلیسا خدمت وي یا کور او ژوند.

موږ د دې مثال په پیدایښت ۱۱: ۴ کې گورو: "راځئ چې خپل ځان ته یو ښار او په آسمان کې یو برج جوړ کړو، او راځئ چې د ځان لپاره یو نوم پیدا کړو، داسې نه چې موږ په ټوله ځمکه کې خپاره شو."

د هغو کسانو انګیزه څه وه چې د بابل برج یې جوړ کړي؟ دوی د خپلو خوبونو د پوره کولو په لټه کې وو، هغه خوبونه چې په خپل ځان تمرکز کوي ترڅو دا ودانۍ خپل ویاړ ته لوړه کړي. دوی غوښتل چې د خدای څخه په خپلواکه توګه د هغه په څیر شي. دې تعقیب د دوی هیلي پوره کړې او د خدای رضا ته یې پام ونه کړ. د خدای څخه خپلواکه ودانۍ به هیڅکله ونه درېږي، ځکه چې زموږ اراده څومره پاکه وي، پرته له خدای څخه هرڅه بې

گتې دي. له همدې امله موږ ته خبرداری ورکول کيږي:

"مگر هرڅوک باید په دې پوه وي چې هغه څه جوړوي، ځکه چې هیڅوک نشي کولی پرته له هغه څخه بل پښه کېږدي چې ایښودل شوي وي، او هغه پښه پخپله عیسی مسیح دی، که څوک د سرو زرو، سپینو زرو یا قیمتي ډبرو یا لرگیو په پښو باندې جوړ کړي. دا چې وایښه جوړوي او که غله، د هر چا کار به ښکاره شي، ځکه هغه ورځ به هر څه ښکاره کوي، ځکه اور به د کار پایله ښکاره کوي، د هر چا د کار کیفیت به ازمويي." (اول قرنټیان ۳: ۱-۳۱)

سره زر، سپین زر یا قیمتي ډبرې د خدای د لارې تاسیس ته اشاره کوي. لرگي، وایښه یا تنې هغه طریقي ته اشاره کوي چې د نړۍ د نمونو په کارولو سره جوړ شوي. ایا دا آیتونه په آسمان کې د قضاوت په اړه خبرې کوي؟ نه! دا آیتونه هغه وخت تشریح کوي کله چې هغه خپل معبد ته راځي (ملاکی ۳: ۱۶ او ۴: ۱، ۱ قرنټیان ۳: ۱۶-۱۷). هغه د اور په څیر راځي چې لرگي، وایښه او تنې سوځوي یا سره زر او سپین زر پاکوي. له همدې کبله، هغه ادامه ورکوي: "مگر که د چا کار وسوځول شي، هغه به زیانمن شي؛ او که څه هم هغه به پخپله وژغورل شي، هغه به د هغه چا په څیر وي چې د اور له لمبو څخه ژوندی پاتې شوی وي."

که تاسو د خپل ژوند، کار یا خدمت ودانۍ په ځان جوړ شوي خښتو سره جوړ کړئ، لکه ستاسو په شخصیت کې پټ ځواک یا د دنیاوي پلانونو او طریقو سره، تاسو به بالاخره هر څه له لاسه ورکړئ. که تاسو د خلکو په وپړولو سره د کنټرول یا دوکه کولو هڅه وکړئ، تاسو به هرڅه چې ترلاسه کوئ له لاسه ورکړئ. که تاسو د موقف ترلاسه کولو لپاره د نورو توهین کوئ، تاسو به په اوږد مهال کې بریالي نه شئ او تاسو به دا حیثیت له لاسه ورکړئ. که تاسو د خپلې ودانۍ د جوړولو پر مهال د نورو خلکو ودانۍ په نیوکې ونړوئ، ستاسو خپله ودانۍ به سوځول کیږي او ویجاړیږي.

ډیری د گتې ترلاسه کولو لپاره فریب یا حتی دروغ کاروي ترڅو ځان د دوی په پرتله لوی ښکاره کړي. خو دا به هم تېر شي! "خپل ځانونه دوکه کوئ، که ستاسو څخه څوک فکر کوي چې هغه د دې زمانې په معیارونو کې هوښیار دی، د دې لپاره چې هوښیار شي، هغه باید ناپوه وي، ځکه چې د دې نړۍ حکمت د خدای په نظر کې ناپوهي ده، لکه څنګه

چې لیکل شوي: هغه هونبیاران په خپلو وسایلو کې نیسي. " (اول قرنتیان ۳: ۱۸-۱۹). د خدای له نظره، ستاسو د ژوند هر هغه ساحه چې د ځان لپاره هڅول کيږي لرگي، وابنه یا غله ده. هر څومره چې له نورو سره مرسته وکړی یا د خدای په نوم ترسره شي، دا د وخت ضایع کول دی، هر څه چې وي، په دې اور کې به وسوځول شي. د دې دنیاوي عقل تمرکز په خپل ځان دی. " مگر که تاسو په زړه کې سخت حسد او تمایل واری ... دا ډول حکمت له پورته څخه نه راځي، مگر د ځمکې، جسمي او شیطاني دی. " (يعقوب ۳: ۱۴-۱۵). حسد د سيالی او شک لامل کيږي. د خپلې خاورې د خوندي ساتلو لپاره، موږ باید د ځواک په لوبو کې ښکيل شو چې ممکن زموږ د ملگرو او عزت لگښت وکړي، او تر ټولو مهم، له خدای سره زموږ اړیکه خرابه کړي. حتی د موقف، سرلیک یا حقونو لپاره اندیښنه ممکن شپانه یا نور چې په خدمت کې ښکيل وي شامل وي، چې بیا د خدای زړه ته نږدې د ژوند له لاسه ورکولو په قیمت پای ته رسيږي. د هغو کسانو لپاره چې په اخلاص سره د خدای په لټه کې دي، داسې ښکاري چې دوی څومره د هغه په لټون کې، دوی نور هم له هغه څخه لرې کيږي. دوی په بې رحمۍ غږ کوي:

"هغه څوک چې ما ته راځي او زما خبرې اوري
 او هغه په دې عمل کوي، زه به تاسو ته وښیم چې دا پاتې کيږي.
 هغه د هغه چا په څیر دی چې د کور جوړولو لپاره،
 هغه ځمکه کېښوده او د کور بنسټ یې په ډبره کې کېښود.
 او کله چې په هغه کور باندې سیلاب راغی،
 هغه سیلاب نشی کولی دا ویجاړ کړي، ځکه چې دا په کلکه جوړ شوی و."
 (لوقا ۶: ۷۴-۸۴)

کله چې موږ په دالاس کې ژوند کاوه، ما ولیدل چې جوړونکي په لوړو پوړونو کې کار کوي. په لومړي نظر کې، د کار پرمختګ ورو و. ځکه چې څو میاشتې د تیږو په خړوبولو او د زیربنا په کیندلو کې مصرف شوي. څومره چې ودانی لویه وي، ژوره کیندنه او د ودانی زیربناوې، د جوړونکو لپاره خورا گران وي. خو کله چې مې ښکته وکتل، داسې ښکارېده چې کارگر ورو روان وو او د کار پرمختګ ورو و. بیا، ناڅاپه، ودانی په چټکۍ

سره پورته شوه. دا داسې وه چې ودانی په شپه کې له صفر څخه سل ته تللې وه. د ودانی د عمودی پرمختګ سرعت د افقی پرمختګ سره پرتله کیدی نشي. زه باور لرم چې زموږ څخه ډیری د مسیح په بدن کې، په ځانګړي توګه ځوانان، بنسټ چمتو کوي. زه د دې لپاره د خدای څخه مننه کوم! کیدای شي دوی د خپل خدمت په اړه ځانګړي لوستل ولري یا دوی د خلکو خدمت کوي چې خدای دوی ته لید ورکړی او اوس دوی د خدمت کولو په حالت کې دي. داسې نه بریښي چې شیان ګړندي روان وي، مګر زه باور لرم چې خدای دا جماعت په صحرا کې چمتو کوي. بنسټ ایښودل شوی او د مسیح شخصیت جوړېږي. دا شخصیت ټولو هغو ته ځواک ورکوي څوک چې په راتلونکي کې د خدای سلطنت ته په لیوالتیا سره خدمت کوي.

نور چې په دښته کې اوسېږي داسې ښکاري چې ورو ورو پورته ځي یا په یو ډول ځان لوړ کوي. د صحرا کډوال احساس کوي چې د بندیدو احساس کوي او ممکن د یوې ګړندۍ او اسانه لارې موندلو په لټه کې وي. خو دوی پوهیږي چې دا ډول لاره په زغم سره شخصیت نه جوړوي او له پخواني شخصیت سره جوړجاړی کوي او د هغې ځینې ځانګړتیاوې ساتي. دوی پایله کوي چې خطر لوړ دی. که دوی خدای ته انتظار باسي، دوی هغه لوی ودانی ته اجازه ورکوي چې د دوی لپاره د ډبرې بنسټ جوړ کړي.

اوس مهال، ډیری پادریان د خدای په لټه کې دي، مګر د دوی په ژوند کې هیڅ نه بریښي. دوی د صحرا دورې څخه تیرېږي. دوی نورو ته ګوري چې د بازار موندنې عصري تخنیکونو په کارولو سره په بریالیتوب سره خپل ځان او د دوی خدماتو ته وده ورکوي او په ټولنیزو رسنیو کې د خوښۍ او بریا برم رامینځته کوي. مګر خدای به اجازه ورنکړي چې دا صحرا بهر په خپلو طریقو سره جوړ شي، ځکه چې هغه د دوی لپاره یو قوي بنسټ چمتو کوي.

له دې وروسته موږ هغه کسان لرو چې خدای تر اوسه کوم خاص مقام نه دی ښودلی، بلکې دوی ته یې خوب ورکړی دی. دوی حیران دي چې دا زما په ژوند کې څنګه پېښ کیدی شي کله چې زه د دوی څخه لیرې یم.

د صحرا سفر څخه د ژوندي پاتې کیدو لپاره لارښوونې

۸: یوشع ښه کار وکړ.

که د صحرا د دورې لپاره د خدای اراده ښه وي، نو موږ باید دا نیکی څنگه ترلاسه کړو او د بدې څخه څنگه ډډه وکړو؟

یوشع د هغه چا ښه مثال دی چې په صحرا کې ریشیتینی زړه درلود. کله چې موسی د سینا غره ته لاړ، یوشع د غره په لمن کې پاتې شو. هغه غوښتل د امکان تر حده خدای ته نږدې وي. کله چې موسی د خدای سره په خیمه کې ولیدل، یوشع هلته و ځکه چې هغه غوښتل خدای ته نږدې شي. حتی کله چې د موسی کار پای ته ورسېد، یوشع په خیمه کې پاتې شو (خروج ۳۳: ۱۱).

د جوشوا په کتاب کې، موږ پنځه گناهونه گورو چې د دوی مور او پلار (مخکیني نسل) یې ځورولي، مگر دا گناهونه په صحرا کې دویم نسل (د یوشع نسل) ته ندي لېږدول شوي. دا د اخان په نوم د یو سړي سره پېښه شوه. که څه هم مشرانو او خلکو پخپله سمدستي د خدای مرسته غوښتله، دویم نسل سمه لاره غوره کړه، ځکه چې دوی د تیرو نسلونو تېروتنې ولیدلې. دوی په صحرا کې د خپل مور او پلار د مرگ شاهدان وو. هغه کسان چې د خدای د وعدې پوره کېدل ونه لیدل.

یوشع او هغه نسل په خالق باندې تمرکز وکړ او ژمنه شوې ځمکې ته ننوتل. دوی د خدای کلام ښه ساتلې او نا امیدۍ ته یې نه پرېږدي. دوی شکایت نه کاوه او په خدای یې ټینګ باور درلود.

پدې صحرا کې، خدای خپل پیروان له هغه چا څخه جلا کوي چې د فریب یا محاسبې چلند له لارې خپلې ماڼۍ جوړوي. او د صحرا څخه وتل د هغو کسانو لپاره دي چې محتاط او د خدای په تمه دي چې د دوی معبد ته راشي. هغه وايي:

"په هغه وخت کې چې زه یې غوره کړم، زه به په عادلانه توګه قضاوت وکړم ... ځکه چې جلال نه له ختیځ څخه راځي، نه لویدیځ او نه د صحرا څخه! مگر خدای قضاوت کوي، هغه یو ښکته کوي او بل لوړوي." (مزمور ۵۷: ۲-۷)

د نفس بيهودگی

د بدن او روح ترمنځ شخړه د ژوند په ټولو اړخونو کې ليدل کيږي او يوازې په خدمتي فعاليتونو پورې محدوده نه ده. په ياد ولرئ چې جسم هيڅکله د خدای ژمنې نشي پوره کولی. هر څه چې له بدن او روح څخه وي هغه به گټور نه وي، ځکه چې بدن بايد ژوند ورکړي، مگر که د روح څخه وي، نو خدای به د هغې د پرمختگ لپاره اړين اسانتياوې برابروي.

هغه څه چې د بدن څخه وي معمولا په فريب او واکمن چاپيريال کې پای ته رسيږي. په داسې حالت کې مشران د ځواک په کارولو يا د انساني احساساتو په چلولو سره پایلې لټوي. که تاسو داسې خلک تعقيب کړئ، تمه وکړئ چې دوی به ناڅاپه د دوی سره ستاسو د اړيکو پر بنسټ د دوی د برياليتوب يا ناکامی مسوليت په غاړه واخلي. په داسې حالت کې، تاسو د پيری فشار، قانونيت، تسلط يا کنټرول سره مخ ياست.

که څه هم زما خبرې اکثرا د کليسا خدمتونه په نښه کوي، زه بايد ټينگار وکړم چې دا اصول يوازې د کليسا خدماتو پورې تړاو نلري؛ زه هر هغه څه ته اشاره کوم چې د روح ځواک لخوا رامینځته کيږي. نو دا ډول موضوع د کار بازار، تعليم، روغتيا، حکومت، اردو، مسلکي ورزشکارانو او نورو برخو کې پلي کيدی شي چې خدای خلک ورته بللي دي. برعکس، هغه څه چې د روح څخه دی په دې پوهيږي چې د هغې په جوړښت کې رول نه لوبوي، نو دا پوهيږي چې دا نشي کولی وده وکړي يا د خپل شخصي وړتيا سره وده وکړي. مسؤليت د خدای سره دی چې د هغه څه اړتياوې پوره کړي چې هغه رامینځته کړي يا يې کړي.

کله چې اسحاق زيږيدلی و، اسماعيل په ښه حالت کې و (پيدايښت ۱۲-۱۶). د تجربې له مخې، ما وموندله چې د اسحاق د ژمنې خوب د زيرون دمخه، دا تل اسماعيل دی چې هڅه کوي خپل ځان وړاندې کړي. تاسو بايد د هغه څه د پوره کولو لپاره د خپل ځواک کارولو لپاره د لالچ په وړاندې مقاومت وکړئ چې خدای ژمنه کړې ده. اړوند آيت په ياد ولرئ: "دا کنيزه له خپل زوی سره وباسه، ځکه چې د دې زوی به زما له زوی اسحاق سره ميراث ونه لري." (پيدايښت ۲۱: ۱۰).

داسې ورځ به راشي چې خدای به خپل قوم ته ووايي: "د اسماعيل په څير هڅه وکړئ، ځکه چې د بدن د روح په څير به د وعدې وارث نه وي." که څه هم دا ډول هڅې گټورې

ښکاري، خدای وایي، "هغوی وباسئ!" تر څو د هغه په حضور کې هیڅ نفس نه وي. کله چې د خدای قضاوت څرگند شي، ستاسو د ژوند هیڅ مقدار چې ستاسو په وړتیا باندې جوړ شوی وي به د اصلاح کولو او څخه خلاص نشي. که تاسو خپل ژوند په بشپړ ډول د خپلو گټو او پرمختګ لپاره جوړ کړئ، دا ټول به د خدای په اور کې وسوځي او له منځه به لاړ شي. مګر تاسو به "د هغه په څیر اوسئ چې د اور څخه تیر یږي" (۱ قرنټیان ۳: ۱۵).

یوازینی شی چې پاتې دی هغه شیان دي چې ترلاسه شوي او د وعدې له لارې رامینځته شوي او د خدای د روح او فضل له رحم څخه زیږیدلي دي.

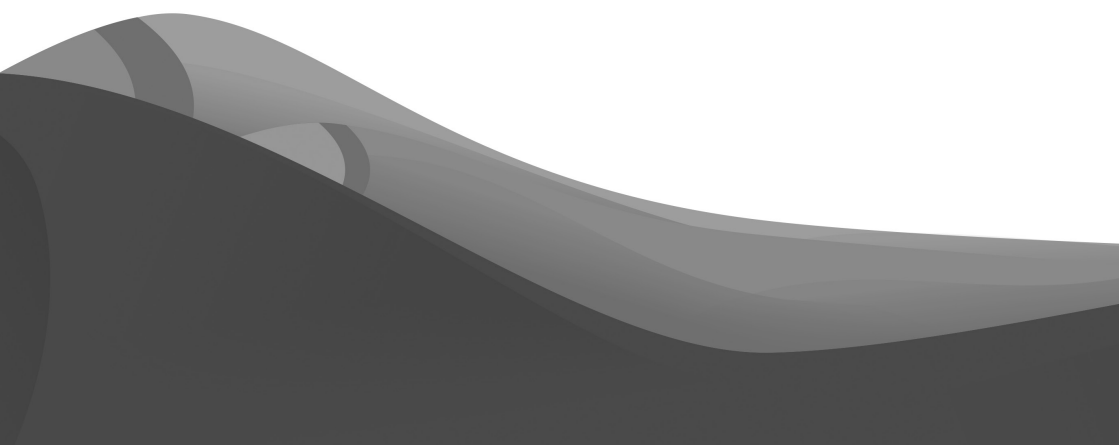
استقامتی تمرینونه

"خدای به خپل غوره سرتیري له ډیرو مصیبتونو وژغوري."

- چارلز اسپرجن

"مگر هغه ماشوم به وده وکړي او په روح کې قوي شي او هغه به د اسراییلو خلکو ته د هغه د څرگندیدو ورځې پورې په دښته کې وخت تیر کړي."

- لوقا ۱: ۸۰

څو کاله دمخه ما يو بل ننگونه تجربه کړه او دې تجربې ما ته وښودله چې موږ د مسيحيانو ايماندارانو په توگه د خپل باور پياوړي کولو لپاره چمتوالي دورې ته اړتيا لرو. باور وکړئ يا نه، دا تجربه د صحرا دورې لپاره ځانگړې ده، د اوبو او خوراک پرته په صحرا کې د سپورت کلبونه يا روغتيايي مرکزونه شتون نلري.

زه پنځه دېرش کلن وم چې زه د اتلانتا په کليسا کې د منبر شاته د يوې خطبې وروسته چې ما په شوق سره موعظه کړې وه. زه پوهيدم چې زه په ښه فزيکي حالت کې نه وم او زه پوهيدم چې که زه غواړم چې په راتلونکي کې يو اغيزمن او له باور څخه ډک خدمت ولرم، زه بايد پياوړی شم.

وروسته له دې چې زه بيرته راغلم، ما ليزا ته وويل چې په اتلانتا کې څه پيښ شول. "زه کلپ ته ځم،" ما ورته وويل.

هغی په حيرانتيا سره ځواب راكړ: "د خداى شکر دى، زه له ډيرې مودې راهيسې تاسو ته کلپ ته د تلو دعا كوم!" دا ډيره ښه ده چې داسی يو ښځه ولري چې پوهيږي چې څنگه د خپل ميره لپاره دعا وکړي!

زه هغه وخت په فلوريډا کې اوسيدم او دوه يا درې کورونه لاندې د "کيپ" په نوم يو سړی اوسېده چې يو تکړه پهلوان و. ځکه چې زموږ ماشومان نږدې د ورته عمر گروپ کې وو او يوځای لوبې کولې، زموږ کورنۍ يو بل ته نږدې شوې. څو ځله يې وپرانديز وکړ چې ما له ځان سره کلپ ته يوسى، مگر ما تل ويل: "نه، زه بوخت يم، وخت نه لرم." زه واقعيًا بوخت وم، مگر له بلې خوا، زه يو څه ويريډلی هم وم - آيا تاسو هم د مسلکي ريسلېنگ تمرين کولو څخه ويره درلوده که تاسو زما پرځای وای؟

کيپ لوی بدن درلود. هغه دوه متره قد درلود، ۱۲۰ کيلو وزن او خالص عضلات و. د

هغه بدن په بشپړه توګه مخروطی و او د خپټی عضلات یی هم اته وو. ځینې وختونه زما ماشومانو کپ او زه به د کور مخې ته باسکیتبال یا د سپک هاګي لوبه کوله. که هغه زه وهلی وای، هغه به حتی حرکت هم نه وای کړي، مګر زه به په هوا کې ۲-۳ متره پورته شوی وای!

وروسته له هغه چې په اتلانتا کې څه پینځ شول، زه د هغه کور ته ورغلم او ورته می وویل: "کپه، زه باید کلب ته لاړ شم. تاسو هم ویلی و چې ماته به تمرین راکړی. ایا تاسو لاهم وخت لرئ؟"

کپ سمدلاسه ځواب ورکړ: "یقینا، موږ به یوځای کلب ته ځو!". ما باید د هغه موسکا ته ډیر پام کړی وای. زه نه پوهیدم چې هغه زما لپاره څه پلان کړی و.

بل سهار موږ یو کلب ته لاړو چې د سونا په څیر و. زه سمدلاسه پوه شوم چې یوازې جدي لوبغاړي پدې کلب کې دي. ما د پوزې لاندې ټسټورستون او خولې بوی حس کړو. یو له هغو شیانو څخه چې ما په لومړۍ ورځ زده کړل هغه دا چې د لږ وزن دېرش یا څلوېښت ځله پورته کول عضلات نه جوړوي. که تاسو غواړئ عضلات جوړ کړئ، تاسو اړتیا لرئ چې په بار کې دروند وزن واچوئ او تاسو وکولی شئ یوازې درې یا څلور ځله پورته او ښکته کړئ.

دا دریم یا څلورم ځل دی چې تاسو وزن پورته کوئ چې تاسو په عضلاتو کې د بدلون احساس کوئ، او هغه شیبه چې تاسو په سختۍ سره وویاست، "زه نور دا نشم کولی!"، مګر په کلب کې هرڅوک د میز شاوخوا ولاړ وي چیغې وهي، "اوجت کړه، پورته کړه." مه یی پریږده!" نو ستاسو دننه ځواک تاسو د څلورم یا پنځم ځل لپاره وزن پورته کوی. دا هغه شیبه ده کله چې ستاسو عضلات جوړیږي.

زه باید په شرم سره ووايم چې په لومړۍ ورځ زما د سینې پریس یوازې ۴۰ کیلو و. زه ډاډه يم چې کپ ولیدل چې د هغه ګاونډی ته اوږده لاره وه! د څو اونيو روزني وروسته، زه ۴۵ کیلو ته ورسیدم. څو اونۍ وروسته، زه ۵۰ کیلو ته ورسیدم، بیا ۵۵ کیلو، او په پای کې ۶۰ کیلو ته ورسیدم. زه ویاړم چې زه کولی شم په هر اړخ کې دوه ۳۰ کیلو باربلونه واچوم. زه نور د شرم څخه وزن نه پورته کوم.

دا کیسه نور جزئیات لري چې زه به یې په دې فصل کې وروسته وویام، مګر د فزیکي ځواک زیاتولو ورو بهیر د دې لپاره یو مناسب مشابهت دی چې څنګه موږ په صحرا کې

د خدای "کلب" ته لارښوونه کوو. دا زموږ سره مرسته کوي چې زموږ روحاني ځواک لوړ کړي.

زموږ روح په صحرا کې پياوړی کيږي، ځکه چې صحرا يوازې يو وچ ځای نه دی چيرې چې تاسو يوازې دا غږ کوئ، "خدايه، ته چيرته يي؟!" بلکه دا د لويو ازموينو لپاره ځای دی. ښه خبر دا دی چې که څه هم صحرا سخت او ننگونکی دی، موږ بايد په ياد ولرو چې څوک زموږ سره وزن پورته کوي ځکه چې موږ په روحاني ډول تمرين کوو:

"موږ د دې ټولو په وړاندې څه کولی شو؟ که خدای زموږ سره وي، څوک زموږ په وړاندې دريدلی شي؟" (روميان ۸: ۱۳)

نه يوازې خدای لوړ ودریږي او له موږ څخه بارونه پورته کوي، بلکه هغه موږ ته تضمين شوی ژمنه راکړې ده:

"په تاسو باندې هيڅ داسې ازموينه نه ده راغلې چې د انسانانو لپاره مناسبه نه وي، او خدای وفادار دی، هغه تاسو ته اجازه نه درکوي چې ستاسو له توان څخه پورته وازمايل شئ، مگر هغه د ازموينې څخه د وتلو لاره هم چمتو کوي ترڅو تاسو صبر وکړئ." (اول قرنټيان ۱: ۳۱)

نو دا مهمه نه ده چې تاسو له کومې ازموينې سره مخ ياست، هر چيرې چې موږ په غمجن، بې اوبو او بې خوراکه يو، خدای موږ ته دا ژمنه راکوي چې موږ هيڅکله دا فکر ونه کړو چې موږ د دې وختونو د بريالي کولو توان نلرو. د دې په اړه فکر کول خورا ښه دي. هيڅکله مه هيروئ چې تاسو څوک ياست کله چې د ازموينې سره مخ شئ. لکه څنگه چې د خدای محبوب زوی، عيسی وايي: "اوس زه تاسو ته واک درکوم چې د دښمن ټول ځواک مات کړئ، او هيڅ شی به تاسو ته زيان ونه رسوي" (لوقا ۱۰: ۱۹). نو موږ پوهیږو چې هيڅ اهميت نلري چې شيطان په موږ باندې حمله وکړي، موږ کولی شو بريالي شو. که نه نو خدای به اجازه ورنکړي!

ستونزه دلته ده. ډيری خلک ځواک نلري چې لوی ننگونې په غاړه واخلي. دوی معمولا د صحرا کلب څخه ليرې پاتې کيږي او کله چې دوی مجبور شي چې هغه کلب

ته لاپ شي، دوی ژړا او شکایت کوي. په هر صورت، پولس یو بشپړ مختلف نظر وړاندې کوي. هغه لیکي:

"ځکه چې تاسو ته دا عزت درکړل شوی چې نه یوازې په مسیح باندې باور وکړئ، بلکې د هغه په خاطر د درد احساس هم وکړئ." (فیلیپیان ۱: ۹۲)

ایا تاسو حیران نه یاست کله چې تاسو واورئ چې مصیبت تاسو ته راغلی دی؟ دا واقعا څه معنی لري؟ کله چې یو څوک ماته ووايي "تاسو بختور یاست"، لومړی شی چې زما ذهن ته راځي هغه دا دی چې زه به برکت پیدا کړم. زه له ځان سره فکر کوم، زه به څه ترلاسه کړم؟

څنگه کیدای شي "مصیبت" او "تقدیر" په ورته جمله کې راشي؟ دا د داسې ویلو په څیر دی، "چې ستاسو د زیږون ورځ وی او تاسو د اعصابی غاښونو د ویستلو لپاره د غاښونو ډاکټر ته لاپ شی!" رښتیا؟ مننه، مگر نه. دا معنی نه لري ځکه چې هغه ژوند چې موږ یې د متحده ایالاتو په څیر په عصري هیواد کې تمه لرو د نسبي آرامۍ او سوکالی ژوند دی. نو که "تکلیف" ستاسو پیر وي، ستاسو ذهن به مغشوش وي. پیری خلک، کله چې دوی د مصیبت سره مخ کیږي، د مثال په توګه:

"زه باور نشم کولی چې دا زما سره پېښ شوي!"

"ولی زه؟"

"ولی دا بلا پر ما راځي؟!"

"ددی حالت څخه کرکه لرم..."

"هیڅوک نه پوهیږي [ی پر ما څه بلا راغلی ده!]"

"ولی نشم کولی یو معمولی ژوند ولرم؟"

"خدايه! هیله کوم دا بس کړه!"

"زه ولی ځان وځوروم! تسلیم کیدل اسانه دي..."

زه ډاډه یم چې پیری وختونه د ستونزو سره مخ شوي، دا ډول فکرونه زموږ په ذهن کې راغلي یا موږ یې خبرې کړې دي. له بده مرغه باید ووايم چې زموږ پیری خلک د ازمايښتونو او کړاوونو (صحرا) په هدف نه پوهېږي.

مگر د تل په څير، خدای زموږ د اړتيا او ځواک چې په سلطنت کې نور رامینځته کولو او نفوذ کولو لپاره مهم دی پوهیږی. له همدې امله، پولس دا جمله کاروي "دا تاسو په نصیب کی شوي" ترڅو موږ د ستراتیژیکو رنځونو د خدای ژمنو سره اشنا کړی چې زموږ د باور عضلات پیاوړي کوي.

د وسوسې نقشه

لکه څنگه چې ما مخکې یادونه وکړه، د صحرا د برداشت روزنې برخه کې د لالچ پیژندلو او مقاومت کولو وړتیا لوړول شامل دي. د خپل خدمت په پیل کې، عیسی لاندې تجربه درلوده کله چې پلار یې شیطان ته اجازه ورکړه چې هغه په صحرا کې وازموي: "عیسی، د روح القدس څخه پک، د اردن سیند څخه راستون شو، او روح دی په صحرا کې رهبري کړ. شیطان هغه څلویښت ورځي وڅیرلو، په دې ورځو کې یې هیڅ هم ونه خوړل او په پای کې وږی شو." (لوقا ۴: ۱-۲)

ما په قصدي توګه د "اجازت" کلمه کارولې ځکه چې خدای د وسوسه کونکی نه دی: "هیڅوک دې د وسوسې پرمهال ونه وایي چې دا خدای دی چې ما وسوسه کوی، ځکه چې خدای نه د کوم لخوا وسوسه کېږي او نه هغه څوک وسوسه کوی." (يعقوب ۱: ۱۳).

موږ ته څه پېښیږي کله چې موږ وسوسه شو؟ موږ پوهیږو چې د شیطان هدف زموږ په هڅولو کې گناه کول دي او په پایله کې د خدای سره د خوښ اطاعت او اړیکې څخه لیرې کول دي. که شیطان غواړي دا د وسوسې له لارې ترسره کړي، نو د خدای موخه څه ده چې زموږ د وسوسې اجازه ورکوی؟ پطرس رسول پدې مسله کې یو لید وړاندې کوي: "نو له هغه وخته چې مسیح په بدن کې رنځ اخیستی، په ورته عزم سره مسلح اوسئ، ځکه چې هغه څوک چې په بدن کې رنځ لري د گناه سره هیڅ تړاو نلری." (اول پطرس ۴: ۱)

په بل عبارت، په صحرا کې د وسوسې او د گناه او نورو مسلو بریالي کیدل موږ سره مرسته کوي چې زموږ روحاني عضلات پیاوړي شی او ډیر بالغ شو. په دې آیت کې کلیدي جمله "مسلح اوسئ" ده.

تصور وکړئ چې یو نظامي قطعه بې وسلې د جګړې ډګر ته ځي. له دوی سره وسلې، ټانګونه، توپونه، مهمات او نور ډول ډول وسلې نه وی. دا یو ناوړین دی. د مسیح پیروان

هم له داسې حالت سره مخ کیږي کله چې دوی بې وسلې د رنځونو او ازموینو وادی ته ورسېږي.

د هوایی ډگر پیلوټان د هغو کسانو یوه ښه بیلگه ده چې تجربه کولو ته ليواله دي. په هرو شپږو میاشتو کې، هوایی شرکت دوی د ریفريشر کورس لپاره لیږي. دا پیلوټان باید د الوتنې سمیلیټر کې دننه ناست وي او د الوتنې په جریان کې له خورا بد حالت سره مخ شی. د دې کار موخه د بیړنیو حالاتو سره د مقابله لپاره د هر پیلوټ وړتیا لوړول دي. معمولا په هوایی پیښو کې، مسافرین، چې یقینا غیر مسلح وی، د پیلوټ عمل کولو په وخت کې غبرگون کوي. ولې؟ ځکه چې پیلوټ مسلح دی.

دا هغه څه دي چې صحرا د اطاعت کونکي ایماندار لپاره کوي. دا موږ ننگوي چې د راتلونکو ننگونو لپاره ځان وساتو. موږ باید پوه شو چې موږ به د رنځونو یا ورته صحرا سره مخ شو. عیسی وویل چې موږ به په دې نړۍ کې له ستونزو او کړاوونو سره مخ شو او هغه به زموږ سره مرسته وکړي چې په دوی بریالی شي او پدې پروسه کې موږ پیاوړي کړي.

یو ښه فرصت

موږ باید صحرا د یو ښه فرصت په توګه وګورو چې زموږ روحاني عضلات انعطاف وکړي ترڅو د هغه څه لپاره پیاوړي شي چې خدای یې موږ ته راکوي. په دې اړه یعقوب ویلی:

"زما وروڼو، هرکله چې تاسو د مختلفو ازموینو سره مخ شئ، دا خوښی حساب کړئ!"
(یعقوب ۱: ۲)

موږ ټول امریکایان شاید پدې وضعیت پوهیږو ځکه چې موږ متشبهیت ته ارزښت ورکوو. په کار او سوداګرۍ کې فرصت د ودې، بریالیتوب او سوکالی لپاره یو فرصت دی؛ د خپل حد پراخولو فرصت. موږ هم باید مصیبت او سختۍ په ورته ډول وګورو، ځکه چې ټولې ستونزې زموږ د ودې فرصتونه دي. یعقوب ادامه ورکوي: "ځکه چې تاسو پوهیږئ چې ستاسو ایمان د ازموینې له بوټي څخه تیریدل استقامت رامینځته کوي. مګر استقامت خپل کار بشپړولو ته

د صحرا سفر څخه د ژوندي پاتې کيدو لپاره لارښوونې

شماره ۹: اسماعيل مه خلث کوی

کله چې زموږ کار په صحرا کې پای ته ورسېږي او موږ فکر کوو چې موږ په صحرا کې ډير وخت پاتې شوي يو، موږ د خوب ليدلو لپاره "يو څه" کولو ته وسوسه يو. زه دې پېښې ته "د اسماعيليانو بل زيږون" وایم. دا ډول شيان زموږ سره پېښېږي کله چې موږ د خپلو هڅو په واسطه د خدای ژمنه ترلاسه کولو هڅه کوو. اسماعيليان معمولا د حقيقي اړتيا څخه سرچينه اخلي، مگر دوی د جسم څخه زيږيدلي دي.

البته، دا کيسه د ابراهيم او ساره په کيسه کې ده، چې خدای ورته د زوی ژمنه کړې وه. دوی ۱۱ کاله انتظار وکړ، مگر داسې ښکاري چې ۸۶ کلن ابراهيم او زړه ساره د ماشوم د زيږون لپاره ډير زاړه وو. نو دوی يو بل پلان جوړ کړ. سارا وړاندیز وکړ چې ابراهيم هاجره د خپلې ميرمنې په توگه واخلې او د هغې له لارې به هغه ژمنه شوې ماشوم ولري. دا په ټوله کې ښه پلان نه و. د اسماعيل هره طريقه، حتی که دا ښه ښکاري، بد نظر دی. تل په یاد ولرئ چې هر څه چې تاسو په خپل فزيکي ځواک سره جوړ کړئ، تاسو بايد په خپل فزيکي ځواک سره ژوندي وساتئ!

ما پخپله د خپلې صحرا په دوره کې د بلې نقشې هڅه وکړه. زه پوهيدم چې خدای له ما سره په ټوله نړۍ کې د بشارت د خدمت ژمنه کړې وه. مگر ما د دې پېښې هيڅ ښه ونه لیده او زه په محلي کلیسا کې بند پاتې وم. نو ما هڅه وکړه چې د صحرا څخه ځان خلاص کړم. زما د هڅو پایله له لاسه ورکولو سره تړلې وه او هيڅ شی نه و. کله چې زه مات شوم، خدای هر څه په لاره واچاوه او هرڅه يې بدل کړل.

زه تاسو هڅوم چې د ځان لپاره مصيبت مه جوړوئ او بل اسماعيل مه جوړوئ. خدای دې وکړي چې هغه څه چې تاسو سره يې کړې دي پوره کړئ.

راوړي ترڅو تاسو بالغ او بشپړ شئ او هيڅ شی مه کوئ. " (يعقوب ۱: ۳-۴).

په صحرا کې، موږ ته فرصت راکړل شو چې صبر وکړو. موږ په ورځني خبرو اترو کې د "پاښت" کلمه څنگه کاروو؟ ډيری وختونه موږ د سپورت په روزنه کې اورو چې دا

تمرین زموږ د قوت لوړولو لپاره دی. په ساده ډول، د قوت روزنه زموږ ظرفیت لوړوي ترڅو د راتلونکي ننگونو سره مخ شي.

موږ د داسې حالت سره مخ یو: په هره ازموینه کې، خدای موږ ته اجازه راکوي چې د یو هدف لپاره رنځ وکارو، او د هغه هدف په موږ کې د وړتیا پیدا کول دي. خدای به موږ ته اجازه راکړي چې د یوې سختې څخه تیر شو چې زموږ لپاره د راتلونکي سختی درجې سموي (لکه د الوتنې سمیلېټر په څیر). دا دقیقاً د دې دلیل لپاره دی چې هغه محاکمې چې موږ یې اوس مهال ورسره مخ یو زموږ د چمتووالي یا مسؤلیت اوسنی کچې څخه بهر ښکاري. نو لاندینی کرښه دا ده چې خدای موږ د نن ورځې ننگونو په کارولو سره د راتلونکي لوی ننگونو لپاره چمتو کوي.

اوس بیرته په کلپ کې زما د وزن پورته کولو ستونزو ته راشو. لکه څنګه چې ما مخکې وویل، کپ ما ته هغه ځای روزنه ورکړه چې زه کولی شم ۶۰ کیلوګرامه بینچ پریس وکړم. که څه هم دا زما لپاره یوه لویه لاسته راوړنه ګڼل کیده، ما له ځانه سره فکر کاوه چې آیا زه ډیر وزن پورته کړم؟ د وزن پورته کولو او معنوي تیاری او ځواک لپاره اړین تمرینونه پرتله کړئ که خدای زما لپاره په فکر کې داسې څه ولري چې د ۶۰ کیلو وزن پورته کولو سره مساوي وي، زه باید څه وکړم؟

نو ما کلپ او روزنې ته ادامه ورکړه تر هغه چې ما د ۹۰ کیلوګرام بینچ پریس کولای شو، مګر زه د څو کلونو لپاره په دې وزن کې پاتې شوم. ما په کالیفورنیا کې په یوه کنفرانس کې خبرې کولې او یو څو کسانو له ما څخه وپوښتل، "جان، تاسو کله هم ۱۰۰ کیلوګرامه بینچ پریس کړې؟"

ما په ناامیدی ځواب ورکړ: "ما په پنځو کلونو کې د دروند وزن هڅه نه ده کړې." دوی ځواب راکړ: "موږ به تاسره مرسته وکړو!" او ما د ۱۰۰ کیلو سینه پریس هم پورته کړ. زه ډیر خوشحاله شوم!

له دې پېښې وروسته یو څوک زموږ د خدمتي ټیم سره یو ځای شو، چې له یو بل سره له پېژندلو وروسته پوه شوم، هغه د وزن پورته کولو په سیالیو کې برخه اخیستې وه، له هغه وروسته مو په ګډه روزنه وکړه. د ټیم د دې نوي غړي په مرسته ما وکولای شول چې ۱۰۵ کیلو او بیا ۱۱۰ کیلو وزن پورته کړم، مګر ما خپل ځان ته وویل چې شاید زه ډیر دروند وزن پورته کوم؟

یو کال وروسته، زه د ډیټرایټ په یوه کلیسا کې موعظی ته لارم. د یکشنبې له غونډې وروسته، د دې کلیسا شپون وویل: "زه د یو ملي پیژندل شوي روزونکي سره روزنه کوم. هغه زموږ د کلیسا غړی دی. زه سبا ورسره نیټه لرم، ایا ته غواړئ چې ما سره راشی؟" ما په جوش ځواب ورکړ: "حتما!"

بله ورځ موږ یوځای کله ته لارو. کوچ ماته وکتل او ویې پوښتل: "زه فکر کوم چې ته ۱۱۰ کیلو گرامه بینچ پریس وهی؟" ما وویل: "هو، مگر یوازې یو ځل."

روزونکي وویل: "نن به لږ نور هم وزن ډیر کړو." څه؟ زه نه غواړم ووايم چې ما فکر کاوه، "ته لیونی یی! خو دا ممکنه نه ده!" خو له لږې لارښوونې او روزنې وروسته می په پوره سره ۱۲۰ کیلو وزن پورته کړ.

زه ډیر خوشحاله وم. موږ بیرته کولوراډو ته لارو او هره اونۍ د دې نامتو کوچ زما او د ټیم نوي غړي د بریښنالیک له لارې روزل. موږ د هغه پلانونو سره سم تمرین وکړ چې هغه ورکول. بل کال، زه د ډیټرایټ کلیسا ته راستون شوم، او زه په هغه وخت کې ۴۲ کلن وم.

هغه یکشنبه ما د روح القدس په ځانگړي صفاتو موعظه وکړه. دوشنبه راغله او موږ ټول یوځای کله ته لارو. روزونکي وویل: "جان، ما تیره شپه خوب ولید چې ته ۱۳۵ کیلو وزن پورته کوي!"

ما وویل: "دا لیونتوب دی!" مگر ما شاید ځان ته فکر وکړ: "ستا لپاره ښه، مگر ما داسې خوب نه دی لیدلی!"

هغه وویل: "جان، تا پرون د روح القدس په اړه موعظه وکړه. خدای تیره شپه ما ته دا خوب راکړ! د پریس په چوکۍ سمله، ته باید امتحان کړي."

د گرمښت وروسته، دوی وزن په بار کې واچاوه او په یوه چیغې سره ما ۱۳۵ کیلوگرامه وزن پورته کړ.

زه ډیر خوشحاله وم چې ما له هوایی ډگر څخه لیزا ته زنگ وواوه او می ویل: "زه دومره انرژي لرم چې هلته پرواز کولی شم! زه اړتیا نلرم چې په الوتکه کې پورته شم!". کله چې ما ۱۳۵ کیلوگرامه وزن ووهلو، زما د بینچ پریس معمولا ۱۰۰ کیلوگرامه وه. په حقیقت کې، ما د دې وزن سره د لسو سیټونو کار کاوه. مگر که کیپ، کله چې زه ۳۵ کلن

وم، د ۴۰ کیلو پر ځای ۱۰۰ کیلو کېښودلی وای، پر ما به څه بلا راغلی وه؟ امکان یی درلود چی زه مړ شوی وای! دومره دروند وزن چې زما له لاسه وغورزیږی او پر ما راگوزار شی! په دې کلونو کې زما پرله پسې هڅو زه خپل اوسني ځواک ته راوستلم. نو، هغه څه چې زما لپاره نورمال وزن گڼل کیده، اوه کاله مخکې به یی زه وژلی وی.

له همدې امله د ژوند آزمویښې، او معمولا هغه چې د یو څه مودې لپاره دوام کوي، په حقیقت کې د برداشت تمرینونه دي چې موږ د راتلونکي آزمویښې لپاره چمتو کوي. لکه څنگه چې موږ په خدای کې پیاوړي کیږو، موږ د خدای د سلطنت په جوړولو کې ډیر څه کولو توان لرو.

له بده مرغه، داسې کسان به وي چې د سلطنت په وړاندې ودریږي چې عیسی به په سترگو کې اوبنکو سره ووايي: "ما تاسو لپاره ډیر شیان په فکر کې درلودل، مگر تاسو د اړینو ننګونو سره د مقابلې توان نه درلود!" دا مسله بدبخته ده، ځکه لکه څنگه چې تاسو پوهیږئ، خدای موږ زموږ د توان څخه بهر نه ازموي. هغه پخپله موږ ته دا وعده راکړې ده! زه غواړم زما د وزن پورته کول له دې سره پرتله کړم. که تاسو د ۶۰ کیلو روحاني وزن د پورته کولو وړتیا لرئ او خدای یو پلان یا وضعیت په فکر کې لري چیرې چې تاسو باید ۸۰ کیلو مخالفتونه، تعذیبونه، لالچونه او آزمویښې پورته کړئ، تاسو به یقینا د دې څخه لږ وزن ولرئ. هغه به اجازه ورنکړي، ځکه چې تاسو دومره پیاوړي نه یاست. پرځای یې، خدای ستاسو روزنې ته ادامه درکوی. هغه به تاسو ته اجازه درکړي چې د ۷۰ کیلوگرامه ازموینه تیره کړئ، داسې ازموینه چې پر تاسو فشار راوړي، مگر تاسو مات نه کړي.

د مثال په توګه، شاید یو څوک ستاسو د شا غیبت او افواه خپروي. د دې پرځای چې مقابله وکړئ او د ځان دفاع وکړئ او د هغه چا په اړه غیبت وکړئ، تاسو یی پر ځای د خدای کلام اطاعت کولو لپاره هیڅ نه وایئ او یوازې هغه ته برکت ورکوی. دا ډیر ښه دی! - تاسو ۷۰ کیلو وزن پورته کړئ! اوس د بل گام لپاره وخت دی، تاسو باید د ۷۵ کیلو وزن پورته کړئ! که تاسو په ستونزو کې د هغه خبرې تعقیب کړئ، ستاسو روزنه به د ۱۰۰ کیلو وزن پورته کولو ته لاړ شي. تاسو اوس د خدای په سلطنت کې د نوي او هاخوا پلان یا وضعیت لپاره چمتو یاست، کوم چې ستاسو د ژوند لپاره د خدای پلان دی.

که تاسو په غیبت او سپکاوی سره عمل وکړئ او د هغه چا سره عکس العمل وکړئ، لکه څنگه چې تاسو پوهیږئ، تاسو د خدای اوبنکې بحولی او هغه درته وایي: "له بده

مرغه، ته بايد بيرته لارشي او ۶۵ كيلو تكليفونه پورته كړئ. "تاسو لاهم په "كلپ" كې ياست، مگر تاسو د هغې څخه گټه نه اخلئ.

روزنه دوام لري، مگر تاسو پرمختگ نه كوئ. بيا هغه تاسو ته اجازه دركوي چې د ۹۰ كيلو وزن په څير د مالي ستونزو سره مخ شئ. مگر د دې پرځای چې د الهی رزق په لټه كې شئ، تاسو سمدلاسه وواياست، "هيڅ ستونزه نشته، د كريډيټ كارت لپاره لاهم خونه شتون لري!" بيا به خدای اضافي وزن لري كړي او ۷۰ كيلو ته راستون شي.

داسې وخت به راشي چې خدای به تاسو په خپل سلطنت كې د ۹۰ كيلو وزن په څير د دندي لپاره فكر وكړي. كه تاسو د صحرا په آزمويو كې په مكرر ډول ناکام شوي ياست - د وزن پورته كول - هغه يقينا تاسو ته د دې كولو لپاره بلنه نشي وركولى، ځكه چې تاسو د سختيو پورته كولو روحاني عضلات نلري، نو خدای بايد بل څوك ومومي چې دا كولى شي.

پير ځواک او اقتدار

صحرا مو پياوړي كوي او دا ځانگړنه صحرا مهمه كوي.

په صحرا كې، د يحيى روح پياوړى شو.

په صحرا كې، د عيسى روح پياوړى شو.

د دوى روحاني عضلات په آرامۍ كې وده نه كوي، مگر د دوى د عقيدې په آزمويو كې پياوړي شوي.

په دې حالت كې، موږ د يعقوب څخه ښه خبرونه اورو، هغه وايي چې كله موږ د آزمويو څخه تير شو لکه څنگه چې خدای موږ غواړي، موږ به د هغه څه لپاره چمتو او پياوړي يو چې هغه په راتلونكي كې زموږ لپاره ذخيره لري:

"ځكه تاسو پوهيږئ چې د آزمويو له بوټي څخه ستاسو د باور تيريدل استقامت رامینځته كوي. مگر استقامت خپل كار بشپړ كړئ ترڅو تاسو بالغ او بشپړ كړى او هيڅ شی نه وي." (يعقوب ۱: ۳-۴)

كله چې يعقوب وايي: "راځئ چې خپل كار بشپړ كړو" هغه زموږ وړتيا او ثبات ته

اشاره کوي. هغه موږ ته دا هم وايي چې موږ د صحرا په غيږ کې څه کولی شو: "برکت دی هغه څوک چې په آزمويڼو کې صبر کوي، ځکه چې کله هغه د آزمويڼې له بوټي څخه راووځي هغه به د ژوند تاج ومومي چې خدای د هغه چا سره ژمنه کړې چې ورسره مينه لري." (يعقوب ۱: ۱۲)

د "تاج" کلمه له هغه څخه اخيستل شوي واک او ځواک ته اشاره کوي. لکه څنگه چې عیسی د شيطان لخوا د آزمويڼې لپاره صحرا ته لارې او د هغه د اطاعت او استقامت له امله د واک او ځواک سره د صحرا څخه راووت، موږ هم کولی شو د صحرا موسمونو څخه د دوه گوني واک او ځواک سره راوتلی شو. (لوقا ۴: ۱، ۱۴).

زه ستاسو په اړه نه پوهیږم، مگر زه حتما غواړم خپل روحاني عضلات انعطاف کړم نو زه کولی شم هغه څه اداره کړم چې خدای یې غواړي.

ايا تاسو د کلپ لپاره چمتو یاست؟

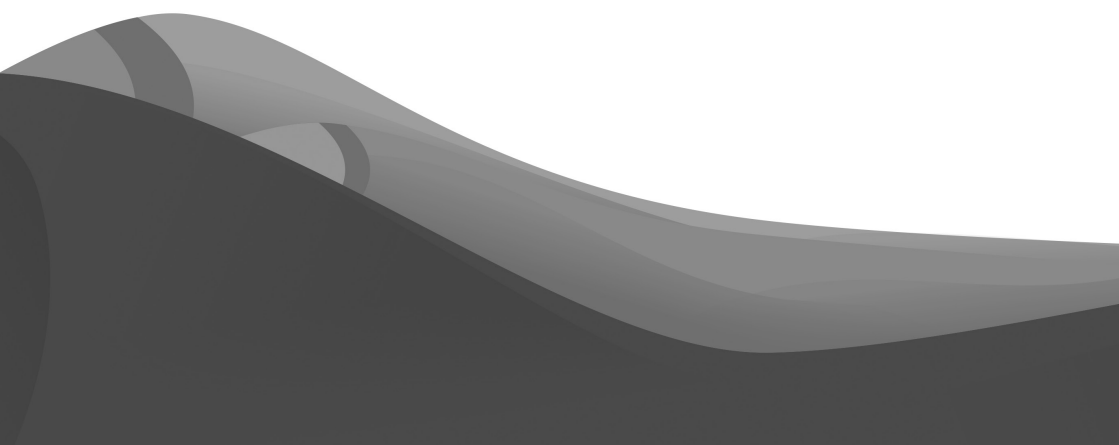
په صحرا کی اوبه

"که په سختۍ کی نشو کولای پر خدای ایمان ولرو، نو احتمالاً په هغه مو ایمان نه درلودلی."

- چارلز اسپرجن

"څوک چې دا اوبه وڅیښي هغه به بیا تږی شي. مگر څوک چې هغه اوبه وڅیښي چې زه به یې ورکړم هغه به هیڅکله تږی نشي، مگر هغه اوبه چې زه به یې ورکړم په هغه کې به د ابدی ژوند لپاره د چینې څاه وگرځي."

- یوحنا ۴: ۱۳-۱۴

په صحرا کې باران يو نادره پيښه ده. په صحرا کې لږې يا هيڅ اوبه شتون نلري او بايد د څاه يا چينې څخه راوباسي. د صحرا ځمکه وچه او تېرى ده (مزمور ۶۳: ۱)، نو عيسی مور ته د دې ټکو سره بلنه راکوی:

"څوک چې تېرى وي، ماته دې راشي او وڅښي. څوک چې په ما باور وکړي، لکه څنگه چې مقدس کتاب وايي، د هغه له گېډې څخه به د ژونديو اوبو سيندونه وځي." عيسی د روح په اړه دا وويل. (يوحنا ۷: ۷۳-۹۳)

د صحرا په موسمونو کې، ما هغه وختونه په ياد دي کله چې ما د دعا هڅه کوله، مگر تازه، ژوندی اوبه ستونزمنې وې چې پيدا شى. دا په داسې حال کې وه چې د خداى د غوښتلو په خاطر مې خپله خيمه واخسته او د سيمې يوه لوى پارک ته لاړم چې ماسپښين او بل سهار هلته تير کړم. هغه شپه ما دعا وکړه او څو سرودونه مې وويل. دى شاوخوا درې ساعته وخت ونيو، مگر داسې نه بريښي چې هيڅ ځاى ته ورسېږم. ما نوي څه ونه موندل او زما د وجود چينه وچه شوه. په بې صبرۍ سره، زه زما د خوب کڅوړې ته ورننوتم او هڅه مې وکړه چې خپل سر په بالښت کې آرام کړم.

ما داسې احساس کاوه چې ټول بد روحونه زما لپاره نڅا کوى ځکه چې زه ښه خوب نه شم کولى. هغه شپه مې ښه خوب ونه کړ. زه له يوې خوا بلې خوا ته اغوښتم او له ځانه مې وپوښتل چې ولې خداى ماته ځان نه دى ښودلى. بل سهار زه بهر لاړم او په پارک کې جوړ شوي لارو ته لاړم او په روح کې مې دعا وکړه، مگر زما د وجود ځمکه بيا وچه شوه. دې حالت يو نيم ساعت دوام وکړ. په پای کې ما پورته وکتل او ومی ويل: "خدايه، زه فکر

کوم چې زه په صحرا کې يم. " له ځانه سره مې فکر وکړ چې ښه به دا وي چې کور ته لاړ شم او د خدای په لټه کې شم. هغه زه دې صحرا ته راوستم او هيڅ شی به بدل نشي تر څو چې هغه ما راوباسي.

خو دا فکر غلط وو! خدای موږ صحرا ته نه يو راوړي چې ستړي او تسليم شو او بالاخره هغه په خپل مطلق واک سره زموږ شرايط بدلوي. د هغه اراده دا نه ده چې موږ په صحرا کې ناکام شو، بلکې هغه غواړي چې موږ په دې دور کې بريالي شو! په عين حال کې، ما ناڅاپه زما له دننه څخه يو غږ واورېد چې ويل يې: " وجنگيگه!" او دا يوه کلمه هغه اور او ژوند و چې ما ورته اړتيا درلوده. ما سمدلاسه وويل: " په ما کې د خدای ډالۍ راشه! د ژوند اوبو! جوش کړه، زما د روح چينه!" په هغه وخت کې په صحرا کې د اسراييلو سره څه پيښ شوي وو را په ياد شول:

" له هغه ځايه دوی بير ته هجرت وکړ، هماغه ځاه چې خدای موسی ته ويلي وو: خلک راغونډ کړه ترڅو زه دوی ته اوبه ورکړم. بيا بنی اسراييلو دا سرود ووايلو: اي څا، خپل جوش ته راشه! هغه ته سرودونه ووايه!" (اعداد ۲: ۶۱-۷۱)

لکه څنگه چې ما د مقدس کتاب څخه دا ټکي تکرار کړل، زما دعا پياوړې او پياوړې شوه او ما خپل ځان په دې لاره کې په چټکۍ سره وموند، دعا کول او د خدای کلام په ځواک او ليوالتيا سره می اعلان کړل. هر څه نوي شول او زه بل سپری شوم! ما د هغه شتون زما سره په کلکه احساس کړ. يوازې څو دقيقې مخکې، ما د سخت او کمزوری احساس کاوه، مگر اوس زه چمتو وم چې د خدای کلام په مسلح سره د دښمن سره مقابله وکړم!

دا حالت نږدې پنځه ويشت دقيقې دوام وکړ، دا ماته پنځه دقيقې ښکاري. زه تازه وم او د نړۍ بدلولو ته چمتو وم! عیسی وويل چې د ژوند چينه د هغه چاله زره څخه راپورته کيږي څوک چې خدای ته راځي او له هغه څخه اوبه څښي. کله چې موږ په صحرا کې يو، موږ د خدای د روح نازلیدل نه وينو. په دې وچکالی کې، د ژوند اوبه بايد زموږ د زړونو له ژورو څخه راوايستل شي، د خدای چينه.

پام وکړئ چې کله عیسی د خدای د روح د ژوند اوبو سرچينې په اړه خبرې کوي، هغه د سيندونو جمع کلمه کاروي، نه سيند؛ هغه سيندونه چې د ايماندارانو له زړونو څخه بهيږي.

د خدای روح څنگه زموږ له زړونو څخه د سیندونو په څیر تیرېږي؟ اشعیا پیغمبر د خدای د روح د کار طبیعت تشریح کوي: "د خدای روح به په هغه باندې آرام وي، د حکمت او پوهې روح، د مشورې او ځواک روح، د پوهې روح او د خدای ویره." (اشعیا ۱۱: ۲) روح القدس، د حکمت روح، د پوهې روح، د مشورې روح، د ځواک روح او د خدای د ویرې روح بلل کېږي. ځکه چې عیسی وایي چې د خدای روح به د سیندونو په څیر وي، نو دا د حکمت سیند، د پوهې سیند، د مشورې سیند، د ځواک سیند او د خدای د ویرې سیند بلل کېدی شي. د حیرانتیا خبره نده چې زما زړه د پارک له لارې د تگ پرمهال اور و!

• دلته ځینې حقایق شتون لري چې دا تاییدوي:

• امثال ۱۸: ۴ وایي: "د سړي د خولې خبرې ژورې اوبه دي، یو څاڅکي جریان د حکمت سرچینه ده."

• امثال ۱۶: ۲۲ وایي: "حکمت د هغه د خاوند لپاره د ژوند سرچینه ده."

• امثال ۲۰: ۵ وایي: "مشوره د اوبو په څیر ده، د انسان په زړه کې ژوره ده، دا یو حکمت لرونکی سړی غواړي چې هغه راوباسي."

• دا چشمې د مومنانو په زړونو کې دي، ځکه چې دا په زړه کې دی چې روح یې اطاعت کوي. مگر یوازې هغه څوک چې د خدای په لارو پوهیږي له دې چینې څخه اوبه راوباسي. کلیدي کلمه "استخراج" ده. یوځل بیا، تاسو باید په یاد ولرئ: په صحرا کې تازه اوبه د روح له باران څخه ندي، مگر باید د زړونو څخه راوباسي.

• امثال ۱۰: ۱۱ وایي: "د صادقانو خوله د ژوند سرچینه ده..."

• امثال ۱۵: ۲۳ وایي: "د یو سړي لپاره، د هغه د خولې ځواب خونې راوړي! [زړه ژباړه]"

که زه بیرته په پارک کې خپلې خیمې ته تللی او ویلی می وی: "زه کور ته ځم او زه به د هغه په لټولو کې پاتې شم، هغه زه دې صحرا ته راوستلی يم، او دا به بدل نشي تر څو چې هغه ما له دی څخه راوباسي." زه به د خپل بار وزن له ځانه سره وړم، زه به یې کور ته راوړم. مگر ما هغه څه اعلان کړل چې خدای زما په زړه کې اچولی و او په دې سره ما د کوهي څخه د اوبو ایستلو ځواک وموند. ما د ځمکې لاندې د نجات چینه موندلې وه، او د هغه ژورې څاه څخه ما تازه اوبه راوباسلې. دا واقعا د صحرا په مینځ کې د چینې څخه د یخ اوبو څښلو په څیر و!

ډیری د اوبو او خوراک د نشتوالي په دې وخت کې تسلیمیري، مگر خدای فرمایي: "پرمخ لاړ شه، مه ودرېږه!" موږ باید په خپل ځان کې ثابت او انگیزه ولرو ترڅو موږ په سمه لار کې وساتئ تر څو چې د خدای اراده پوره نشي.

ډیری ایمانداران د صحرا په وخت کې د دعا مخه نیسي، ځکه چې اوبه د دوی د وجود له چشمې څخه نه راځي او د لارې دوام ورته ستونزمن ښکاري. دوی کمزوري دي او خدای غواړي چې دوی پیاوړي کړي ترڅو دوی په راتلونکي کې د جگړې لپاره چمتو وي. موږ د خپل وجود له پسرلي څخه د اوبو ایستلو ځواک چیرته پیدا کوو؟ د خوښی څخه! اشعیا په ۱۲: ۳ کې وایي: "نو په خوښۍ سره به تاسو د نجات له څپو څخه اوبه وباسئ." له همدې امله "د خدای خوښي زموږ ځواک دی" (نحمیا ۸: ۱۰). خوښي یو روحاني ځواک دی چې موږ پیاوړي کوي.

د خدای خوښي څه ده؟ د ډېرو کلونو لپاره مې فکر کاوه چې د خدای خوښي هغه خوښي ده چې په خپل ځان کې لري. زه ددی مفهوم په سمه توګه نه پوهیدم او دا د خدای کلام نه و. ایا تاسو کله هم اوریدلي چې یو څوک د "پخولو خوښی" جمله کاروي کله چې د پخلی کولو خبره راځي؟ پخپله پخلی کې هیڅ خوند نشته. د هغوی معنی دا ده چې پخلی موږ ته د خوښۍ احساس راکوي. "د خدای خوښي" هغه خوښي ده چې موږ یې د هغه سره زموږ د اړیکو له لارې تجربه کوو. هغه زموږ د خوښۍ لامل دی!

د یوازیتوب په دعا کې د هغه شتون نه احساس کول پدې معنی ندي چې هغه زموږ څخه انکار کړی دی. موږ باید د خپلو احساساتو پر بنسټ پریکړه ونکړو چې خوشحاله یو یا نه. د خوښۍ احساس په دې پورې اړه لري چې هغه څوک دی او هغه ګټه چې موږ یې له اړیکو څخه ترلاسه کوو. نو، موږ د تیرو درواغو انکار کوو او د دې پرځای موږ هڅه کوو پوه شو چې هغه موږ ځان ته رابلی - د ژوند ژور پسرلي ته!

روان چشمي

د ابراهیم زوی، اسحاق، چې د معجزې پایله وه، هم پرته له اوبو او خوراک څخه تیر شو:

"یو ځل په هغه ځمکه کې قحطي وه، پرته له هغه قحطی څخه چې مخکې د ابراهیم په وخت کې راغلې وه ... خدای اسحاق ته ښکاره شو او ویې ویل: "مصر ته لاړ شه، مگر

د صحرا سفر څخه د ژوندي پاتې کیدو لپاره لارښوونې

۱۰ نمبر: د خوښی پټ درملی

کله چې تاسو په صحرا کې یاست، نو دا اسانه ده چې یوازې خپل شرایط وگورئ. خو زه غواړم په دې اړه یو راز له تاسو سره شریک کړم چې زه یی د صحرا په دوره کې وژغورلم. ما دې راز ته د "خوشحالی درمل" نوم ورکړی دی. کله چې زما څخه جلا په زړه پوري شیان پېښیږي، کله چې هرڅه په تپه ولاړ ښکاري او شاید زما دعاگانې بې پایلې وي، زه بیرته ځم او د عیسی کار په اړه فکر کوم. زما په یاد وی چې هغه زه له داسې جهنم څخه وژغورلم چې اور یې هیڅکله نه مړاوی کیدو. هغه دوزخ چې د شیطان لپاره جوړ شوی، زما لپاره نه. خو شیطان انسان دوکه کړ او له ځانه سره یې دوزخ ته بوتلو. په هرصورت، عیسی مسیح، زما رب، خپل ژوند ورکړ ترڅو زه وژغورل شم. کله چې زه دا کار کوم، کله چې زه هغه ته گورم، کله چې زه د شکر کولو غوره کول او ژوند د ابدي په توگه گورم، ناڅاپه زما اوسنی وضعیت مهم ښکاري.

د خوښی لپاره زما پټ درمل: د ټولو شیانو په یاد ساتل چې زه یې باید مننه وکړم او د عیسی مسیح په لټه کې شم.

په هغه ځمکه کې اوسېږه چې زه به یې درته ووايم. دا د استوگنې ځمکه ده او زه به ستاسو سره يم او زه به تاسو ته برکت درکړم. " (پیدایش ۶۲: ۱-۳)

خدای په ځانگړې توگه اسحاق ته وایي چې مصر ته لاړ نه شي چیرې چې هغه آرامی ومومي، مگر هلته پاتې شي چیرې چې خدای هغه ته ویلی دی. ډیری وختونه وروسته کله چې خدای موږ د صحرا څخه راوباسي، موږ لومړی له ځان سره فکر کوو: "اوس له دې ځایه د وتلو وخت دی!" د سهار د دعا په وخت کې چې موږ د خدای شتون احساس نه کړو، زموږ ذهن هغه شیانو ته متوجه کیږي چې موږ یې باید په هغه ورځ ترسره کړو او موږ د خپل دعا پای ته رسولو او د هغه شیانو لیست جوړوو چې موږ یې باید ترسره کړو. که چیرې د کلیسا غونډه چې موږ پکې گډون کوو وچه ښکاري، پرته له دې چې د

خدای څخه پوښتنه وکړو، موږ پریکړه کوو او ځان ته وایو: "زه به هغه ځای ته لاړ شم چېرې چې روحاني جذبه وي او واعظونه عالي وي!" یا که زموږ د ژوند ټولنیز یا اقتصادي شرایط د دښتې په څیر ښکاري، موږ به د دې پاتې ښار پریښودو ته پام وکړو. موږ فکر کوو او ځان ته وایو: "که زه دلته پاتې شم، زه به وچ شم او هیڅکله به د خپل ژوند لپاره د خدای پلان ونه وینم!"

ډیری امریکایی ایماندارانو دا ډول فکرونه لري. دوی له یوې ټولنیزې رسنۍ څخه بلې ته، له یوې دندې څخه بلې ته، له کلیسا څخه کلیسا ته، او له ښار څخه ښار ته، هڅه کوي د خپل اوسني وچ ځای څخه تېښته وکړي. د دې پرځای چې یو چینه پیدا او خدای ته اجازه ورکړي چې د تازه اوبو د جریان لپاره وکاروي، دوی مصر ته راستانه شوي ترڅو آرام ومومي. مگر دوی نه پوهیږي چې په ډیری مواردو کې خدای غواړي هغه خوب پوره کړي چې دوی ته یې ورکړي. زه پوهیږم چې شیان تل په دې لاره نه ځي، ځکه چې ځینې وختونه خدای موږ د نوي ځای لپاره چمتو کوي او اجازه راکوي چې د زاړه ځای نښې په موږ کې وچې شي. اصلي شی د خدای د روح لخوا لارښوونه ده! که خدای خاموش وي، ولاړ شه او دعا وکړه!

وگورئ چې د خدای اطاعت کولو او په قحط ځپلې ځمکه کې د پاتې کیدو په پایله کې د اسحاق سره څه پیښ شوي:

یو ځل اسحاق په هغه ځمکه کره وکړه او په هماغه کال کې یې سل چنده حاصل وکړ، ځکه چې خدای ورته برکت ورکړ، هغه سړی شتمن شو او ورځ تر بلې شتمن شو، تر دې چې هغه ډیر شتمن سړی شو، ډیری رمې او ډیری خدمتگاران یې درلودل. دومره چې فلصتیان له هغه سره حسد کاوه، نو اسحاق ټول هغه څاگانې چې د هغه د پلار خدمتگارانو د خپل پلار ابراهیم په وخت کې کیندلې وې، بیا پرانیستې، هغه څاگانې چې د هغه د پلار ابراهیم او فلصتیان په وختونو کې کیندل شوې وې. د ابراهیم له مړینې وروسته یې وتړل، او دوی یې په ورته نومونو یاد کړل چې پلار یې ورته ورکړي. " (پیدایش ۶۲: ۲۱-۵۱، ۸۱)

هغه اوبه چې اسحاق د خپلو فصلونو د کرلو لپاره ورته اړتیا درلوده د خپل پلار له څاه څخه یې را وویستلی - هغه څاه چې فلصتیانو ډکه کړې وه. لکه د اسحاق په څیر،

هغه اوبه چې موږ یې په زړونو کې د تخم د نه بدلیدونکي او کامل ودې لپاره اړتیا لرو باید د تړلو څاگانو څخه راوباسو. فلسطینیان له نړۍ او له همدې نظام څخه وو. ځینې وختونه، کله چې موږ د نړۍ سیستمونو ته نږدې کیږو، زموږ چشمې پرته له مخکینۍ خبرتیا تړل کیږي. د ژوند اوبه باید زموږ د وجود له چینې څخه په دوامداره توګه جریان ولري ترڅو زموږ روح څومره چې اړتیا وي اوبه شي.

زه فکر کوم چې د مسیح بدن ته د کلتوري ارزښتونو راتګ زموږ د پیری لپاره د وجود چینې بندې کړې. ایا کلیسا، چې غوښتل یې د ژوند د اوبو سرچینه شي، د ګمراه کونکي دښمن ته د لارې په ورکولو سره خپل چشمه بنده کړې؟

هغه پوښتنه چې موږ یې باید پوښتو: ایا خدای کولی شي خپله کلیسا د ژوند ورکونکو اوبو سره ژوندي کړي؟ ځواب: البته! اشعیا دا ډول انځور په ښه توګه بیان کړی دی:

"خدای به تاسو ته په دوامداره توګه لارښوونه وکړي،
 او ستا روح به په سوزیدونکي صحرا کې مطمئن وي.
 دا به ستاسو هډوکي پیاوړي کړي.
 او تاسو به د باغ په څیر اوبه شي
 او داسې چینه چې اوبه یې نه کمیږي.
 ستاسو خلک به زاړه کنډوالونه بیا جوړ کړي.
 او دوی به د پخوانیو ورځو بنسټونه رامینځته کړي.
 او دوی به تاسو ته د ماتو دیوالونو جوړونکی ووايي
 او د کور لپاره د لارو بیا رغونکی." (اشعیا ۸۵: ۱۱-۲۱)

لکه څنګه چې اسحاق د آرامۍ ځمکې ته په تګ سره خپله لاره جدا کړه، نو موږ (د خپل کار په کولو، د شخصي خوښیو تعقیب، یا د خپلې خوښې سره سم ژوند کولو او د خدای په ځای د عزت کولو سره) باید د خدای په څیر وي. یو اوبه شوی باغ او یو حیاتي چینه چې اوبه په دوامداره توګه بهیږي! که موږ هغه څه وکړو لکه څنګه چې خدای وغواړي، خدای به د هغه د ژوند اوبه زموږ له لارې د هغه خلکو وچې او تندې دښتې ته لارښوونه وکړي. خدای موږ ته لارښوونه کوي چې هر هغه چشمه بیا پرانيزي چې نړۍ یې ډکه کړې. یوځل بیا، زه باید ووايم چې دا کار دوام ته اړتیا لري او ممکن یو څو ساعته، څو ورځې، څو اونۍ، څو میاشتې، یا حتی څو کاله وخت ونیسي.

د لیوالتیا له لاسه ورکول

زه فکر کوم چې ما تر اوسه په کتاب کې دا روښانه کړې چې صحرا یو استعاره ده او مختلف حالتونو ته اشاره کوي. د دې ټولو شرایطو مشترکه نښه د داسې وضعیت تجربه کول دی چې موږ په کې د محرومیت یا وچوالي سره مخ یو. پیری وختونه د صحرا نښه د لوستلو یا حتی د خدای سره د اړیکې لپاره د لیوالتیا جمود یا بشپړ ورکیدل دي.

اجازه راکړئ چې تاسو سره زما دوهم صحرا وخت بیاکتنه وکړم. په هغه وخت کې زه په فلوریډا کې د یوې کلیسا د ځوانانو شپون وم.

د فلوریډا په کلیسا کې لومړی ۹ میاشتې عالی وې، د کلیسا خدمت او د ځوانانو پله وده کوله او زه خوشحاله او ځواکمن وم. خو ناڅاپه داسې شوه لکه یو چا چې زما د وجود د اوبو لاره بنده کړه او زما ټول جذبه او انگیزه وچه شوه.

ما د پخوا په پرتله ډیر وخت په دعا کې تیراوه، مگر ما هیڅ پرمختګ نه کاوه. دا یوازې نه و، هغه خوب چې ما د ځوانانو ډلې لپاره لیدلی و له منځه تللی و (زاړه شراب توی شوي وو) هرڅومره چې ما دعا کوله، زما خوب نور هم لرې ښکاري. په بهر کې، هیڅ بدلون نه و، مگر په داخلي توګه، بدلونونه راغلل.

د دې ټولو سربیره او د دې ټولو پېښو په مینځ کې، لیزا او ما بهرنی آزمویښت برداشت کړې چې مخکې مو هیڅکله تجربه نه وه کړې. تر ټولو لویه آزمویښه څه وه؟ زما مستقیم څارونکي زما په وړاندې قضیه جوړه کړه او غوښتل یې چې زه له دندې گوښه شم. ستونزه هغه وخت پیل شوه کله چې زما د څارونکي زوی زموږ په کلیسا کې د ځوانانو په ډله کې و او یوه شپه د ځوانانو له غونډې وروسته لیزا ته راغی او ورته یې وویل: "خوږې لیزا، زه څنګه کولی شم د جان موعظی سره سم ژوند وکړم کله چې زما کورنۍ په کور کې...؟" (زه اړتیا نلرم چې د دوی ځانګړي چلند ته اشاره وکړم، یوازې پوهیږم چې دا ښه نه و)

لیزا یو څه حیرانه شوه او په حکمت سره یې ورته وویل: "د خدای په کلام ټینګار وکړه او خپل مور او پلار خدای ته پرېږده!" خو کیسه دلته پای ته نه وه رسېدلې، له هغې ورځې څخه زما څارونکي زما د خلاصون لپاره په سپکاوي پیل وکړ. هغه په پراخه پیمانه مګر پټ برید پلان کړ او زما او زما د شپون تر مینځ د فاصلې په رامینځته کولو کې بریالی شو، او د شپاړس اونیو څخه زیات، زما شپون او ما یو بل سره اړیکه نه درلوده.

زما مستقیم نظارت کونکي د میاشتو لپاره پلان جوړ کړ او په پای کې د کلیسا لوی

شپون راغي چې ما له دندې گوښه کړي. د کليسا شپون د يکشنبې د سهار په غونډه کې خلکو ته اعلانونه ولوستل او د ځوانانو په ډله کې يې د بنسټيزو بدلونونو په اړه معلومات ورکړل. د کليسا دوه غړي، چې د شپون وروڼه هم وو، ما ته وويل چې زه د دوشنبې په ورځ له دندې گوښه کيږم.

خدای په معجزه توگه کار وکړ او د کليسا لوی شپون خپل فکر بدل کړ. خدای له هغه سره د يکشنبه سهار اعلانونو او زموږ د دوشنبې ناستې ترمينځ وقفه کې خبرې وکړې. کله چې موږ وليدل، هغه وويل: "جان، خدای تاسو موږ ته رالپلې ياست، او تر هغه چې هغه څه ونه وايي، تاسو به دلته پاتې شئ!"

شپږ مياشتې وروسته زما د څارونکي چلند څرگند شو او هغه سمدستي د کليسا له ټيم څخه گوښه شو. هغه څه چې هغه کول دومره بد وو چې زموږ څخه هيڅوک يې تصور هم نشو کولی.

په دې موده کې نه يوازې زه له دې ستونزې سره مخ وم بلکه نورې بهرنۍ جگړې مې هم درلودې، بلکې هغه داخلي جنگونه چې ما له ځانه سره درلودل، د هغو په څېر مې هېڅکله نه وو تجربه کړي. يو ځل بيا مې له ځانه وپوښتل چې ايا دا زما گناه وه، نو ما په هره گناه اعتراف وکړ چې زه فکر کوم چې شايد ما کړې وي، مگر ما په دې بریدونو يا وچوالي کې هيڅ تسلی نه موندله.

يوه ورځ، کله چې ما هڅه وکړه چې پوه شم چې ما کومه گناه کړې ده، خدای راته وويل: "ته د خپلې گناه له امله صحرا ته نه يی راوستل شوي، مگر زه تا د هغه بدلون لپاره چمتو کوم چې راځي!" دا نوی شراب و چې ما په ۵ څپرکي کې تشریح کړی.

کابو يو کال په صحرا کې له گرځيدو وروسته خدای راته وويل چې زه روژې ونيسم. له څو ورځو روژه ماتي وروسته زما پر شونډو يوه دعا راغله او له ويلو وروسته مې غوږونو او اورېدله. زما د زړه ژړا زما ذهن خاموش کړی و. ما په جوش سره چيغې کړې: "خدایه، دا مهمه نده چې زه د صحرا په مينځ کې يم، د صحرا په مينځ کې يا که په ميليونونو خلک زما د موعظې لپاره انتظار باسي، زه به هرچيرې هم همداسې وکړم. زه ستا زړه لټوم!" ناڅاپه ما په خپل روح کې يو غږ واورېد او پوه شوم چې خدای څه کوي! ما وويل: خدایه، دا هغه څه دي چې تا تر اوسه په ما کې کړي دي، تا زه داسې ځای ته راوړم چې زه تاسو ته د خپل ميراث او زما لومړنۍ مينه گورم، نه د خدمت يا بل څه، نو کله چې بدلون راشي، زه بت پرستې نه کوم، زه به ستا د خدمت او دوستۍ په خاطر تا نه پرېږدم، چې زما

لومړی مینه یې، زما زړه له تا سره مستقیم دی. "
بیا ما هغه څه یاد کړل چې خدای د داؤد په اړه وویل:

"د شاول له لرې کولو وروسته، هغه داؤد د دوی د پاچا په توګه پورته کړ او هغه ته یې
دا ګواهي ورکړه: ما د یسې زوی داؤد په خپل حق کې موندلی دی، هغه به زما اراده په
بشپړه توګه پوره کړي." (اعمال ۳۱: ۲۲)

زه به یو حقیقت بیا تکرار کړم: پاچا شاول هیڅکله د صحرا تجربه نه ده کړې. په
لومړي سر کې، هغه عاجز ښکار یده، ځکه چې هغه د هغه پیغمبر څخه چې هغه یې د
پاچاهۍ لپاره مسح کړی و، د خورجینو په منځ کې پټ و. خو د یو څو بریاوو وروسته، د
هغه نجاست لیرې شو. هغه په خپله لاره کې یو لوی جنګ وګاټه او د خدای امر نافرمانی
وکړه او له ځانه یې مجسمه جوړه کړه. دا یوازې د هغه د بد چلند پیل و، چې یو له بل
وروسته پېښ شو. داخلي ناپاکۍ چې هغه هیڅکله ورسره مخ نه و هغه له منځه یوړلو.
زموږ باطن په دوه مختلف حالتونو کې څرګندیږي. لومړی هغه وخت دی چې موږ د
پاکولو اور سره مخ شو او دوهم بریالیتوب دی. په هرصورت، بریالیتوب زموږ شاوخوا
خلکو ته زموږ ناپاکتیا څرګندوي. هغه ککړتیاوې چې ممکن موږ ورته پام نه وي کړې.
ډیری خدمتګاران د خدمت په لومړیو ورځو کې د دې پاکې اور پاکولو اجازه نه ورکوي،
مګر دوی د پاچا شاول په څیر بلل کیږي، او کله چې دوی په پای کې د خدمت مقام ترلاسه
کوي، له بده مرغه دوی کافي چمتو ندي. نو بریا د دوی ناپاکۍ سطحې ته رسوي او دا بریا
بالاخره د دوی د لوستلو د زوال لامل کیږي.

شاول د هغه "خدمت" سره دومره مینه درلوده چې هغه د دې لپاره وژلو ته چمتو و.
داود د تخت په لټه کې نه و، مګر د خدای زړه یې غوښتو. کله چې دوی په صحرا کې وو،
داود د ریښتیني خوښۍ سرچینه وموندله. د هغه د خوښۍ سرچینه له خدای پرته بل څوک
نه و. داود د تخت د نیولو لپاره دوه ځله د شاول د وژلو فرصت درلود، او د هغه ملګري
هغه وهڅول چې دا کار وکړي. که د داؤد انگیزه د شاول په څیر وی، نو شاول به د هغه
څه لپاره وژل شوی وای چې خدای د سموئیل پیغمبر له لارې داود سره ژمنه کړې وه.
نن ورځ داسې نارینه او ښځې شتون لري چې نورو ته سپکاوی کوي، غیبت کوي
یا دروغ وایي ترڅو هغه څه ترلاسه کړي چې خدای ورسره کړې - دا مسخره دی! د

پاچا شاول په څير، دوی د خپل ميراث ساتلو لپاره هر څه کولو ته چمتو دي. خدای د "داوودونو" په لټه کې دی، هغه څوک چې زړه لري چې هغه يې لټوي او څوک چې مقام، نفوذ، پيسې يا شهرت نه غواړي. د زار په عمل ژوندي کول، په تاسو او زما کې د خدای شخصيت ژور کولی شی. دا د خدای ځانگړتيا ده چې کولی شي د روح د نوي شراب فشار سره مقاومت وکړي (مسح کول). دا شخصيت د خدای په لټه کې وده کوي څوک چې زموږ تعقيب ته ليواله دی.

شايد له ځانه وپوښتی: "نو دا به څومره وخت وی؟"

دې پوښتنې ته زما ځواب دا دی: "وخت بايد ستاسو لپاره مسله نه وي؛ يوازې کيندلو ته دوام ورکړئ ترڅو اوبه تيريږي." ډيری وختونه تاسو به د دعا غونډې سره د دې پوښتنې ځواب ونه مومئ. تاسو ممکن د دې په اړه ډيری وختونه دعا ته دوام ورکړئ.

کله چې زه په دالاس کې اوسيدم او د لوړ پوړي شپون او د هغه ميرمنې لپاره د معاون په توگه دنده ترسره کوله، موږ هر سهار د يو گران ملگري سره دعا کوله چې هغه وخت د کليسا په ټيم کې معاون شپون و. د سهار په ۷ بجو به موږ يوې کوټې ته لاړو او دعا به مو وکړه او ډيری وخت به مو د خدای حضور او د هغه د عمل احساس کاوه. خو څو ورځې موږ د سهار په اته نيمو بجو راوړسيدو چې کار بايد پيل شي او موږ بايد دفتر ته لاړ شو او کار پيل کړو. په دې شرايطو کې، ځينې وختونه موږ د حرکت کولو توان نه درلود، ځکه چې کار پرمختگ نه کاوه... موږ د تازه اوبو موندلو توان نه درلود. ځاڅکي لا خلاص شوي نه وو! بل سهار، موږ به بيا دعا پيل کړه. دا حالت دوه يا درې ورځې دوام وکړ او يو ځل مې په ياد دي چې د اوبو او تازه کولو لپاره يوه اونۍ وخت ونيو! په هر صورت، د پرمختگ په کولو سره، موږ به تازه اوبه او ځواک ترلاسه کړو چې له هغې څخه راځي!

لکه څنگه چې زه په خپلو سفرونو کې په ټوله امريکا کې کليساگانو ته گورم، زه له مسيحيانو سره مخ شوم چې د دوی د چشمو د بنديدو اجازه يې ورکړې او په آرامۍ سره ورته پاتې دي. خطرناک حقيقت دا دی چې زه احساس کوم چې اکثریت پدې حالت کې دي. څه به پيښ شي که چيرې داسې ايمانداران آسماني بالۍ ودروي او د خلاصيدو اجازه يې ورکړي؟ ژوند، کورنۍ او کليساونه بدل شوي - امريکا بدله شوې!

د خدای بالۍ زموږ په ډيری کې پاتې ده. مگر حتی که چيرې چينې ټرلې ښکاري، روح انتظار کوي.

به کندن ادامه دهيد! آب تازه را در بيايان هم پيدا می کنيد!

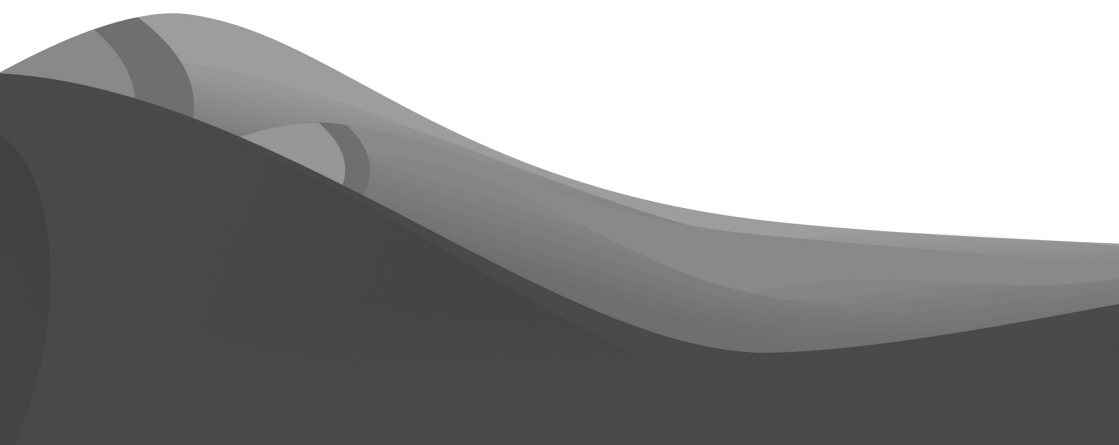
د خدای لاره چمتو کړئ

"مشكلات تل غير متوقع او ناخوښه وي. دا زموږ څخه فرصتونه گډوډوي او غلا كوي. مگر بيا هم، د خدای په لاس كې، دا يوه وسيله ده چې د هغه فوق العاده ځواك څرگنديږي."

- چارلز استنلی

"زوی په خپله هیڅ نه شي کولای، پرته له هغه څه چې پلار یې کوی. ځکه چې هر څه چې پلار کوي، زوی یې هم کوي."

- یوحنا ۵: ۱۹

صحرا هغه خای دی چې د خدای لارې پکې تیار یږي، دا هغه خای دی چې هر غر، ټیټه
 ځمکه او هره دره یې لوړه ده. اشعیا نبی په دې پیژندل شوي آیتونو کې دا ډول مسله په
 غوره طریقه بیانوي:

"یو غږ کوي: په صحرا کې د خدای لاره چمتو کړئ
 او په صحرا کې زموږ خدای ته لاره هواره کړئ.
 اجازه ورکړئ چې هره دره پورته شي
 او هر غر او غونډی به ټیټه شي.
 نا برابرې ځمکه نرمه کړئ، او نابرابری سم کړئ.
 بیا به د خدای جلال څرگند شي.
 او ټول انسانان به یې په گډه وگوري.
 ځکه چې د خدای خولې خبرې کړې دي."

هاتفی وایي: غږ وکړه!
 ما وویل: "زه څه غږ وکړم؟"
 "یو سړی ټول د وانبه او یا
 د هغه د صحرا گل په څیر دی!
 وانبه وچیري او کلونه وچیري.
 ځکه چې په دې باندې د خدای ساه ده.
 په حقیقت کې خلک وانبه دي!
 وانبه وچیري او گل وچیري.
 مگر زموږ د خدای کلام د تل لپاره پاتې دی." (اشعیا ۰۴: ۳-۸)

دا آیتونه د هغو کسانو لپاره څه معنی لري چې په صحرا کې دي؟

موږ ټول د مسیح په بدن کې مسئولیتونه لرو چې خدای موږ ته سپارلی دی. مگر مخکې لدې چې خدای موږ د دوی تمرین کولو لپاره آزاد کړي، موږ باید په دښته کې د ازموینې او روزنې دورې څخه تیر شو - چیرې چې بدن په صلیب شوی دی. په صحرا کې موږ زده کوو چې په خاموشۍ سره د خدای غږ ته انتظار وباسو او پوه شو چې هغه څه کوي او د هغه د ارادې اطاعت کوي.

زه غواړم د خپل شخصي ژوند کیسې درته ووايم ترڅو تاسو ته په ښه توګه تشریح کړم چې څنګه د یوې دښتې څخه تیریرئ چیرې چې تاسو مستقیمه لاره نه موندلی شئ او پدې کې ګډوډي پېښې او ناڅرګند بندونه شامل دي.

په ۱۹۷۹ کې، زه د پوردو په پوهنتون کې زده کوونکی وم او د کالج هلکانو ترمنځ می نوی زېږون وموند. څلور میاشتې وروسته، زه د روح القدس څخه پکې وم او خدای زما په زړه کې د خدمت کولو اړتیاوې واچولې. باور وکړه، ما د خدمت کولو فکر هم نه و کړی او نه مې غوښتل چې داسې دره ته ننوځم. هغه خدمتګاران چې ما تر هغه وخته پورې لیدلي وو په حقیقت کې هغه وو چې ما نه غوښتل لکه د هغوی پشان ووسم. زه پوهیږم چې دا قضاوت دی، مګر په هر صورت، ما هغه وخت خدمتګاران هغه خلک ګڼل چې فکر یې له لاسه ورکړی، په ماتو کورونو کې ژوند کوي. وروسته پوه شوم چې زما نظر خامخا غلط و او ډیری هوبښیار خدمتګاران د نیکو ماشومانو سره په همغږي او مینه والو کورونو کې ژوند کوي! مګر د یو ځوان ایماندار په توګه، ما فکر کاوه چې د یو خدمتګار په توګه، زه باید یو دردناک او عجیب ژوند وکړم یا په افریقا کې په یو عاجز کور کې په لوڅو پښو ژوند وکړم.

زه د درې زره خلکو په یوه کوچني ښار کې لوی شوی يم. یوازینی خدمتګاران چې زه یې پیژنم کاتولیک شپانه وو، او ځکه چې دوی ته د واده اجازه نه وه، ما حتی د کاتولیک شپنو کیدو په اړه فکر نه کاوه، او بل خدمتګار د یوې کوچنۍ کلیسا شپون و. دې شپانه دوه زامن درلودل چې عجیبه چلند یې کاوه او کله چې زه د دوی کور ته لاړم نو ماته یې بده خبره وکړه. کله کله به مې چې ورسره وکتل نو حالات به دومره خراب وو چې په هر عذر به مې د تېښتې هڅه کوله! نو زه فکر کوم چې اوس تاسو پوهیږئ چې ولې ما د خدمت سره علاقه نه درلوده. ما نه غوښتل چې شپون شم او ماشومان او یو عجیب کور ولرم. ما هم نه غوښتل چې په افریقا کې خدمت وکړم او په یوه ویجاړه کوټه کې ژوند وکړم.

په هغه وخت کې زما پلان دا و چې ميخانيکي انجينيروي پای ته ورسوم او په هارورډ پوهنتون کې د سوداگرۍ اداره مطالعه کړم. له دې وروسته به زه د امريکا د کار بازار ته داخل شم او د لوړو زده کړو له بشپړولو او لوړ عايد ترلاسه کولو وروسته به خپلې کليسا ته د دې خدمت د ملاتړ لپاره د پام وړ ډالۍ ورکړم. دا زما پلان و او ما د خدمت کولو لپاره د خدای داخلي غږ له پامه غورځولی و. (د داسې پلان سره هيڅ شی غلط نه و، مگر دا زما د ژوند لپاره د خدای پلان نه و).

څلور مياشتې وروسته، د يکشنبې په سهار، زه په کليسا کې وم چې د شپون موعظی ته غوږ نيولی و هغه وخت و چې د خدای روح ماته روښانه پيغام راکړ: "زه تا ته د موعظی لپاره بلنه درکوم! ستا څه فکر دی؟"

دا ځل ما په روښانه توگه د خدای غږ واورېد او ځواب می ورکړ: "خدايه، حتی که زه په افريقا کې په يوه ساده کوټه کې هم يم، زه به موعظه او ستا اطاعت وکړم!" (خدای دې زموږ توجه په خپلو لارو را واړوي. تر دې يکشنبه مخکې يې ماته غير مستقيم پيغامونه راکړل چې هر ځل يې د ځواب ورکولو پر ځای د خدمت قيمت حساب کړ). خو دا ځل يې د بلنې په پوره پوهاوي سره ځواب راکړ، هو او زه په هر قيمت د هغه خونبولو ته چمتو وم. خدای زما د چمتو کولو پروسه پيل کړه. زما دننه اور يی بل کړ؛ ما د کالج هلکانو په ډله کې د عيسی په اړه وويل او ډيری يې په مينځ کې وژغورل شو. يو نيم کال وروسته، ما د کالج په ټولنه کې د انجيل مطالعې کورس ترسره کړ، چې ټول کالج پکې برخه اخيستی وه. هره اونۍ نوي خلکو به خپل ژوند مسيح ته تسليمو او روغ شول او آزاد شول.

زما لومړيتوبونه په بشپړ ډول بدل شوي وو! اوس زما د موعظی اراده دومره قوي شوې وه چې ما غوښتل د ميخانيکي انجينيرو ساحه پرېږدم او د انجيل ښوونځي ته لاړ شم. زما دليل څه وو؟ ما به له ځانه سره ويل چې ولې بايد فزيک او رياضي زده کړم کله چې خلک مړه شي او دوزخ ته ولاړ شي؟ عيسی ممکن ژر راستون شي او زه بايد ځمکې ته لاړ شم ترڅو حاصل راټول کړم.

يوه شپه چې د پوهنتون د کور له کارونو ستړی شوی وم، د انجينيرو له کتابونو مې سر واخيست او د کتابونو په الماری کې مې انجيل ته وکتل. زه پوهيدم چې څه کوم! ما د ترمودينامیک کتابونه وغورځول او خپل فکر می جوړ کړ - زه نه غواړم نور انتظار وکړم! زه بايد کالج پرېږدم او د انجيل ښوونځي ته لاړ شم.

نو موږ تلیفون پورته کړ او هغه ما ته تلیفون وکړ چې د تلیفون مسؤل و. هغه مهال یې د پوهنتون د څېړنو په څانګه کې کار کاوه او له خپلو ملګرو سره نږدې و. ما په زپورتیا اعلان وکړ، "ښانه، زه کالج پریږدم او د انجیل ښوونځي ته ځم.!"

هغه په هوښیاری ځواب ورکړ: "آیا دا به غوره نه وي چې نن شپه یوځای قدم ووهو او ددی په اړه دعا وکړې؟". موږ هم همداسې وکړل او خدای راته وویل: "په هغه وخت کې چې ما ټاکلی دی، ته به خدمت وکړئ... خو اوس خپل انجینري زده کړې پای ته ورسوه!" وروسته مې هڅه وکړه چې پوه شوم چې خدای څنګه کولای شي له یوه کوچني ښار څخه یو هلک د نړۍ هیوادونو ته ولېږي، زه په دې فکر کې وم چې خدای وویل: ایا ددی خدمت جوړونکی زه یو یا ته چی ته می ورته رابللی یی؟"

ما ځواب ورکړ: "ته یی!"

خدای وفرمایل: ایا ته فکر نه کوي چې زه ستا په پرتله د دې خدمت په اړه ډیر اندیښمن یم؟ د هغه خبرو زما پام ځانته راواړوه.

نو ما آرام وکړ او د انجینري کورس مې پای ته ورساوه. کله چې زه فارغ شوم، راک ویل انټرنیشنل زه د متحده ایالاتو سمندري پروژو کې کار کولو لپاره وګومارلم. زه هم په خپله نوې دنده کې میشت شوم او یوه لویه کلیسا مې وموندله. یو کال وروسته، لیزا او ما واده وکړ.

زه په هغه کلیسا کې شامل شوم کله چې زه مجرد وم او څومره چې اړتیا وه خدمت کوم. دا بهیر زموږ له واده وروسته هم دوام وکړ. ما د کلیسا د خدمت یوه برخه بندیانو ته ورسوله، د شپون ماشومانو ته مې ټینس درس ورکړ او هر چیرې چې اړتیا وه مرسته می کوله. کلیسا هم د انجیل ښوونځی درلوده او ما د ماښام په غونډو کې ګډون کاوه.

دوه کاله وروسته کلیسا زه وګمارلم چې د مشر شپون او د هغه کورنۍ سره مرسته وکړم. ما شپون او نورو مشرانو ته وویل چې زه یوازې د یو کال ژمنې کولی شم ځکه چې زما بلنه د موعظی او بشارت لپاره ده. زما په دندو کې د موټرونو مینځل او په ګازو ډکول، د شپون د بوټانو پالش کول، مختلف ماموریتونه کول، ښوونځي ته د ماشومانو وړل او راوړل، د خادمین له ښوونځي څخه مخکې ماشومانو ته د لامبو ښوونه کول، د میلمنو مبلغین پالنه او نور ډیر کارونه شامل وو. نو زه هلته څلور نیم کاله پاتې شوم، نه یو کال. په هغه وخت کې اوه کاله تېر شوي وو چې ما د خدای بلنه قبوله کړې وه. د کالج په

جريان کې، ما د پيری زده کونکو د خلاصون، شفا ورکولو او خلاصون شاهد وم، او ما له ځان سره فکر وکړ چې زما د بشپړ وخت خدمت تر پيل پورې هيڅ شی پاتې نه و. ما په هيڅ ډول فکر نه کاوه چې خدای غواړي ما له داسې لارې تير کړي.

کلیسا ته زما د څلورو کلونو خدمت په جريان کې، ما درې ځله هڅه وکړه چې د بشپړ وخت مبلغ او مبشر شم، مگر زه بريالی نه شوم. کله چې زه له آسیا څخه راستون شوم (د دريمې هڅې وروسته چې خدای غواړي زه چيرته ووسم)، ما د یوحنا انجيل لوستل او يو آيت زما پام ځانته را واړوه: "يو سړی راغی چې د خدای لخوا رالپل شوی و؛ نوم يې يحيی و. " (یوحنا ۱: ۶). ما اوریدلي چې خدای ما ته وایي، "ايا ته غواړې چې جان بيور تا يا ما واستوي؟"

ما ځواب ورکړ: "زه غواړم ته ما واستوی."

خدای وفرمایل: "دا ښه ده، ځکه چې که جان بيور تا وليږي، ته به د هغه تر واک لاندې شئ، مگر که زه تا وليږم، ته به زما د واک لاندې یی!"

له دې وروسته زه ارام شوم او تمرکز می وکړ چې خدای چيرې زه ځای په ځای کړی يم. په هرصورت، يو څه وروسته، بې خوبی بيا ماته راغله. د صحرا روزنيز دوره لا پای ته نه وه رسیدلی؛ دا بهير د مختلفو پړاوونو څخه تير شو.

خدای دا اوه کاله زه پريښودلم چې زما لپاره کوم ځانگړی حالت رامینځته کړي؟ نه! زه بايد زر ځله ووايم! زه صحرا ته راوړل شوی يم ترڅو په ما کې يو الهی شخصیت رامینځته شي... د هغه لارې چمتو کولو لپاره. زما شخصیت بايد د دې لپاره بالغ شي چې په هغه خدمت کې چې زه ورته بلل شوی وم په وړتيا سره ترسره کړم. په نهايت کې، ما زده کړل چې د کومې روحاني ودې دمخه، زه بايد لومړی د دې مرحلې لپاره چمتو شم.

په خپل ځواک سره خدمت کول هير کړئ

دا مهمه نده چې زموږ نیتونه ښه دي يا بد، د خدای له مداخلې پرته موږ هيڅ شی نشو کولی چې ابدي ارزښت ولري. حتی که موږ دا د عیسی په نوم ترسره کړو. خدای پخپله هم وایي: "آمین، امین، زه تاسو ته وایم چې زوی د خپل ځان څخه هيڅ شی نشي کولی مگر هغه څه چې هغه خپل پلار لیدلی وي، ځکه چې پلار هم څه کوي، زوی يې هم کوي."

(یوحنا ۱۹:۵). څه یوه جمله! عیسی، د خدای مسح شوی زوی، وویل چې هغه په خپل ځان تکیه کولو سره د ارزښت وړ هیڅ شی نشي کولی. زه به تاسو ته ځینې مثالونه درکړم ترڅو د هغه څه تشریح کولو کې مرسته وکړم چې زه یې ویل غواړم: عیسی لعزر او د هغه دوه خویندو، مارتا او مریم سره مینه درلوده. دوی په بیتانیه کې اوسېدل. الزار ډیر ناروغه شو او کیسه همداسې روانه وه:

بیا د لعزر خویندو عیسی ته پیغام واستاوه او ویې ویل: زموږ خدایه، ستاسو گران ملگری ناروغ دی، کله چې عیسی دا خبر واورېد، هغه وویل: دا ناروغي په مرگ نه ختمیږي، مگر دا د خدای د جلال لپاره ده. د دې لپاره چې د خدای زوی د دې له لارې جلال ومومي. عیسی د مارتا او د هغې خور او لعزر سره مینه درلوده، نو کله چې هغه واورېدل چې لعزر ناروغ دی، هغه دوه ورځې هلته پاتې شو. " (یوحنا ۱۱: ۳-۶)

عیسی وعده شوی مسیح و، مگر هغه نږدې ملگری درلودل. هغه الزار سره مینه درلوده او د دې کورنۍ سره یې د وخت تیروولو څخه خوند اخیست. خو کله چې یې د خپل ملگری د ناروغۍ خبر واورېد، دوه ورځې یې هیڅ ونه کړل. ولې هغه سمدستي بیت عنیا ته لاړ نه شو؟ ځکه چې هغه د خدای حکم نه و ترلاسه کړی. عیسی په اطاعت سره د خدای روح ته انتظار وکړ چې هغه ته امر وکړي، بیا هغه لاړ.

خدای ماته څرگنده کړه چې که لعزر زما یو له نږدې ملگرو څخه و، زه به سمدلاسه د هغه کور ته لاړ شم چې هغه ته لاسونه کیږدم او د هغه د شفا لپاره دعا وکړم. په داسې حالت کې زه دا فکر هم نه کوم چې روح له ما څخه څه غواړي. له بده مرغه، زموږ څخه ډیری ورته ذهنیت لري. موږ خپل ځان ته فکر کوو ځکه چې خدای تل زموږ سره دی، نو موږ اړتیا نه لرو چې په داسې حالت کې د هغه لارښوونه وغواړو. مگر موږ باید ودریږو او د روح القدس غږ واورو. خدای پوهیږي چې هغه څه غواړي، او که موږ د هغه لارښوونې یا زړه ته انتظار وکړو چې موږ ته په یوه مسله کې لارښوونه وکړي، هغه به موږ ته ووايي چې څه وکړو.

شاید موږ فکر وکړو چې د روح له لارښوونې پرته، موږ کولی شو ناروغانو ته لاسونه ورکړو او د دوی لپاره دعا وکړو، او خدای مجبور دی چې دوی روغ کړي. که دا فکر سم وي، نو موږ کولی شو روغتونونو ته لاړ شو او ټول ناروغان رخصت کړو.

په ځینو مواردو کې انجیل وایي چې عیسی چاته شفا ورکړه، مگر دا د تل قضیه نه وه. د مثال په توګه، ولې عیسی، کله چې هغه یو سړی ته شفا ورته کړه چې د ۳۸ کلونو لپاره فلج شوی و، ټول ناروغان، رانده، معیوب چې د بیتسدا د حوض شاوخوا وو (یوحنا ۵)؟ د خدای روح هغه ته لارښوونه نه وه کړې چې نورو ته شفا ورکړي؟

په بل حالت کې موږ هغه څوک لرو چې د زیږون له امله فلج شوی و، چې هره ورځ د مزار په دروازه کې کېښودل کېده. عیسی یقینا هغه ولید هرکله چې هغه د معبد د دروازې څخه تیریږي. ولې عیسی هغه ته شفا نه ورکوله؟ ځکه چې د هغه پلار ورته د دې کار امر نه و کړی.

وروسته، کله چې عیسی آسمان ته پورته شو، پطرس او یوحنا د خدای د روح لخوا د معبد په لاره کې رهبري شوي ترڅو د دې سړي شفا ورکړي، کوم چې د نوي ځواک لامل شوی. (اعمال ۳).

کله چې عیسی خدمت وکړ، هغه د یو ځانګړي فورمول سره سم عمل ونه کړ: هغه په ځینو باندې توی کړ، په نورو یې لاسونه کېښودل، او یوازې نورو ته یې خطاب وکړ. د نورو لپاره به یې خټې راوتلې او په سترګو کې به یې اچولې او د ځینو له شفا ورکولو وروسته به یې کاهن ته لیږل او نورې لارې به یې کارولې. د عیسی په کار کې یو عجیب ډول لیدل کېدی شي، ځکه چې عیسی یوازې هغه څه ولیدل چې پلار یې کوي! خدای د هر چا د شفا ورکولو لپاره غوره وخت او طریقه پیژني.

خدای د خپلو ټولو بندګانو څخه دا ډول غوښتنه لري، موږ ته داسې ځای ته لارښود کړي چې پلار یې چې موږ یوازې هغه څه کوو چې عیسی یې کوي او د هغه تر مشرۍ لاندې وي، نه هغه څه چې موږ فکر کوو یا غواړو. عیسی په جان ۲۱:۲۰ کې وویل: "لکه څنګه چې پلار زه رالیدلی يم، نو زه تاسو لیدم." عیسی د خپل پلار له لارښوونې پرته هیڅ ونه کړل. په ورته ډول، موږ باید د عیسی مثال تعقیب کړو. موږ باید د هغه په څیر ژوند وکړو او د روح لخوا رهبري شو او د هغه لارښود سره سم حرکت وکړو. د داسې کار اړتیا د خدای روح ته زموږ د بدن سپارل دي - د مسیح روح. د روح په مشرۍ ژوند لپاره د چمتو کولو غوره ځای په صحرا کې دی. دا ننګونکی چاپیریال دی چې پلار یې چې د خدای لارې رامینځته کړي.

خدای موسی ته په صحرا کې د څلویښتو کلونو روزنې وروسته وویل:

"اوس راځه، زه به تا فرعون ته ولېږم چې خپل قوم بني اسرائيل له مصر څخه وباسی، مگر موسی خدای ته وویل: زه څوک يم چې فرعون ته لار شم او اسرائیلیان له مصر څخه وباسم؟" خدای وویل: "زه به خامخا يم. ستا سره." هغه نښه چې ما تاسو ته رالېږلې ده دا ده چې کله تاسو خلک د مصر څخه راوویستلئ، تاسو به په دې غره کې د خدای عبادت وکړئ." (خروج ۳: ۱-۲۱)

اوس دا ایتونه د هغه څه سره پرتله کړئ چې خدای د هغه چا په اړه وايي چې ځان یې لیدلی دی:

"ما دا پیغمبران نه دي رالیدلي، مگر دوی راغلي؛ ما دوی ته یوه کلمه هم نه ده ویلې، مگر دوی نبوت وکړ! ... گوره، زه د هغه خلکو مخالف يم څوک چې د دروغو خوبونو نبوت کوي او دوی ته وايي، زما قوم په دروغو سره دوی گمراه کوي، په داسې حال کې چې ما دوی نه دی رالیدلي او نه یې ټاکلي دي، نو دوی دې خلکو ته هیڅ گټه نه رسوي، دا هغه څه دي چې خدای ویلي دي." (ارمیا ۳۲: ۱۲، ۲۳)

څومره دردونکی! زموږ څخه هیڅوک نه غواړي چې د خدای څخه دا ډول خبری واورې.

په څلوېښت کلنۍ کې موسی السام د بني اسرائيلو د آزادولو په لومړۍ هڅه کې بريالی نه شو او له هغوی سره یې مرسته ونشوه کولای، ځکه چې خدای لا تر اوسه هغه نه دی لېږلی. حتی په مصر کې د زده کړې، رهبري مهارتونو او حکمت سره، د خدای له مرستې او وخت پرته، هغه نشي کولی هغه څه وکړي چې خدای ورته بللی و. د هغه د ناکامو هڅو یوازینی پایله د مصري ظالم مړینه وه. د هغه اراده ښه وه، مگر په دې ماموریت کې د هغه لومړنۍ هڅې د ښه په پرتله ډیر زیان رسولې. په صحرا کې له څلوېښتو کلونو روزنې وروسته بیا راژوندي شوی موسی له صحرا څخه راپاڅېد او هغه څه یې ونه کړل چې خدای ورته ویلي وو، او د خدای له خوا په ټاکل شوي وخت کې د موسی په مشرۍ یو لښکر د صحرا په څنډه کې وغورځول شو سور سمندر. دا زموږ د قدرت او د خدای د قدرت ترمنځ توپیر دی؛ یو سرتیري ټول پوځ ته ماتې ورکړه.

یحیی د دېرشو کلونو لپاره د هغه خدمت لپاره روزنه ورکړه چې شپږ میاشتې یې دوام وکړ، بیا هم عیسی د هغه په اړه وویل چې هغه د یو میرمن څخه زیږیدلی تر ټولو

لوی نبی و.

نو خدای د خپل رالېږل شوي سړي او بنځې په وسيله په شپږو مياشتو کې دومره زيات کار کولای شي چې د هغه چا کار چې شپېته کاله يې په خپل قوت کار کړی وي هيڅ نه ښکاري.

عیسی تشریح کوي، "آمین، آمین، زه تاسو ته وایم، زوی د خپل ځان څخه هيڅ شی نشي کولی، پرته له دې چې هغه خپل پلار وگوري؛ ځکه چې پلار هغه څه کوي، زوی هم کوي." (یوحنا ۱۹:۵).

اشعيا وايي:

"يو غږ کوي: په صحرا کې د خدای لاره چمتو کړئ
او په صحرا کې زموږ خدای ته لاره هواره کړئ.
اجازه ورکړئ چې هره دره پورته شي
او هر غر او غونډی به ټيټه شي.
نا برابره ځمکه نرمه کړئ، او نابرابری سم کړئ.
بيا به د خدای جلال څرگند شي.
او ټول انسانان به يې په گڼه وگوري.
ځکه چې د خدای خولې خبرې کړې دي."

هاتفي وايي: غږ وکړه!

ما وويل: "زه څه غږ وکړم؟"

"يو سړی ټول د وانبه او يا

د هغه د صحرا گل په څير دی!

وانبه وچيږي او گلونه وچيږي.

ځکه چې په دې باندې د خدای ساه ده.

په حقيقت کې خلک وانبه دي!

وانبه وچيږي او گل وچيږي.

مگر زموږ د خدای کلام د تل لپاره پاتې دی " (اشعيا ۴۰:۳-۸)

خدای وايي چې د هغه لارې په صحرا کې چمتو شي. د خدای لاره د انسان ځواک نه دی. هغه وايي چې د بدن غرور به ذليل شي (او هغه څوک چې د خدای انتظار کوي) به

لوړ شي، سختې لارې (درواغجن، منافق) به همغږي شي او نا برابر ځمکه (بې رحمه، او دښمني) به همغږي شي.

زه د کالج زده کونکی وم او د عیسی نوی پیروونکی وم چې د نورو په خدمت کې یې بریا ترلاسه کړې وه، مگر زما په ژوند کې ما غرونه درلودل چې سطحې او نا بربري ځمکې اړتیا درلوده چې نرم او بې خنډه جوړ شي. خدای پوهیده چې زه د صحرا دورې ته اړتیا لرم ترڅو زما بې نظمۍ حل کړم.

په هره صحرا کې موږ باید خدای ته اجازه ورکړو چې خپل کار په موږ کې په هغه ډول ترسره کړي چې هغه غواړي. کله چې زه په دالاس کې د خپل شپون په خدمت کې وم، خدای یوه ورځ له ما سره خبرې وکړې او ویې ويل، "جاننه، د هغه څه په اړه سترگې مه پټوه چې زه یې نن په تاسو کې ترسره کول غواړم ځکه چې تاسو خپل راتلونکي بشارت خدمت ته گورئ!" په ریښتیا سره، ما بشارت او موعظه سره دومره مینه درلوده چې ما د خپل ژوند نور پړاوونه د وخت ضایع کول گڼل.

د صحرا سفر څخه د ژوندي پاتې کیدو لپاره لارښوونې

۱۱ شمیره: خپل چمدانونه مه خلاصوئ

زه په بشپړ ډول وړاندیز نه کوم چې تاسو خپل چمدانونه خلاص کړئ او د صحرا په دورې کې ووسی چې داسې احساس کوي چې دا به د تل لپاره دوام وکړي. باور وکړئ کله چې خدای د یو څه کولو پریکړه وکړي، دا به د رڼا په سرعت سره ترسره شي. یوسف را په یاد کړه، داسې برېښېده چې ټول عمر به په زندان کې پاتې شي، خو پرته له خبرتیا یې په یوه ورځ کې هغه خوب پوره کړ چې خدای ورته ورکړی و! هو، په سمه توګه په یوه ورځ کې.

زما د صحرا دوره هم څلویښت کاله تیریدله، خو ناڅاپه خدای راته وویل چې زه باید خپل اوسنی حالت پرېږدم او په سفر او خبرو پیل وکړم. بدلون ناڅاپه نه راځي، مګر کله چې راشي، دا د طوفان په څیر هرڅه ښکاري، او زه چمتووم چې زما د زده کړې بل پړاو ته لار شم کله چې بدلونونه راغلل. ما خپله چمدان نه و خلاص کړې.

تاسو ته هیخ اړتیا نشته چې په داسې جال کې راشئ. پوه شه چې خدای وخت نه ضایع کوي! هغه وختونه را ژوندی کوي! پوه شئ چې تاسو چیرته یاست ستاسو د منزل یوه مهمه برخه ده. دا ټکی ستاسو د روزنې بیرک دی. دا هغه ځای دی چیرې چې ژمنې رینبتیا کیږي. پایله د هغه په لاسونو کې پریږدئ او یوازې د هغه سره اوسئ! ټول هغه څه چې موږ یې باید ترسره کړو په هغه باور وکړو او د هغه څه اطاعت وکړو چې هغه نن موږ ته نښي!

هرکله چې ما فکر کاوه چې زه پوهیدم چې خدای زما په خدمت کې کومه لاره غواړي، هغه په مهربانۍ سره ماته وویل: "جان، تاسو داسې لاره نیولې ده چې کار نه کوي!" او البته هغه سمه وه، هغه ما ته په داسې طریقه خدمت وکړ چې ما یې تمه نه درلوده. خدای موږ د قناعت ځای ته راوړي (نه د ځان رضایت) ترڅو موږ په اوسني حالت کې ژوند وکړو.

د خدای په لاره عمل کول

کله چې خدای انسان ته خپل اختیار ورکړي، څومره چې دا اختیار ډیر وي، او څومره چې لوی ځواک ورکړل شي، په هماغه اندازه به د هغه چا په اړه سخت قضاوت وي چې اطاعت نه کوي. خدای د موسی په څلویښت کلنی کې د هغه په طریقه د کارونو د نه کولو لپاره قضاوت ونه کړ، ځکه چې هغه لا تر اوسه موسی ته خپل واک او اختیار نه و ورکړی. وضعیت تر پایه پورې په دې لاره لا نه شو. د سینا په صحرا کې خلکو د موسی مخالفت وکړ او د هغه ځای څخه راضي نه وو چې هغه یې ورته رهبري کړی و. دوی تېری وو او اوبه یې غوښتلې. نو خدای موسی ته وویل چې څه وکړي:

خدای موسی ته خطاب وکړ او ویې فرمایل: یوه لښته واخله، ته او ستا ورور هارون، جماعت راغونډ کړه او دې ډبرې ته ووايه، چې د دوی د سترگو په وړاندې اوبه ورکړي، نو د دوی، جماعت او د هغوی د څارویو لپاره له ډبرې څخه اوبه راویستل شوې. او ورته یې وویل وڅښئ!" (اعداد ۷: ۸-۷)

خدای موسی ته وویل چې ډبرې ته خطاب وکړئ او اوبه به له دې ډبرې څخه راوځي. خو موسی بل څه وکړل:

نو موسی خپل لاس پورته کړ او په تیره یې دوه واره په خپله لمسی ووهله، له هغې څخه ډیرې اوبه راووتلې او جماعت او د هغوی څارویو ترې وڅښل، خو خدای موسی او هارون ته وفرمایل: ځکه چې تاسو په ما باور نه کاوه. د بنی اسرائیلو په نظر زما حرمت پاک کړه، ناهید، ته به دا جماعت هغه ملک ته نه ږدې چې ما هغوی ته ورکړی دی." (اعداد ۰۲: ۱۱-۲۱)

پام وکړئ چې خدای ملیونونو خلکو ته اوبه ورکړې چې لیدونکي وو. وای! له ډیرې څخه نیلي! ایا تاسو په شلمه پیړۍ کې د داسې یوې معجزې په اړه اوریدلي یاست؟ نو، که څه هم موسی د خدای له امر څخه سرغړونه وکړه چې څنگه له ډیرې څخه اوبه بهیږي، یو لوی معجزه پېښه شوه. اوبه د خلکو او د هغوی د اړتیاوو د پوره کولو لپاره وې. خدای د موسی د سزا ورکولو لپاره د خلکو څخه اوبه نه دي بندې کړې. مگر دا نافرمانی د موسی لپاره پایلې راوړې: د هغه د نافرمانۍ په پایله کې، موسی نور نشي کولی د وعدې ځمکې ته د خلکو مشري وکړي.

دا یو غوره مثال دی چې ښيي چې د خدای آسماني مسح د خلکو اړتیاو پوره کولو لپاره دی، نه د ورکونکي ستاینه! موسی غالباً له خلکو سترې شوی و او له خدایه یو څه خپه شوی و، ځکه یې اړ کړی و چې له ستونزو ډک ولس رهبري کړي. موسی په تیره ووهله لکه څنگه چې هغه په دښته کې کړې وه (خروج ۱۷: ۱-۷) یا شاید هغه د خلکو په رهبري کې ډیر ځان باور ترلاسه کړی و. ښایي هغه احساس کړي چې خدای هر هغه څه ستاینه کوي چې هغه یې مناسب وي. هغه بیا خپل کارونه وکړل، مگر دا ځل یې پایلې د پخوا په پرتله ډیرې وې. موسی د خدای په مطلق قدرت سره روان وو. د هغه ټول ځواک په خدای باندې د هغه له باور څخه راغلی. مگر اوس موسی د خدای څخه په خپلواک ډول عمل کول د دې لامل شول چې خلک په بې پروایۍ سره قضاوت وکړي.

له همدې امله یعقوب ۳: ۱ وایي: "زما وروڼو، اجازه مه ورکوئ چې ستاسو ډیری ښوونکي شي، ځکه چې تاسو پوهیږئ چې زموږ ښوونکي به ډیر سخت قضاوت وکړي." څومره چې مسؤلیت یا ویاړ لوړ وي، قضاوت به همدومره دروند وي.

صحرا موږ ته د خدای په ځواک او جلال کې تگ ته چمتو کوي، پرته له دې چې د نافرمانۍ له امله زموږ په وړاندې سخت قضاوت راشي. د صحرا په تجربه کې زموږ غورور کمپري او عاجزي رامنځ ته کيږي. هغه څوک چې واقعا عاجز وي د عیسی په څیر حرکت

کوي او ژاړي، "زه به يو کار ونه کړم تر څو چې زه د خدای روح ونه وينم چې دا کوي. زه په خپل ځواک کې هيڅ نه يم!"

ايا دا ممکنه ده چې خدای نن ورځ په کلیسا کې د پيری خلکو څخه د هغه د جلال او ځواک ريښتيني څرگندونه منع کړې وي ترڅو موږ له سخت قضاوت څخه وژغورئ؟ زه فکر کوم چې خدای روح په صحرا کې له روح څخه جلا کوي او دا موږ هڅوي چې هغه ته فرياد وکړو او هغه څه واورو چې هغه څه وايي. بيا کله چې د هغه جلال څرگند شي، موږ د هغه په لارو عمل کولو سره د هغه وياړ کوو!

د روح غږ واورئ. اجازه راکړئ تاسو ته وښاييم چې هغه څنگه غواړي تاسو هغه څه وکړي چې هغه ستاسو لپاره په ذهن کې لري. وگورئ او واورئ چې خدای څه کوي او وايي.

"زه په خپل نظر ودرېدم او په کت کې ولاړ يم. زه به وگورم چې هغه به ماته څه ووايي، او زه به زما شکايت ته څه ځواب ترلاسه کړم. بيا خدای راته ځواب راکړ: وهی وليکه او په تختو باندې يې په واضح ډول بيان کړه، تر څو غږ کوونکی ورسره منډه شي. ځکه چې د خوب د پوره کېدو ټاکلی وخت لا نه دی رارسېدلی، بلکې د منزل په لور روان دی او د راتلو توان نه لري. که څه هم دا پير وخت نيسي، د هغې انتظار وکړئ، ځکه چې هغه به خامخا راځي او خنډ به نه کوي. هغه ته وگوره چې په خپل ځان فخر کوي! د هغه روح د هغه دننه صادق نه دی. خو متقيان به په خپل ايمان ژوند کوي." (حبقوق ۲: ۱-۴)

حبقوق وويل چې زه گورم چې پوه شم چې خدای ما ته څه ويل غواړي. يو له هغو لارو څخه چې د خدای روح خبرې کوي د خوبونو له لارې دي. عیسی وويل چې هغه به يوازې هغه څه وکړي چې پلار يې ليدلی. حبقوق دا هم وويل چې هغه څه ليکي چې هغه گوري او په ټاکل شوي وخت کې عمل کوي. هغه بيا وايي چې متکبر روح (چې په خپل ځان وياړي) صادق نه دی (دا هغه څوک دی چې د خدای کلام ته انتظار نه کوي او په هغه څه عمل نه کوي چې خدای ويلي دي). خو متقيان په خپل عقیده ژوند کوي، نه په بل عقیده!

ايمان د هغه څه اوريدلو او اطاعت کولو څخه راځي چې خدای يې وايي. همدا لامل دی

چې خدای د اسراییلو اولادونه صحرا ته راوستل: " تاسو ته دا درکوي چې انسان یوازې په دودۍ ژوند نه کوي، مگر د هرې خبرې په واسطه چې د خدای له خولې راځي، انسان ژوند کوي" (تثنیه ۸: ۳) . پام وکړئ چې دا وایي: " جاري شوی" نه " جاري به شی".

موږ ته دا نصیحت کیږي: " هوښیار اوسئ چې تاسو د هغه چا غوږ نیولو څخه انکار کوئ چې خبرې کوي. که چیرې هغه چا ته غوږ ونه نیسي چې په ځمکه کې یې خبرداری ورکړی و، نو د تینښتې لاره به څه وي؟" که موږ د خبرو اوریدلو څخه انکار وکړو. هغه څوک چې موږ له اسمان څخه خبرداری راکوي. " (عبرانیانو ۲۵: ۱۲). مگر دا مه هېروئ چې هر څه چې خدای وایي تل د هغه د لیکل شوي کلمې سره سمون لري.

په هر صورت، د هغه څه ملاتړ لپاره د انجیل لټون کول چې تاسو فکر کوئ باید ترسره شي د خدای لاره نه ده. عیسی کولی شي خپل ځان ته ووايي: "زه د ناروغ د درملنې لپاره مسح شوی یم، نو زه به سمدستي لعزرت ته لار شم او هغه ته به لاسونه ورکړم!" پرځای یې، هغه د خدای روح ته انتظار کاوه چې کار وکړي، او د خدای روح کار وکړي.

خدای موږ صحرا ته راوړلی ترڅو موږ ته دا وښیایي چې د هغه د لارښوونې او وړتیاوو په پام کې نیولو پرته زموږ ټولې هڅې بې گټې دي. کله چې موږ په ریښتیا پوه شو چې جسم د ارزښت وړ هیڅ شی کولو توان نلري چې تلپاتې او ابدی وي، موږ چمتو یو چې هغه خوبونه او پلانونه پوره کړو چې هغه موږ ته سپارلي دي. صحرا زموږ د چمتو کولو ځای دی - یو سفر چیرې چې ژمنې پوره کیږي. موږ باید د عیسی مثال تعقیب کړو، ترڅو د روح لخوا رهبري شي او د خدای لارې تعقیب کړو ، نه زموږ خپلې.

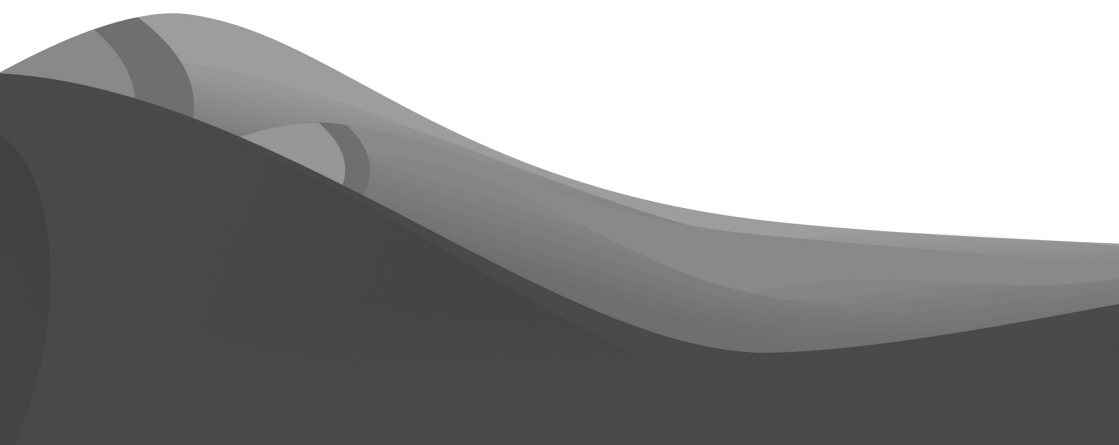
په صحرا کې کاميابی

"زموږ غم همدومره فانی دی لکه څنگه چې موږ یو. جاني میرا هیڅ ابدی غم نلري. خپګان راځي، مګر د خدای شکر دی چې، دا په هماغه لاره ځي چې راغلی وی. دا زموږ په سرونو لکه د اسمان د مرغیو الوتنه کوي، مګر دوی زموږ په روځونو کې ځاله نشي کولی. نن موږ ځوروی، مګر سبا به خوشحاله یو."

- چارلز اسپرجن

"چیرته چې رویا نه وي، خلک بهې نظمه وي، مګر برکت دی هغه څوک چې شریعت ساتي."

- امثال ۲۹: ۱۸

صحرا هغه ځای دی چې موږ ورته ځو، مگر دا زمونږ وروستی منزل ندی! که موږ له دې سره سم چلند وکړو، موږ به په برياليتوب سره له هغې څخه راووځو او د دې خاورې له پولو هاخوا به خپل حرکت ته دوام ورکړو!

کله چې زه د کلیسا ځوانانو شپون وم، صحرا ماته ډیره اوږده ښکاریده او ما د دوام لپاره هيڅ لیوالتیا نه درلوده. کله کله ما فکر کاوه چې په دې حالت کې به کوم بدلون راشي. بیا یوه ورځ، زما د مستقیم نظارت کونکي سره زما د ستونزو دمخه - چا چې هڅه وکړه ما بدنام کړي او ما گوبنه کړي - پیل شوه، د خدای روح ماته وښودله چې بدلونونه راځي. خدای ما ته وښودله چې هغه ما "له ختیځ څخه لويديځ ته د امریکا کلیساگانو او ښارونو ته لیرې؛ د کاناډا له پولې څخه مکسیکو ته؛ له الاسکا څخه هاوایی ته...."

مگر لکه څنگه چې ما مخکې وویل، دا بله ورځ یا حتی په کومې اونۍ کې نه پیښیږي! په حقیقت کې دغه حالت شپږ میاشتې پرته له کوم بل تایید څخه دوام وکړ او یوه ورځ لوی شپون یوې غونډې ته راغی او ویې ویل چې خدای پاک ورته وښودله چې زمونږ د ۱۱ کسيز پلاوي له ډلې څخه یو شپون به ډېر ژر په پوره سفر راشي. او نور به د هغه پلاوي غړی نه وي، بیا یې ماته مخ راواړاوه او ویې ویل: جان بیوره، دا ته یې!"

په هرصورت، نور شپږ میاشتې تیرې شوې او زه لاهم په صحرا کې بې ځایه شوی وم، مگر ناڅاپه، په دریو اونيو کې، ما د مختلفو کلیساگانو څخه ۷ بلني ترلاسه کړې. یو یې د کاناډا له پولې یو ساعت لیرې و، بل یې د فلوریډا ایالت ختیځ ته، یو یې د ارام سمندر په سیمه کې او وروستی یې د مکسیکو پولې ته نږدې و! زه هم د شپون دفتر ته ورغلم او پوښتنه مې ترې وکړه چې په دې دعوتونو څه وکړم؟! هغه په خندا ځواب راکړ: ما وویل چې خدای ماته داسې پیښه رانښکاره کړه اوس یې وخت دی!"

ډیر ژر (جنوري ۱۹۹۰) د وقف په غونډه کې، لیزا او ما لپاره دعا وشوه او له هغه وخت راهیسې موږ بشپړ وخت سفر وکړو! د هغو تجربو او شیانو له مخې چې موږ لیدلي، زه کافي نه شم ویلای، موږ په خپل ژوند کې ډیرې میوې راوړې دي ځکه چې موږ د خدای وخت ته انتظار کاوه او کله چې موږ فکر کاوه چې موږ چمتو یو، موږ مسایل په خپل لاس کې نه دي اخیستي.

زه لیواله یم چې ستاسو د لوستلو څخه ورته پایلې وگورم، نو د دې دلیل لپاره، د ۶۰ کلن سړي په توگه چې د خدای خلکو سره مینه لري، ما تاسو سره په ښکاره، صادقانه او د امکان تر حده ښکاره خبرې وکړې. زه غواړم تاسو خپل منزل ته ورسیرئ! نو ستاسو په اجازې به زه خپل وروستی فکر درسره شریک کړم.

سم هدف او منزل

موږ باید د خدای په هدف تمرکز وکړو، نه په هغه ضدیت چې زموږ د پرمختګ مخه نیسي. که موږ سم منزل ته ورسېږو، موږ باید زموږ په مخ کې یو سم رویا وي! که موږ په سیالی کې وتښتو او غلط منزل ته ورسېږو، موږ به برباد شو! په غلط هدف د ټوپک نښه کول یو ناورین دی!

فریسیان ډیر په جوش کې و، مگر د دوی هدف د دوی ځان و. دوی سم رویا نه درلوده، نو د دوی تیر غلط نښان نیولی و.

د خلکو لپاره د خدای هدف څه دی؟ هغه د افسسیانو په ۱: ۱۱ کې وایي: "... ځکه چې موږ د هغه هدف سره سم مقرر شوي یو موږ هغه څوک یو چې ټول شیان د هغه د ارادې سره سم کار کو."

ډیری یې د "د هغه د ارادې مطابق" یا "د مخکې څخه ټاکل شوی" کلمې اضافه کولو سره غلطیږی. د دې مفهوم د پوهیدو لپاره، موږ باید کلمه تحلیل کړو او د هغې ریښه وگورو. په انګلیسي کې دا کلمه "destination" ده چې دوه برخې لري: لومړۍ برخه "Pre" معنی لري "مخکې" یا "له پیل څخه مخکې". د "Destination" کلمې ریښه د "چیرې چې پای ته رسېږي" یا "پای کرښه" معنی لري. له همدې امله، د افسسیانو ۱: ۱۱ موږ ته نښې چې خدای د انسان لپاره د هغه له رامینځته کیدو دمخه منزل ټاکلی دی. خدای غواړي چې په دې کار سره خپل هدف ترلاسه کړي.

روميان ۸: ۲۸-۲۹ وايی:

"موږ پوهيږو چې د هغو كسانو لپاره چې د خدای سره مينه لري او د هغه د ارادې مطابق بلل شوی، ټول شيان د ښه لپاره يوځای كار كوي. د هغه چا لپاره چې هغه يی دمخه پيژندلی و، هغه هم د خپل زوی په شكل كې وړاندې كړی و، نو هغه به د ډيری وروڼو په مينځ كې لومړی زيږيدلی وي." (روميان ۸: ۲۸-۲۹)

هغه منزل چې خدای زموږ لپاره د وخت له پيل دمخه ټاکلی دی د هغه سره مينه كول او د عيسی مسيح په څير كيدل دي. هر څه چې په ژوند او يا خدمت كې كوو بايد د همدې هدف د ترلاسه كولو يا دې منزل ته د رسيدو لپاره وي! ستاسو د پيدا كولو لپاره د خدای اصلي هدف يوازې دا نه و چې د بريالي خدمت ټيم سره يوځای شئ او خدمت ته مليونونه ډالر وركړئ، يو مشهور هنرمند شئ، يا د مسلك اهداف ولرئ. ستاسو د رامينځته كولو هدف حتی د ناروغانو درملنه، بشردوستانه فعاليتونه، د جنسي قاچاق قربانيانو ژغورل، د اعتياد څخه د خلكو خلاصول، يا عيسی ته خلك رابلل نه دی. دا ټولې موخې سپېڅلې او پاکی دي، خو موږ بايد په دې پوه شو چې ډېری يې ټول عمر په همدې كارونو بوخت وی او هيڅ ځای ته نه دی رسېدلي. لامل يې دا دی چې دوی په ښه توگه پای ته نه دی رسيدلي ځکه چې دوی په خدمت تمرکز كوي نه په هغه هدف او زړه چې بايد د داسې خدمت تر شا وي. اوس دې پوښتنې ته بايد ځواب وركړل شي: "د مسيح په څير كيدو كې د خدای هدف څه و؟" د دې پوښتنې ځواب ساده دی، ځکه چې هغه له موږ سره مينه لري او غواړي چې موږ سره ملگرتيا وكړي "تر څو په راتلونكي عمر كې، هغه به په عيسی مسيح كې خپل بډايه او بې مثاله فضل په موږ باندې د خپل مهرباني له لارې ښكاره كړي." (افسسيان ۲: ۷)

ليزا او زه د ليكسي په نوم سپی لرو. هغه يو خوشحاله او لوبيدونکی سپی دی. که څه هم موږ کولی شو له هغه سره محدود اړيکه ټينگه کړو، مگر کله ناکله موږ خپه يو چې موږ ورسره خبرې نشو کولی. مگر برعکس، زموږ د زامنو سره زموږ اړيکه په بشپړه توگه توپير لري. هرڅومره چې دوی بالغ شول، هومره مو له دوی سره په اړيکه کې خوند واخيست. دوی زموږ په ژوند کې ډير شيان اضافه کړي دي. خدای موږ د دې دليل لپاره پيدا کړي. هغه نه غواړي چې د ليكسي سره زموږ د اړيکو په کچه له موږ سره ښکيل شي. هغه غواړي چې د هغه زامن او لوڼي له هغه سره د زړه له کومې هر څه شريک کړي.

دا د پیل څخه د خدای هدف و. کله چې یې انسان پیدا کړ او د عدن په باغ کې یې ځای په ځای کړ، د انسان سره د هغه د مینې له امله، هغه د آدم سره ولاړ او د هغه سره ملګرتیا درلوده. د آدم له اولادې څخه یو د خدای په هدف پوه شو او په پیدایښت ۵:۲۴ کې د دې په اړه ویل شوي: "خنوخ د خدای سره روان شو، او نور ونه موندل شو، ځکه چې خدای هغه واخیست." د عبرانیانو لیکوال د دې په اړه لیکي، "...ځکه چې مخکې له دې چې هغه واخیستل شي، د هغه [خنوخ] په اړه شاهدي ورکړل شوې وه چې هغه خدای خوښ کړ" (عبرانیانو ۱۱: ۵). خنوخ ولې خدای خوښ کړ؟ ایا دا ځکه چې هغه غوښتل چې لوی خدمت وکړي؟ نه، دا ځکه چې هغه غوښتل د خدای سره ولاړ شي او د هغه سره نږدې اړیکه ولري.

هر څه چې خدای په تیرو وختونو کې کړي دي، هغه یی اوس هم کوي، او له همدې امله موږ کولی شو پوه شو چې هغه به په راتلونکي کې هم ورته کار وکړي. نو هغه موږ په صحرا کې اچوي ترڅو د مسیح په څیر کیدو په لاره کې واوسو.

که موږ د ځان لپاره د خدای هدف له لاسه ورکړو، موږ محدود او په روحاني توګه بیرته راګرځیږو. کله چې د کلیسا غړي د خدای هدف له لاسه ورکوي، د دوی د وجود څاه وچیري او کلیسا په تدریجي ډول یوه اداره کیږي چې د نړۍ اهداف تعقیبوي. موږ د پیرو شمیرو او لویو ودانیو په څیر پایلو باندې ډیر ټینګار د زده کونکو روزنې په پرتله چې د مسیح په څیر کیږي. (متا ۲۸: ۱۹).

بیرته به امثال ۲۹: ۱۸ ورسو: "چیرې چې رویا نه وي، خلک به واکه کیږي."

هغه محدودیت چې خدای یې په اړه خبرې کوي موږ له خوښۍ څخه ټیټې کچې ته هڅوي. دا تحمل موږ ته اجازه نه راکوي تر هغه چې موږ د مسیح په څیر نه شو د رضایت احساس وکړو. دا محدودیت دی چې د هغه له ارادې پرته د بل څه منلو مخه نیسي. دا محدودیت موږ ته د هوساینې او د نړۍ په لاره او د بدن غوښتنې په څیر کارونو کولو څخه منع کوي.

د رویا په اړه باید یادونه وکړو چې عیسی وایی: سترګې د بدن څراغ دی، که ستاسو سترګې روغې وي، ستاسو ټول وجود به روښانه وي، مګر که ستاسو سترګې فاسدې وي، تیاره به ستاسو ټول وجود پټ کړي. هغه رڼا چې په تاسو کې ده تیاره ده څومره لوی تیاره به وي" (متی ۶: ۲۲-۲۳). عیسی زموږ د فزیکي سترګو په اړه خبرې نه کوي، بلکه

زموږ د زړه سترگې يا هغه لاره چې موږ شيان گورو.
 موږ لکه څنگه چې موږ په زړونو کې فکر کوو هماغه يو: "لکه څنگه چې مونږ په زړه
 کې فکر کوي، هماغه به وسو." (امثال ۲۳: ۷، زړه ترجمه)
 لکه څنگه چې تاسو خپل شرايط گورئ، تاسو د دوی له لارې خپله لاره ټاکئ. دولس
 جاسوسان چې ژمنه شوې ځمکې ته د معلوماتو لپاره تللي ټولو ورته شيان وليدل - يو
 قلعه ښار، د کنعاني خلکو لښکر. مگر د دوی دوه، يوشع او کاليب، د نورو په پرتله مختلف
 نظر درلود. دوی دواړو د خدای په ځير حالت وليد، مگر نورو لسو کسانو د خپلو تجربو
 يا ځواک له مخې ژمنه شوې ځمکه معاینه کړه. ځکه چې د دوی سترگې فاسدې وې، نو
 د دوی چلند (لکه څنگه چې عیسی وويل، "د دوی ټول بدن") فاسد و. دوی په خپلو خولو
 سره خبرې وکړې او د خدای د ارادې په وړاندې د دوی عملونو سره غبرگون وښود، او
 خدای وويل چې د دوی راپور "فاسد" يا "بد" دی:

"دوی ته ووايه، خدای وايي: زه په خپل ژوند قسم کوم چې زه به ستاسو سره د هغه
 څه سره سم وکړم چې تاسو زما په غوږونو کې وويل: ستاسو مړي به په دې صحرا
 کې رابښکته شي، يعنې ستاسو ټول شميرل شوي، د شلو کالو څخه. پورته، چا په ما غږ
 کړی و. په تاسو کې به هيڅوک هغه ځمکې ته ننوځي چې ما په خپل اوچت لاس قسم
 خوړلی و چې تاسو به پکې اوسېږئ، مگر د يفونخ زوی کاليب او د نون زوی يوشع."
 (اعداد ۴۱: ۸۲-۸۳)

څه شی د دې لامل شو چې لس جاسوسان راپور ورکړي چې دوی به هيڅکله ژمنه
 شوې ځمکه ونه گوري؟ دا د هغه طريقې له امله و چې دوی يې ليدلي و. دوی د پيغمبر ليد
 نه درلود او يوازې سترگې يې کارولې او يوازې هغه څه يې راپور کړل چې دوی ليدلی و.
 که موږ غواړو د صحرا څخه په بریا سره تير شو، موږ بايد د خدای په ځير ليد ولرو.
 بني اسرائيلو يو کال مخکې شکايت وکړ چې جاسوسان ژمنه شوې ځمکې ته ولېږل شې.
 د دوی نظر خراب و او دوی بې رحمه وو. نو کله چې خدای دوی ته اجازه ورکړه چې هغه
 ځمکه وگوري چې شيدې او شات تری بهيږي، دوی هر ښه شی چې دوی ليدلی رد کړ او
 پرځای يې د هغه ځمکې په خرابيو تمرکز وکړ.
 هغه څوک چې يوازې صحرا (او د هغې د زحمتونه) ويني په صحرا کې به مړه شي.

هغه څوک چې په وعده ورکونکي او هغه لید باندې تمرکز کوي چې خدای ورکړی دی به د سپیڅلي جنگیالیو په څیر د صحرا څخه تیریري، د خدای د جلال لپاره په ژمنه شوې ځمکه کې ژوند کولو ته چمتو وي چې د دوی په وړاندې پروت دی.

نو موږ به ناهيلي نه شو [کمزور يا بې وسې] ... ځکه چې زموږ لنډمهاله رنځونه به موږ ته يو ابدي وياړ راورې چې د دې رنځونو سره پرتله کيدی نشي. له همدې امله، موږ په هغه څه تمرکز نه کوو چې ليدل کيږي، مگر په هغه څه تمرکز کوو چې نه ليدونکي دي، ځکه چې ليدونکي لنډمهاله دي، مگر ليدونکي ابدي دي. (دوم قرن تيان ٤: ٦١-٨١)

په صحرا کې د وخت او کړاو تجربه د هغه څه په پرتله چې ترلاسه کيږي اسانه او لنډمهاله ښکاري. مگر البته، کله چې تاسو په صحرا کې یاست، دا ستونزمنه ده چې ستاسو هڅې په پام کې ونیسئ پرته له دې چې تاسو د هغه څه رويا وگورئ چې تاسو به د صحرا څخه د وتلو وروسته ترلاسه کوئ.

کله چې زه مخکې په صحرا کې وم، هغه وخت يقينا د لنډې شيبې په څير نه ښکاريده. کله کله به مې له ځانه سره فکر کاوه، چې آیا دا به ختم شي؟ ایا هغه څه چې خدای ژمنه کړې وه پوره کيږي؟ دا واقعا هغه وخت و چې ما اړتيا درلوده چې ژر تر ژره دا فکرونه پرېږدم او په خدای کې ځان پیاوړی کړم. ما پخوانی وړاندوینې په یاد کړې او د دوی له لارې به ټوله جگړه پیل شي (د تیموتاوس ١: ١٨ وگورئ). دا وړاندوینې زما د ژوند لپاره د خدای رويا وه. لکه څنگه چې هغه ماته د هغه په کلام کې د هغه د روح په واسطه څرگنده کړه.

زموږ روح په صحرا کې د جگړې ډگر دی. په روح کې عقل، احساسات او اراده شامله ده. اراده ستاسو د روح یوه برخه ده چې د خدای د لارې او ځان ترمنځ انتخاب کوي، او د خدای په څیر ژوند ته د لیدلو لپاره غوره کوي یا یوازې د صحرا په کارونو تمرکز کوي. پطرس لیکي: "کرانه، زه تاسو ته په دې نړۍ کې د اجنبیانو په توگه غوښتنه کوم چې د نفس د غوښتنو څخه ډډه وکړئ چې ستاسو د روح سره په ټکر کې دي." (اول پطرس ٢: ١١)

ټول توضیحات په دې پورې اړه لري چې ستاسو مرکزي ټکی څوک دی، ځان یا خدای؟ هغه خواهشات چې د نفس څخه دي ستاسو په افکارو او احساساتو کې شخړه رامینځته کوي او په ځاني گټو تمرکز کوي. دا تاسو له هغه رويا څخه لیرې کوي چې خدای تاسو ته

درکړی ده، ځکه چې د خدای لاره ستاسو لاره نه ده، مگر د ځان د انکار لاره ده. هغه انجیل چې نن ورځ د ډیری په مینځ کې بشارت او منل کیږي د سوکالی او بریا انجیل دی. په کوچنیو کلیساگانو کې ډیری پیغامونه جماعت نه هڅوي چې خپل نفس پر صلیب مړ کړي، مگر ډیری یې وړاندیز کوي چې دوی د دوی غوښتنو ته غاړه کیږدي او راحت پاتې شي او د عیسی مسیح په څیر کیدو حتمي هدف لپاره هڅه نه کوي. ډیری وخت پوښتنه وشوه، "خدای زما لپاره څه کولی شي؟" دوی تمرکز نه کوي چې وپوښتی "هغه زما څخه څه غواړي؟". د سوکالی انجیل په هغه رنځ ټینګار نه کوي چې د عیسی تعقیب سره راځي. د فکر کولو دا ډول طریقه ډیری یې د خپل آرام ژوندانه ژوند څخه راضي کړي دي. دا ډول انجیل ایمانداران د خدای سرتیري نه وي.

پولس په یو رساله کې تیموتوس ته لیکي:

"د مسیح د وړ سرتیري په توګه، په تکلیف کې شریک شئ. هیڅوک د عسکری په وخت کې د ژوند په مصروفیت کې نه راځي، ځکه چې هغه غواړي خپل قوماندان راضي کړي." (دوم تیموتوس ۲: ۳-۴)

دا د دې "خوشحالی انجیل" له امله دی چې موږ د مخالفت یا کړاو سره مخ کیږو پر مهال د خلاصون لاره لټوو او موږ غوره نه بولو چې له ستونزو سره مخ شو او د بریا هڅه ونه کړو. هغه رویا چې د سوکالی انجیل درس ورکوي یو "آسماني یا نبوي رویا" نه ده، بلکه یو "خوندي رویا" ده.

پولس بیا هم لیکي:

"نو په هغه وخت کې، پادشاه اګریپا، ما د آسماني لید نافرمانی ونه کړه. بلکې لومړی د دمشقیانو په منځ کې، بیا په بیت المقدس او د یهودو په ټوله خاوره کې او همدارنګه د غیر یهودیانو په منځ کې، ما دا پیغام اعلان کړ چې توبه وباسي او خدای ته راستانه شي او د توبې وړ عمل وکړي. له همدې امله یهودانو زه په کور کې ونیولم او زما د وژلو هڅه یې وکړه." (اعمال ۶۲: ۹۱-۱۲)

موږ په دې نړۍ کې ډیری خوبونه لرو، مگر یوازې یو یې د "اسمان خوب" دی چې د پلار اراده ده! پام وکړئ چې پولس څه وایي: "دا د دې لپاره و چې [د بشارت لپاره]

یهودانو زه په معبد کې ونيولم او زما د وژلو هڅه یې وکړه. " هغه د آسماني خوب پیروي کوله او د ډیرو مخالفتونو سره مخ شو. که هغه په دې انجیل باور درلودی لکه د اکثریت په څیر چې د سوکالی پر انجیل باور لري، نو هیڅکله به یې د هغه خوب رښتیا نه ولیدلی.. هغه حتی د پاچا اکرپاس حضور ته هم نه شو تللی، ځکه چې له هغه څخه ډیر دمخه، هغه د ټولو مخالفتونو څخه د خلاصون لاره لټوله.

ارمیا په انجیل کې یو بل سړی دی چې د آسماني رویا پیروي یې کړې، او د دې

د صحرا سفر څخه د ژوندي پاتې کیدو لپاره لارښوونې

۱۲ شمیره: مهم ټکي په یاد ولرئ

اوس چې زه دا کتاب لیکم، زه ۵۹ کلن یم - دا څنگه تیر شو؟ کله چې زه بیرته فکر کوم، زه پوهیږم چې زما د ژوند تر ټولو غوره وخت په صحرا کې و، که څه هم کله ناکله ما داسې احساس کاوه چې زه د پرمختګ پر ځای بیرته راګرځیږم. له همدې امله، زموږ زور ملګري ایوب وویل: "ځکه چې هغه پوهیږي چې زه څنگه ځم، او کله چې هغه زما آزموینه کوي، زه د سرو زرو په څیر راوتلم." (ایوب ۲۳: ۱۰).

ریښتیا ووايم چې زما په شلو کتابونو کې چې ما تر اوسه چاپ کړي دي ۹۰٪ یې د کثرت په زمانه کې زما له موندنو نه دي، بلکې د صحرا په دوره کې مې زده کړي دي. نو زه تاسو ته وړاندیز کوم چې د صحرا په جریان کې مهم ټکي په یاد ولرئ! هغه څه چې تاسو د صحرا په جریان کې زده کوئ په راتلونکي کې به ستاسو په شمول د نورو لپاره ځواک وي او ممکن یوه ورځ تاسو د خپلو تجربو په اړه یو کتاب ولیکئ.

زما ملګریه، زه غواړم ستاسو د ژوند په اړه نبوت وکړم. په غور سره واورئ: خدای به ستاسو په ژوند کې په خپل ټاکل شوي وخت کې یو لوی کار وکړي چې د ډیری خلکو ژوند به اغیزه وکړي. دا پیښې به تاسو هغه ته اجازه ورکړئ چې هغه څه وکړي چې هغه ستاسو په ژوند کې د صحرا په دوره کې غواړي. ډیری به پدې اغیزه وکړي او تاسو به د تل لپاره ستاسو د اطاعت میوو په لیدو خوشحاله شئ. زما ملګریه، په پای کې به تاسو د سرو زرو، آزمویني، قوي او ریښتیني په توګه راوتلی شئ.

اطاعت په پایله کې هغه د ډیر لفظي او رواني ځورونې سره مخ شو. یوه ورځ له دې حالت څخه ستړی شو او ویې ویل: ولې د بدکارانو لاره بریالی کیږي؟ ولې خیانت کوونکي ټول آرام دي؟" (ارمیا ۱۲: ۱)

خدای د هغه د تسلیمت اراده نه درلوده او ورته یې ځواب ورکړ: "که ته د پیاده عسکرو سره د منډه کولو په وخت کې ستړي شی، نو ته به څنگه د آسونو سره برابر شی؟ او که ته په ایمن ځمکه باور لرئ، نو ته به د اردن شاوخوا څه وکړی؟" (ارمیا ۱۲: ۵). په بل عبارت، هغه ته یې وویل: "ارمیا، که ته اوس د شیطان د پیاده نظام څخه ستړي شوي یی، نو ته به څه وکړي کله چې ته د هغه د آس سوارانو سره مخ شی؟"

جگړه له مبارزې سره تړلې ده

موږ باید په یاد ولرو چې د جگړې پرته، هیڅ بریا نشته. وضعیت د ارمیا لپاره ډیر ستونزمن شو. له هغه سره ناوره چلند وشو، خو بیا زنداني شو. د هغه کار هلته پای ته نه و رسېدلی، مگر وروسته هغه په کوهی کې وغورځول شو چې هلته مړ شي. که څه هم په پای کې خدای هغه له مصیبت څخه وژغوره.

هغه جگړه چې نن ورځ موږ د مسیح په بدن کې ورسره مخ یو اکثرا رواني بریدونه دي، نه فزیکي تعذیب چې پولس یې په اړه خبرې وکړې. که دا مخالفت بدل شي، موږ باید ورسره څنگه چلند وکړو؟ هغه سختی چې موږ یې نن تجربه کوو باید موږ پیاوړي کړی چې په راتلونکي کې د لویو مبارزو سره مخ شو.

صحرا د راتلونکو جگړو لپاره د روزنې ځای دی. لکه څنگه چې موږ د راتلونکو جگړو لپاره د چمتو کولو لپاره د روزنې کمپ ته سرتیري لېږو، خدای خپل سرتیري صحرا ته لېږي ترڅو دوی د هغه بلنې ته چمتو کړي. تر ټولو ستر خنډونه چې سرتیري باید په روزنه کې پری بریالي شي ویره، ضعف او نا امیدي ده. په ورته ډول، تر ټولو لوی مبارزه چې موږ په صحرا کې ورسره مخ یو په روحاني ډگر کې ده.

یو له لویو څخه نا امیدي ده. یوه ورځ، کله چې زه په دعا کې وم، خدای له ما څخه د جرئت د کلمې برعکس پوښتنه وکړه.

په طبیعي توګه، زما ځواب "ویره" وه.

هغه روراته وویل: "مخالف یی ناامیدی ده". ما هیڅکله دې کلمې ته له دې زاویې نه و لیدلی! دی سمدلاسه ما ته وښودله چې "ولې" خدای په عهد عتیق کې ۸ ځله یوشع ته وویل چې "زپور یی" (اعداد ۲۰: ۱۳؛ تثنیه ۳۱: ۶، ۷، ۲۳؛ یوشع ۱: ۶، ۷، ۹، ۱۸). خدای پوهیده چې دا به یو له لویو ننګونو څخه وي. ناامیدی موږ ته په صحراګانو یا د جګړې په ښکرونو کې راځي، کله چې موږ په خپل ځان ډیر تمرکز کوو نه په خدای او د هغه ماموریت.

د دښمن هدف دا دی چې تاسو خپل ځان ته متوجه کړئ، هغه هڅه وکړه چې د عیسی سره په صحرا کې هم همداسې وکړي. عیسی د څلویښتو ورځو راهیسې هیڅ نه و خوړلی او ډیر وږی و. شیطان راغی او ورته یې وویل: "که ته د خدای زوی یې، نو دا ډبرو ته ووايه چې ډوډی شي" (متی ۴: ۱-۱۱). هغه کولی شي د خدای ځواک د هغه له لارو څخه بهر وکاروي او د هغه د بدن اړتیاوې پوره کړي. موږ باید په یاد ولرو چې کله چې خدای ډالی ورکوي، موږ مسؤل یو چې ناوړه ګټه تری وانخلو او د هغه په څیر یې وکاروو. خدای ډایمن کړی چې د عیسی اړتیا پوره شوه، مګر د هغه اړتیا پوره شوه لکه څنګه چې خدای غوښتل. کله چې شیطان لار، فریښتي راغلی او د عیسی خدمت یې وکړ. بیا پام وکړئ چې عیسی د هغه د خدمت په اړه څه وایي:

عیسی ځواب ورکړ: آمین، امین، زه تاسو ته وایم، زوی د خپل ځان څخه هیڅ شی نشي کولی، مګر هغه څه چې پلار یې کوری، ځکه چې پلار څه کوي، زوی یې هم کوي." (یوحنا ۵: ۹۱)

د "لیدلو" کلمې ته پام وکړئ. عیسی د پلار له ارادې پرته بل څه ونه کړل. کله چې موږ په صحرا کې یو، یو له ازمايښتونو څخه دا دی چې شیان زموږ په لاره ترسره کړو او یا د خدای لاره. دا طریقه کیدای شي د خدای د قدرت څخه کار واخلي ترڅو د هغه وخت څخه مخکې یو څه ترلاسه کوی. ایا تاسو تصور کولی شئ چې په جګړه کې یو سرتیری د خپلو لوړ پوړو چارواکو امر نه تعقیبوي؟ په پایله کې کیدای شي د عسکرو او د هغه د ملګرو لپاره د جدي زیان سبب شي. د روزنې په بیرکونو کې او په هر کورس کې، هغه سرتیری د امرونو اطاعت کول زده کوي ترڅو د نادانۍ په واسطه ځان او نور له خطر سره مخامخ نه کړي.

موږ باید هغه څه هیر نکړو چې آسمان موږ ته نازل کړی دی. کله کله موږ له ځان

سره فکر کوو: "زه بايد خواب ولرم! زه بايد يو حرکت وکرم؛ که زه اوس يو څه ونه کرم، هرڅه به له مينځه ولاړ شي!". که داسې ښکاري چې خدای تاسو ته اوس څه نه وايي، دا پدې معنی نه ده چې هغه تاسو سره خبرې نه کوي! زما خبره دا ده چې خدای موږ سره په بيلابيلو لارو اړيکه نيسي. پدې حالت کې، هغه پيغام چې هغه غواړي موږ ته ورسوي "تاسو هيڅ کولو ته اړتيا نلرئ!" په داسې حالت کې، موږ بايد د خدای انتظار وکړو او په زور سره هيڅ کار ونه کړو:

"د څښتن لپاره انتظار وکړئ، قوي زړه ولرئ؛ هو، د څښتن لپاره انتظار وکړئ."
(مزمور ۷۲: ۴۱)

که موږ په هغه باندې تمرکز کولو پر ځای خپلو اړتياوو ته پام وکړو، دا به موږ ته نا اميدي او سختی راولي. موږ بايد انحراف ونه کړو او په "کوچنيو تکليفونو" تمرکز ونکړو. پرځای يې، موږ بايد خپل نظر د جلال تل زياتيدونکي وزن ته متمرکز کړو چې موږ ته پدې رنځونو کې راځي. (۲ قرنټيان ۱۷: ۴).
دا هغه خوشي ده چې زموږ په مخ کې ده چې بايد موږ يې وگورو.

هغه خوبني چې زموږ په وړاندې ده

"ځکه تاسو پوهيږئ چې د ازمايشتونو په بوټي کې ستاسو د ايمان تيريدل استقامت پيدا کوي. زما وروڼو، کله چې تاسو د مختلفو ازموينو سره مخ شئ، نو دا د خوبني څخه ډک وگنې! مگر استقامت خپل کار بشپړ کړئ ترڅو تاسو بالغ او کامل شئ او کمښت ونه کړئ." (يعقوب ۱: ۲-۴)

خوبني يو روحاني ځواک دی چې موږ ته ځواک راکوي چې د رنځونو او ازموينو په وړاندې مقاومت وکړو. په ياد ولرئ چې "ټولې خوبني په پام کې ونيسئ" دا نه وايي چې د هغې يوه برخه د خوبني او د هغې يوه برخه د غم په توگه حساب کړئ. موږ بايد په زړونو کې د خوبني او غمونو ترکيب ونه کړو. د دې په اړه فکر وکړئ: تاسو کولی شئ د خوبني نهه نوي اړيکې سره يو ځنځير ولرئ او يوازې يو بې غم وي. همدا اړيکه په هغه سلسله

کې د ضعف لامل کیږي. په دې سلسله کې سل لینکونه باید ټول خالص خوښي وي ترڅو تاسو ته هغه ځواک درکړي چې تاسو پدې حالت کې ورته اړتیا لرئ.

تاسو او زه پوهیږم چې د "کامل خوښی" په اړه فکر کول ستونزمن ندي کله چې هرڅه سم وي. کار هغه وخت ستونزمن کیږي کله چې موږ آزمویږي، صحرا، ځورونې، زحمت، کړاو او مخالفت د خوښی څخه ډک وگڼو. خدای دا وایي ځکه چې هغه پوهیږي چې "... د څښتن خوښی زموږ ځواک دی" (نحمیا ۸: ۱۰). دا هغه خوښی ده چې موږ پیاوړي کوي کله چې موږ د خدای سره نږدې اړیکه لرو.

زما میرمن او ټوله کورنۍ - زامن، لوڼې او لمسیان ما خوشحاله کوي. ځینې وختونه داسې پیښیږي چې زه په کور کې نه يم او زه د دوی عکسونه گورم. دا زما زړه تل خوشحاله او پیاوړی کوی.

نحمیاه خپلو خلکو ته ورته وایي. دوی په سخت وخت کې تیریدل، نو نحمیاه په ژړا شو او ویې ویل: "د دې مصیبتونو ته پام مه کوئ، خپل سترگې په څښتن باندې وساتئ، ځکه چې کله تاسو هغه ته نږدې شئ، نو ستاسو زړه به د خوښی څخه ډک شي او دا به د خوښی سبب شي. تاسو قوي ووسی." (آزاد تفسیر).

عبادت او ستاینه به تاسو له خپل ځان څخه خدای ته متوجه کړي. د ازموینو په مینځ کې، د هغه فشار سره معامله کولو لپاره چې تاسو ورسره مخ یاست د خدای ځواک څخه سترگې پټول اسانه دي. داود د دې محاکمو په جریان کې د هغه ډیری مزموذونه لیکلي. هغه د دې توان درلود چې د خدای په ستاینه کولو سره په بدو شرایطو کې قوي پاتې شي. خدای موږ ته په اشعیا ۶۱: ۳ کې داسې وعده راکوي: "... د ماتم پرځای د خوښی تېل، او د نا امیدۍ د روح پرځای د ستاینې جامې. دوی به د صداقت بلوط او د سپیڅلي بوټي په نوم یادېږي. خدای، تر جلال پورې." هغه ښکاره شی.

زه د صحرا دوره په یاد لرم کله چې دې آیت زما زړه ته وویل. زه په کور کې یوازې وم او په زړه کې می یو دروند وزن احساس کو. ما خپل انجیل پورته کړ، مگر ما په سختۍ سره یو څه ولوستل. نو ما دعا وکړه، مگر دا نور هم خرابه شوه، ما د خدای روح احساس کړ چې ما ته یې وویل، "د سرودونو سی ډی واچوه!" نو زه کوټې ته لاړم چې هلته یو ټیپ ریکارډر و او د عبادت سرودونه پکې وو او زما تر څنګ یې سرودونه وویل. ما نور کار کولو ته اړتیا درلوده، نو ما د خدای په وړاندې نڅا وکړه. زړه مې دومره دروند و چې په

اوبو کې مې سخت نڅا کوله. د ويلو اړتيا نشته، شيان بڼه نه و.

کله چې سرود پای ته ورسیده، ما داسې احساس وکړ چې ورته سي دي بيا چالان کړم. دوهم ځل مې ځان ته سرودونه واوریدل. ناڅاپه، ما په تخت باندې د عیسی د زړه انځور او د هغه لوی مینه ولیدله. زما زړه په خوښۍ ټوپونه وهلو او ما پرته له کوم ځنډ نڅا وکړه. زه پوهیدم چې زما سترگې له ځان څخه د عیسی عظمت ته لارې. ما سرود وویل، نڅا می وکړه او د نیم ساعت لپاره د لیونی په څیرمی ټوپونه وکړل. زما له زړه څخه یو وزن پورته شو او زما له دننه څخه ژوند او ځواک راوتلی و. په داسې حال کې چې نیم ساعت مخکې د ژوند او ځواک هیڅ خبر نه و.

لکه څنگه چې ما د هغه ستاینه وکړه، زما تمرکز هغه ته وگرځید او ما هغه څه تجربه کړل چې اشعیا لیکلي: "نو په خوښۍ سره به تاسو د نجات له چینو څخه اوبه ومومئ!" (اشعیا ۱۲: ۳) او ما د خدای د خوښۍ له لارې د نجات له چینې څخه ځواک ترلاسه کړ.

عبادت موږ سره مرسته کوي چې زموږ په مخ کې په خوښۍ باندې سترگې پټې کړو او زموږ په شاوخوا شرایطو تمرکز ونه کړو.

"نو ځکه چې زموږ په شاوخوا کې د شاهدانو دومره لوی بادل شتون لري، راځئ چې هر اضافي بار او هره گناه چې په اسانۍ سره زموږ په لاسونو او پښو کې راځي لیرې کړو، او په صبر سره هغه سیالي ته لارې شو چې زموږ لپاره ټاکل شوی. او راځئ چې خپلې سترگې په اتل او د ایمان کامل مجسمې ته واړوو، عیسی چې د هغه خوښۍ لپاره چې د هغه په وړاندې و، صلیب یې زغملی و او د هغې شرم او سپکاوی څخه یې خلاص کړو، او اوس د خدای د تخت بڼې خوا ته ناست دی. د هغه چا په اړه فکر وکړئ چې د گناهکارانو لخوا دومره مخالفت یې زغملی، ترڅو تاسو سترې او نا امید نه شئ. تاسو لا تر اوسه د گناه سره په جگړه کې خپل ځای نه دی ولاړ." (عبرانیان ۱۲: ۱-۴)

هغه خوښۍ ته په کتلو سره چې د هغه په وړاندې ټاکل شوې وه، عیسی د خورا سختو ازموینو څخه تیر شو چې هر څوک به یې برداشت کړی وي یا به یې په راتلونکي کې برداشت کړي. دا خوښي د صلیب وروسته د قیام وه. د اطاعت او کړاو په واسطه، هغه ویاړ او په پای کې د خدای سلطنت ته د زامنو او لوڼو ننوتلو ته او زه یو له هغو څخه یو! دا زموږ په څیر د هغه چا لاره ده چې د هغه په نقشه پیروي کوي. د ځان انکار او ځان وژنې بل اړخ ته، د ژوند بیا راژوندی کول زموږ په تمه دي. د بدن د رنځ هاخوا، د عیسی

سره نږدې اړیکې رامینځته کولو لپاره اړین بلوغ شتون لري! ستاسو د هڅو او صحرا څخه بهر لوی جلال شتون لري! پولس لیکي: "زما په نظر، د دې اوسني وخت کړاوونه د هغه ویاړ په پرتله هیڅ ندي چې په موب کې به څرگند شي." (روميان ۸: ۱۸).

د خدای جلال به د هغه له راستنیدو دمخه په کلیسا کې څرگند شي، او هغه حد ته به ورسېږي چې ښارونه او هیوادونه به وژغوري. ځمکې هیڅکله د قدرت داسې څرگندونه نه ده لیدلې، دا ډول شی د عیسی په پیروانو کې څرگند شوی چې خدای پاک دوی ته اجازه ورکړې ده. د هغه د روح دا توزیع، چې په لویه پایله کې پای ته رسېږي، د انسانانو لخوا هڅول کیدو ته اړتیا نلري. د خدای ځواک او جلال وده کوي!

"گرانو، په دې اور باندې حیران کیږئ مه چې ستاسو په مینځ کې راپورته شوی ترڅو ستاسو وازمویل شی، لکه څنگه چې تاسو ته عجیب څه پېښ شوي. بلکه، خوشحاله اوسئ چې تاسو د مسیح په تکلیفونو کې شریک یاست، نو تاسو به تر پای پورې خوشحاله شئ کله چې د هغه جلال څرگند شي." (اول پطرس ۴: ۲۱-۳۱)

زموږ په وړاندې خوشحالي څه ده؟ دا د هغه جلال دی چې د هغه په مضامینو کې د هغه رنځونو په پایله کې څرگند شوی چې دوی یې تجربه کړي. پام کوه چې هر څومره د خپګان کچه ستا د خوښۍ کچه وي، هومره به مخالفت زیات وي، هومره چی صدیت زیات وي!

خپل ځان له لاسه ورکول

زما ملګریه، کله چې تاسو له مخالفت سره مخ شئ، د خدای پیروي وکړئ! زه پوهیږم چې خدای تاسو په ژوند کې یو ستونزمن حالت ته راوستی یی. ځکه چې هر څومره چې جګړه سخته وي هغومره به ستاسو او پاچا لپاره لویه بریا وي. مګر په دې مبارزو کې، تل ستاسو په وړاندې تضمین ساتئ:

"پر تاسي هیڅ داسي امتحان نه دی راغلی چې د انسانانو لپاره مناسب نه وي. او خدای وفادار دی. هغه تاسو ته اجازه نه ورکوي چې ستاسو په پرتله ډیر وازمویل شي، بلکه د تېښتې ازموینه هم چمتو کوي ترڅو تاسو یې برداشت کړئ." (اول قرنتیان ۱: ۰۱-۳۱)

مهمه نده چې کومې آزموينې ستاسو په لاره کې يو له بل سره راځي، تاسو بايد پوه شئ چې تاسو د بریا او وياړ سره د دوی د تېرولو ځواک لرئ. که نه، تاسو به ورسره مخامخ نه شئ؛ خدای به تاسو ته دا اجازه درنکړي! که تاسو د خپل ژوند سره مينه لرئ، تاسو به په سختو شرايطو کې تسليم شئ. تاسو خپل لتون پرېږدئ او بې گټې ژوند رهبري کوئ.

مکاشفه ۱۲: ۱۱ وایي: "دوی د وری په وینه او د دوی د شهادت په الفاظو سره هغه فتح کړي ده. ځکه چې دوی خپل ژوند حتی مرگ ته ارزښت نه ورکاوه."

هغه څوک چې د خپل ځان په اړه ډیر اندیښمن دي او د خدای له ارادې سره هیڅ تړاو نلري، هغه څوک دي چې د خپل ژوند سره مينه لري، او عیسی وویل: "ځکه څوک چې غواړي خپل ژوند وژغوري هغه به له لاسه ورکړي، مگر څوک چې غواړي خپل ژوند وژغوري. زما لپاره به دا له لاسه ورکړي." که هغه خپل ژوند له لاسه ورکړي، هغه به بیا ژوند ومومي. (متی ۹: ۲۵).

یوازینی لار چې موږ کولی شو هغه څه برداشت کړو چې په راتلونکي کې دي د خپل ژوند له لاسه ورکول دي. زه تاسو هڅوم چې مخکې لاړ شئ "تر هغه چې روح په موږ باندې له لوړ څخه راوتلی شي، او صحرا په باغ بدل شي، او باغ د ځنګل په څیر ښکاره شی. (اشعیا ۳۲: ۱۵).

صحرا هغه ځای نه دی چې موږ خپلې وسلې کېږدو او تسليم کېږو! دا هغه ځای دی چېرې چې موږ بايد د خدای رضا ترسره کولو لپاره قوي، زړور وواوسو. دا هغه ځای دی چې موږ بايد خپل ځان خدای ته وسپارو او په ثابت ډول د شیطان سره مقاومت وکړو.

که تاسو همدا اوس په صحرا کې یاست، پوه شئ چې خدای تاسو هغه ځای ته راوستی یاست چې پوه شئ چې ستاسو په زړه کې څه دي. ډیری وختونه هغه څه چې ما فکر کاوه د شیطان لخوا ازمايښت په حقیقت کې زما د ژوند یو اړخ و چې زه بايد عیسی ته تسليم شوی وای.

لکه څنګه چې تاسو د خپل آسماني اجر تعقیب ته ادامه ورکوئ، د خدای کلام په یاد وساتئ:

"مگر د خدای څخه مننه کوم چې تل موږ په مسیح کې د هغه د بریا په بهیر کې اخلي... (دوم قرن تیان ۲: ۴۱).

"څوک به موږ د مسیح د مینې څخه جلا کړي؟ سختي، یا فشار، یا تعذیب، یا قحط، یا لوږه، یا خطر، یا توره؟ برعکس، په دې ټولو شیانو کې موږ د هغه له لارې چې مینه یې درلوده، د فاتحانو څخه یو... (روميان ۸: ۵۳، ۷۲)

"مگر د خدای شکر دی چې زموږ د مالک عیسی مسیح له لارې موږ ته بریا راګوي." (اول قرنټیان ۵۱: ۷۵)

د هغه تعقیب مه کوئ. لاس مه اخله د هغه رویا پاملرنه وکړئ چې هغه تاسو ته د شرایطو په پام کې نیولو پرته درکړي.

د یوسف حالت په څا کې او بیا په یوه عجیب هیواد کې په زندان کې نا امیده ښکاري. داسې ښکاري چې د هغه ژوند پای ته رسیدلی. دا به څنگه راتلونکی ولري؟ په یاد ولرئ: "دا د انسان لپاره ناشونې ده، مگر د خدای لپاره نه، ځکه چې هر څه د خدای لپاره ممکن دي." (مرقس ۱۰: ۲۷)

مگر مهمه نده چې ستاسو شرایط څومره سخت وي، تاسو باید په یاد ولرئ: "ټول شیان د هغه چا لپاره ممکن دي چې باور لري." (مرقس ۹: ۲۳).

خپلې سترګې هغه خوښی ته وخورئ چې ستاسو په مخ کې دي؛ هغه خوښي چې د هغه نازل شوي جلال په تاسو کې دی. دا حقیقت تاسو ته د ازموینې ګټلو ځواک درکوي. هغه په ټول زړه سره ولټوئ او په هغه څه باور وکړئ چې هغه د خدای د روح له لارې د کلام له لارې وایي. که تاسو داسې وکړئ، تاسو به د غرور له صحرا څخه راشئ.

"په هغه چا باندې چې توان لري چې له تاسو د غورځېدو څخه ساتنه وکړي

او د هغه په لوی حضور کې بې عیب او

له ډېرې خوښۍ ډک راوبلی،

په هغه یو خدای او زموږ ژغورونکی،

زموږ رب عیسی مسیح له لارې،

له ابدیت څخه، اوس، او د تل لپاره، ویاړ او

جلال او استعداد او ځواک باد! آمین." (یهودا ۱: ۴۲-۵۲)

د بحث پوښتنې

که تاسو دا کتاب د صحرا مطالعې دورې برخې په توګه لولې (کوم چې ښه خبره ده!)، زه وړاندیز کوم چې هره اونۍ د دې په اړه ویديو وګورئ او د یوې لېلې په توګه د ورته بحث پوښتنو له لارې کار وکړئ. دا ویديو درسونه په موازي ډول اصلي موضوعات روښانه کوي. نو، د ذکر شویو ټکو سره سم، دا به د لیدونکو لپاره خورا ښه وي چې ویديوګانې وګوري او هم کتاب ولولي.

زه هیله لرم چې تاسو د هغه وخت څخه خوند واخلي چې تاسو د کتاب بیاکتنه ته مصرف کوئ!

۱ درس

۱ فصل ولولې

۱. د مطلق شتون او د خدای د ښکاره شتون ترمنځ توپیر څه دی؟ ولې دا مهمه ده چې د دواړو ترمنځ په توپیر پوه شو؟
۲. ولې دا مهمه ده چې هغه دوره وپېژنو چې موږ په کې یو، او پوه شو چې آیا دا صحرا ده یا نه؟
۳. تاسو څه فکر کوئ چې شیطان ولې د صحرا دوره کاروي ترڅو موږ وسوسه کړي چې موږ په قصدي ډول ګناه وکړو یا ایمان پرېږدو؟
۴. ولې خدای اجازه ورکوي چې د صحرا دوره دوام وکړي؟

۲ درس

۲ او ۳ فصل ولولۍ

۱. صحرا څو موخۍ لري. په دې لوست کې ذکر شوي اوو اهدافو څخه کوم يو سره تاسو ښه اړيکه نيولې؟ او ولۍ؟
۲. تاسو څه فکر کوئ چې په صحرا کې د خداى اطاعت کول د روحاني ودې لامل کيږي؟
۳. صحرا هغه دوره ده په کوم کې چې تاسو خپل ځان مومئ. تاسو د خپل ځان او په صحرا کې د خداى سره د تگ په اړه کوم شيان زده کړل؟
۴. د فروتنۍ په دې وخت کې تاسو څنگه په خداى کې خپل ځواک پيدا کوي؟

۳ درس

۴ فصل ولولۍ

۱. تل د ژمنو او د تحقق يو روند وجود لري. د دې پروسې د اهميت لامل څه دى؟
۲. تاسو په خپل ژوند کې د ژمنې عمل څنگه ليدلې؟ تاسو څه فکر کوئ چې خداى ولۍ تاسو سره ژمنه کوي مخکې له دې چې تاسو داسې پروسې تجربه وکړئ؟
۳. ولې ستاسو د ژوند لپاره د خداى له خوا ژمنه کول د پنځه کلن پلان په پرتله خورا مهم دي؟

۴ درس

۵ او ۶ فصل ولولئ

۱. د شاول او داود د ژوند کیسه څنگه موږ سره د صحرا د دورې له لارې د خدای لخوا د پاکیدو په اهمیت پوهیدو کې مرسته کوي؟
۲. سره زر د پاکیدو وروسته انعطاف منونکي کیږي، او کله چې خدای پاک موږ پاکوي، موږ د هغه سره ډیر حساس کیږو. د خدای سره حساس کیدل تشریح کړئ.
۳. کله چې خدای موږ ته د پاکوالي پروسې له لارې گناه یا ضعف ښکاره کوي، موږ باید څه وکړو؟
۴. د پاکولو پروسه څنگه موږ ته د عیسی لپاره موقعیت راکوی ترڅو موږ ته نورهم څرگند شي؟

۵ درس

۷ فصل ولولئ

۱. ولې خدای له شکایت کولو څخه بیزاره دی؟ ایا تاسو همدا اوس په خپل ژوند کې شکایت کوئ؟
۲. د ملاکي او ارمیاه شکایت ترمینځ څه توپیر دی؟ ولې خدای د لومړۍ ډلې څخه په غوسه شو، مگر د ارمیاه شکایت ته یې ځواب ورکړ؟
۳. داوری د پریکړې کولو معنی لري، نه غندلو. کله چې د خدای په کور کې داوری

راځي، هغه به پريکړه وکړي چې څوک د هغه د خدمت وړ دی. تاسو څه فکر کوئ چې خدای د پريکړې کولو په وخت کې څه گوري؟

۴. خدای د خدمت لپاره د مناسبو لوبښو په لټه کې دی. تاسو د زده کولو او غوره کيدو ترمنځ توپير څنگه تشریح کوئ؟

۶ درس

۸ فصل ولولئ

۱. کله چې تاسو واوريدل چې رنځ يوه ډالۍ ده ستاسو غبرگون څه و؟ د درس په پای کې، څه شی ستاسو نظر بدل کړ؟

۲. خدای دی ته اجازه نه ورکوي چې تاسو له حده زياد وازمايل شئ. دا څنگه تاسو هڅوي؟

۳. خدای به اجازه ورنکړي چې ستاسو ځواک همداسې پاتې شي. دا حقيقت تاسو ته ستاسو د ژوند لپاره د خدای د پلان په اړه څه درس درکوي؟

۴. خدای موږ ته اجازه راکوي چې نن ورځ د ازمايښتونو څخه تير شو چې هغه فشار چې موږ به په راتلونکي کې ورسره مخ شو پياوړی ووسو. هغه تاسو ته د راتلونکي په اړه څه ويلي دي چې تاسو سره د اوسني فشارونو په پوهيدو کې مرسته کوي؟

۷ درس

۹ فصل ولولئ

۱. د خدای پیروي تل منطقی په نظر نښکاری. ولې په خدای باور کول سخت دي کله چې هغه عادي لارې نه تعقیبوي؟
۲. تاسو څنگه احساس کوئ کله چې خدای ستاسو د مهال ویش سره سم کار نه کوي؟ کله چې د خدای ژمنې ځنډول کېږي، تاسو کوم ډول فشار یا لالچ احساس کوئ؟
۳. ایا تاسو په خپل ژوند کې د دې حقیقت ثبوت په روښانه توګه لیدلی چې "هر څه چې د جسم څخه زیږېدلی، د جسم سره دوام لري؟" دا څنگه د هغه څه څخه توپیر لري چې خدای ستاسو له لارې رامینځته کوي؟
۴. څه شی تاسو ته ډاډ درکوي چې تاسو په خپل ژوند کې د خدای لاره تعقیب کړې؟

۸ درس

۱۰ فصل ولولئ

۱. صحرا هغه ځای دی چېرې چې خدای خپل ځان څرګندوي. نو ولې هغه پدې موده کې د هرکله څخه ډیر لري ښکاري؟
۲. دا چې د خدای په لټه کې وسو نه د هغه د برکاتو، دا څه شی سره ورته دی؟
۳. ولې دا خطرناکه ده چې خپله وعده یا دعا د خدای په پرتله خورا مهمه شی؟
۴. کله چې تاسو د خدای الګو وګورئ چې په مقدس کتاب کې اتلانو ته ځان څرګندوي، دا څنگه بدلون راولي چې تاسو یې په صحرا کې د ترلاسه کولو تمه لرئ؟

۹ درس

۱۱ فصل ولولۍ

۱. ولې مورې بايد محتاطه واوسو چيرې چې مورې د آرامۍ لپاره ځو، په ځانگړې توگه د روحاني وچکالۍ په وخت کې؟
۲. څنگه په دعا او کلام کې مراقبت وکړو، په ځانگړې توگه هغه وخت چې مورې ښه احساس نه کوو، چې څنگه زموږ روحاني ريښې پياوړې کړي؟
۳. تاسو څنگه پياوړې کيږئ کله چې تاسو پوهيږئ چې ستاسو د محصول په وړاندې ترټولو لوی برید مخکې له دې چې راشي قوی شی؟
۴. ولې د خدای وفادارۍ په اړه فکر کول د صحرا دوره بدلوي؟

۱۰ درس

۱۲ فصل ولولۍ

۱. څنگه دښتې تاسو د بدلون د مودې لپاره چمتو کړي؟
۲. ولې بدلون ستونزمن دی؟ څه شی ستاسو د بدلون د تطبيق مخه نيسي؟
۳. د مشک د نوي کولو له پروسې څخه څه شی ستاسو پام ځانته اړولی؟ او ولې؟
۴. د نوي لاسته راوړلو لپاره، مورې بايد زړه شيان پرېږدو. د نوي څه ترلاسه کولو لپاره تاسو بايد کوم زړه شيان پرېږدئ؟

ضمیمه

نجات، د ټولو لپاره شتون لري

که تاسو په خپله ژبه اقرار وکړئ چې عیسیٰ خدای دی او په خپل زړه کې باور ولرئ چې خدای هغه له مړو څخه راپورته کړی، تاسو به وژغورل شئ. ځکه چې انسان په زړه کې ایمان لري او پرهیڅکاره گڼل کېږي او په ژبه یې اقرار کوي او ژغورل کېږي.»

- رومیان ۱۰: ۹-۱۰

خدای غواړي چې تاسو په پراخه کچه ژوند تجربه کړئ. هغه ستاسو لپاره لیواله دی او د هغه پلان په اړه خورا لیواله دی چې هغه یې ستاسو د ژوند لپاره لري. مگر ستاسو برخلیک ته د سفر پیل کولو لپاره یوازې یوه لاره شتون لري، او هغه د خدای زوی، عیسیٰ مسیح له لارې نجات ترلاسه کول دي.

د عیسیٰ د مړینې او بیا ژوندی کیدو له لارې، خدای زموږ لپاره د هغه د گرانو زامنو او لوبو په توګه د هغه سلطنت ته د ننوتلو لاره جوړه کړه. په صلیب باندې د عیسیٰ قربانۍ په وړیا توګه ابدی او پراخه ژوند چمتو کړ. نجات تاسو ته د خدای لخوا بېلې ده چې موږ یې نه مستحق یو او نه یې د ترلاسه کولو لپاره څه کولی شو.

د دې قیمتي بېلې ترلاسه کولو لپاره، تاسو باید لومړی د خپلو گناهونو اعتراف وکړئ، کوم چې ستاسو د خالق څخه په خپلواک ډول ژوند کوي، ځکه چې دا گناه د ټولو گناهونو ریښه ده چې تاسو یې کوئ. دا توبه د نجات ترلاسه کولو یوه حیاتي برخه ده. پطرس دا حقیقت د اعمالو په کتاب کې روښانه کړی او په هغه ورځ چې پنځه زره خلکو ایمان راوړ: «نو توبه وباسئ او خدای ته راشئ ترڅو ستاسو گناهونه پاک شي او تاسو ته د خدای له حضور څخه د تجدید ورځې راشي.» (اعمال ۳: ۱۹). په مقدس کتاب کې ویل شوي چې موږ هر یو د گناه غلام په توګه زیږیدلی یو. دا غلامی د آدم په گناه کې ده؛ هغه هغه څوک دی چې د قصدي گناه نمونه یې پیل کړې. توبه زموږ انتخاب دی کله چې موږ پریکړه

وکرېو چې د خپل ځان او شیطان اطاعت ودروو، چې د دروغو پلار دی، او موږ د مالک عیسی مسیح د اطاعت او تابعیت په لاره کې گام پورته کړو. هغه څوک چې خپل ژوند یې موږ لپاره ورکړي.

تاسو باید خپل ژوند عیسی ته ورکړئ. د عیسی خدای ویلو معنی دا ده چې تاسو هغه ته د خپل ژوند ملکیت ورکړئ (روح، بدن او جسم) او هرڅه چې تاسو یې یاست او لرئ. ستاسو په ژوند باندې د هغه واک باید مطلق وي. کله چې تاسو داسې وکړئ، خدای به تاسو له تیاره څخه خلاص کړي او تاسو به د هغه د ریا او جلال سیمې ته انتقال کړي. په دې ساده طریقه، تاسو به د مرگ څخه ژوند ته لیرېدول کيږئ او د خدای اولاد به شئ! که تاسو غواړئ دا نجات د عیسی له لارې ترلاسه کړئ، نو دا ډول دعا وکړئ:

« زموږ آسماني پلار، زه اعتراف کوم چې زه یو گناهگار سړی يم او هیڅکله به ونه توانېدم چې ستاسو د صداقت او عدالت معیار ته ورسېږم. زه د خپلو گناهونو لپاره د ابدي قضاوت مستحق يم. شکر کوم چې ما په دې ځای کې نه پرېږدي؛ ځکه چې زه باور لرم چې تا خپل یوازینی زوی عیسی مسیح رالیږلی او د مریم څخه زیږیدلی ، ترڅو زما لپاره مې شي او زما قضاوت په صلیب کړي. زه باور لرم چې هغه په دریمه ورځ له مړو څخه راپورته شو او اوس ستا ښي لاس ته زما د خدای او نجات ورکوونکي په توگه ناست دی. نو پدې ورځ ، زه له تا څخه د خپلې خپلواکۍ توبه کوم او خپل ژوند په بشپړ ډول مالک عیسی ته وسپارم.

عیسی ، زه اعتراف کوم چې ته زما خدای او نجات ورکوونکی یې. د خپل روح له لارې زما ژوند ته راشه او ما د خدای اولاد جوړ کړه. ما ټول هغه تور کارونه پرېښودل چې زه ورسره تړلي وم، او له نن څخه به نور د ځان لپاره ژوند ونه کړم. ستا په فضل سره، زه ستا لپاره ژوند کوم چې ما ته د تل لپاره ژوند راکړي. خدایه شکر. اوس زما ژوند په بشپړه توگه ستا په لاس کې دی او ستا په وینا، زه به هیڅکله ونه شرمېږم. د عیسی په نوم. آمین.»

الهی کورنی ته ښه راغلاست! زه تاسو هڅوم چې دا په زړه پوري خبر له نورو ایماندارانو سره شریک کړئ. دا خورا مهمه ده چې په کلیسا کې گډون وکړئ چې واقعیا د خدای کلام درس ورکوي او د هغه چا سره اړیکه ونیسئ څوک چې تاسو پدې نوي ایمان

کې نور هم وهڅوي. زموږ له مینستری سره اړیکه ونیسئ او زموږ ویب پاڼه وگورئ (MessengerInternational.org) ترڅو تاسو سره د سمې کلیسا په موندلو کې مرسته وکړي. تاسو یوازې د خپل ژوند تر ټولو مهم سفر په پیل کې یاست. هره ورځ د خدای سره په وحې، فضل او صادقانه ملگرتیا کې وده وکړئ.

د شیطان لومه

د خپګان له وژونکي لومی څخه آزاد ژوند کول

د شیطان لومی کتاب د دښمن ترتولو فریب ورکونکي لومی افشا کوي ترڅو ایمانداران د خدای له ارادې څخه لرې کړي: دا د قهر لومه ده. ډیری په دې لومی کې ننوتی دي مګر دوی حتی نه پوهیږي.

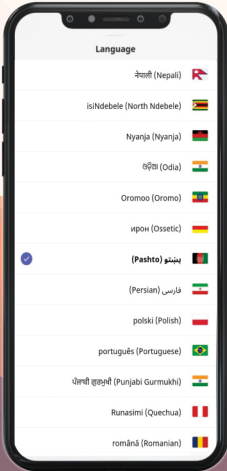
دوکه کیږی مه! مسیح ویلی دی «د خوږیدلو تیخته نشته» (لوقا ۱۷: ۱). تاسو په خوږیدلو کې هیڅ اختیار نه لری، خو کولای شی خپل عکس العمل وټاکي. که د هغی سره په سمه توګه برخورد وکړی، ددی پر ځای چی تاسو تریخ شي نور به هم پیاوړی شی. یوازی ستاسو عکس العمل دی چی کولی شی ستاسو او د خدای د اړیکو مانع له څه یووسی.

جان بیور د دې پیغام له لارې، دا تاسو پیاوړي کوي چې د خدای په اراده کې پاتې شي او له شک او بې باوری څخه پاک شی. تاسو کولی شی د قرباني ذهنیت پرېږدئ او د قهر او مایوسی پرته ژوند وکړئ. کله چې تاسو خدای ته ډیر تسلیم شی، ستاسو ژوند به د بختنې، سولې او د خوښیو څخه ډک وي.

X MessengerX

د هر چا لپاره د زده کړې سفر، هر چیرې چې یاستی.

- په ۱۲۰ مختلفو ژبو کې وړیا
- د اېلیکشن او آنلاین په توګه شتون لري
- ستاسو د ودې لپاره سرچینې
- د شاګردۍ تعقیب او د زده کړې لاره

ډیجیټل کتابونه، انځوریز کتابونه، لنډ فلمونو، ویدیوی درسونه، انجیلونو او نورو سرچینو په بڼه د میسنجر کتابتون او د زده کړې سرچینې شاملې دي. تاسو کولی شئ دا سرچینې په ټولو وسیلو کې وګورئ، ولولئ یا واورئ.

MessengerX.com

په ټوله نړۍ کې د اپل سټور او ګوګل پلی کې ډاډنلوډ وړ دی

ايا تاسو د ژوند په سختو وختونو کې د ورکيدو احساس کوئ؟ او تاسو له ځانه پوښتنې: «خدایه چیرته یې؟!»

بنايي خدای مخکې له تاسو سره خبرې کړې وي، مگر اوس هغه خاموشه ښکاري. شاید تاسو په ایمان کې پرمختګ کړی وي، مگر اوس تاسو د هغه شتون نه احساس کوئ. نوزه باید ووايم چې صحرا ته ښه راغلاست؛ چیرته چې د وعدې ترلاسه کولو او د هغې د پوره کولو ترمنځ واټن شتون لري.

خو ښه خبر دا دی چې صحرا بې هدفه ځای نه دی. خدای ستاسو د برخليک چمتو کولو او تجهيز کولو لپاره صحرا کاروي. دا به هغه وخت پېښیږي کله چې تاسو خپله لاره په سمه توګه تنظیم کړئ. د هغه څه برعکس چې ډیرې خلک فکر کوي، د دې دورې تیریدل یوازې د خدای انتظار کول ندي. تاسو د سمې لارې په موندلو کې بنسټیز رول لرئ. که تاسو نه غواړئ خپل وخت په شاوخوا ګرځیدو ضایع کړئ، تاسو اړتیا لرئ د وچې صحرا په معنی پوه شئ. پدې روښانونکي کتاب کې، جان بیور تاسو ته د مقدس کتاب او داستاني لید سره مجهز کوي چې تاسو سره به د صحرا یا سختو وختونو په نیولو کې مرسته وکړي او تاسو هغه لاری ته ننوځي چې خدای ستاسو لپاره لري.

د غوره پلورونکي کتابونو لیکوال او ویاند جان بیور د خدای کلام په اړه د هغه د زړور او جوړونکي لید له امله پیژندل شوی. هغه او د هغه میرمن لیزا د "مسنجر" نړیوال انستیتیوت بنسټ اېښودونکي دي؛ یو سازمان چې د عیسی پیروانو د روزلو لپاره چې دا نړی به بدله کړی وقف شوی دی. کله چې جان په کولوراډو کې په کور کې وي، هغه خپل وړیا وخت د خپلو څلورو زامنو سره لوبې کوي، یا هڅه کوي خپله میرمن قانع کړي چې دوی یوځای ګالف لوبه وکړي.

تاسو کولی شئ دا ټولګه او نورې سرچینې له لاندې سایټ څخه ډاډنلود کړئ:

[MessengerX.com](https://messengerx.com)

د لاندې تصویر اسکن کړئ
د لاندې پوښتنې لپاره

دا کتاب د لیکوال لخوا
وړیا بالی ده او پلورل یې منع دی.

Messenger
INTERNATIONAL